

Berxwedan

Sal 9
Hejmar 140
31 Kanûn 1991
Buha 2.50 DM

Rojnameya 15 rojîn

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

PKK'nin 4. Ulusal Kongresi yıldönümünde

ARGK VE HALK BÜTÜNLEŞMESİNİN DORUĞU YAŞANDI

● NİSÊBÎN

- Barikat savaşı
- Kontr-gerilla katliamlarına karşı 30 bin kişi yürüdü
- Sömürgeciler, çocukların üzerine panzer sürdü

● HEZEX

- ARGK gerillaları 6 kol-dan şehri bastı: Emniyet amirliği, polis lojmanları, jandarma komutanlığı, piyade sınır taburu, kaymakamlık ve hükümet konağı binaları otomatik silah ve roketlerle dövüldü
- Halk şehitlerimiz A-git Akibe, İbrahim Demir ve Mihail Bayro'nun cenaze törenlerinde onbinler, TC'nin kontr-gerilla katliamlarına karşı sesi-ni yükseltti

- Kosar merkezde ordu-evine sabotaj
- Farqîn'de kontr-gerilla vahşetine karşı halkın sabrı taşıyor
- Gerillalarımız Bismil şa-hir merkezini bastı
- Erxerî'de çarpışma
- Hezo'da petrol pompa-lama istasyonu imha edildi
- ARGK gerillalarının Misric-Hishia baskını
- Şimex'te Banê Botiyan köyü jandarma karakolu-na gerilla saldırısı
- ARGK Norşîn'de heli-kopter düşürdü
- İzmir'den 140 genç ARGK'ye katıldı

Haberleri 5-10. sayfalarda

Kürdistan halkı PKK'ye yeniden doğuşun büyük coşku ve sevincini ARGK ile bütünleşen halk şehitleriniyle sergiliyor

Foto: Berxwedan

Foto: Berxwedan

Sömürgeci özel savaşın vardığı düzey, koalisyon hükümetinin çözümsüzlüğü ve Kürdistan halkının yanıtı

TÜRK DEVLETİ ECEL TERİ DÖKÜYOR

Ulusal kurtuluş savaşımında tarihi gelişimlerin yaşandığı önemli bir aşamadan geçiyoruz. Hem Kürdistan devrimci hem de Türk sömürgeci açısından kader belirleyici bir aşamadır bu. Dolayısıyla döneme gerekli karşılık vermek canahı önemlidir. Şimdiye kadar atılan adımlar ve elde edilen kazanımlarda olduğu gibi, öncü ve halk olarak bundan sonraki süreçte doğru yaklaşım ve taktik içinde olunur ve ortaya çıkan olanaklardan yeterince yararlanırsa, Kürdistan devriminin çok yakınlaşacağı mevcut durumdan net olarak anlaşılmaktadır. Yapılması gereken kazanılan büyük değerlerin ve ilet mevzilerinin muhafazası temelinde çok daha güçlü adımların atılması gerektir ve ne pahasına olursa olsun bundan kaçınılmanması gerektiği açıktır. Bir gerçek de şudur ki, sömürgeci düşman da bu gelişimin bilincinde ve ecel terleri içinde son bir çırpınıyla gereksiz hale gelen yaşamını uzatmaya, çöküşünü durdurmaya çalışmaktadır. En azından belli bir süre daha ömrünü idame ettirmek için, buna imkanlar verebilecek adımların atılmasında kendini yoğunlaştırıyor.

Ulusal kurtuluş mücadelemiz
Devamı 3. sayfada

Hizbullahçılar adıyla hareket eden sahtekarlar kimdir?

Yazısı 24-25. sayfalarda

İÇİNDEKİLER

- Direniş kahramanımız Sait KARİNGA... 2. s.
- PKK'nin 13. Kuruluş Yıldönümü kutlanmalarında halkımız kucaklanmayı sürdürdü... 11-13. s.
- Belçika Yeşiller Partisi Politik Sekr. Johan Malcorps ile röportaj... 13. s.
- Çocuk sayfası... 16. s.
- Okuyuculardan mektuplar... 27. s.
- Kêba'dan Kürdistan'a mesaj: "Er veya geç kazanacak olan biziz"... 28. s.
- Dünya başında Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi... 29. s.

ERNK Avrupa Örgütü II. Kongresi gerçekleştirildi

TOPYEKÜN ORDULAŞMA VE ULUSAL AYAKLANMA İÇİN İLERİ!

Yeni sürece yüklenelim kazanacağız!

14-23. sayfalarda

**Direniş
kahramanlarımız**

1988 yılının Temmuz'uydu. Cizra Botan (Razibad)'ın o daya- nılmaz boğucu sıcakından kurtulmak için, Tır (Dicle) Nehri'nin kıyısında kurulu çarılaklara doğru yürüyordum. Akılma, Cizra Botanlıların bir sözü geldi: "Piy- ta iş germe harûnê, xwedê çima dozehe afirandiye? Cizra Botan'ın bu yaz sıcakı varken, Allah cehennemî neden yarattı?"

Temmuz aylarında Cizra Botan'ı böyle bir sıcaklık basar ki, halkın çoğu Tır Nehri'nin kıy- ındaki çardaklara girmek an- rında kalır. Otanaktan olanlar da çevredeki platolarda yayla- lara çıkarlar.

Nehir kıyısındaki çarılaklar- dan birinin serinletici gölgesinde oturuyordum. Altında oturdu- ğum çardağa doğru iki kişi iler- liyor. Biri amcamdı, diğerini ta- nımıyordum. Daha sonra O'nun, şimdi Berxwedan okuyucuları- na tanıtmaya çalışacağım ölümsüz ARGK komutanlarından Sait KA- SIRGA (Eşref, Şervan) yoldaş olduğunu öğreniyordum.

Yarınma vardıklarında, am- cam bizi tanıttı. Bana, "He- walê Sêd" diye hitap ediyordu. O dönem de "hewal" sözcüğü herkes için kullanılmazdı bizim yörede. Bu sözcük sadece dev- rimciler için, ARGK saflarında savaşan veya ERNK çalışan olanlar için kullanılırdı.

O'nunla tanıştıktan sonra li- liklerimiz sürdü. Gün geçtikçe O'nunla olan yoldaşlık ilişki- lerim daha da geliyordu. İşte bu nedenle, Sait yoldaşı yakın- dan tanıma mutluluğuna eriştim.

Sait KASIRGA yoldaş, 1981 yılında Cizra Botan'ın Guzik (Gûrsu) köyünde orta halli yurt- sevar bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Ailesine mensup bireylerin çoğunluğu, PKK ön- deriliğinde verilen ulusal kurtu- luş mücadelesini öteden beri ak- tif tarziyle desteklemektedir.

Eşref yoldaş, ilkökulu kendi köyünde okudu. Ailesinin O'nu okutmaya olanakları yetmedi ğinden, ortaokulu okuyamadı. Okuldan sonra, yöredeki her köylü genci gibi çiftçilik ve çö- banlık yaparak ailesinin geçimi- ne katkıda bulunmaya çalıştı.

Eşref yoldaş zulmü kabullen- mez, imkânı ölçüde tahammül et- meyen dirençli bir kişiliğe sa- hipti. Mert, cesur, moral verici ve fedakardı. Ağalar yaratan feodal düzene karşı büyük bir

Agitlerin, Baranların yılmaz takipçisi

Sait KASIRGA

kitle dohuydu. Ağaların yoksul köylülere ne tür zulümler uygu- ladıklarını, kendisi de o zulüm ortamında büyüdüğünden, ya- şam pratiğinden biliyordu. Her bresatta, "Nasıl ki büyük önder Mao, Çin Devrimi'nde toprak ağalarına Pekin sokaklarında taşlır ettirmiş ve halkın onlar- dan hesap sormasını sağla- mışsa, PKK de Kürdistan hal- kının başına musallat olmuş işbirlikçi bu ağaları Kürdis- tan kentleri sokaklarında do- laştırıp halka hesap verme- riini sağlayacaktır" diyordu.

1989'un Ağustos'uydu. Savaş gittikçe şiddetleniyordu. O köş- larda eli-kolu bağlı kalmayı ken- dine yediremeyen bir grup or- tınokul öğrencileri olarak, ARGK saflarına katılmaya karar ver- dik. Bunun için Eşref yoldaşla ilişki kurmam gerekiyordu. Ama bir türlü O'nu bulamıyordum. Aniden ortalıktan kaybolmuştu. O'nunla ilişki kuramayınca, böl- gede bulunan diğer yoldaşlarla görüştüm. ARGK'ye katılacağı- mız günün tarihini belirledik, ama nereye gitmemiz gerekece- ğini kararlaştırmak. Gidece- ğimiz gün bu açıklanacaktı.

Nihayet gideceğimiz gün geldi. Bize bildirilen bir yurtseverin evinde toplandık. Hemen sonra bize rehberlik yapacak görevli arkadaş geldi. Cihar Dağ'na gi- dereceğimizi bize açıkladı. Bekle- meye başladık. Gece karanlı- ğının başlaması gerekiyordu, yola çıkabilmemiz için. Karanlık iyice bastıktan sonra görevli arka- daş, harekete geçme zamanını- zın geldiğini söyledi. Bize dağı- tılan silahları kuşanarak hare- ketlendik. Hareket sırasında ko- nuşmak kesinlikle yasaktı. Bir süre sonra dağın eteklerine yak- laştık. Yaklaşıkça havaların so- ğuduğunu sezdik. Hafif esen rüz- garın serinliği bizi gittikçe daha fazla üşütüyordu.

Bir grubun bizi karşılaması ge- rekiyordu. Ama gruptan hiçbir iz ya da ses yoktu. Bizi nekerin beklediğini haklı olarak bilmi- yorduk. Sadece bazı şeyleri keş- lerebiliyorduk. Aniden grubun önündeki rehberimiz duraksadı. Hafif bir ses tonuyla yere uzan- nımanızı istedi. Anlamıştık bir şeylerin olduğunu. Rehberimiz büyük bir ustalıkla bunu bizi yeni- leme göreviyle bizi yönlendirme- ye çalışıyordu. Sessizlik ge- cece hakim oldu. Rehberimiz si- lahını kullanmaya hazır hale ge- tiriyordu. Ve çok geçmeden oto- matik silahların sesi gecenin ka- ranlığına sessizliği yırttı. Neke- rin olduğu konusunda çeşitli dö- ğüncelerle tanıştık.

Daha sonra öğreniyoruz. Adil ARSLAN (Yasin, Baran) yol- daşın komutasındaki özgürlük

gerillaları, düşmanı, beklenme- dik bir tarzda arkadan çembere almıştı. Grup bizi karşılamaya gelirken düşman birlikleriyle kar- şılaşmış ve bu tutuma girmek zorunda kalmıştı. Silahlar pat- layınca biz de, silahlarımızı a- tetledik. Düşman askerleri çöl yavrusu gibi dağılıyor, canını kurtarmaya çalışıyordu. Ama çö- kanlar avlanmıştı.

Baran yoldaşın komutasın- daki grupta Eşrefle de karşı- laştık. O ana kadar milislik ya- pıyordu. Grupla birleşikten son- ra, huzla çarpışma alanından uzaklaştık. Güvenlikli bir nok- taya ulaştık. Bu noktada bir gerilla grubu daha bizi karşıladı. Yeni gruptakiler kayıpların ol- madığını öğrenince, çok sevindiler... ve hemen yine yollara koyuldu. Grubun önünde Eş- ref yoldaş vardı. Bölgeyi taşıma toprağına kadar tanıyordu. Yür- rürken olağanüstü çevik ve hu- sydı. Yenilerden hiç birimiz O'na ulaşamıyor, çok zorluk çekiyor- duk. Çoğu zaman yürümek için koşar adımlarla hareket etmek zorunda kalıyorduk.

Üs noktasına vardığımızda gü- neş doğuyordu. Güneşin kızıl ışınları bağlayan yeni günü ade- ta müjdeliyor, yalçın Gabar'ı se- lamıyordu. Biz yeni savaşçı a- dayları böyle muhteşem bir man- zarayı, doğanın bu mutluluk ve- ren şampiyonunu daha önce hiç gör- mediğimizden olacak ki, heye- ranlı bir şekilde güneşin doğ- duğu noktaya bakışlarımızı doğ- rulttuk. Bakışlarımız oradan a- yırılmayı da istemiyorduk. Eşref yoldaş ve diğer gerilla yoldaşlar bu durumumuzu hemen farket- mis, içimizdeki duyguları tanı- mışlardı. Eşref yoldaş yanımıza yaklaştı. O da güneşin doğuş istikametine bakarak:

"Hen küçükken güneşin, le- pe ve dağların arkasına giz- lendiğini sandım. Garaları lepe lepe, dağ dağ dolayır güneş arardım. Mutlaka gü- neşi bulmak isterdim. Ama her seferinde yerine bile rastlaya- mazdım. Büyüyünce güneşin, dağların arkasında değil de, uzayın karanlığında kendini gizlediğini öğrendim. Oğuş, bu yüce dağlarımızda tıpkı ül- kemiz insanları gibi neşeli. Dağlar, ne uzak ki, küründe batar. Bu böyle gümüş, pürne- metli. Halkın mutluluğunu ta- layan bizler, bu durumu de- ğiştirmek için savaşık ve savaş- maya devam edeceğiz," dedi.

Eşref yoldaş, henüz derinle- rimişti. Ama Türk sömürge- cileri O'nun şüphelenmiş, izle- meye başlamıştı. Bir an göröl- mezse düşman, hemen ailemini rahatsız ediyordu. Yavaş yavaş dağılmaya başladıkları hız-

lanıyordu. Zaten kendisinden önce de bir kardeşi ve iki amcaoglu ARGK saflarında Türk sömür- geciliğine karşı savaşım içinde- di. Akrabaları nedeniyle 1989 yılında Cizra Botan'da polis ta- rafından tutuklanmış, günlerce işkence tezgahlarından geçiril- mişti. İşkence esnasında sürekli kardeşinin ve amcaogullarının nerede oldukları kendisine so- runulmuştu. O'na teslimiyeti dayat- mışlar. İşkence altındayken ellerinden nasıl kurtulabilece- ğine kısıy yormuştu. O ko- şullarda onlar hesabına ça- lışabileceğini kabul ettiğini, on- lara bildirtir. İşkenceciler zafer çığlıkları atarak hemen operas- yona çıkıncasına O'na dayattır- lar. Eşref yoldaş, Cizra Botan'ın en büyük mahallesi olan Cûdlî (Tur) mahallesine götürüldü. O- rada, beceri ve inisiyatifini doğ- ran fırsatla birleştirerek, elle- rinden kurtulmayı başardı.

Kurtulduktan sonra kendisini güdüğünde tanıyamadım. Vahşi işkenceciye yakışmıyordu. İri-yarı Eş- ref'in geriye bir iskelet kalmıştı.

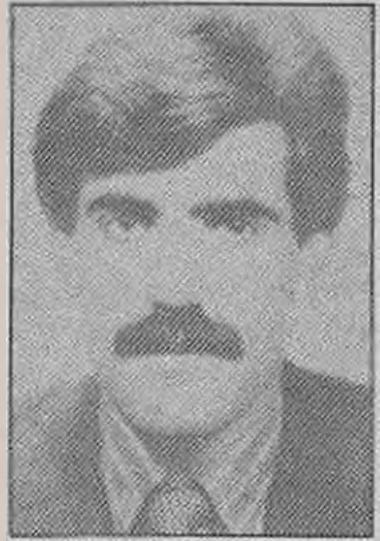
İşte bu olaydan sonra Eşref yoldaş, dağdaki ARGK birlikteli- rine profesyonel savaşçı olarak katılır. Botan'da birçok eylemde yer alır. Ardından Parti O'nu, Mahsum KORKMAZ Akademi- si'ne çağırır. Partinin kendisine sunduğu olanakları değerlendir-erek siyasi ve askeri eğitimini başarıyla gerçekleştirebilir.

Artık Eşref yoldaş güçlü bir komutan adaydır. Parti, Güney Kürdistan'a yeni gerilla birlikteli- ri gönderiyordu. Bir gerilla bir- liğiyle birlikte Eşref yoldaş da Güney Kürdistan'daki bir kam- pa görevli olarak gönderilir. O- rada bir süre kaldıktan sonra, Partinin 4. Ulusal Kongresi ka- rarları gereğince, bir grup geril- layla birlikte Lice bölgesi faali- yetlerine atılır. Botan üzerin- den Lice'ye yönelir.

Eşref yoldaş Amed(Diyarba- kır) ve Lice çevresinde gerçek- leşen birçok çarpışma, karakol baskını ve pusuda yer alır. Kısa bir süre sonra O'nun adını böl- gede duymayan kalmaz. Bölge- de, Partinin 4. Kongre kararları- nı ve yeni dönem gerilla taktiğini yaşam pratiğinde yetkince uy- gular. Başkan APO ve şehitlere bağlılıklarını kanıtlar.

Daha sonra, kontr gerilla üye- leri tarafından vahşice katledi- len HEF Diyarbakır İl Başkanı Vedat AYDIN'ın anısına düzen- lenen ve Türk sömürgeciliğinin protesto edildiği gösterilere Li- ce'den katılarak binlerce yurtse- verin örgütlenmesinde rol oyna- r. Kendisi de kitle organizasyo- nu için Amed'e gelir ve cenaze töreninde çalışmaya yürür.

Kanlı cenaze töreni ardından,

Eşref yoldaşın da içinde bulun- duğu bir grup gerilla ile düşman güçleri arasında Amed merkezi- de çarpışma çıkar. Çarpışmada kolundan aldığı kurşunla yarala- nır. Amed'te bir süre gizlice ted- avi gördükten ve iyileştikten sonra, yine mücadeleye katılır.

Eşref yoldaş, böyle bir döne- mi yaşadığı için büyük çabuk ve mutluluk içindeydi. Hem 4. Kong- rey, hem de Amed gibi bir mer- kezde halk yığınlarını nasıl hare- kete geçirdiklerini yaşamıştı.

Amed olayları akabinde, kah- raman gerillaların kıymetli alan- daki birçok karakol baskını ve pus- su eylemlerinden sonra, ara- sömürgecilerin il ve ilçe merkez- lerindeki hedeflerine yönelişti.

Bu sefer Eşref yoldaşın komu- tasındaki gerilla birliğinin hedefi Piran(Dicle) ilçesindeki merkez karakoluydu. Gerilla birliği 13.8.1991 tarihinde karakola bas- kın düzenler. Çıkan çarpışmada grup komutanı Sait KASIRGA (Eşref) yoldaşla birlikte, Ferit ARGÜÇ(Zinar) ve Adnan ... (So- fi) adlı gerillalar şehit düşerek ölümsüzler kervanına katılırlar.

Bir eylem ustası, gerilla ku- rallarına büyük özen gösteren bir savaşçı olan Eşref yoldaş, Piran'da, haykırılan ulusal kur- tuluşçu sloganlar eşliğinde top- rağa verildi. Piranlı yurtseverler Eşref yoldaşın Cizra Botan'da- ki ailesini bularak başsağlığı di- lediler; oğullarını kendileri için örnek bir militan olarak gördük- lerini, mezarının İran'da kalmış- halinde bunun kendileri için bö- yük bir şeref olacağını belirttiler.

Şehadet olayını duyan Cizra Botan halkı da, üç gün boyunca kalabalık gruplar halinde Eşref yoldaşın ailesini ziyaret ettiler. Şehadet duyan eşi, bölgede bu- lunan ve kendisini ziyaret eden ARGK komutanlarına:

"Şehitlere bağlılığımızı an- cak Onlar'ın silahlarını yerde bırakmamakla yerine getire- bilmemiz mümkündür," diyerek o da ARGK saflarına katılır.

Can yoldaşın Şervan, Biz Senin yoldaşların olarak, ölümsüz şehitlerimizin önünde verdiğimiz sözü, bu kez Senin şeha- detinde tekrarlıyoruz. Yolunuz- da sonuna kadar yürüyeceğimi- ze, özgürlük hayrığını Kürdis- tan dağlarında ve ovalarında dal- galandıracağımıza bir kez daha onurumuz üzerine ant içiyoruz!

27 Kasım 1991 / Siyamend

Berxwedan

Rojava Kurdî û Tirkî
Berxwedan Verlag-GmbH
Marken Str. 6-7
Postfach 10 16 31
4000 Düsseldorf 1 - FRG

Verantwortlich für den Inhalt
WALTHER BRAUN

NAVENDA NÜÇEYAN
(HABER MERKEZİ)
Tel.: (49-0211) 72 71 46
Fax: (49-0211) 77 35 03

Çap: Druckhaus Bonn
Belavkirin: Agri Verlag Köln

Australya 3.00 \$ / Avusturya 18.00 s
Belçika 60.00 bfr. / Danimarka 8.00 dkr.
Fransa 6.00 ff. / Hollanda 3.00 hfl.
İngiltere 0.80 £. / İsveç 6.00 skr.
Norveç 2.80 skr. / Norveç 10.00 nkr

ABONE KOŞULLARI

Almanya içi Almanya dışı
6 ay 30.- DM 6 ay 35.- DM
12 ay 60.- DM 12 ay 70.- DM

Stadtparkasse Düsseldorf
Kto Nr. 360 168 04 / TLZ 300 601 10

Sömürgeci özel savaşın vardığı düzey, koalisyon hükümetinin çözümsüzlüğü ve Kürdistan halkının yanıtı

TÜRK DEVLETİ ECEL TERİ DÖKÜYOR

Baştarafı 1. sayfada

Bir sömreci kapatıp daha ileri gelişmelerin yaratılacağı yeni bir süreç hızla girerken, gündiyeye kadar olduğu gibi, bundan sonra da kararlı adımlarla gelişimini sürdüreceğinin müjdesini veriyor. Kürdistan'ın yüce dağlarına karların egemen olduğu, aman-ız kış koşullarının var olduğu bu günlerde bile sömürgeci ordu hiclikleri ile ARGK gerillaları ve Kürdistan halkı arasındaki ıld- detli savaş sıcaklığını sürdürüyor. Ulusal kurtuluşçu kuvvetlerimiz sömürgeci hedeflere her yönden etkili saldırı ve ataklarından geri durmuyor, düşmana darbe üstüne darbe indiriyor.

Gerillaların bu güçlü varışı kar- gısında askeri cephede çaresiz- lik içine düşen sömürgeci Türk devleti sınır boylarından baş- layarak koruyamadığı için kara- kollarını tahliye etme, kaldırma çalışmalarını ve daha büyük, merkezi askeri karargahlar kur- ma işlemini sürdürüyor. 1991 yılının sonlarına doğru düşman, özellikle Botan Eyaletimizde bu- lunan hemen hemen tüm kara- kollarını boşaltarak, gerileme i- çinde olduğunu itiraf etti. Türk devletinin askeri cephedeki bu yenilgisi ve otoritesini yitirisi, Kürdistan'dan kovuluşunun ve varlığına son verilisinin baş- ladığına bir ileri işaret oluyor.

Pasür ve Licé'deki vahşetle bir- misilleme niteliğini taşısa da, son olarak Şirnex-Avyan(Dere- ler)'da bulunan komando tabur komutanlığına yönelik gerçek- legen eylemde elde edilen zafer, sömürgeci gerçekliğin ileri bir ucu niteliğindedir.

Öte yandan sömürgeci Türk devletinin Kürdistan'ın bazı a- lanlarından askeri güçlerini geri çekmesi, onun gerilla saldırıla- rından kurtulmasına yetmiyor. ARGK'nin kent ve ilçelere yöne- liği, merkezlerde düşmanı dar- belemeye hız vermesi, yeni dö- nemin nasıl gelişeceğini ortaya koymaktadır. Bundan sonraki sürecin bu doğrultuda daha da yoğunlaşacağı açıktır. Son gün- lerde Çewlik, Mûş, Amed üçge- ninde meydana gelen olaylara bağlı olarak Kürdistan'ın topye- kün bir hareketlilik sürecini ya- saması ve bir ayaklanma at- mosferine girmesi bunun kanıtı- dır. Pasür ve Licé'deki geli- şmeler ardından Amed'ten Mîr- din'e, Botan'dan Serhedan'a ka- dar geniş bir coğrafya içinde halkımızın çeşitli eylem türle- riyle ayağa kalkışı ve bu kalkışın düşmanın varlığına açık bir teh- dide dönüştürmesi, artık Kürdis- tan'da Türk sömürgeciliğine ya- şam ulanmasının tanınmayaca- ğına ilişkin somut bir belgitedir. Bu da TC'nin ecel terlerini dö- kmeye, döktüğü terlerde bo- ğulmaya başladığının somut ö- lçüsüdür.

Bir yılı geride bıraktırken, mey- dana gelen çok sayıda yeni gerilla eyleminde düşmana çok sayıda kayıp verdirilmesi, her alanda yeni çarpışmaların ya- şanması, öte yandan devletin tüm çabalarına rağmen köy ko- ruculuğu sisteminin hızla da- ğılışı, yeni döneme ilişkin pers- pektiflerin ne olacağını net- leştirmeye yetiyor. Devlettin al- dıkları silahları geri veren çete- lerin sayısı binleri aştı. Bu yönlü gelişmeler de Türk sömürgeci- liğini batağa daha da çekiyor, elinde kör şiddetten başka yol ve yöntem bırakmıyor.

Halka dizginsez saldırılar, ge- rillaya karşı Donuşkan yalanla- rındaki Serê Sîpî dağlarında ol- duğu gibi savaş uçakları ve heli- kopter saldırılarına ek olarak

layan ve derinleşen TC'nin çık- mazı, onu ecel terleri içinde de- belemeye daha da çekiyor. Çün- kü gündiyeye kadar olduğu gibi bundan sonra da bu yöntemle halkı yıldırması, halka boyun eğdirmesi mümkün olmayacaktır. Sömürgecilerin her yeni bas- kı ve şiddet pratiği, mutlaka ters teperek ve daha gelişkin direnişlerle cevabını bulacaktır.

TC açısından askeri alanda yaşananlar tam bir yenilgidir. Özel savaş uygulamasının tam bir çıkması ve iflasıdır. Zaten bu ne- denledir ki, profesyonel orduyan, profesyonel birliklerden söz edi- liyor; subaylardan oluşacak özel timlere varmadan, valilere daha fazla yetkiler verilmesinden söz ediliyor; PKK'nın gerilla sava- şına karşı gerilla savaşı yöne- mine başvurulacağından bahsa- dılıyor. Bu konuda askeri kur- maylık tam yetki ile donatılıyor. Mevcut durumda özel savaş kur- mayları yönetime el koymuş du- rumdadır. Vali, kaymakam gibi yöneticilerin hiçbir istisyasız ve yetkisi sillen kalmamıştır. Tüm bunlar gelişmelerin esas boyu- tunu ve karakterini ortaya koy- maya yetiyor. Kısacası Türk devletinin her yeni arayış ve yönelimi başarısızlığının, yenil- gisinin adı oluyor. Uygulanan kan ve şiddet yöntemlerinin bu denli baya çıkmış olması ve TC'nin yenilgiyi tattığı ortadayken, yeniden aynı politikalara sap- ması, kendisi açısından hiçbir anlam ifade etmeyecektir.

1990 ve ardından 1991 yılı boyunca ulusal kurtuluş müca- delemiz kazandığı sürekli ivme- lerle doruğa yükseldi. Özellikle de Ekim ayında gerçekleşen er- ken genel seçimlerle birlikte mü- cadelemiz önemi daha da artan bir dönüm noktasına vardı. Er- ken genel seçimlerin sonuçları, ulusal kurtuluş mücadelemizin ne tür bir kitlemel niteliğe bürün- düğünün aynası oldu. Tüm dün- ya iyice anladı ki, bu mücadele artık önl alınmaz gelişme bo- yutlarına ulaştığı gibi, tüm yalı- cılığıyla da kendini ilgili tüm güçlere alabildiğine dayatmak- tadır. Öncümüz ve otoritesi al- tında kenetlenen Kürdistan hal- ko, sömürgeci düzenin başvur- duğu sahte ve aldatıcıya geçim

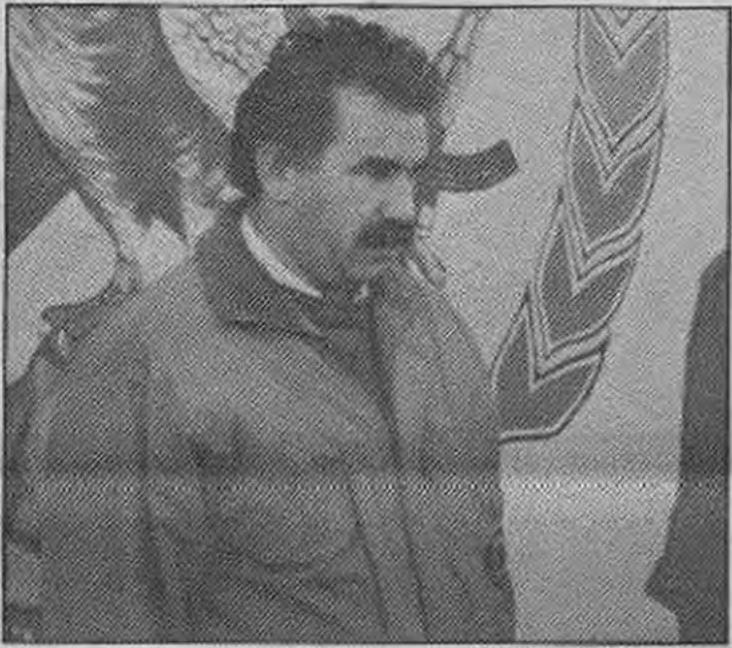
Sömürgecilik, iflas eden inkar ve imha politikaları nedeniyle, belirginleşen bu gelişmeler kar- şısında, yeni arayışlara yöneldi, çözüm olabilecek çareler bulma- ya sürüklendi. Şimdiye kadar sö- mürgeci Türk devleti, özel sava- şının katliamcılığı ve çıplak zo- runu tek çözüm yöntemi olarak görüyor ve davranışını da bu biçimde yapıyordu. Ancak geli- men aşamada TC, uygulamala- rındaki çıkmazı görmeye zorun- da kalmıştır. Geleneksel inkarcı, terör estirici ve katliam ile imha amaçlı emellerden vazgeçilme- miş olursa da -ki bundan vaz- geçmek özünde TC'nin varlık ne- deniyle de gelirdir-, dıysal çö- züm yollarını deneme kendi i- çinde bunların tartışmasını yü- rütmeye başladığının işaret- lerini verme görüntüsü yaratıl- maktadır. Böylece bir durumun Türk egemen sınıflarının son devleti niteliğindeki TC tarihlin- de çok önemli bir altüst oluş, ilginç bir gelişme olduğunu öze- ni vurgulanamaz gerekiyor. İleri- be bir yönetimin özelliğine sahip TC'nin bu noktaya getirilişi, dün- yada eylesi nadir rastlanan be- şarılardan olsa gerek. Ve bu be- şarılardan da PKK öncülüğünde sa- yaşan Kürdistan halkına ait ol- duğu tartışma götürmez bir rea- litedir.

Fakat bu başarıya zafer sar- hoşluğu içinde yaklaşılmaması gerektiği de aşikardır. Çünkü DYP-SHP ortaklığıyla kurulan yeni Demirel-İnönü koalisyon hü- kûmetinin önüne esas olarak humalımdan kurtulma yollarının bulunması görevi konulmuştur. Bu hükümet, TC'ye nefes aldır- ma hükûmetidir, nefes alabil- mek için başvurulmuş sahtekarca bir oyundur. TC'nin Kürdistan politikasında bazı yumuşamala- rın görülmeye bağlanması, "Kürt realitesi" ve "etnik kimliği"nin "zanınması" bu oyunun gereği ve esas olarak da son gelişmelerin somut bir göstergesidir.

Koalisyon ortakları Demirel ve İnönü, militarist kurumları eşliğinde Kürdistan'a yaptıkları gezi esnasında, Kürdistan halkı- nın PKK-ERNK ARGK'nin mü- cadelesiyle bütünleştiğini tespit ettiler. Haykı çözüm ve ifarî tarzı bulamamış olabilecek ki, Ecevit'in "meşhur" deyimile yü- rüklerine kan damlasa da, "Kürt realitesini tanıyoruz" demek zu- rununda kalmışlardır. Ne Ecevit'in çözümlerinin, ne RP-MÇP'nin Kuva-ı Milliyeçiliğinin ve en ö- nemlisi de ne de askeri odaklarla hemfikir ANAP'ın özel savaş uy- gulamacılığının çare olaca- ğını, görmek ve tespit etmek zorundadırlar. Zira TC'nin inkar siyaseti bozguna uğramıştır. So- rumluluk duyanlar, bu siyasetin artık yaşama şans ve kudretinin kalmadığını ilan etmek durumun- da, bunun resmi itirafını yap- mak zorunda kalmıştır.

Resmî itiraf ve açıklamalar ardından Kürt dili ve kültürü, bu temeldeki etkinlikler "özgürlüğe kavuşmuştur." Bunlar, TC'nin "yeni" bir Kürt politikasına yö- neldiğinin emareleri oluyor. An- cık bu "yeni" politika, terörün- den, katliamcılığından, sahte karlığandan vazgeçmiyor, vaz- geçmek istemiyor. Halk sorunun çözümünde belirleyici olan PKK' ye olan yaklaşımlarda, PKK'nin

Yurtsever Kürdistan halkı,

Avrupa'da yürütülen "Kürdistan'ı İnşa ve Özgürleştirme Kam- panyası"na sunduğunuz değerli katkılardan dolayı hepimize teşekkür eder, sevgi ve saygıyla selamlarım.

Kampanya sürecinde sunduğunuz büyük destek, ulusal kurtu- luş mücadelemizin 1992 hamlesinin hazırlanmasında oldukça ö- nem taşıyan bir katkıdır. Gerek Türk sömürgeciliğinin ve gerekse emperyalist güçlerin kampanyamızı engellemeye yönelik tüm çä- balarına rağmen, kendi öz kurtuluş iradeniz ve bilincinizle müca- delemizi desteklemeniz, ona gücünüzü zorlayarak ekonomik kat- kıda bulunmanız çok daha anlamlıdır. Sunduğunuz katkılara biz de büyük değer biçiyor ve bunu en iyi şekilde değerlendirerek 1992 hamlemizi çok daha güçlü hazırlayacağımızı ve zaferi mutlaka yaratacağımızı vurguluyoruz.

Bildiğiniz gibi, Avrupa'daki Kürdistanlı yurtseverlerin savaşın ekonomik ve siyasi cephesinin geliştirilmesi açısından büyük rolü vardır. Bu rol oynanmaktadır. Ama kampanya, sürece salt eko- nomik destek sağlama olarak da algılanmamalıdır. Bu, aynı za- manda örgütsel açıdan yoğunlaşma, yurtseverlik duygularını güçlendirerek vatana ve özgürlük mücadelesine daha çok bağ- lanma mücadelesidir. Bu nedenle de son derece anlamlıdır. Elde edilen değerler yerine ulaşmış ve gerektiği gibi değerlendirile- cektir. Özellikle yeni dönemde savaş hükûmetine doğru giderken, savaş ekonomisinin örgütlenmesi çalışmalarında büyük bir temel teşkil edecektir.

Biz gündiyeye kadar olduğu gibi, bundan sonra da sadece halkı- muza dayanarak, her alanda onun gücünü esas alarak zaferi u- laşacağımızın bilincindeyiz. Hınu yaptığımız sürece siyasal, aske- ri ve ekonomik alanlardaki bağlanışımızın koruyabilir ve çok daha sağlıklı bir gelişme sağlayabiliriz, ki, kurtuluşumuzun ga- rantisi de budur. Bu yüzden diyoruz ki, bu katkılarınız Kürdis- tan'ın inşa edilmesinde ve özgürleştirilmesinde, ulusal birlik, mücadele ve dayanışmanın en üst düzeyde sergilenerek zaferi ulaşmamızda oldukça önemli bir yere sahiptir.

Bizler de halkımızın öncüsü olarak, gündiyeye kadar olduğu gibi bundan sonra da halkımıza layık olmaya, onun bağışsallık ve özgürlük savunmasına önderlik etmeye, zaferi mutlaka yaratmak için elimizden gelen her türlü çabayı sergilemeye devam edeceğiz. Sunduğunuz katkılar, bu amaçlarımıza ulaşmak için en iyi ge- kilde değerlendireceğiz.

Bu temelde hepimiz, sunduğunuz değerli katkılardan dolayı bir kez daha teşekkür eder, yaşamınızda sonsuz başarılar dilerim.

18 Aralık 1991
PKK Genel Sekreteri
Abdullah ÖCALAN

kimyasal zehirli gazların kulla- nılması, gösteri yapan halka yayılım ateşi açılması, hala sür- mekte olan kontr-gerillanın sin- el katliamları ve "Hizbullahçılar" adı altında devletin ajanlarını harekete geçirerek halkımız saf- larında sinel provokasyonlar ya- ratılmaya girişilmesi, sözü edilen kör şiddet çıkmazına girmenin açık yansımasıdır. Burada hay-

taktığı şahısları, kendi ulusal kurtuluşçu taktik ustalığını ve büyük yaratıcılığını ortaya koy- mayı becerdi. Bu temelde müca- delemiz kendird sömürgeciliğin en önemli odakları olan TBMM'ye kadar taşıdı. Ve bu gelişmeyle egüdümler içinde, daha da artan olanaklar ve zen- ginleşen savaşım metodlarıyla gelişimini ilerletti.

mevzulğunun kabul edilmesinde hiçbir yeniliğe rastlanmıyor. Halbuki bu gerçek tanınmadan hiçbir güç ve yöntemin çare olmayacağı ortadadır. Dolayısıyla "yeni" politika diye adlandırılan politikanın çözümsüzlüğü daha bağundan belli oluyor.

28 Aralık'ta TBMM'de yapılan "Terör ve Güvenlik" konularının tartışıldığı oturumda ortaya çıkan gerçek iyi irdelendiğinde TC'nin özünde herhangi bir "yeni" politikaya yönelmediğini rahatlıkla anlamak mümkündür. Tek hesabı "PKK'yi nasıl etkisiz kılacağı" üzerinde şekilleniyor. Gerçek bu denli açık olmamasına rağmen, hala PKK'yi bitirme hesapları içinde olmak, aslında TC'ye bir şey kazandırmayacağı gibi kurduğu tüm hayallerinin boşa gideceğini de kanıtlamaktadır.

Halkın seçip meclise göklerdeği Milletvekili Mahmut Alınak'ın Kürt ve Türk halklarının kardeşliğini dile getirmeye yönelik sözleri karşısında meclis üyesi TC temsilcilerinin takındığı tavır ilginç, ilginç olduğu kadar da ibret vericidir. Çağdışı, ülkel, kafatasçı, tahammülsiz tanınmaz davranışlar sergilenmektedir. İki halkın kardeşliğine atıfta bulunan sözleri komşuluk, utanmazca kürsüden bile indirilmiştir. Öyle bir hava ve davranış içine girilmiş ki, ellerinden gelse orada hemen idam edebilecek kadar gözükara tavır takınılmıştır. Çetelik "medenilik" ve "demokrasi" kavramlarını ağızdan düşürmeyen TC'nin akıl babaları olan kalem "erhab" burjuva basın "ustadları" da bir bardak suya ürtina koparacaklarına feryadları içine girmiş ve çağdışı, ilkel bu davranışın savunucuları olmaktan medet ummuşlardır. Tüm bunlar TC'nin çağa uygun nasıl bir "yenilenme" içinde olduğunu aydınlatmaya yetiyor da artıyor bile.

"Yeni" politikası gereği TC bununla da kalmıyor. Ulusal kurtuluş mücadelemize alternatifler oluşturmak, demagogi ve sahtekarlıklarını halka kabul ettirmek suretiyle kendini maskeleyenin arayışlarından da vazgeçmiyor. İlgündüyor, taşınuyor ve PKK'ye ne alternatif olabilir noktasında kendini yoğunlaştırıyor. Mal bulmuş mağribi misali defalarca hayvurduğu ve fakat defalarca da ıfıslanmış çarelere yeniden atılıyor. Son olarak İstanbul'da düzenlenmek istenen "Kürt Konferansı", yine siyasal misyonu tükenmiş, kuşaylanmış teslimiyetçi çevreleri biraraya getirerek onlara "Rojava" adıyla gazetesini çıkartmaya girişmesi bunlara örnek olarak gösterilebilir.

Bu çevrelerin rolünün ne olacağı ortadadır. Bu konuda Meydan gazetesinin köşe yazarlarından olan Taha Akyol'un bu çevrelere biçtiği değeri iyi algılamak gerekir. Taha Akyol'a göre PKK karşısında bu alternatifin geliştirilmesi, desteklenmesi TC için büyük kazanımı olacaktır. Yine bu çevreler içinde yer alan eski milletvekillerinden Üyasetin Ekinde atılan bu adımlar konusunda "Devletimizde hayırlı olsun" diyor. Bu gerçekler neyi gösteriyor. TC'nin reformculuğu geliştirilmek için elinden ne getirirse onu yaptığını açıkça gösteriyor. Yeter ki, PKK'ye bir alternatif oluşum mantığıyla, bunu alıyabilecek herkese kan vermeye çalışıyor.

Ama neffle! Bu çırpınıklar beyhudedir. PKK'siz "çözüm yöntemleri"ne Kürdistan halkı daha

büyük ve etkili cevaplar verecektir, veriyor. Bu çırpınıklar halihazırın müthiş karşılığını duvarına çarparak yerle bir olmaya devam edecektir. Halkımız her yerde ve her yöntemle karşı çıkışını sürdürecektir ve TC'ye, onun oyunlarına ve provokasyonlarına papuç bırakmayacaktır. Pasür ve Lice'deki gelişmeler ve bunların etrafında ortaya çıkan ve hala sürmekte olan gelişmeler bu gerçeğin pratik yaşamdaki göstergesi ve ispatıdır. Bu anlamda TC'yi tekrar uyarmak ihtiyacını duyuyoruz. Komploluluk TC'nin karakteri olsa da, onu ölüm döşeginden kurtaramayacaktır. TC bu gerçeğin farkında olmak zorundadır, aksi takdirde meydana gelecek tüm olayların ve belaliden kurtulamayacaktır. Şu bir gerçek ki, TC bu tutumunu sürdürdükçe halkımızın da sabrı taşınmaktadır. TC halkımızın şizminden, yakıcı ateşlerinden kurtulmak istiyorsa, PKK'ye alternatifler arama ve ona karşı al-

dır. Cephemizin öncüsü PKK, Türk sömürgecilerinin devlet terörü politikasını boşa çıkarına ve Kürdistan probleminin siyasi platformlarındaki çözüm için her zamankinden daha fazla koşullar yaratma çabası içindedir ve bu çabaları daha da hızlandırmaktadır. Ağamaya uygun usta taktiklerle ilerletilen bu politikayla Türk sömürgeciliği hem dış kamuoyu, hem Türkiye ve hem de Kürdistan kamuoyu nezdinde etkince teşhir ve tecrit edilmektedir. TC'nin bu temelde çıkmaza daha derin çekilmesi ve zor duruma düşürülmesi, Türkiye ve Kürdistan halkları arasındaki kardeşliğin daha da güçlenmesini beraberinde getirmektedir. Ve bu temelde Türkiye devrimci için de iyime kazandırmaya şartları doğmakta, pekişmekte ve yeni kanallar açılmaktadır. Eğer Türkiye devrimci demokratik hareketi bunun anlamını iyi bilir, yaratılan koşulları değerlendirebilirse, açık ki, Türkiye halkının mutlu gele-

Ancak yerli gelmişken bir noktaya daha parmak basmak istiyoruz. Tüm ilerici-demokratik çevreler başta olmak üzere, Türkiye ve Kürdistan kamuoyu çok iyi biliyor ki, TC ve onun emrindeki uşak Türk basını çok şeyi çarpıtıyor, halklarımızı aldatmak için çok yönlü sahtekarlıklara başvuruyor. Devrimci sorumluluğun ve ilkel olmanın bir gereği olarak öncülerimiz bunları temel almıyor; muhatap kabul etmeyecektir. Bunu anlamayacak duruma düşme gibi bir tutum içine girilmesini biz tasvip etmiyor, elddi bir yetmezlik olarak adlandırıyoruz. Dev-Sol hareketinden dostların bu gerçeği görmesi gerekir. Burjuva basının yazdığı ve dağıttığı her şeye cevap verme yaklaşımının bu dostlar tarafından bizden istenmesi, elddi bir davranış olmaya gerek. Hele bunu esas alıp bildiriler dağıtmak gerçekleri kavrayamamanın ayrı bir göstergesi oluyor. Bizce bu tutum halklarımız arasındaki kardeşliğin güç-

nün mümkün olmadığını göstermekte ve bunun böyle bilinmesi gerektiğini haykurmaktadır.

Yeni mücadele sürecinde Cephemiz ERNK'nin öncüsü PKK'nın Kürdistan Ulusal Meclisi'ni oluşturma ve Botan-Behdînan Savaş Hükümeti'ni ilan etme hedeflerini önüne koyduğu dikkate alınırsa, bu gelişmelerin daha da büyük anlamla yüklendiği görülmektedir. Gelişmelerin daha da büyük anlamlar kazandığı böylesi bir çerçevede, halkımızın topyekûn ayaklanma, ordulaşma ve bu temelde giderek devletleşme hattına geçeceğini belirtmek, dönemin karakterini ayrıca ortaya koyan somut bir durumdur.

O zaman, 1992 yılının Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi-nin çözüme kavuşturulmasında belirleyici bir yıl olacağını şimdiden söylememiz bir kehanet olmayacaktır. İşte bu temelde, halk olarak, yeni mücadele sürecine yönelir ve yürürken kendimizi gelişmelere hazır konuma getirmek için çok büyük çabalar içine girmeliyiz. PKK'nin IV. Ulusal Kongresi'nin bu birinci yıldönümüne kadarki süreçte yoğunlaştırılan çalışmalarda, belirlenen taktik hat doğrultusunda bir pratiğin sergilenmesiyle ulusal kurtuluş mücadelemiz açısından geleceğe ilâkî çok önemli tedbirlerin alınmış olduğu bilinmektedir. Ortaya çıkan tüm gelişmeler bu gerçeğin bir ürünü durumundadır. Ulusal ayaklanmaya, ulusal meclise, ordulaşmaya ve hükümet olmaya doğru gidilirken halk olarak çok daha büyük tedbirleri geliştirmemizin önemi, ülkede ve yurtdışında çok daha gelişkin bir hamleli yapmamızın yakıcılığı, tarihi önemde oluyor.

Yurtdışında çeşitli nedenlerle yaşamak zorunda bırakılmış halkımızın en geniş katmanlarının örgütsel ve politik birliği olan Cephemiz ERNK'nin Avrupa Örgütü'nün II. Olağan Kongresi'nin 19-24 Aralık 1991 günleri arasında yeterli bir temsil gücü ve başarıyla gerçekleştirilmiş olması, bu konuda yurtdışında yaşayan halk kesimlerine de büyük olanaklar yaratmakta, bu temelde bu hamlede katılanın en ileri zeminini sunmaktadır. Kürdistan'da halkın topyekûn ayaklanmaya doğru gittiği, isabetli ve istikrarlı gerilla vuruşlarıyla düşmanın adım adım ülkemizden kovulduğu veya ülkemizde sıkıştırılmış bir dönemde ERNK Avrupa Örgütü II. Kongresi'nin yapılmış olması ayrı bir anlam içermektedir. Ve bu anlamın uygun zeminlerle, yapılan kongreden alınan güçle, yurtdışındaki invadlarımız da ileriye doğru yürütmenin, daha büyük olanaklarla süreçte katılanın ve bağarılacak yakalanmanın olanaklarına kavuşmuş olmaktadır. Bunun da en önemli pratiğinin vatanı dönüş, ülkeye yönelik biçiminde gerçekleştirilmesi gerektiği ortadadır. Tüm bu gelişmeler paralelinde kaynağa döndüğün anlamına cevap vermenin, her Kürt insanını yücelten, onurlandıran bir davranış olacağı da ayrıca vurgulanmalıdır. Öyleyse, vatanı dönüş çağrısına cevap verelim, özgürlük ve bağımsızlık sürecine daha büyük katılımlarımıza sunalım! Bundan daha büyük, daha önemli, daha gereffi bir görev, yurtdışında yaşayanlarımızın açısından olamaz bilinciyle hareket edelim! Her şeyimizi ülkeye, ülkenin kurtuluş sürecine yöneltelim!

PKK ordulaşan Kürdistan halkıdır.

Foto: Barışmedan

tematifikler oluşturma çabalarını bırakmalıdır, bırakmak zorundadır. Çünkü reformculuk hiçbir zaman onu düze çıkarmaya güç yetirmeyecektir. Kürdistan halkının tek temsilcisi PKK'dır ve PKK'nın çağrılarını mutlaka cevap vermek zorundadır.

Merdîn, Elihi Hatman). Amed (Diyarbakır), Sert başta olmak üzere ülke sathında gitlikçe daha fazla görülen kontr-gerilla saldırıganlığında görüldüğü gibi, son olarak da Pasür ve Lice'de yaşananlarla anlaşılacağı üzere, TC'nin devleti belirlediği "yeni" politika sürecine tüm kurum ve kuruluşlarıyla gremiyor, yeniliğe açılmıyor, buna benüz kendini hazırlanmıyor. Çünkü, uygulanmak istenen "yeni" politikada, "Kürt sorununa evet, PKK'ye hayır" şiarı temel alınmak isteniyor. Bu ise şimdiler kadar olduğu gibi, şimdilik ve bundan sonra da yeniliğe, ıflas ve çıkınazda ifadesini bulacak, bulmaya devam edecektir.

Belirsizlik kazanan tüm gelişmeler Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi ve öncüsü PKK gerçekliğinin bütün politik araçların temel sürükleyici gücü olduğunu göstermiş, bunu defalarca kanıtlanmıştır. Dost veya düşman, herkes bu gerçeği netçe görmek ve algılamak zorunda-

ceği de daha da yakınlaşmış olacaktır. Ancak, ne yazık ki, bunun yeterince değerlendirilmediğine tanık oluyoruz. Kürdistan halkının PKK önderliğinde yükseldiği mücadelesinin son derece büyük anlamı netçe ortadayken, bu mücadelenin Türkiye devrimine antemayonallık temelde bulunduğu desteklerin niteliği son derece çarpıcı ve berrak lken, hala Türkiye devrimci hareketlerinden kendisini sorumlu görmesi gereken bazı hareketlerin aslı-aslanı olmayan ve Türk burjuvazisinin ürünlerinin eseri olan bazı gelişmeleri ve "kanlıları" temel alarak Kürdistanı halihazırın önderliğini olumsuz temelde muhatap almaya kalkışması, bu konuda hatla bildiriler çıkararak gereksiz tartışmalar yaratma tutumu içine girmeyi kabullenmesi ve dolayısıyla ne denli ne olursa olsun kendisini ulu garşının oymuna düşmekten kurtaramaması, özünü ettikimiz olanakların yeterince değerlendirilmemesine örnek gösterilebilir. Her şeye rağmen sağlanan gelişmelerin Türkiye ve Kürdistan halkları arasındaki kopmaz birlikteliği esaslı inşa etmekte olduğunu belirtmek yerinde olacaktır. Türk sömürgeciliğinin bunu da engellemeye artık gücü yetmeyecektir.

letmesine hizmet etmemektedir. Dolayısıyla Türkiye devrimci-demokratik hareketinin temsilcilerinin daha da dikkatli olmalarını, sorumluluk içinde davranması gerektiğini bir kez daha belirtiriz. Bu, doğrunun daha da geliştirilmesine hizmet edecek bir istem ve uyarı olarak görülmelidir. Beklentimiz bunun anlamına uygun cevap verilmesidir.

Neresinden bakılırsa bakılın, Kürdistan topraklarında halk yığınlarının TC otoritesine artan itaatsizliğinin, düzene karşı artan serhildanlarının ve her halk eylemliliğinde, gösterisinde Part-Cephe ve Ordu bayrak ve şlamlarının yükseltilmesi, PKK'yi ve önderliğini yücelten şiarların daha gür, daha coşkulu ve daha cesurca haykırılması, açıkçası TC'ye ulusal kurtuluşçu otoritenin ve bunun meşru öncülüğünün duyurulması anlamına gelmektedir. Kürdistan halk kitleleri öncülerine olan bağlılıkları, cesaret ve fedakarlıklarıyla sömürgeci Türk devletinin ordu güçlerine de geri adımlar atarak, ulusal kurtuluşçuluğu, bunun öncülüğünün kabulünü sömürgecilere ve efendileri emperyalist güçlere dayatmaktadır. Bu güçleri bu gerçeklerin kabulüne zorlamakla halkımız, PKK'siz Kürdistan probleminin çözümün-

Nisêbîn'de barikat savaşı

MERDİN

Kontr-gerilla katliamlarına karşı Nisêbîn'de 30 bin kişi yürüdü

Merdin'in Nisêbîn (Nusaybîn) ilçesinde 18 Aralık günü kontr-gerilla tarafından katledilen yurtsever Hayrettin ÇETİN'in cenazesi 18 Aralık günü, 30 bin kişinin katıldığı görkemli bir törenle toprağa verildi. Şehir merkezine asılan PKK-ERNK-ARGK bayraklarının yanısıra tören boyunca 20 adet büyük boy PKK ERNK ve ARGK bayrağı taşıydı.

Belediye içişleri yurtsever Hay-

rettin Çetin 18 Aralık '91 günü saat 15.00 aralarında Yeni Turan Mahallesi'ndeki evine çok yakın bir mesafede iki kişi oldukları belirtilen kontr-gerillalarca kurşun yağmuruna tutuldu. Hayrettin Çetin'in vücuduna 9 mermi isabet ettiği tespit edildi. Saldırının yapıldığını polis kontrolünde şehri terk ettikleri belirtilmektedir. 28 yaşında evli ve 3 çocuk babası olan Hayrettin Çetin, yurtsever kişiliği nedeniyle uzun süreden beri polislerin gözaltına alınacakları listesinde yer alıyordu. Daha önce amcaları Nezir ve Hikmet Çetin HEP operasyonu olarak bilinen operasyonda gözaltına alınmışlardı. 1 Kasım günü gözaltına alınan Hikmet Çetin'in Nusaybîn Emniyet Müdürlüğü'nde gör-

Nisêbîn: Şehit Hayrettin Çetin'in cenaze töreni

duğü işkencede iki kolu kırılırken; Hikmet ve Nezir Çetin daha sonra Diyarbakır Cezaevi'ne götürülüyorlardı. Hayrettin Çetin ise sık sık TC polisi tarafından rahatsız ediliyor ve 3 kez evi harabiyet haline getiriliyordu.

Hayrettin Çetin'in kontr-gerilla tarafından katledildiğini duyan halk kepenkleri indirdi, öğrenciler okulları boykot etti, gıofoiler kontak kapattı. 6.000'e yakın pamuk içişleri ile 300'e yakın belediye içişleri işe gitmedi. Otobüs terminali de açılmadı.

Zulme suskun kalmak, onursuzluktur

Zengok çatışmasında ARGK gerillalarının başından güc ve destek alan Nisêbîn halkı kontr-gerillanın katlettiği Hayrettin ÇETİN için 18 Aralık günü görkemli bir cenaze töreni düzenledi.

Sabahın erken saatlerinde ulusal renkler ve ulusal gıysilerle

layık bir törenle gitmeye kararlıydı. Mardin Milletvekili Mehmet Sincar, Nusaybîn Belediye Başkanı Müslüm Yıldırım ve HEP Nusaybîn Temsilcisi Dr. Cemal Kahraman'dan oluşan bir heyet Nusaybîn Kaymakamı'na girerek halkın bu kararlılığını bildirdiler ve halkın kan dökmelerini istemediğini, cenaze töreninin olaysız geçmesinden yana olduğunu; bu nedenle devletin askeri güçlerini geri çekip müdahalede bulunmamasının hayırlı olacağını ve olay çıkması, ya da kan dökmesi durumunda halkın bu insanlık talebini reddedecek olan kaymakamın bizzat sorumlu olacağını ilettiler.

Bunun üzerine düşman güçleri şehitlikteki ablukayı kaldırıp geri çekildiler, ancak bunun yanı sıra şehir merkezi ve sokak aralarındaki güçleri takviye ederek sınırlı emellerini hayata geçirme çabalarını sürdürdüler.

Şehir merkezinde toplanan halk kitlesi saat 11.30 sularında Hayrettin ÇETİN'in ERNK bayrağına sarılı tabutunu evinden alarak şehitliğe doğru yürüyüşe

taşındı ve sık sık "Kahrolsın kontr-gerilla" sloganlarının atıldığı görüldü.

Yürüyüş boyunca kara güçlerinin yanısıra havadan helikopterlerle izleyip katliam ortamı arayan düşman, halkın sayıca yoğunluğu, azimli, kararlı ve ketlenilmiş yürüyüşü karşısında bu fırsatı yakalayamadı ve sıradan bir müdahaleye de cesaret edemedi.

Şehitliğe ulaşan kitle orada devrim şehitlerimizin anısına topluca bir daldıralık saygı duruşunda bulunduktan sonra "Ey Rabb" marşını okudu. Ardından mücadeleyi dile getiren çalgılı şifirler okundu ve şehit Hayrettin ÇETİN'in mücadelesini anlatan konuşmalar yapıldı. Bu halk şehidimizin cenazesi, uğrunda şehit düştüğü toprağa verildikten sonra Nisêbîn halkı kolkola kellenerek yek-vürut halinde şehir merkezine doğru yürüyüşe geçti. Çoğunluğunu kadın ve çocukların oluşturduğu 30 binli aşkın bu insan aili sloganlar atarak yürüyüşünü tamamladı ve evlerine dağıldılar.

Nisêbîn: Örgütler "Bij PKK", "Bij Serok APO" sloganlarını haykırıyor

donanmış 30 binli aşkın insan ERNK ve ARGK bayrakları taşıyarak şehir merkezinde bir araya geldi. Düşman, özel timleri, polisleri, ordu gücü ve panzerlerini de harekete geçirerek şehitlikten şehir merkezine ve sokak aralarına dek her yeri tutmuştu. Ancak Nisêbîn halkı, şehidne sahip çıkmaya ve anısına

geçti. Taşınan bayraklar ve giyilen ulusal renkli gıysilerle bir çiçek deryasını andıran halk kitlesi dalga dalga büyüterek sloganlar çalgısında yürüyüşünü sürdürdü. "Bij PKK, ARGK & ERNK!", "Bij Serok APO" "Şehid nemir in" sloganlarını haykırarak Nisêbîn halkının elinde bu sloganları içeren pankartların

Sömürgeciler, çocukların üzerine panzer sürdü

18 Aralık sabahı Nisêbîn halkı ikişer-üçer bin kişilik gruplar halinde şehit Hayrettin ÇETİN'in ailesinin taziyesine gitmeye

Halkımız dünya devrim deneyimlerine katkılarını sunuyor

Tabiat olayları ile toplum olayları arasında büyük benzerlikler vardır. İkisine de yön veren bilimsel yasalar vardır. Niteki birlik bir yerde niteki dönüşür. Dönüşüm çoğunlukla patlamalarla olur. Halkımız da, tüm öğeleriyle patlamaya hazır bir durumdadır. Halkımızın fedakarlığı, cesareti ve şehitlerinden aldığı ısrar ve özelliği öncünün eşsiz devrimci karakteri ve muazzam haklılığı, kararlılığı içinde gizlidir. Halk ayaklanması denince ilk aklımıza gelen Çin, Vietnam ve Filistin olmaktadır. Özellikle Çin ve Vietnam devrimleri karda üslenip şehirlere alon ettiler. Şehir ayaklanmaları halk savaşının son ve zafer aşamalarına tekabül ettiler. Mao'nun Çin'i bu yolla emperyalizmi "Kafitten kaplan"a çevirdi. Ho Chi Minh'in "Vietnam çekirgeci" emperyalist devin için oyup yendi. Çiplak ayaklı Afrika Mozambik'i ve Angola'sı aynı yolla emperyalizmi ülkelerinden kovdular.

Peki, ya dört bin yıldır halkın marret altında, insanlık adına neyin varsa tarumar edilmişse ve düşmanın son derece zalimsa, her türlü teknik donanım ve katliamlarla denetim mekanizması kurmuşsa... İşte, halkımızın şehitlerinden bu sorulara cevap veriyor. Bir halkın zaferi davasının haklılığında, öncünün sağlamlığında, örgütlenmesinde ve savaşına azimindedir. Bağımsızlık için ayaklanan bir halkı yenecek hiçbir güç olamaz gerçeği, bugün halkımızın şehitlerinden bir kez daha dile geliyor.

Kürdistan halkının koğulları ve direniş azimli ayaklanmanın araç, örgüt ve eylem türlerini yaratıyor. Halkımızın şehitlerinden, çok çeşitli eylemlerin bileşkesi olduğunu ve siyasal bilinç ile cesaretin belirleyici öğe olduğunu ispatlıyor. Yine en önemli özellik özgüç olayıdır. Ulusal kurtuluş mücadelelerinden dış destek de önemlidir. Her halk devrimci, parçası olduğu dünya sosyalist ve ilerici güçlerinden destek almalıdır. Fakat bu, söz konusu halkın kurtuluşunun özgüçünün eseri olduğu gerçeğini yadsınamaz. Ezilen bir halk özgüçünü ve eylemli geliştirmek zorundadır. Örneğin, Filistin ulusal kurtuluş hareketinde özgüç yadsıyıcı tarzda enternasyonalist desteğin alınmaması, kendisini zaman zaman çok zorlamış, hatta tıkatmıştır. Bizde durum tamamen farklıdır. Halkımız ve gerillamız dış desteğin olmadığı koşullarda eylemlerini geliştiriyor. Ve gerçek bu daha ortaya seriyor ki, haklı yolda özgüçünü konuşuran halk yenilmezdir. Her halk ancak özgüçünü harekete geçirebildiğinde enternasyonalist destek n-macına ulaşır. Lenin, ayaklanmayı halkların bayramı sayar. Halk bir defa ayaklandı mı, ölüme seve seve gitti mi, onu durduracak hiçbir güç olamaz. Marx da, "Ayaklanma sanattir. Bir kez ayaklandırmayı sloganınız sürerdi hücum olmalıdır" der.

Kürdistan halkı bugün bu gerçeği pratiğinde yaşıyor. Bayramı savınıyla şehitlerinden alıyor. Ayaklanma ve silahıyla yeni eylem yaratıyor. Türk sömürgeciliğinin kendisini en güçlü hissettiği şehir merkezleri, ayaklanmaların devrimci ülkeleri olmaktadır. Halk savaşını askeri, siyasi, ekonomik biçimlerinden kültürel biçimlerine kadar çeşitlilik gösteriyor. Önceden savaşın silah ve biçimleri belirlenemez. Halkın koğulları ve ergin potansiyeli bu biçimleri yaratır. Her halk, bir nevi pasif direniş olan siyasal itirazsızlıkla, lağız emperyalizmini dile getirdi. Çin halkı, dünya halklarına gerilla savaşı, Vietnam Devrimi de kalpleri kuzumların auru ve halk savaşının eşsiz siyasal-askeri zenginliğini sundu.

Kürdistan halkı da, halkların mücadele deneyimine ve tarihine kıymetli katkıları sunmaktadır. Bugün halkımız her yerde kendi katkısını bu süreçte sunma çabasıdadır. Ve halkımız yarın bu günden kazanmıştır. Şehitlerinden dolu bir yılı geride bırakıp, yeni atılımlarla dolup taşacak bir yeni yıla daha giriyoruz ve her yeni yıl halkımızın gençleşmesi, mutlu olmasını getirirken, düşmanın ölümünü hızlandırmaktadır. Bu temelde zaferlerle dolu geçecek yeni yıla merhaba diyoruz.

başladı. Anrak düşman bir önceki günün cenaze töreni gösterilerine olan tahammülü bütünü nü katliamla gösterme hazırlıklarını çoktan tamamlamıştı. Sömürgeciler, polis ve ordu güçlerini taziye evine giden yollara yığmış, panzer ve helikopter desteğini hazırlamıştı. Nitekim taziye gitmek isteyen 3 bin kişilik kadın ve çocukların çoğunlukta olduğu halk kitlesinin önü devlet güçlerince kesildi ve taziye gitmelerinin yasak olduğu belirtildi.

Halkın, taziye gitmenin hem dini, hem millî bir gelenek olduğunu ve mutlaka gideceklerini belirtmesi üzerine polisler ellerindeki joplara saldırıya geçip halkı dövmeye ve dağıtmaya giriştiler.

Bunun üzerine taziye gelenler, meçhul savunmaya geçip çevrede buldukları taş ve sopa parçalarını polisleri fırlatarak kendilerini korumaya çalıştılar. Bu durumu gören düşman güçleri panzerlerini harekete geçirerek halkın üzerine sürdüler. Üç saat kadar süren bu mücadele sürecince halkı dağıtmada başarılı olamayan düşman güçlerin gözlerini kan bürüdü ve 13 yaşındaki ortaokul öğrencisi **Serdar Aslan** adlı çocuğun üzerine panzer sürerek öldü. Halkın, panzerin altından çekerek alabildiği **Serdar Aslan** adlı öğrencinin ölümünün önüne böylece geçilirken, düşman yoğun tutuklamalara başladı ve 40'a yakın kişiyi gözaltına aldı.

TC'nin çaresizliği

22 Aralık günü özel Tim elemanları Nisêbîn'de yurtseverlerin evlerine saldırdı.

30 bin kişinin yürüdüğü cenaze töreninde çaresiz kalan TC güçleri olayın ikinci günü, birkaç işbirlikçi ajanı önüne katarak evlere saldırdılar. Bir gün öncesi içine düşükükleri çaresizliğin kinini sivil halkımıza kusan TC teröristlerinin halkın evlerini büyük oranda tahrip ederken, rastgele ateş sonucunda da birçok işyennin tahrip olmasına da neden olukları bildiriliyor.

TC devleti terörizme dört elle sarılıyor

Merdin ilinin Nisêbîn ve Mûd-yad ilçeleri arasında bulunan **Dalîn** (Slvice) köyü halkının geçtiğimiz aylarda kendi elleriyle yakaladıkları bir kontr-gerilla elemanını, devlet güçleri halkın elinden zorla aldılar. Köylüler olayı şöyle anlatıyor: "8 Ağustos günü saat 21.45 kullarında ateşin marka kırmızı renkli, 47 AT 445 plakalı otomobilde bulunan silahlı 4 kişi **Dalîn**'e geldi. Köyde bir kaç evin kapısını açtılar. Ancak köy halkının onları fark etmesiyle silahlı olan 4 kişi arabaya binerek

kaçmaya başladılar. Arabanın çıktığı sokakta girmesi üzerine araçları takip, yaya kaçmaya başlatıldı. Köylülerin kontrolü arasında çıkan silahlı çatışma sonucu yörrede **Hauri-ne** diye bilinen korucubaşının yeğeni **Ekrem Akdeniz**'i yaka-

ladık. Diğer 3 kişi ise köyde bulunan askeri karakola sığındılar. Olay sonrası gelen yüzbaşı **Ekrem**'in kendi adamı olduğunu söyleyerek kendisine teslim edilmesini istedi. Biz, "Karakola sığınanların isimlerini bize açıklaman ıstı-

riz' dememiz üzerine yüzbaşı, "Kimse karakola sığınmamıştır" diyerek bizlere dayak almaya başladı. **Ekrem Akdeniz**'i alıp gitti."

Bu şahsın birçok katliam eyleminde yer aldığı tahmin ediliyor.

Sere Sipî Dağı'ndan Hezex'e: İntikam yeminimiz var

Hezex'deki kontr gerilla katliamının protesto gösterisinde

Kürdistan halkına ve kamuoyuna

Partimiz PKK 13. Kuruluş Yıldönümünde sağlam siyasal çizgiyle halkımızın ulusal ve uluslararası alanlarda temsil gücünü daha da güçlendirmiştir.

Kürdistan'ın yenilmez önderi PKK'nın 13. Kuruluş Yıldönümünü halkımız Parti, Cephe ve Ordu güçlerimiz yoğun kitlesel eylemlerle kutluyor. Her döneminkinden daha açık olarak Botan'dan Merdîn'e, Serhat'tan Amed'e tüm Kürdistan'da kitleler PKK'ye açık kitle eylemleri ve diğer kutlama gösterileriyle sahip çıkıyor. Dağda gerillalar, şehir ve ovalarda kitleler, yurtdışında emekçiler Allah sesleriyle, zafer sloganlarıyla öncülerini selamlıyorlar. Kürdistan'ın dört bir yanında emekçilerimizin bulunduğu bütün yurtdışı alanlarında kitleleşmiş PKK, geniş mevsimler kazanmış ulusal kurtuluş hareketimiz dev boyutlarını ortaya koyuyor. Kitleleşmiş, yoktan varetmiş, bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm davasında böylelerine önemli mevsimler kazanmış ulusal kurtuluş hareketimiz sadece Kürdistan halkı için değil, başta Ortadoğu olmak üzere tüm dünya halkları için önemli bir kazanımdır. Bu temelde partimiz PKK'nın 13. Kuruluş Yıldönümünü tüm dünya halkları nezdinde devrimci özgürleşme selamlıyoruz.

Yurtsever halkımızı!

İçinde bulunduğumuz süreçte, Kürdistan ve Türkiye'de yoğun ve önemli gelişmeler yaşanmaktadır. Erken seçim taktiği ile siyasal, askeri ve e-

konomik çöküşüne çözüm arayan giren Türk sömürgeciliği çare olarak en son DYP-SHP koalisyon hükümetini ortaya çıkarmıştır. Her ikisi de diğerleri gibi azgın, şoven ve ırkçı olan bu partiler, partimizin önderlik ettiği, ulusal kurtuluş hareketini ezme merkezine alan bir hükümet programı etrafında birleşmiştir. Düne kadar sivil örtülü görevini ANAP'a veren özel savaş, özellikle TC ordusunun çıkmaza girmesi, ANAP'ın yoğun yıpranması ve TC'nin uluslararası alanda terörünün yoğunlaşmasıyla birlikte örtü görevi bu sefer DYP ve SHP'ye verilmiştir. DYP SHP hükümeti "insan hakları", "demokrasi" vb. demagojilerle harekete geçmesine rağmen, asıl işlevlerinin özel savaşın sivil örtüleri olduklarını daha ilk çabaları ile ortaya koymuşlardır. Bu terimlerin bol demagojisi yapan bu şoven partilerin nasıl azgın insan hakları düşmanları oldukları merlise birkaç cümle Kürtçe konuşan insanlara karşı geliştirdikleri ırkçı, faşist saldırıları ile tüm kamuoyu önünde sergilenmiştir. Yine bunlar, "Bölünmez hudûd", "bölünçlük" demagojisini sürdürmede ısrarlı olduklarını vurgulamaktadırlar. "İnsan Hakları" ve "demokrasi"den boka bahsetmektedirler. Ama iş Kürt gerçekliği ve Kürt halkının ulusal ve insani demokratik haklarına geldiğinde hep birlikte hırlamakta ve ırmıya hazır bir kuduz köpek gibi gerçeklerin üzerine saldırmaktadırlar. Kıscası TC'nin ilkel ve kuralsız özel savaşını yürütmede ısrarlı olduğu görülmektedir. Ordusu, özel timi, polisi, kontr gerillası,

köy korucusu vb. güçleri ile mücadelede hespedemeyen TC sömürgecileri, bu sefer özel savaşı tabana indirerek Türkiye'de şovenizmi kitleleştiyerek bir özel savaş denemesine başlamışlardır. Bunun için Türk halkının bilinçsizliğinden ve övünçlülüklerinden yararlanarak, tarihî ulusal gerici ve anti-demokratik duygularını kızıştırarak Türk ve Kürt emekçilerini karşı karşıya getirmek gibi alçakça emeller peşinde koşmaktadır. Ağustos ayından bu yana aralıksız süren ARGK eylemleri ile işlemez hale gelen milyonluk Türk ordusu yeniden yapılanmaya çalışılarak etkin operasyon ve imha hareketleriyle özel savaş DYP-SHP örtüsü altında derinleştirilme hazırlanmaktadır. Tüm bunlar dünyanın açıkça görebildiği Kürt halk gerçekliğini, ulusal demokratik haklarının, TC'nin fanatik inkarcı çizgisi ile görmek istemediğini, siyasal çözüm değil, inkarcı şoven dayatmada ısrarlı olduğunu bir kez daha gösteriyor. Bu ısrar beline kadar bağta girmiş olan birinin çirkinlikçe daha da hastacağundan başka bir anlam ilinde etmemektedir.

Devrimci demokratlar

Partimizin sağlam siyasal pratik öncülüğünde önemli boyutlara ulaşan halk savaşımız bugün TC'yi her alanda tıkatmış ve çıkmaza sokmuştur. Gönümüzde PKK bir ulusun meçhul temalcisi olduğunu aktif kitle gördü ve desteği ile ortaya koymuştur. Dünyanın en gerici güçleri ve TC'nin bir numaralı müteffikleri bile bu gerçeği görmek durumundadır. PKK'nın ulusu temsil-

li sadece siyasal-kitleler değil, aynı zamanda da askeri açıdan reddi mümkün olmayan bir gerçektir. Uzun yıllar boyu baskı ve şiddetle karşı çıkan devrimci mücadele TC otoritesini birçok alanda silip süpürmüş, partimizin otoritesini ve ikili iktidar taktiğini uygulama alanları genişletmiştir.

Kısmen PKK ve temsil ettiği bağımsızlık ve özgürlük hareketi özellikle Ortadoğu'da çok ciddi bir güç olarak ortaya çıkmıştır. Tüm bunlara karşın TC'nin halkımız ve ülkemiz üzerindeki sömürgeci otoritesi birçok alanda ortadan kalkmış, birçok alanda da partimizin girileri ile halkımız ayağa kalkmaktadır.

Son seçimlerle uygulanan parti taktiği, partimizin kitleleşmesini, halkımızın siyasal arenaya etkin çıkma tutumunu açıkça sergileyen örneklerden biri olmuştur. Ordumuz ARGK'nin ise özellikle Ağustos ayından bu yana bütün ülke çapında birçok uluslararası kamuoyunu etkileyen yüzlerce başarıyla eylemleri tüm hızla sürmektedir. Birçok alanda TC karakolları yerle bir edilmiş, yüzlerce TC askeri, özel tim, köy korucusu, polis öldürülmüş, onlarcası esir alınmıştır. Onların il ve ilçe baskını gerçekleşmiş, birçok yol hattında ARGK kontrol eylemleri gerçekleştirilmiştir. ARGK eylemleri günümüzde de tüm ülke çapında yoğunlaştırmaya devam etmektedir.

Tüm partili yoldaşlara ve savaşçılara

Yaşanan gelişmeler her yöneyle halkımız ve partimiz le-

hindedir. Düşmanımız her açıdan çıkmazın bunalımını yoğunca yaşamaktadır. TC dün olduğu gibi bugün de, tüm açık ve gizli güçlerini partimiz ve ulusal kurtuluş hareketimiz karşısında bir blok gibi seferber etmeye çalışmaktadır. TC sömürgeciliği her türlü şiddet ve şovenizmi yedeğine alarak halkımızın temel taleplerini ve haklı mücadelesini bastırma çabalarını ısrarla sürdürmektedir. Her gün dile getirmektedir. Bu azgın inkarcılar, ırkçı şovenistler, günümüzde de savaş dışında başka bir dilden anlamadıklarını ortaya koymaktadırlar. O halde, bize düşen görev partimizin denemiş siyasal hattı temelinde devrimci savaşı bütün boyutları ile daha da yükseltmek için bütün insanı, yurtsever ve devrimci çabalarını daha da yoğunlaştırmaktır.

Her zaman olduğu gibi halkımızın öz gücünü esas alarak, siyasal örgütsel ve askeri görevlerimizi adına layık bir biçimde hayata geçirelim. Gelişmelere yön veren partimiz ve halkımızın bizden beklediği tarzda ulusal ve askeri uygulamalarımızı geliştirelim. Bizden kaynaklanan eksiklikleri en aza inderecek kişiliğimizi partimizin siyasal çizgisine ulaştırarak halkımızla gelişmek ve örgütlemeye çalışmamız öğretmenler olmasını bilelim.

– Yaşayan Kürdistan halkının önderi PKK!
– Yaşayan halk savaşımız!
– Kahrkahr emperyalizm, sömürgecilik ve gericiilik!

Merdin Eyaleti
PKK-ERNK Temsilciliği

12 ARGK gerillasının büyük bir ihtimalle kimyasal silahlar kullanılarak uçak bombardmanı ile şehit edildiğinin ertesi günü Hezex (İdli)'teki ARGK gerilla birliği hazırlıklarını yoğunlaştırarak düşmanın üzerine yürüyor.

20 Aralık günü saat 17.00 saatlarında gerilla birimleri Hezex şehir merkezine altı koldan giriş yaptılar. Gerillalar, şehrin tüm elektriklerini kestikten sonra gruplar halinde İdli Emniyet Amirliği, polis koymenleri, İdli Jandarma Komutanlığı, İdli İhyade Sınır Taburu, kaymakamlık ve Hükümet Konağı binalarının yerlerine mevzilenip ağır otomatik silah ve roketatarlarla ateş etmeye başladılar. Birden bire bir savaş meydanına dönen Hezex'te, gerillaların hücum ve güçlü baskını karşısında düşman güçleri inferno sinerek bir varlık gösteremediler. Şehrin denetimi ise ARGK gerillalarının elinde kaldı. Baskın eylemi boyunca gerillalar şehirde halka propaganda ve ajitasyon yaparak doküman karıştırmaya, hesapsız birakılmayacağını söylediler.

Görüş tanıklarının "tam bir savaş" diye nitelendirdiği bu baskın eyleminde hedef dahilinde devlet ve hükümet binaları ağır hasara uğrattılırken, düşmana çok sayıda kayıp verdirildi. Gerillalar ise eylem bitiminde kayıp vermeden başarıyla şehirden ayrılmış üs alanlarına çekildiler.

Gerillaların ölmesine çekilmesinden sonra ortaya çıkan düşman güçleri, ARGK savaşçıları karşısındaki acizliklerini yurtseverlerin iş yerlerine ve evlerine baskınlar düzenlenerek gidermeye çalıştılar. Evlere düzenlediği baskınlarla düşman, talancı karakterini konuş-

ARGK'nın Serê Spî Dağı kırsamına bir yanıt da Hezex'ten geldi

turup halka baskı, işkence etti. Kamîm Tekçe adlı şahsın işyerini bombalayıp birçok işyerini ve evi kurşun yağmuruna tutan düşman, halkı provokasyona getirmeye çalıştıysa da başaramadı. Tahrik ve panik yaratarak halkı kendi üzerine çekmek ve bunu fırsat bilerek katletmek amacını güden düşman, bu yönlü çabalarını birçok ilçemizde olduğu gibi burada da uygulamak istedi. Ancak halk kitlesel gerillaların verdiği moral, güç ve destekle saldırmalarını konuştular. Bir yurtsever bu durumlarını şöyle ifade ediyordu: "Biz, düşmanın istediği yerde ve anda değil, iradimizin öngördüğü yer ve zamanda savaşmaya öğrendik ve artık kaybetmiyoruz."

Artık ülkemizde kendi bayrağımız dalgalanıyor

Son aylarda Özel Harp Dalı'na halkımızın kahraman şehitlerinden bombalayıcı bir karşı gerilla katliamlarını yoğunlaştırmaktadır. Son olarak Şirnex'in Hezex (İdli) ilçesinde kontr gerillalar muhtar Agit Akibe ve İbrahim Demir'i katletti.

Şirnex'in Hezex İlçesi, Xendük (Çukurlu) köyü yakınlarında bir mağarada katledilmiş olarak cesetleri bulunan yurtsever köy muhtarı Agit Akibe ile İbrahim Demir'in cenazeleri köylüler tarafından 16.12.1991 günü akşamı ilçe merkezine getiril-

mek üzere yola çıkarıldı. Ancak kararlılığın baskınları üzerine cenaze o akşam Fîl (Bereketli) köyünde bekletildi. Sabahın erken saatlerinde cenazeyi alarak ilçe merkezine doğru yürüyüşe geçen binlerce kitleye yol boyunca çevre köylüler de katıldılar. Cenaze ilçe merkezine ulaştırıldı. Burada kitlenin sayısı 10.000'i aşmıştı.

Cenazeler Şêx Hesên Camî'nde düzenlenen dinî törenin ardından mezarlığa doğru yola çıkarıldılar.

İlçe merkezindeki alan ERNK bayraklarıyla donatıldı. Onbinlerin, "Bijî Serok APO", "Bijî Kurdistan", "Yaşasın Türk ve Kürd halklarının kardeşliği" sloganları eşliğinde ARGK Eya-

let Komutanlığı'nın "Yurtsever Kürdistan Halkı"yla başlayan çağrısı kitleye okundu. Konuşmalarda, Demirel ve İnönü'nün bölgeye yaptıkları gezilerin alınmadığı, kendilerini demokratik bir hükümet olarak tanımak istedikleri belirtildi. "Sormak gerekiyor demokratlık insanlarımızı katletmek midir? Bunların demokratlıkla hiçbir ilgisi yoktur. Halkımıza karşı işlenen suçlar nerede olursa olsun cezaları kalmayacaktır" denildi. Kitle büyük bir coşkuyla konuşmaları karşıladı. Daha sonra Şirnak Milletvekili Selim Sadak kürsüye çıkarak, "Bu işin peşini bırakmayacağız, suçluları mutlaka ortaya çıkaracağız" dedi. Cenaze törenine milletvekilleri Selim Sadak, Ali Yiğit ve Ankara milletvekili Selman Kaya'da katıldılar. Yürüyüş boyunca ARGK ve ERNK bayrakları taşındı. Bu arada Şirnex, Hezex ve Misrîc (Kurtalan) ilçelerinde kepenkler indirildi, gıförliler kontak kapandı, öğrenciler okulları boykot etti. Devlet güçlerinin yürüyüşe müdahale etmediği bildirildi.

Haykırıyoruz duysun tüm dünya, diyen halkımıza karşı

TC çaresiz

3 Aralık salı günü Şirnex'in Hezex (İdli) ilçesinde dükkanın da kontrol altına katledilen Süryani asıllı Mihâlî Bayro adlı yurtseverin cenaze törenine 8 bin kişi katıldı ve Hezex emniyet kepenk indirildi. Yürüşte sayılıp sevilen Mihâlî Bayro adlı yurtse-

Hezex Mektubu

Değerli yoldaşlar,

Sizlere Eskişehir Cezaevi'ndeki uygulamaları protesto ve dönümüze PKK'nın kurduğu yoldan dönümüze kutlama gösterilerini kutlamak istiyorum. Sizlere Hezex halkının şehitlerinden ve düşmana karşı sergilediği direniş anlatacağım. Gerçek ve öz anlatmaya dikkat edeceğim.

Milakçelerimiz gerekli yerlere verildikten sonra, ilk etapta 280 kişi ile HEP binamızda açlık grevine başladık. Başlangıç "Ey Raqib" marşının toplu olarak okunmasıyla oldu. Binamızın pencerelerine pankartlar astık. Binaları boyledik "Hên bi xêr hatin cem gele Botan", "Eskişehir mahkemelerinde canlı görmek istemiyoruz", "Bijî berxwedana gele Kurd." İçerde ise duvara Parti ve Cephe bayrakları, gerilla fotoğrafları ve bazı afiş ve pankartlar asılıydı. Ayrıca TV, video, müzik aleti ve lambalarımız da vardı.

Ziyaretçilerimiz, özellikle de öğrenciler, alyazı konuşmalar yapıyor ve güzel şairler okuyorlar. Her akşam fıkırlar ve tiyatro gösterileri ve bilgi yarışmaları yapıyoruz. Çoklukla coşuklu ve neşeli geçiyordu eylemimiz.

Bina çarşının ortasında, yani tam dört yönün ortasında. Çoğu zaman binada yer kalmadığından insanlar dışarıya taşıyor ve onların alkış ve zılgılarından şehir adeta inliyor. Ziyaretçilerimiz, aynı gün

27 Kasım 1991, Hezex, PKK'nın 13. Kuruluş Yıldönümü kutlamaları

de 2500 kişiyi geçiyordu. İnsanlar masamız, dört bir yandan gelip eyleme katılanlar arasında istifa eden Harbin köyü kurucuları da vardı. Ziyaretçilerimiz orale, tiyatro, şarkı, şeker ve sigaranın yanısıra para yardımı için de kuryuğa girmişlerdi. Açlık grevi bizim erene kadar toplanan madde yardımın 30 milyonu geçtiğini sanıyorum. Yardımın tümü ilgili yere teslim edildi.

Açlık grevi günlerinde her sabah "Ey Raqib" marşımızı okuyarak bağlıyorduk güne... 20 Kasım akşamı çarşıda bir aliyaz polis vuruldu, ağır yaralandı ama ölmedi. Bu olayı düzenleyenleri yakalayamadık. Her gün gelip açlık grevindeki tüm erkek yoldaşlarımızı alıp emniyete gö-

türdüler. Bunlar arasında babam da vardı. Diğer arkadaşların tümünü bir odaya tıkarıyorlar, babamı ise gözlerini bağlayıp suydikten sonra alacakça dövüyorlardı. Babamın, "Ha seni öldürdük ha polisi vurup kaçın" diyorlardı. Yaklaşık bir saat sonra babamı dört tım arkadaşlarıyla beraber tahliye ettiler. Her taraf derin bir sessizliğe büründü. Karınca gibi yürüme sesi duyulacaktı sanki. Yarım saat geçti geçmedi, baktık iki kişi

babamın kollarına girerek getirdiler. Yani korkudan omu kırılmak zorunda kaldılar.

22 Kasım gecesi ise saat 24.00 saatlerinde grev yerini özel timler basmak istediler. Ancak karşı koyarak onları binaya sokmadık. Daha sonra komutanlarıyla görüşüldü. Ancak ilçenin heri zencilerinden birisi ve sadece komutanları gelirse kapıyı açacağımızı bildirdik. Ancak bu şekilde içeri girebilirdi. Eğer anlaşılmaya uymayıp bir tek tım elemanı içeri girseydi katledilirdi çok kan döktürülecekti.

Yoldaşlar, 27 Kasım tarihinde ise Hezex'te tam bir bayram vardı. Gerek gece gerekse gündüz tara bir bayram havası vardı. Partimizin 13. Kuruluş Yöl-

dönümü nedeniyle daha bir gün öncesinde, akşamı doğru saat 16.30 saatlerinde şehir patlamaya başladı. İlçemizden hemen hemen tüm halkı sokaklara döktü.

Halk nararlar okuyup sloganlar atıyordu. Kadınların elgi sesleri silah seslerine karışarak şehri inletiyordu. Bu durum gece saat 22.00'ye kadar devam etti. Hava! Nispetler geçiyi gündüz döndürmüştü.

Ertesi gün, yani 27 Kasım sabahı ise, Nevroz Meydanı'nda yaklaşık 10 bin kadar kişi toplandı. "Ey Raqib" marşının eşliğinde gıförlere bayramınız çekildi. Daha sonra şehitler için bir dakikalık saygı duruşu yaptık. Halklar okundu. O gün tüm işyerleri kapalıydı Hezex'te... Ve okullar boykottaydı. Tüm taşıtların gıförleri de kontak kapamıştı. Milli bayram bu hava ile akşamı kadar devam etti.

30 Kasım gecesi gerillalarımız Hezex merkezine baskın düzenledi. Devlet güçleriyle yaklaşık üç saat çatışmalar sürdü. Sonunda bu baskını bir çok sevindirdi. Roketlerle vurdu. Devlet güçleri çok kayıp verdi ama hiç bahsetmediler.

Hezex'teki gelişmeler kısaca böyle... Mektubuma son verirken bütün devrimci arkadaşlara sonsuz selamlar.

Hezex'ten bir yurtsever bayan

verin katledilmesine tanık olanların verdikleri bilgilere göre olay esnasında silah seslerini duyan halk dükkana doğru koşmaya başlar. Mihall'in kanları içinde yerde olduğunu ve Muhammed Ata Zengin ve Menaf Bilgiç adlı ajanların dükkandan çıkarak hızla koşmalarını gören halk ajanları kovalamaya başlar. Açılan ateş sonucu ajan Muhammed Ata Zengin ölür, diğer ajan ise ağır bir şekilde yaralanır. Yaralı ajan Menaf Bilgiç'i TC askerleri alıp götürür. Mihall Bayro adlı yurtseverin cenaze törenine 8 bin kişilik bir kitle katılır. Kitle sık sık, "Şehid nemir in", "Biji PKK", "Biji Serok APO" sloganları atar. Cenaze töreni sonrası kilitlerde yapılan törende devletin yaratmak istediği gelişkilere dikkat çekilerek, "Aramızdaki birliği daha da güçlendirmeliyiz" denildiği bildirilmektedir.

(Mayın ardından Elif Hatman) ve Gercewa (Gerçüg)'te kepenk-ler kapatıldı. Sabahın erken saat-lerinde kepenk kapatmaya bağ-layan esnafın sayısı oğloye doğru 15.000'i buldu. Bir gazetecinin, "Dükkanları açmayacak mı- nınız?" sorusuna Hatman valisi "Biz müdahale etmeyiz. Nasıl istiyorlarsa öyle yaparlar. İs- teyen kapatır, isteyen açar" di- yerek TC'nin çıkmazını ifade e- diyordu. Kepenk kapatma eylem- ne 12 Aralık'ta Midyul (Midyat), Gercewa (Gerçüg) ve Hekış (He- sankeyş) esnafı da katıldı.

Kosar'da orduevine sabotaj

18 Aralık günü akşamı ARKK'ye bağlı bir gerilla ümi tarafından Kocari (Kızıltepe)'de düzenlenen sabırtaj eyleminde büyük hasar meydana geldi. Ölü ve yaralı sayısını hakkında bilgi edilemedi.

Tepebaşı caddesi üzerinde bulunan orduevinde 18 Aralık akşamı saat 18.30 sıralarında bir bomba patladı. İkinci bomba ise saat 23.00 sıralarında patladı. Patlamalar sonucu orduvevin tüm camlarının kırıldığı birçok subayın da yaralandığı bildirilirken, devlet olayı örtbas etmektedir.

Girgê Amo ayakta

17 Aralık günü muhtar Ağı
Alaşe ve İbrahim Demir'in He-
zey'e konuyla ilgili olarak katedil-
melerini protesto etmek amacıyla
esnaf küçük açmadı, gıförier
kontak kapattı, öğrenciler ise
okulu bir gündük boykot ettiler.

10 Aralık günü özel kim tarafından bir otomobil içinde silahla taranan Şiğbetullah Eken, Salih Eken ile köy imamı Mahmut Eken'in yaralanması olayı da protesto edildi.

Gerilla, devlet kurumlarını etkisizleştiriyor

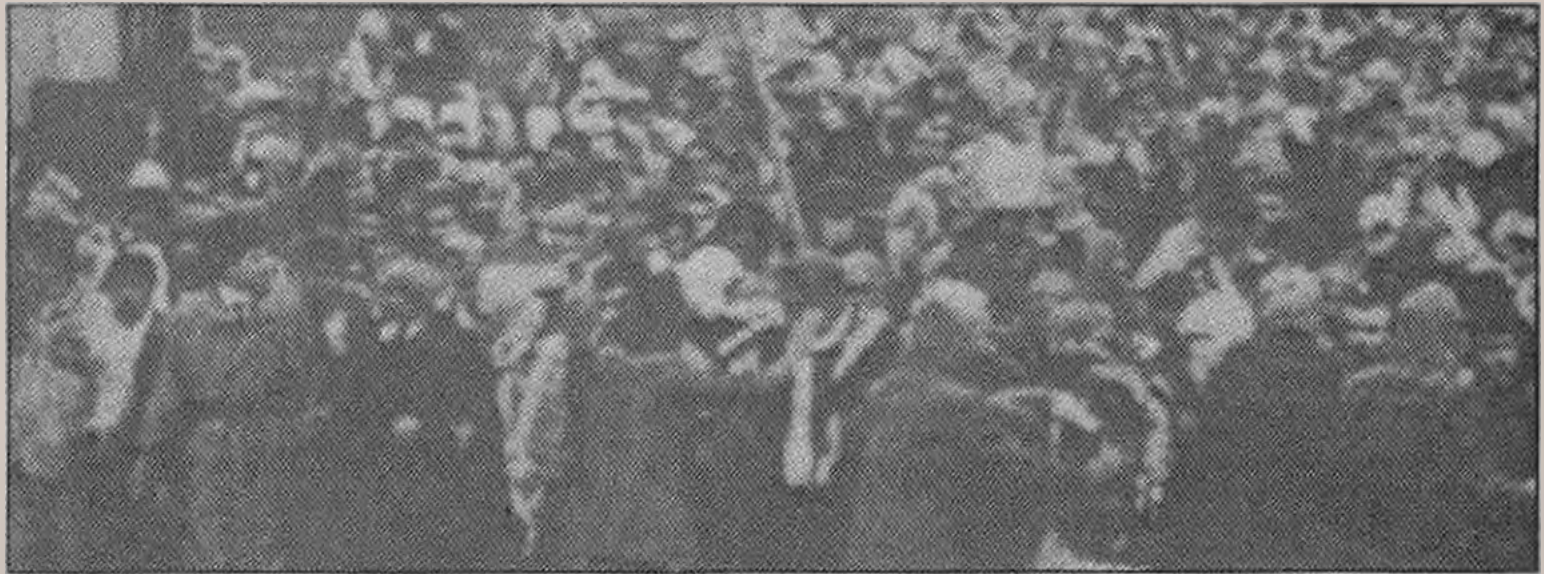
ARGK gerillaları 30 Aralık
akşamı Kışburan (Dargeçit)'a
halkın düzenleyerek ilçe kay-
makamının evini kurgun yağ-
muruna tuttular ve ilçe binä-
sıyla birlikte tahrip ettiler.
Askeri alanda düşmanın önem-
li darbeler vuran gerillaların
muzın, devletin kurum ve ku-
ruluşlarına yönelik ateşli ni-
letelikli eylemlerinde de artışın
olduğu ve bunun, düşmanın pa-
nigie soktuğu bildiriliyor.

Agir Akbe

Hezax hakı kontr-genloya meydan okuyor

Şahidimizdir Dicle, Seni kalplerimize gömdüğümüze Bedrettin...

Tüm halkınız tarafından çok sevilen arkadaşınızın Bedrettin AKKURT 31 Kasım 1991 günü Midyat'ta kontr-gerilla timleri tarafından kafasına kurşun sılarak katledildi.

Arkadaşlarımız lokantada yemek yerken, kimliği belirlenemeyen sivil giysili biri tarafından yeltilt edildi. Olayın meydana gelmesi üzerine Mıdyad halkı katili yakalamak üzere peşine takıldı. Ancak olay esnasında orada hazır bulunan 4 resmi giysili polis tabancalarını çekerek halka müdahaleye bukurmadılar. Tahditte katilin yakalanmasını engellediler. Halktan buna tepki gösteren herkes gözaltına alınıp karakola götürüldü.

Aynı gün olayı duyan Kerboran (Dary-çil) halkı direnise geçti. Kuşpenkler indi. 80 civarında araç hemen Midynd'a yollandı.

Sehidimizin
naşını alıp
Karbora 2 dön-

Başkan APD, "İnsanlık onurunu içineceği yenecek", "Vur gerilla vur, Kurdistan'ı kur", "Kontz-gerilla hitleri öldürmekle silindirmes" sloganları sahaya kadar Kerboran'ı çıldırttı.

12 Kasım günü Kerboran'dan ve olayı dıyan çevre köylenden gelen birlerce insan Kerboran'da toplandı. 10 binin üzerinde insanın uagın içinde olduğu arabanın arkasından yürüyüşe geçti. Marş ve sloganlar eşliğinde Kerboran birkaç kez dolapıldık-
tan sonra kitle, şehidin doğum yeri olan Çoban Elye Remo köyüne hareket etti. Köye kadar yüründü. Aynı anda Kerboran ve tüm çevre köylerinde kepenkler kapanıy-
dı, şöforler de kontak kapamıy-
tı.

14 Kasım günü Erciye Nehri kenarında yine 10 binden fazla rinde yuvar-
verin kaba-
myla Çamla E-
lye Reno kö-
yünde yapılan
miting ve yö-
rüşün arın-

- Şehidimiz Bedrettin arkadaşlarımızın başına...

- O bir halk kahramanıydı,
kalbimize gömüldü:

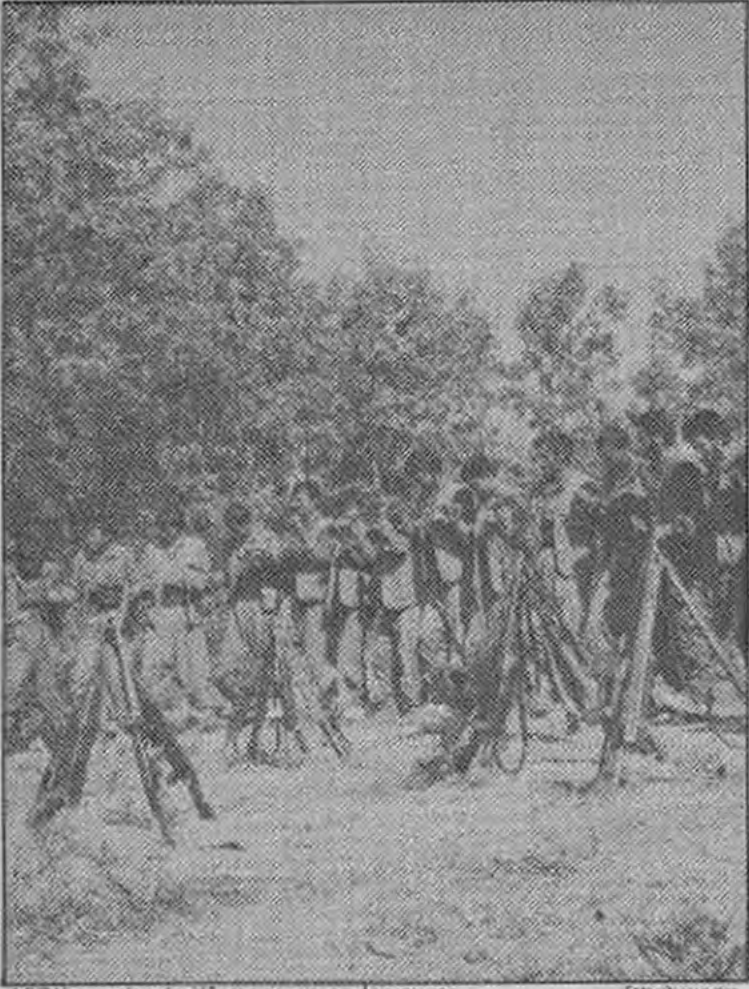
Kurban'dan arkadaşları

AMED

Farqin'da davlat terörü

Köy koruculuk sisteminin çökertilmesine paralel olarak özel savaş tarafından geliştirilen kontr-gerrilla terörüyle Kürdistan'da onlarca yurtseverin katledildiği ve bundan hükümetin hiçbir hesap soracak güfte olmadığı, hesap sormadığı bilinmektedir. Özellikle seçim sürecinden önce başlatılan ve seçimlerden sonra turmandırılan kontr-gerrilla saldırılarında insanların evlerinden alınıp sorgusuz-sualsiz kurşuna dizildiği, lakencilerle kitleldiği gerçeği, Kürdistan halını megru bir sivrimaya çekmiş ve bu temelde, halk kitleleri jantesto gösterilerine başlamışlardır. Daha çok kepenk kapatma, yürüyüş ve oturma eylemleri biçiminde geçen bu halk eylemlerine, faşist Türk ordusu ve polislinin sert karşılık verdiği, balyuzlarla kepenkleri kırarak, jop ve kalaslarla yürüyüşçüleri dövdüğü ve halan üzerine kurşun yağdırarak katlaması cevap verdiği de bilinmektedir. Buna en iyi örnek Vedat Aydın'ın katledilmesi ve sonrasında yapılan cenaze töreninin kentlin halkın starrine kurşun yağdırılarak kanla karşılık verilmesi olayını gösterebiliriz. Tabii TC'nin vahşeti, bir tek bu olayla sınırlı değildir. İşte Farqin (Silvan)'daki olay da bunun bir örneğidir.

Sözünü ettiğimiz kontr-gerilla terörünü protesto etmek amacıyla Fargın esnası 17 Aralık günü kepenkleri su kapattı. Büyük katılımın sağlandığı bu kepenk kapatma eylemini sabote etmek ve düşman su yararlanak çabasında olan birkaç esnaf ise, Fargın halkının iradesini hiç

ARKK vuruşlarıyla düşmana aman tanmıyor

Foto: Dikkat

ayıyarak kepenklerini açık tuttu. Bu durum halkın yoğun tepkisini ve nefretini alırken, düşmana da cesaret verdi ve düşmanın kepenklerini kapatan esnafa sert-yönelmesinde ıstahını kaharttı.

Ancak aynı gece gerillalar Farqin merkezine baskın düzenleyerek düşmanın ıstahını kurşanında bıraktı. İlçe jandarma karakoluna ve önemli devlet dairelerine ağır silahlarla baskın düzenleyen gerillalar düşmanın ağır hasar ve kayıp verdirdiler. Baskın sırasında düşmanın hiçbir varlık gösterememesi üzerine gerillalar amaçlarına ulaşip ayrılırken gündüz kepenklerini açık tutarak eylemliliği sabotaj etmeye çalışan Mustafa Sezgin ve Sadık Yalçın adlı esnafın dükkânlarını da uyarı amaçlı olarak ateşe verdiler. Daha sonra ARGK gerillaları sloganlar atarak eylem alanından ayrıldılar.

Bu süre zarfında hiçbir varlık gösteremeyen düşman güçleri, ARGK gerillalarının iyice uzaktığından emin olduktan sonra inlerinden çıkıp silahlarını alarak şehir merkezine dağıldılar ve gerillalar karşısında içine düştükleri çaresizliklerinin ve korkunun hincini silahsız halktan almaya başladılar.

Düşmanın güçleri önlerine çıkan sivil insanlara rastgele ateş açıp kepenkleri kapalı dükkânları kurşanlamaya ve tahrip etmeye giriştiler. O esnada caddede bulunan Zâhreyî YANDIR adlı yurtsever, düşmanın kurşanlarına hedef olup aldığı kurşanlarla şehit olurken Hüseyin Hasoğlu, Mehmet Kızık, İhsan Biliş, Aynur Gemel, Mehmet Güllü ve Anlan Güllü adlı yurtseverler de çeşitli yerlerden yaralandılar.

Öte yandan Amed'in Hênê (İlanî) İlçesi HEP ilçe başkanı kontr-gerillaların saldırısına uğradı. HEP İlçe Başkanı Süddük Bâlbûl arabasıyla Hênê merkezine bağlı Cûdunlar köyüne giderken, yolda kontr-gerillaların saldırısına uğrayarak yaralandığı bildirilirken, son günlerde Dicle Üniversitesi'nde dinçlik adı altında kontrollerin yurtsever öğrencileri rahatsız ederek olay çıkarmak

istedikleri ve bunların resmi polis desteklerinde okulda silahlı dolayışları ve provokasyonlar çıkarmak istedikleri belirtilmektedir.

Halkımızın sabrı taşıyor

Son dönemlerde yaygınlaşan kontr-gerilla katliamları ve kepenk gûzaltılara karşı, halkımızın tavırlı giderek sertleşiyor. Ardı arkası kesilmeyen cinayetlere ve gûzaltılara almaları karşılığında 2.000 kişi kaymakamlığa yürüyerek çeşitli sloganlar atarken, Farqin'de de esnaf kepenk kapadı, 1.000 kişilik öğrenci kitlesi de okulları boykot etti.

Amed'in Licê İlçesine bağlı Zêrê (Gökçe) köyüne 16 Aralık günü saat 24.00 saatlarında baskın düzenleyen jandarma ve özel timler, köy muhtarı Mehmet Üçdağ ve Süddük Dalbudak isimli köylülere gûzaltıya aldılar. Aradan 2 gün geçmesine rağmen gûzaltıya alınan Mehmet Üçdağ ve Süddük Dalbudak'tan herhangi bir haber alınmaması üzerine

APÖ" ve "Bijî PKK" sloganlarını attılar. Kaymakamlığın önüne gelindiği sırada, İlçe jandarma karakol komutanı kitleyi durdurmak istedi, ancak kitlenin kararlılığı karşısında geri adım atarak, kaymakamlığa gûzaltıya aldılar. Kitleden 3 kişi kaymakamlığa gûzaltıya alınarak gûzaltıya aldılar. Ayrıca gûzaltıda bulunan köylülerle görüşme iznini de alan kitle sloganlar atarak eyleme son verdi.

Bu arada Amed'in Farqin (Süvan) ilçesinde bölgede sürmekte olan kontr-gerilla eylemlerine protesto etmek amacıyla esnaf 2 gündüzlü kepenklerini kapatırken, öğrenciler de okulları boykot etti.

10 Aralık günü Farqin'in Erîk köyüne gitmekte olan minübüsün özel tim tarafından taranması sonucu, Siğhetullah Eken, eşi Salîbe Eken ile köy imamı Mahmut Eken'in ağır yaralandığı saldırıyı protesto etmek için 17-18 Aralık tarihlerinde esnaf kepenk kapattı. Öğrenciler ise okulda forum düzenleyip, "Bijî Serok APÖ", "Bijî PKK" sloganları atarak 2 günlük boykotu başladılar.

Diyarbakır Dicle Üniversitesi'nde terör

Öğrenci-gençliğin kabarmış eylemliliğini bastırmak için, uzun süreden beri terör estiren kontr-gerilla baskılarını, son dönemlerde Dicle Üniversitesi'nde yoğunlaştırdı. 21 Aralık günü üniversiteye gelen sivil giyimli kontr-gerilla elemanları, yurtsever öğrencilere katliamlar yaparak olay çıkarmak istedikler. Ancak öğrencilerin provokasyona gelmemesi üzerine tehditler savurarak okuldaki ayrıldılar. 24 Aralık günü Gürgum (Marag) katliamını ve kontr-gerillaların son uygulamalarını protesto etmek üzere üniversitede bir forum düzenleyen öğrenciler, daha sonra yürüyüş düzenlediler. Yürüyüş sırasında üniversiteyi cembere alan çevik güç ve özel tim elemanları, panzerlerle öğrencilere saldırdılar. Açılan ateş sonucunda da 2 öğrenci ağır, onlarca öğrenci de çeşitli yerlerinden yaralandılar. Olay sonrası polislerin giriştiği operasyonda yüzlerce öğrencinin gûzaltıya alındığı da geçen haberler arasındadır.

Dicle Üniversitesi öğrencileri özel tim çemberinden

18 Aralık günü saat 11.00'de İlçe merkezinde toplanan 8.000 kişi kaymakamlığa doğru yürüyüş geçerek, "Kahrolsın kontr-gerilla", "Kürdistan faşizme mezar olacak", "Var gerilla var, Kürdistan'ı kur", "Bijî Serok

başında karakola altı çok sayıda aracın tahrip edildiği bildirilirken, devletin sadece 2 polisin yaralandığı şeklinde açıklama yaptığı, ancak yaralı ve ölü sayısının fazla olduğu bildirilmektedir. Öte yandan 16 Aralık günü ise Farqin (Süvan)'e bağlı Hel-dan (Gürentepa) köyüne baskın düzenleyen ARGK gerillaları komralara ait 3 evi ateşe vererek yaktılar. Evler tamamen kullanılmaz hale gelirken, 3 korucunun da çeşitli yerlerinden yaralandığı bildirildi.

Halkımız gerillalaşıyor

1 Ocak akşamı ARGK gerillalarına bağlı halk milisleri Amed'in Hismî ilçesinde başarılı bir eylem gerçekleştirdiler. Gece 22.00 saatlarında Hismî Tarım Müdürlüğü'ne baskın düzenleyen halk milisleri, müdürlüğe ait iki aracı yakarak ateşe verdiler. Araçların kullanılamayacak derecede tahrip olduğu bu eylemde düşmana önemli maddi zarar verildi. Halkımızın artık kendi savaşımını kendisi yürütecek konuma geldiğinin göstergesi olan milis eylemlerinin gelişmesini, düşmanı korku ve paniğe sürüklediği bildiriliyor.

Erxenî'de çarpışma

20 Aralık günü Amed'in Erxenî (Ergani) ilçesine bağlı Zîrekî (Dağarası) köyü yakınlarında ARGK gerillalarıyla düşman kuvvetleri arasında çıkan çarpışmada çok sayıda düşman askeri öldürülürken, birçoğu da yaralandı.

Bir görev nedeniyle birliğinden ayrılan üç kişilik gerilla birimi Zîrekî köyü yakınlarında düşman kuvvetleriyle karşılaştı. Büyük bir güçle operasyona çıkmış olan düşman güçlerin teçhizat, silah ve sayı olarak çok üstün olmalarına rağmen gerillalar büyük bir direniş örneği sergilediler. Gerillaların sadece üç kişi olmalarına rağmen çarpışma saatlerce sürdü. Düşmanın alandaki tüm gücünü, helikopter ve ağır silahlarını harekete geçirmesine rağmen uzun bir süre üstünlük sağlayamadığı ve çok kayıp verdiği bu çarpışmada, ancak gerillalar yoğun kuşatmaya alınarak darbelenebildi. Gerillalar çarpışmayı başarıyla sürdürüp düşmanı kuşatmasını yararken, Zînar ve Zîndan adlı gerillalar şehit oldular. Diğer gerilla ise düşman çemberini yarmayı başardı.

Halkımız şehitlerimizle

Zîrekî köyündeki çarpışmayı duyan Erxenî halkı, şehitlerine sahip çıkmanın büyük bir örneğini sergiledi. 30 Aralık günü Erxenî'den ve çevre köylerden gelen 3000 kişiyi aşkın halk kitleleri şehit gerillalardan Gîne Sor (Siverek)'lu Zînar yoldağın cenazesini aldı. 1 Ocak 1992 günü binlerce kişilik halk kitlesinin cenaze törenine katılımıyla şehidimiz toprağa verildi.

ŞEHİT

Petrol istasyonu imha edildi

27 Aralık akşamı Hênê (Kozluk)'nın Rabadî (Yamıkaya) köyündeki petrol pompalama istasyonu gerillalarca imha edildi. Gece saat 8.00 saatlerinde köye gelen gerillalar ana depolara petrol pompalayan tesisleri ateşe vererek ılay yerinden uzaklaştılar. Olayda petrol pompalama tesislerinin tamamen imha olduğu ve hasarın oldukça büyük olduğu öğrenildi.

Gercews'te gözaltılar

Kontr-gerilla eylemlerini protesto amacıyla 9 Aralık tarihinden itibaren 3 gün süreyle kepenk kapatan esnafın 7 kişinin gûzaltıya alındığı bildirilmektedir. Gercews Savcılığı'nın esnafı tek tek savcılık makamına çağırarak, "Neden kepenk kapattınız?" dediği, 7 esnaf tutuklatıldığı ve 16 esnaf hakkında da dava açıldığı bildirilmektedir. Gercews halkı, TC güçlerinin terör estirdiklerini ve meydana gelecek olaylardan devletin sorumlu olacağını belirttiler. Midyat barosuna bağlı 4 avukat da, esnafın savunacaklarını belirttiler.

Misric'a baskın

20 Aralık günü Misric'a bağlı İlahî (Gözpınar) köyüne ARGK gerillaları bir baskın düzenledi. 26 Aralık akşamı gerillalar köyde bulunan sağlık ocağı binasını, araçlarını ve PTT trafosunu yaktılar. Gerillalar daha sonra da okul binasını ateşe verdiler. Olay esnasında köy meydanında toplanan köylü halkı gerillalarla birlikte halay çekti ve türkü söyledi.

Koruculara aman yok

PKK'nin IV. Ulusal Kongresi'nin koruculara yönelik olarak çıkardığı Af Yasası'nın bitimine birkaç gün kala, silahlarını bırakmamakta ısrar eden koruculara aman verilmeyeceğinin iğareti olan ARGK eylemleri sürüyor. 30 Aralık gecesi saat 22.00 saatlerinde Dih (Eruh)'e bağlı Nîcê (Dadaklı) köyüne baskın düzenleyen ARGK gerillaları köyün etrafını kuşatıp köy korucularına silahlarını bırakma çağrısında bulundular. Köyün korucularına daha önce de gerillaların defalarca bu yönlü çağrısı olmuş, ancak her defasında korucular olumsuz yanıt vermişlerdi. Korucular gerillaların çağrısına bu kez silahla karşılık verince, ARGK gerillaları köye girerek korucuların silahlarına el koydular ve halk adına kamulaştırdılar. Korucuların ateş açmaması sonucu çıkan çarpışmada Abdullah Demir adlı köy korucusu öldürülürken, diğer korucuların teslim alınıp silahsızlandırıldığı ve gerillaların kayıp vermeden köyden başarıyla ayrıldığı bildiriliyor.

MELEDİ

Meledî cezaevinde
açlık grevi sona erdi

Malatya E-İpli Cezaevi'ndeki tutsakların 29 gün süren açlık grevi 11 Aralık'ta sona erdi. Eskişehir Cezaevi'ne sevkedilen tutsakların açlık grevlerinde ölüm pahasına elde edilen haklarının gasp edilmesini geri almak amacıyla 13 Kasım'da açlık grevine başlamışlardı. Kitleme 56 tutsak katılmıştı. 11 Aralık günü İİSP ve İHD temsilcileriyle görüşülme ve cezaevi yönetiminin geri adım atması üzerine eyleme son verildi.

ŞİRNEX

Şirnex'te bir ajan
cezalandırıldı

18 Aralık günü İtfarçı Mehmet İke gerillaları a.ölümle cezalandırıldı. 18 Aralık günü saat 17.30 sıralarında cezalandırılan Mehmet İke'nin cezaevinde İtfarçı olduğu, yaptığı itiraflar sonucu çok sayıda yurtseverin ihbar ettiği bildirilmektedir.

Şirnex'te karakol
baskınları sürüyor

Yoğun kış koşullarına rağmen ARGK gerillaları, düşmanın karakollarına yönelik saldırılarına devam ediyor. Düşmanın hareket inisiyatifi ni kısıarak onu garnizonlarına hapsedmede büyük etkilili olan gerillaların karakol baskınlarından biri daha 28 Aralık akşamı gerçekleşti. Şirnex'e bağlı Hanê Botiyan (Güneyce) Jandarma Karakolu'na baskın düzenleyen ARGK gerillaları, roketatar ve ağır silahlar kullanarak düşmana büyük zayıflar verdirdiler. Baskınlardan sonra açıklamada bulunmayan düşmanın kayıpları hakkında henüz bilgi edinilemedi. ARGK gerillaları ise eylemden başarıyla çıkarak üs alanlarına çekildiler.

TC ordusunda
çözümler
yoğunlaşıyor

Şirnex merkezine bağlı Hanê Botiyan (Güneyce) köyü karako-

lunda görevli 30 asker, kendilerine insanlık dışı baskılar yapıldığı gerekçesiyle silahlarını da yanlarına alarak ARGK'ye katılmak üzere dağıldılar. Hanê Botiyan karakolunda 2 saatteğmen, 2 asubay ve 70 er bulunmakta. 30 er komutanlarının kendilerine insanlık dışı baskılar uyguladığı için 14.12.1991 günü akşam saatlerinde aralarında anlaşarak kaçtılar. Gabar Dağı'na doğru giden askerler, yoğun kar nedeniyle, geceyi bir mağarada geçirmek zorunda kaldıklarından dolayı, karakoldan fazla uzaklaşmıyorlar. Ertesi gün TC birlikleri helikopterlerle operasyon başlatır. Helikopterlerdeki askerlerin yerlerini tespit ederek karakola bildirir. 3 helikopter askerlerin bulunduğu noktaya özel komandoları indir-

İZMİR

Gençlikten gerilla
safirına akin

Kitleli eylemlerde ön sırada giden İzmir'de, son dört ay içinde ARGK safına katılan gençlerin sayısı 140'ı aştı. Çoğu üniversite öğrencisi olan gerilla adayları gençler, "Ülkemizin bağımsızlığı uğrunda savaşan gençliktir. Savaşın dışında kalmayı artık gençlerimiz gururlarının yediremiyorlar. Şahitlerimizin çağrısına cevap vermek bir görev ve sorumluluktur" diyerek ARGK birliklerinde yerlerini aldılar.

Öte yandan Merdin alanında yürüttüğü ajanlık faaliyetleriyle alan faaliyetlerine büyük zarar-

İSTANBUL

Hükümetin sahte
demokratikliğine cevap:Çözüm halkların
iradesindedir

21 Aralık günü Pendik Tren İstasyonu'nda 66 yaşındaki Satı Yiğit isimli kadının trenle peron arasında sıkışarak ölümünü ve hükümetin son yaptığı zamları protesto eden 4.000 kişi tren yolunu trafiğe kapadılar. Yaklaşık 3 saat boyunca, "İnsanlar hükümet", "Hani demokrasi?", "Zalme, kıkenceye son", "İnsan haklarına saygı ist-i-

Yurtsever öğrenci-gençliğin
"Botan'la dayanışma gezisi"

Dayanışma gezisi a. öğrencilerin öğrenciler

"Gün be gün daha da gelişen, otoritesi halkımız arasında yayılan, milyonların özlemi durumuna gelen önderliğimiz ve halkımızın mücadelesiyle; kahraman gerillalarımızla beraber olduğumuzu ortaya koymak ve bir nebze de olsa vatan özlemini gidermek için, öğrenci-gençlik kitleleri olarak dönem dönem etkinlikler düzenlemekteyiz. Bu vesileyle düzenlediğimiz etkinliklerden birini, Botan'la dayanışma gezisi biçiminde gerçekleştirdik.

Yeni arkadaşlarla tanışmak ve tartışmalar temelinde ulusal kurtuluş mücadelemizi daha iyi tanımak, sezimizin esas anahtarıydı. Geziye gittiğimiz alanda toplanıldıktan sonra, Kürdistan ve dünya devrim hareketleri anısına saygı duruşunda bulunduk. Partiyemalardan önce hazırlanan bir metin okundu. Sömürgeci Türk devletinin Kürdistan gençliğini asimilasyona uğratma, düşürme ve yozlaştırma çabaları, Kürdistan gençliğinin buna karşı ne yapması gerektiği, gençliğin ulusal kurtuluş mücadelesindeki yeri gibi konular hazırlanan metnin kapsamını oluşturmuyordu. Bu temelde geliştirilen tartışmalar sırasında, kurtuluşun okuyup meslek sahibi olmakla sağlanamayacağı, esas kurtuluşun Kürt toplumunun kurtuluşuna bağlı olduğu konularında sönümlendi. Tek çarenin de Kürdistan halkının önderi PKK etrafında toplanmak ve örgütlenerek sömürgeciliği darbelemek olduğuna hemfikir olduk.

Gezi programımız şifirlerin okunması, skeçlerin oynanması ve halaylarla sürdü. Sonuçta, tüm arkadaşların birer YCK nefesi olmasına hazırlanması çağrısında bulunuldu. Akdeniz Üniversitesi'nde okuyan yurtsever öğrenciler olarak, Botan'la Dayanışma Gezisi'yle çok geyi öğrendiğimizi de belirtmek istiyoruz.

Antalya-Akdeniz Üniversitesi'nde okuyan yurtsever öğrenciler"

İstanbul'da 4 bin kişi "insanlar hükümet" diye haykırıyor

rerek askerleri yakalarlar. Bu olay dışında da birçok askerin birliğinden kaçıp ARGK'ye katıldığı belirtilmektedir.

BEDLİS

Karada ve havada
hezimet

Bedlis'in Norgün (Güroymak) ilçesinin kırsal kesiminde gerillalar 2 orduya bağlı bir askeri helikopteri düşürdüler. Mus'tan Wan yönüne gitmekte olan askeri helikopter, havanın sisli olması nedeniyle alçaktan uçarken, Bedlis'in Norgün ilçesine 2 km uzaklıkta gerillaların ateşi sonucu düştü. Düşen helikopterlerde rubeli askerlerin bulunduğu, ancak TC'nin ölü ve yaralı sayısını gizlediği bildirilmektedir. Olay 14 Aralık günü saat 13.30 sıralarında meydana geldi.

GÖRĞÜM

Narlı'da bir ajan
cezalandırıldı

26 Aralık günü Görğüm (Maraş)'un Bazarlı ilçesine bağlı Narlı kasabesinde ajan Hasan Sert ölümle cezalandırıldı.

Gece saat 12.00 sıralarında Hasan Sert isimli ajanın evine gelen gerillalar yaptığı suçları yüzüne söyledikten sonra, ajanı ölüme cezalandırarak olay yerinden uzaklaştılar.

lar veren ve çok sayıda yurtseverin tutuklanarak işkenceye uğramasına neden olan İbrahim Uğur adlı ajan, alanda barınma olanağı kalmadığından bir süre önce Manisa'ya gidip yerleşiyor. Bu alanda da ajanlık faaliyetlerini sürdüren İbrahim Uğur'un evini tespit eden ARGK gerilla gerillaları, bu ajanı Manisa'dan alarak İzmir'e getiriyorlar. Halkında açılan halk mahkemesi sonucu ağır suçlar işlediğinden dolayı ajana idam cezası veriliyor. 12 Aralık günü ceza infaz ediliyor. Bu olay Kürdistan halkına karşı işlenen hiçbir suçun cezasız kalmayacağını da bir kez daha ifadesi oldu.

yoruz" sloganları atan kitle dağılmalarını isteyen polisli taş yağmuruna tuttu. Bunun üzerine polis olay yerine tekiye güç çağırdı. Polisin bir genç dövmesi üzerine kitle tekrar polisli taş yağmuruna tuttu. Polis ise jop ve kalesizlerle kitleye saldırarak çok sayıda insanı yaraladı. Olayın uzaması üzerine çevik güce bağlı polisler de olaya müdahale etti. Bunun üzerine kitlenin öfkesi daha da peşşerek trenleri de taş yağmuruna tuttu. Olayın kızması üzerine polis çağırdı geri adım atmak zorunda kalarak gözaltına aldıkları insanları bıraktılar. Kitle sloganları atarak kendiliğinden dağıldı.

Korucular Af Yasası'na uydu

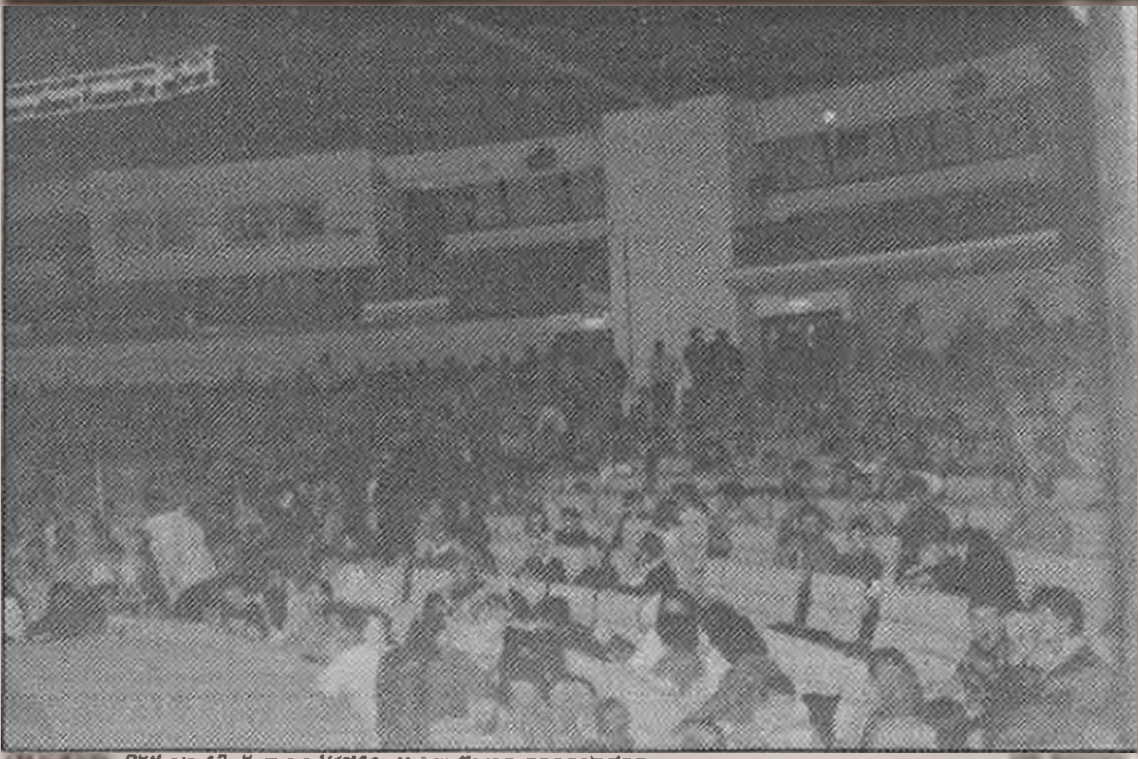
TC'nin büyük umutlar bağladığı köy koruculuğu sistemi artık kağıt üzerinde kaldı. PKK'nın IV. Ulusal Kongresi sonrası ilan ettiği Af Yasasıyla birlikte binlerce korucu silahlarını bırakarak halktan özür diledi. İçinde bulunduğumuz ay içinde 600 korucu daha silah bıraktı ve silah bırakmalar hala hızla devam etmektedir. 18 Aralık günü saat 11.30 sıralarında Bedlis'e bağlı Şetek (Sankonak) hucacı Şex Cuman (Çeltikli) köyü korucularına gerillalar baskın düzenledi. Şex Cuman köyü yakınlarında yolları gerillalarla kesilen korucular silahsızlandırıldı. Ele geçen toplam 17 korucudan 12'sinin, silah bırakacaklarına dair gerillalara ada vermeleri üzerine serbest bırakıldılar. Gerillalar, ölü de birtikte götürdüler.

Öte yandan Farqin (Silvan)'ne bağlı Xeldan köyü korucularının silahlarını bırakmak üzere devlete başvurdukları, ancak başvurularının kabul edilmediği bildirildi.

Çolanerg (Hakkari)'in Şemzînan (Şemdinli) ilçesinde yaşayan Gerda Ağırî'ne mensup korucuların bir süreden beri bağlayan irtifaları, korucu İsmail Öveç'in bir asubay tarafından öldürülmesiyle kitleli bir boyut kazandı. Şemzînan'a bağlı Bâsodîn (Ortaklar) ve Bâdavîk (Ayrıntı) köylerinde 110 korucu silah bıraktı. Gerdîli korucuları ise İsmail Öveç'in öldürülmesinden sonra bir araya gelerek silahlarını bırakmaları yönünde karar aldılar.

PKK'nin 13. Kuruluş Yıldönümü kutlamalarında

HALKIMIZ KENETLENMEYİ SÜRDÜRDÜ

Fotoğraf: PKK'nin 13. Kuruluş Yıldönümü kutlama gecesi

PKK'nin 13. Kuruluş Yıldönümü kutlamaları çeşitli ülkelerde yapılan kitlesel gecelerle yurtdışında da sonuçlandı.

Çepheimiz ERNK'nin öncüsü PKK'nin 13. savaşım yılını büyük

yük kazanımlarla tamamlayarak 14. savaşım yılına girmesi Kürdistan halkı tarafından büyük coşkuyla karşılandı. Kürdistan halkı öncüsünün 13. Kuruluş Yıldönümünü, ulusal bağımsız-

lık ve özgürlük mücadelesinden aldığı büyük güç ve destekle bulunduğ her yerde büyük fedakarlık ve militan ruhla kutladı.

Bu kutlamalar, Kürdistan'da ve Türkiye metropollerinde gerçekleştirilen yükselen savaşı ve halk kitlelerinin serhildanları biçiminde gerçekleşirken, Ortadoğu ve Avrupa kentlerinde ise yoğun katılımlı gece ve festivaller biçiminde oldu.

Yapılan kutlama gecelerinin bir bölümünün haberlerini, gazetemizin önceki sayılarında yayınladık. Son olarak elimize ulaşan kutlama gecelerinin haberlerini de bu sayıda veriyoruz.

Berxwedan
muhabirleri bildiriyor

SUUDİ ARABİSTAN

Riyad: Her yıl olduğu gibi bu yıl da, Suudi Arabistan'da çalınan Kürdistanlılar geçmiş yıllara göre daha güçlü maddi ve manevi katkılarını Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine sundular.

Kürdistan'da 1981 yılı içinde Ordumuz ARGK, sömürgeçlerin militarist güçlerine ve kentlerdeki kurum ve kuruluşlarına yönelik saldırılarda büyük zaferler elde etti. Bu, sadece Kürdistan'da değil, dünyanın her yerinde yaşayan Kürdistanlıların nezdinde özlenen bağımsızlık günlerinin daha da yaklaşmasının göstergesi ve vesile oldu. Kürdistan'da, sömürgeci düzenin hain takımı Kürtler'den oluşturduğu köy koruculuğu ve özel savaşın kapsamındaki özel timler, gerillanın etkili darbeleri altında ve halk serhildanlarının güçlü etkileriyle dağılmaktadır. Özerklikle hain güçlerin Kürdistan'da yaşamı şansları tamamıyla bitmektedir.

Dünyanın neresinde yaşıyor olursa olsun, partisinin doğru hatında ilerleyen halkımız, yurt dışında da ihaneti gelenek edinmiş odaklara yaşamı zindan etmek için üzerlerine kararlılıkla yürüyor.

Çok sayıda Kürdistanlı emek-

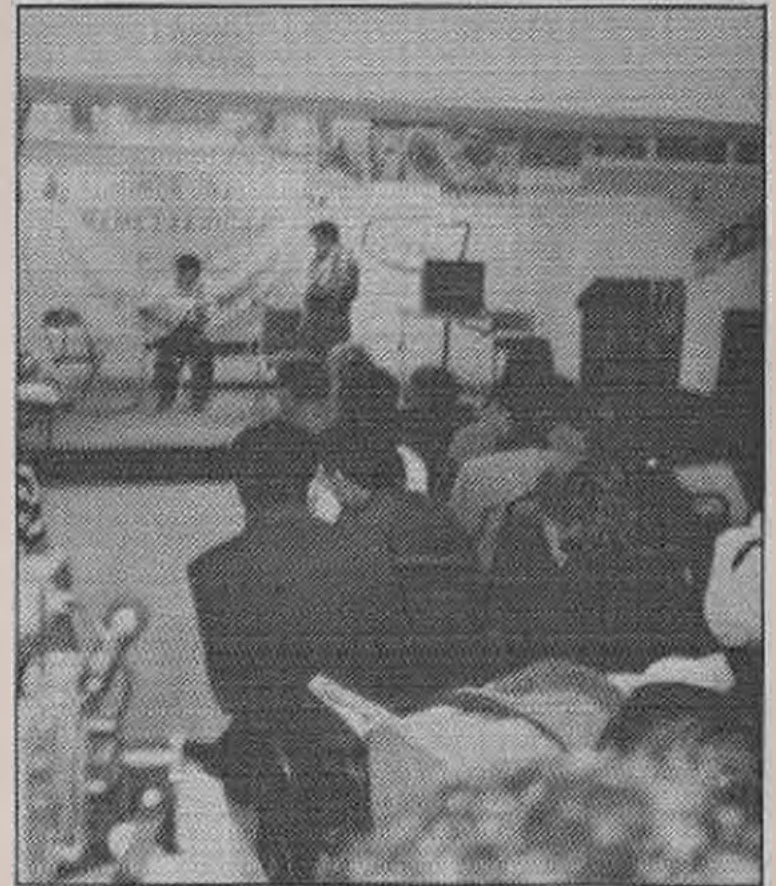
çinin bulunduğu Suudi Arabistan'daki yaşam koşullarının kendine özgü yanlara sahip olduğu bilinmektedir. Burada, emekçilerin önemli günleri kitlesel katılımla kutlamalarına izin verilmemektedir. Bununla birlikte, katılım sayısı 100-200 kişiyi geçmemek kaydıyla, Suudi Arabistan'daki Kürdistanlı emekçiler çok sayıda toplantıyla öncümüz PKK'nin 13. Kuruluş Yıldönümünü kutladı.

Suudi Arabistan'ın başkenti Riyad'ta kadınların yaptığı toplantı başta olmak üzere, 14 ayrı kentte yapılan toplantılarla Partinin 13. Kuruluş Yıldönümü kutlandı. Özellikle Riyad'taki toplantı çok coşkulu ve anlamlı geçti. Kutlamalar amacıyla yeni oluşturulan "Şehit Ali Folklor Grubu" kutlamaların coşkusalını sunduğu halk oyunları ile zırvaya çıkardı. Toplantıların yapıldığı diğer kentler şunlardır: Cidde, Mekke, Dâif Abha, Xemus Miget, Tebuk, Medine Munevverre, Buraydah, Hall, Hafza El Natin, Arar, Dammam ve El Keste.

Bunların dışında, sayıları 10-15 kişiden oluşan küçük gruplarla yüzlerce yerde kutlama toplantıları yapıldı. Katılım oranının çok yüksek olduğu toplantılar 29 Kasım 1991 tarihinde sonuçlandırıldılar.

KANADA

Montreal: Kürdistan halkının öncü gücü PKK'nin 14 zafer yılına girişini kutlama ve ARGK ile dayanışma amacıyla, 30 Kasım 1991 günü Kanada'nın Montreal kentinde büyük coşkulu geçen bir gece yapıldı. Geceyi Montreal'da yaşayan ERNK taraftarları düzenledi.

Kanada: PKK'nin yıldönümü kutlaması

Foto: Berxwedan

150 civarında Kürdistanlı yurtseverin ve diğer uluslardan devrimci-demokrat katıldığı ulusal direniş gecesine Kürdistan ve dünya devrimci güçleri anısına iki dakikalık saygı duruşuyla başlandı.

Öncümüz PKK'nin Kürdistan tarihindeki önemi ve meşru mücadelesi anlatıldıktan sonra ge-

cede, PKK Avrupa Temsilciliği'nin yayınladığı bildiri okundu. Ardından yurtsever bir sanatçı, Kürdistan folklorundan eşgileyle kitleyi coştırdı. Program tiyatro ve şarkılarla devam edildi.

ERNK Amerika-Newyork Taraftarları, ERNK Kanada-Toronto Taraftarları, Giney Kürdistanlı Yurtseverler Topluluğu, Şili Enternasyonalist ve İranlı Demokratlar kutlama gecesine dayanışma mesajlarını sundular.

Gece, Başkan APO'nun halkımıza mesajı ve ARGK gerillalarının tathikatını içeren video filminin gösterimi ardından, "APO hate Hilwanê" halayı eşliğinde sonuçlandırıldı.

AVİSTRALYA

Sydney: 7 Aralık 1991 günü Avustralya'nın Sydney kentinde PKK'nin 13. Kuruluş Yıldönümü coşkulu kutlandı. Oldukça kalabalık sayıdan oluşan bir kitlenin katılım sağladığı kutlama gecesi, bu kentte bu amaçla yapılan ilk gece niteliğindedir.

Gece devrimci güçlerin anısına 1 dakikalık saygı duruşuyla başladı. Koma Rojdan'ın hazırlayıp sunduğu zengin kültür programı ve çocuk folklor ekibinin sunduğu çeşitli halk oyunları, gecenin coşkulu geçmesinin başlangıcı oldu.

Bir ERNK temelli gecede, Parti ve mücadele tarihini içeren bir konuşma yapıldı. Konuşma, kitle tarafından büyük bir dikkatle dinlendi. Öncümüzdeki döneme ilişkin muhtemel gelişmelere de değinen konuşmacı, "Botan-Behdinan'da kurulacak savaş hükümetinin inşası için tüm Kürdistan halkının el ele

HEP'in I. Olağanüstü Kurultayı yapıldı

Halkın Emek Partisi (HEP) I. Olağanüstü Kurultayı 10 Aralık günü Ankara Selim Sırrı Tarcan Spor Salonu'nda yapıldı. 600 delege ile 10.000 kişiye yakın izleyicinin katıldığı kurultay sonucunda eski Urfa Belediye Başkanı Feridun Yazar genel başkanlığa seçildi.

Ankara'daki kurultaya 10.000 kişilik kitlenin yanı sıra, bazı Avrupa ülkeleri konsolosları da izleyici olarak katıldılar. Kürsüde yapılan konuşmalarda, Kürt ve Türk halklarının kardeşliği vurgulanırken, yeni hükümetin Kürt gerçekliğini gerçekçi bakması istenildi. Kurultaydaki en ilginç gelişme de PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN'ın annesinin takdim edilmesiydi. Divan başkanının, "Anıların anısı, hepimizin anısı" sözlerini anons etmesiyle bir anda binlerce kişi ayağa kalkarak, "Bijî Serok APO" sloganını attı. Oldukça coşkulu geçen kurultayda konuşmacılar, bugüne geletilerin mücadelesiyle ulaşıldığını, geletilerin Kürt ve Türk halklarının en büyük değerleri olduğunu belirttiler.

İki aşamalı olarak yapılan seçimlerin ilk aşamasında Feridun Yazar 269 oy alarak ilk turda genel başkanlığa seçildi. Kurultayda yapılan seçimler sonucunda parti meclisi şu isimlerden seçildi.

Aysel Doğan, Ahmet Karataş, Atilla Kızılsalan, Aysel Kocaman, Salih Şahin, Harun Çakmak, Fahri Gül, İbrahim İncedursun, Y. Serhat Bucak, Meriç Çelebi, Habib Kibç, Murat Budak, Nurettin Ergün, Huzur Çınar, Nurettin Turgut, Cemil Bilen, Ömer Kurt, Bayram Özcan, Salt Uluk, Nevzat Özbay, Kerem Sayın, Süleyman Arızoglu, Songül Özata, Mesut Demir, Mehmet Polat, Ceki Bedikanlı, Aykut Başaran, Cabbar Leygare, Hüseyin Şirin, Mahmut Torgi, Abuzer Bektaş, Sevket Aktay, Feridun Ayken, Mesut Uysal, H. Hüseyin Reyhanlı, Ali Göçmen, İsmail Arslan, Yusuf Alataş, Hasan Ağaç ve Kemal Okutan.

Dev-Yol ve Partizan taraftarları geceye aktif destek sundular. Dev-Sol taraftarları da kutlama gecesine dayanışmacı mesajlarını ilettiler.

Melbourne: PKK'nın 13. Kuruluş Yıldönümü 14 Aralık günü Melbourne'da da kutlandı. Kutlama kitle toplantısıyla oldu.

Kürdistan ve dünya gelişleri anısına bir dakikalık saygı duruşuyla başlayan kutlama toplantısında Parti tarihi slayt gösterisi eşliğinde kitleye anlatıldı. Ardından mücadillerin içinde bulunduğu aşama üzerine Kürtçe ve Türkçe konuşmalar yapıldı.

Yine Sydney'deki gırcede olduğu gibi, Parti Önderliği'nin Kürdistan halkına mesajı ve Mahsum Kurkmez Akademisi ile gerilla yaşamı üzerine olan bir film videodan gösterildi. Bunlar kutlamalarda, kitlelerin ilgisini en çok çeken kesimler oluyordu. Kitleler, "Bi can, bi xwin, em bi te re ne ey Serok" sloganıyla coşkulu sunu dile getirdiler.

Bu tür kutlamalar Avustralya'da ilk kez gerçekleştirilmesine rağmen, Sydney'de olduğu gibi Melbourne'da da yoğun katılım ve ilgiyle karşılandı.

NORVEÇ

Oslo: 7 Aralık günü Norveç'in başkenti Oslo'da PKK'nın 13. Kuruluş Yıldönümü ve Norveç'te sürdürülen ERNK bağış kampanyasının sonuçlandırılması vesilesiyle bir gençlik düzenlendi. Kutlama niteliğindeki gençliğe 100'ün üzerinde Kürdistanlı yurtsever katıldı. Şenlik alabalığına coşkulu geçti.

Kutlama, şehitlerin anısına bir dakikalık saygı duruşuyla başladı. Ardından Parti tarihini içeren bir konuşma sunuldu. Programına başlayan Koma Celî Folklor Ekibi de Kürdistan'ın çeşitli yörelerinden derlediği halk oyunlarını sergiledi. Ekibin büyük beğeni topladı. Ve sonra sırasıyla, bilgi yarışması yapıldı, Koma Celî Müzik Grubu eşgiler okudu, kampanya vesilesiyle yurtseverlere yapılan çekilişler temelinde hediyeler da-

ğıtıldı. Kutlama gençliği, "APO hate Hilwanê" halayını eşliğinde sonuçlandırıldı.

İSVİÇRE

Delemond: 14 Aralık 1991 günü, PKK'nın 13. Kuruluş Yıldönümü İsviçre'de de kutlandı. 5.500'ün üzerinde bir kitle katılımıyla gerçekleşen kutlama, Delemond kentinde oldu ve gece oldukça coşkulu geçti.

Çocuk korosuyla başlayan gece, ozanların sunduğu eşgiler, tiyatro ve folklor ekiplerinin coşkuyu zirveye çıkararak gösterileriyle sürdürüldü. Kitleyi en fazla etkileyen Başkan APO'nun Partinin Kuruluş Yıldönümü ve mesajıyla Kürdistan halkına yönelik mesajı oldu. Videodan mesaj sunulduğunda kitleler ayağa kalkarak alkış tufanı kopardılar, öyle ki kutlama salonunda adeta bir zafer coşkusu yaşanıyordu.

Geceye Delemond İktidareye Başkanı, YCK Avrupa Örgütü, YJWK Avrupa Örgütü, YKWK Avrupa Örgütü, Almanya-Düsseldorf PKK Davası Tutukluları, MLSPB, TKP Kırdim, ve TKP ML Hareketi birer dayanışma mesajı sundular.

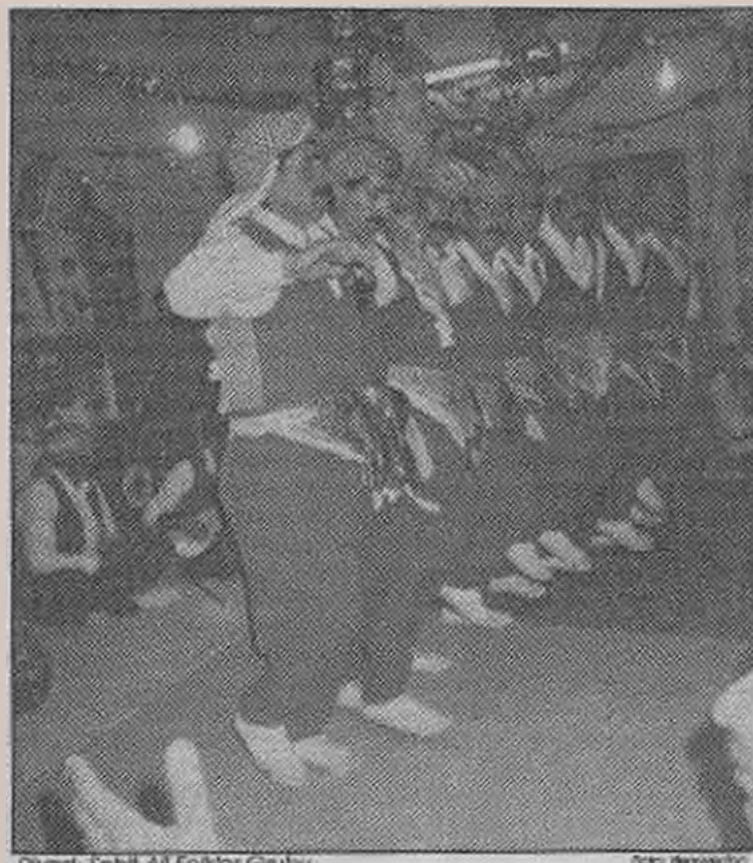
Ayrıca HUNERKOM üyesi ozanlardan Srydican, Tirê, Awaz, Dilgê, Şiyar ve Peywan programlarıyla geceye ayrı bir renk ve coşku kattılar.

İSVEÇ

Stockholm: Kürdistan işçi sınıfı ve halkının öncü gücü PKK'nın 13. Kuruluş Yıldönümü İsveç'in başkenti Stockholm'da görkemlice kutlandı.

Yapılan kutlama gecesinde, Başkan APO'nun Kürdistan halkına yönelik videodan sunulan mesajı, salonda bulunan tüm insanları coşturdu. Coşan yurtseverler sık sık slogan haykurdılar ve konuşma boyunca alkışlarını kesmediler.

Stockholm gecesine toplam 1000 civarında kişi katıldı. Gece, Koma Herkol Folklor Ekibi'nin folklor gösterileriyle başladı. İsveççe ve Kürtçe yapılan konuşmalardan sonra, Baş-

Tiyat: Şehit Ali Folklor Grubu

kan APO'nun mesajı sunuldu.

PAK taraftarlarının oluşturduğu müzik grubu Kürtçezan Sonru lehçesiyle izleyicilere güzel müzik parçaları sundu. Skoç oyunları ise oldukça beğenildi. Skeçler TC'nin kültür asimilasyonunu teşhir ediyordu. Ozan Şemdin'den sonra, tiyatro gösterilerine geçildi ve ardından program Ozan Brindar'ın eşgileriyle sürdürüldü. Falköping kentinden gelen folklor ekibi, Kürdistan'ın değişik yörelerinden halk oyunları sundu. Erdalan Bekr ve Ozan Xemgîn'in devrimci direnişçi türbülleriyle sürdürülen pro-

gram, "APO hate Hilwanê" halayı eşliğinde sonuçlandırıldı.

YJWK Avrupa Örgütü, Almanya-Düsseldorf PKK Davası Tutukluları, ERNK Asuri Taraftarları, Kanada Kürdistan Kültür Derneği, Dev-Sol Yurtdışı Örgütü ve ERNK Awesta Taraftarları geceye dayanışmacı mesajlarını ilettiler.

HOLLANDA

Amsterdam: PKK'nın Kuruluş Yıldönümü Hollanda'nın başkenti Amsterdam'da 2000'i aşkın kişinin katılımıyla 8 Kasım

günü bir gece biçiminde kutlandı.

Kutlama daha sahan erkenden Den Haag kentinde başladı. Amsterdam'a geceye gitmek isteyen kitleler, Kürdistanlıların yoğun bulunduğu Den Haag merkezinin bir semtinde, davul-zurna eşliğinde açık havada toplandılar. Bir gençlik meydanına döndüğü toplanma yamde geyendilere bağlayan yurtseverler, atkıları sloganlar eşliğinde geniş halay çemberleri oluşturdular. Toplanma yeri adeta bir serihüdan meydanına döndüğü Davul-zurna eşliğinde oynanan halaylar, Hollandalıların da büyük ilgisine neden oldu. Ardından kitleler otobüslere binerek, oluşturdukları konvoyla gecenin yapılabildiği Amsterdam'a yöneldiler. Hollanda'nın çok sayıda değişik kentinden ve Belçika'dan da yüzlerce kişi gece salonunun bulunduğu yere akıyordu. Çeşitli kentlerden gelen kitleler buluştuktan sonra kutlama gecesine bağlandı.

Kutlama gecesine, Kürdistan ve dünya devrim gelişleri anısına bir dakikalık saygı duruşuyla başladı. Den Haag'tan gelen çocuk korosu, "Di bin fermana APO de", "Em haxrîn her deman" ve "Ey geyezgerên Kurdistan, leşkerên rojên gîran" adlı marşlar okuduktan sonra, Türkçe ve Kürtçe olarak gece programı sunuldu.

Gecenin müzik bölümüne Diyar ve Eylem adlı ozanların eşgileriyle başladı. Gecenin Kürtçe slayt konuşması ardından, Koma Zilan Müzik Grubu, "Bağûrê welat", "Hey lê lê dayê", "Ev çî dewran e", "Alaya rengîn", "Ammedê serihildan e" ve "Serkevtina roja welat" adlı eşgilerle kitleyi coşturdu. Küçük Aşl'nun

Yekîtiya Xwendevarên Kurdistanê-YXK (Kürdistan Öğrenciler Birliği) kuruldu

Bochum (Berneweitan): 14 Aralık 1991 günü Almanya'nın Bochum kentinde buraya gelen Kürdistanlı yüksek okul öğrencileri, yaptıkları 1. Kongre'yle Kürdistan Öğrenciler Birliği adıyla bir öğrenci örgütlenmesine gittiler.

Kısa adı YXK olarak belirlenen öğrenci birliğinin kuruluş toplantısına Almanya'nın 16 üyveralesinde okuyan 75 Kürt öğrencisi katıldı. Katılım sağlayan öğrenciler, Kürdistan'ın 4 parçasından gelip de Almanya'da okuyanlardır.

YXK'nun kuruluşunun gerçekleştirdiği 1. Kongre'de, Kürdistanlı öğrencilerin ulusal kurtuluş mücadelesindeki rolü üzerinde, tarihi süreçler temelinde perspektifler de incelenerek, genleşti duruldu. Toplantıya katılan öğrenciler, Kürdistanlı öğrencilerin de her yurtsever gibi ulusal kurtuluş mücadelesi safılarında yer almaları gerektiği konusunda, görüş birliğine vardılar. Ülkeden, ülke topraklarından uzak olunsada da, maddi ve manevi hakimlerden Kürt halkını mücadele safılarında olmak, bunu bir dayanışma olayıyla sınırlandırmamak gerektiği üzerinde önemle duruldu. Bunun gerekçesi de, öğrencilerin Kürt toplumunun kopmaz bir parçası olduğundan harekettir, ortaya konuldu.

Toplaman bir parçası olan kelimelerin kendilerini bir dostun veya demokrat birinin yerine koyarak dayanışma sınırları içerisinde

de kendine konum belirlemesinin reddedilmesi gereken bir anlayış olduğu; bunun yerine Kürt halkı ve Kürdistan realitesi temelinde bütünsel bir kesimin özgürlük ve bağımsızlık mücadelesinde her yönüyle devrimin bir parçası, bir dayanışma olması gerektiği toplantıda aydınlığa kavuşan önemli noktalardan oldu.

Kürdistan halkı tüm sınıf ve tabakalarıyla kendini onurlu, özgür ve bağımsız bir yaşama hazırlanmaktadır. Bu yeni yaşamın en çarpıcı ve somut biçimi, kendini yükseltiren direniş ve serihildanlarda formüle etmektedir. Bu sürecin dışında kalamayacağı sonucuna varan YXK, yurtdışından da olsa bağımsız, özgür ve demokrat Kürdistan'ın yaratılmasını kavgaında yerini alacağını belirtmektedir.

Kuruluş toplantısının sonuçlanmasına doğru öğrenciler, kendi aralarında bir görev ve işbölümüne de gittiler. Çeşitli çalışma dallarında faaliyet yürütürcek komiteler oluşturuldu. Kürt dilinin geliştirilmesine; kültür, hukuk, sağlık, iletişim (radyo, yayıncılık) konularında derinleşmeye ve bir derginin çıkarılmasına ilişkin ayrı ayrı komiteler kuruldu. YXK ayrıca, öğrencilerin akademik, bilimsel, siyasi, ekonomik ve toplumsal sorunlarıyla da ilgilenmeyi hedefleri arasına koydu.

Öğrencilerin tamamlayarak öğrencilerin daha sonra çoğunlukla aydınlar kategorisine dahil

olacaklarından hareketle YXK'nun, şimdiden Kürdistan Yurtsever Aydınlar Birliği (YRWK) ile ortak faaliyetler içinde olabileceği kararına da ulaşıldı. Özellikle siyasi, ideolojik, kültürel, sınıfsal, edebiyat ve benzeri konularda karşılıklı dayanışma içinde olunacağı ve YRWK'nın bu tür bir çalışmaya hazır olduğunu belirtmesinin de, kendilerine güç veren bir yaklaşım olduğunu kabul etmekte oldukları belirtildi.

Kürdistan Öğrenciler Birliği-YXK, sonuç olarak yurtdışında bulunan tüm Kürdistanlı öğrencilere, "Özgür ve bağımsız Kürdistan için YXK safılarında yerinizi alınız. YXK sizin için bir siyasi, örgütsel, bilimsel tartışma platformudur. YXK ilercil, bağımsız, özgür örgütünüzdür" çağrısında bulundu.

Kongrenin sonuçlandırılması ardından, YXK'nın kuruluşunu kutlama amacıyla bir gençlik de düzenlendi. 250 civarında kişinin katıldığı gençlikte, ozanlar ve folklor grupları programlarını sundular. Dersimli Mesud, Bayê Başîr, Başîr Botanî, Salahî Resul ve Zinar adlı sanatçılar ve gruplar müzik parçalarıyla gençliğe ayrı bir renk kattılar.

YXK'nın ilâkî adresi:

"Kurdischer StudentInnenverband e.V.
Yekîtiya Xwendevarên Kurdistanê-YXK
c/o HEVKOM, Von Gallstr. 2,
4830 Bochum 1, Germany"

Avusturya Sosyal-Demokrat Partisi-SPÖ Federal Parti Yönetimi'nin 18 Eylül 1991 tarihinde Kürt sorununa ilişkin aldığı

KARAR

Filistin ve Kürt sorunu çözöme kavuşturulmadıkça, gelecekte de Ortadoğu'da kalıcı bir barış ortamı olmayacaktır.

Kürtlerin yoğun politik, kültürel ve kasnen de askeri baskılar altında çöle çekiyor olması nedeniyle, SPÖ Federal Parti Yönetimi'nde imzası olan yöneticiler aşağıdaki karara ulaşılmasını talep ediyor:

"Bugün, Kürt halkının baskılara maruz kalmasına seyirci kalmak, Kürt halkının varlığını inkar etmek ve Kürt sorununun çözümünü için adil bir düzenlenmenin önemini reddetmek artık zorlaşmıştır.

Kürtler, politik, ekonomik ve kültürel yaşamlarını kendi istemleri doğrultusunda biçimlendirmek istemektedir. Bu Birleşmiş Milletler Sözleşmesi gereğince insan hakları konusunda uluslararası kabul edilmiş bir haklardır. İnsan hakları ihlalleri nedeniyle, Kürt sorunu ilgili hükümetlerin iç uyları kapsamında bir sorun olarak görölemeyiz, görölmemelidir.

Biz, Kürt halkının özgürlük ve kendi kaderini tayin hakkına ilişkin taleplerini destekliyoruz."

Ayrıca, Sosyalist Enternasyonal Örgüt ve Birleşmiş Milletler gibi platformlarda da, bu yönlü kararlara ulaşılması için, temsillerimizin harekete geçmeleri konusunda görevlendirilmesi kararını çıkarılması ricaında bulunuyoruz.

Avusturya Sosyal-Demokrat Partisi-SPÖ
Federal Parti Yönetimi Adına
Parti Sekreteri Dr. Friedrich Klocker

"Canım sana kurban olsun" adlı şiir, "Bijl Serok APO" sloganıyla karşılandı.

Türkçe siyasi konuşmayı takiben gerillanın yeni eylem haberlerinin duyurulması, "Gerilla vuruyor, Kürdistan'ı kuruyor" sloganıyla kitleyi ayaklandırdı. Hemen sonra Ozan Tirêj ve Medya Kürçe'nin Sorani ve Dimili lehçelerinde ezgiler okudular. Gülüken Newroz Çoruk Folklor Grubu davul-zurna eşliğinde halk oyunları sergiledi.

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN'ın Kürdistan halkına mesajı, geçitli Serzihidan görüntüleri eşliğinde videodan sunuldu. Kitle yoğun alkış ve gür sloganlara başladı.

Kürt halkının dostu Arame Tigran, Kürçe ve Ermenice parçalar okudu. Akabinde Kürt kül-

türünün talanını anlatan skeçler oynandı; skeçler büyük beğeni topladı. TC'nin ve ARGK'nin esirlere yaklaşımını anlatan tiyatro oyunu ardından, Ozan Xefil Xemgin devrimci-direnişçi ezgilerine başladı. Zozan adlı genç Kürt kızının "Bijl PKK" şiirini okuması bitince, Roma Zilan Folklor Eldbi, Pîrrîn (Arhyanan) yöresinden oyunlara başladı. Davul-zurna eşliğindeki halk oyunları da büyük beğeni kazandı. Daha sonra Ozan Xemgin, "Lexin birano lexin, ala sor bîlind bîkî" parçasıyla ezgilerine başladı.

Kutlama gecesi "APO hate HM-wanê" halayı ve davul-zurna eşliğinde sonuclandı. Üçte konuşuyla dolan yurtseverler, başımsız Kürdistan özlemleriyle kutlama yerinden ayrıldılar.

Libya-Trabûs: PKK'nın 13. Kuruluş Yılı dönümü kutlamalarından

Foto: Berxwedan

Belçika Yeşiller Partisi Politik Sekreteri Johan Malcorps ile 25 Kasım 1991'de yapılan röportaj:

"FKÖ Filistin için ne ise, PKK Kürdistan için odur"

Berxwedan: Kendinizi tanıtır mısınız?

J. Malcorps: Adım Johan Malcorps'tur. Belçika Yeşiller Partisi politik sekreteriyim. Yeşiller Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde ve Kuzey Amerika'da temsil ediliyor. Bizim parlamentoda 11, Avrupa Parlamentosu'nda 1 üyeimiz vardır. Belçika'da %10 denetçimiz vardır.

Berxwedan: Genel olarak Ortadoğu'da Kürt sorunu hakkındaki düşünceleriniz?

J. Malcorps: Kürt sorununun Ortadoğu Barış Konferansı'nda ele alınmaması üzücüdür. Filistin sorunu ile Kürt sorununun doğasının bir olduğunu düşünüyorum. Her iki sorunun iç içe tartışılması mantıklı değildir. Tek başına Filistin sorununun çözümü kavuşması -ki ingilizah kavuşur- çok çok zordur. Çözüm- lense bile daha Kürt sorunu ve başka sorunlar vardır. Biz Ortadoğu'daki tüm sorunların çözümünü öngörmek gerektigine inanıyoruz. Bu da Ortadoğu halklarının kendi kaderlerini kendilerinin belirlemesi anlamına geliyor. Dünya artık 19 yüzyıl dünyası değildir. Tüm ülkeler insan haklarına saygılı olmak zorundadırlar. Fakat bu çerçevede Kürtlerin de kendi kaderlerini tayin haklarına sahip olmaları gerektiğine inanıyorum. Bu Kürtler için de Filistinliler için de geçerlidir. Bunun için her iki sorununun birbirinden ayrılması mantıklı değildir.

Berxwedan: Peki sizce çözüm nasıl alınmalıdır?

J. Malcorps: Filistinliler için başımsız bir Filistin çözümüdür, bu açıktır. Kürdistan için de aynı çözümün mümkün olması gerektiğine inanıyorum. Tabii ki bu Filistin sorunuyla göre daha zor bir çözümdür. Çünkü dört parçaya ayrılmışlar. Fakat uzun vadede tek çözümün Kürt halkının tanınmasından geçtiğini belirtelim. İlk etapta Kürt halkının kimliği tanınmalıdır. En iyi çözüm tabii ki bağımsız bir Kürdistan'ın kurulmasıdır.

Berxwedan: Avrupa'nın Kürt sorununa yaklaşımı hakkın-

daki görüşünüz nedir?

J. Malcorps: Avrupa ve Belçika'nın Kürt sorunu konusunda çok az çaba harcadıklarına inanıyorum. Kısa bir süre içinde Kürt sorunu popüler oldu. Televizyonlara yansıdı. Oelşen İsrail'e herkes özlüdü. Yardım programları vb. geliştirildi. Fakat Kürt sorununa gerçek bir çözüm getirme temelinde bir siyasal ilgi yoktu. Fakat şu söylenebilir ki, Amerika ve Avrupa Kürtleri ihanet etti. Belki bu ağır bir suçlamadır. Fakat George Bush, her yünüyle bir umut vermişti Kürtlere. Kürtler de Saddam'a karşı çıkarak ıhtirliği yaptılar. Daha sonra Amerikalılar desteklerini çektiler ki, bu kabul edilecek bir olay değil.

Berxwedan: Almanya'nın Kürt sorununa ilgisizliği, na, dış işleri bakanının Talabani ile görüşmesine yönelik düşünceleriniz nedir?

J. Malcorps: Almanların Kürdistan'a yönelik politikalarını tam bilmiyorum ama şunu biliyorum ki, Genscher popüler bir kişidir ve yerine getirmeyeceği şeyleri vaad eder. Ben Almanların çıkarlarının hala Türkiye ile ilişkilerde yattığını da inanıyorum. Kusura bakmasınlar ama, eğer Genscher bu konuda iyi şeyler söylemişse, bu daha çok kamuoyu yaratma yönündedir. Yani ciddi bir çözümle katkı için değildir.

Berxwedan: Peki Türkiye'deki Kürt sorunu hakkındaki görüşleriniz nelerdir?

J. Malcorps: En başta Kürt halkının hakları kabul edilmelidir. Bu insan haklarını çiğneme uygulamalarının, olağanüstü koşulların, kanun hükümlerinde kararnamelerin kaldırılması gerektir. Bunların kabul edilir hiçbir yanları yoktur. Ben Türkiye parçasındaki Kürdistan'a gerçek bir eşitlik verilmemesi düşünüyorum. Belçika'da federal birlik sistemi vardır. Bunların aynıının Türkiye için gerçekleştirilmesi gerektiğine inanıyorum. Tabii başta da belirttiğim gibi sonunda bir Kürt bağımsızlığının mümkün olacağını umut ediyorum. Fakat biliyoruz ki, buna

ulaşmak için Irak'ın da, Türkiye'nin de bazı adımlar atmaları gerekir. Belki Türkiye için en iyi çözüm federasyon tipi bir çözüm olabilir. Tabii her konuda eşitlikçi olmalı, eşitlik temelinde olmalıdır. Belçika'da 60.000 civarında Alman yaşıyor ve gerçek bir otonomiye sahipler. Gerçekten küçük bir topluluk, fakat kendi parlamentolarına sahipler, kendi kültürel, ekonomik sistemlerine sahipler. Bunun Türkiye'de veya diğer ülkelerde de mümkün olması gerektiğine inanıyorum.

Berxwedan: Sizin Türkiye'deki koalisyon hükümeti Kürt sorununu nasıl çözümler?

J. Malcorps: Ancak Kürt halkının ciddiye alındığı ve siyasal temsilciliği gerçekleştirildiği takdirde çözümler. Şu anda hükümetin yönelimini tam olarak bilemediğim için kesin bir şey söylemek için daha erkendir, ama dediğim temelde bir yönelim olmazsa sorun çözilemez.

Berxwedan: Peki böyle bir yönelim olduğunda, bu çözüme varan süreçte sizin katkılarınız ne olabilir?

J. Malcorps: Filistinliler için de bazı önemli çalışmalarımız oldu. Biz parlamentoya Kürt halkı tarafından gönderilen Kürt milletvekillerini destekleyeceğiz. Onlarla ilişkilerimizi geliştireceğiz. Ziyaret edeceğiz. Bu şekilde Türkiye'ye baskı yapacağız.

Berxwedan: Türkiye'nin en son üyesi operasyonları hakkındaki görüşleriniz nelerdir?

J. Malcorps: Bu tür davranışları kabul edilemezdir. İnancımız bir tutumdur. Türkiye Kürtlere karşı saldırılarını Körfez krizi sürecinden itibaren urmandırarak Saddam'la ıhtirliğine girmiştir. Fakat bu ABD için bir sorun teşkil etmiyor. Avrupa ve Belçika için de bunu belirtmek mümkün. Açıkça konuşma ve protestolar geliştirmedi. Biz Belçika hükümetine Türkiye'yi bu tür saldırılarıyla AT'ye alınmaması konusunda baskı yaptık. ABD ve dünya kamuoyunun tepki göstermemesi inanılmaz bir şeydir. Bu durum Irak'ın Kuveyt'e sal-

dırısıyla benzeştirilebilir. Yani eğer ulusal egemenlik, uluslararası hukuk açısından önemli bir unsur ise, bu olay için de geçerli olduğunu kabul etmek lazım.

Biz bunun kesinlikle sert bir biçimde konuşması ve hiçbir şekilde kabul edilmemesi gerektiğine inanıyoruz. Türkiye'nin bu şekilde sadece kendi ülkesinde insan haklarını ihlal etmekle kalmayıp ayrıca emperyalist emellerinin olması bizim için kesinlikle kabul edilemezdir. Kürdistan bölgesini egemenliği altına almıştır, çünkü ekonomik olarak çok önemli bir alandır. Bu şekilde devam ederse Türkiye'nin gelecek 10 veya 20 yıl sonra da AT'ye kabul edilecek mümkün olmaz. Bir de sanırım Türkiye Irak'ta da bir bölgeyi kendi denetimine altına almayı umut ediyordu. Fakat ABD buna sıcak bakmıyor. Çünkü Türkiye'nin de çok güçlü hale gelmesini istemiyor.

Berxwedan: Parlamento'nun gündeminde Kürt sorunu olacak mı?

J. Malcorps: Evet, partimiz açısından diğer ülkelerin sorunları sürekli önem taşımıştır. Bu yönde parlamentoda önemli bir rol alılık ve alacağız. Muhalefette de olmak uluslararası sorunlara ilişkin çabalarımız dikkate alınıyor. Biz parlamentoda Kürt sorununu sürekli savunduk. Gelecekte de bunu yapacağız.

Berxwedan: Türk gladyosu Diyarbakır'da bir parti ü başkanını ve Uludere'de de Hilal bellediye başkanını öldürdü. Diyarbakır'daki cenaze töreninde 40.000 kişiye üzerlerine ateş açtı, son olarak Hurdin yöresinde 15 kişiye katletti. Bu uygulamalara ne diyorsunuz?

J. Malcorps: Belçika'daki gladyo sorunuyla doğru bir hakı açısı geliştirmek için yoğun çabalarımız oldu. Burada da bir gladyo vardı. Her şeyi gizli yürütüyorlardı. Bunu açığa çıkarmak için bir parlamentolar komisyonu kuruldu. Araştırmalar yapıldı. Fakat fazla bir sonuç elde edilemedi. Gizli tutuldu. Bizim vardığımız sonuç, NATO'ya üye ülkelerin hepsinde böyle bir örgüt var ve bu aynı zamanda bir başka örgütü içermektedir. Top-

rakları savunmanın dışında birçok gizli işleri vardır.

Buradaki gladyo tabii ki, Türkiye'dekinden farklıdır. Burada barış hareketine ve çevre hareketine arız, bilgi topladılar ve bir ihtimal bunları CIA'ya aktardılar. Ve tahmin ediyorum ki, Türkiye'de de ABD'nin ve CIA'nın denetimine girmeyen, onların modeline sığmayan PKK ve diğer Türkiye demokratik hareketlerine yöneldiler. Sivillere yönelik saldırılar ise, tabii ki hiçbir şekilde kabul edilemez ve sert bir şekilde konuşuyoruz.

Berxwedan: PKK giderek uluslararası alanda daha fazla ülkenin ve diplomatik misyonların dikkatini çekiyor. Son seçimlerle de Kürt seçmeni PKK ile aynı doğrultuda tercihinin kullandı, yorumunuz nedir?

J. Malcorps: Sanırım biz PKK'nın mücadelesini sürekli haklı gördük. PKK şu anda da Kürdistan'ın sadece Türkiye'deki parçasını değil, diğer parçalarını da temsil eden tek örgüt konumundadır. Gündümüzde muhatap olduğumuz tek örgüttür. Gelecekte nasıl olur bunu bilemem. Umud ederim ki, gelecekte demokratik seçimlerin olabileceği bir bağımsız Kürdistan olur. O zaman PKK'nın çoğunluğu alıp almayacağı daha iyi görülür. Biz parlamentoda Kürt sorununu sürekli savunduk. Gelecekte de bunu yapacağız.

Berxwedan: Son olarak belirtmek istediğiniz bir şey var mı?

J. Malcorps: Tüm Türkler ve tüm Kürtler açısından Kürtlerin haklarının kabul edilmesi olumlu olacaktır ve umut ediyorum ki, özgür bir Kürdistan olur. Madrid Barış Konferansı yapıldı ama, Kürt sorunu dayında tartışıldı. Kürt sorununu dışlayan bir barış görüşmesinin başarıya ulaşacağına inanmadığını da belirtmek isterim. Kürt sorunu çözülmeyen Ortadoğu'da barış ummak gülünçtür.

Berxwedan: Bize zaman ayırdığınız için teşekkür ederiz.

J. Malcorps: Ben de teşekkür ederim. Yayın yaşamınızda da başarılar dilerim.

ERNK Avrupa Örgütü II. Kongresi, Avrupa'daki tüm Kürdistanlıları Cephe bayrağı altında örgütlenmeye ve mücadeleye çağırıyor:

TOPYEEKÜN ORDULAŞMA VE ULUSAL AYAKLANMA İÇİN İLERİ!

ERNK Avrupa Örgütü II. Kongresi yapıldı

ERNK Avrupa Örgütümüz Kürdistan'da çağ gidi büyüyen ulusal kurtuluş savaşımızın ulusal ayaklanma, ulusal ordulaşma ve savaş hükümetini inşa yolunda yoğunlaştığı, halkımızın topyekün ayağa kalkışa yöneldiği bir dönemle, 19-24 Aralık 1991 tarihleri arasında tüm faaliyet alanlarımızın yetkin temsili ve katılımıyla II. Olağan Kongresi'ni gerçekleştirdi.

Kongremiz, dünyada önemli gelişmelerin yaşandığı Sovyetler Birliği'nin tamamen dağılarak bağımsız cumhuriyetlere döndüğü, emperyalist güçler aramızdaki çıkar çekişmeleri ve rekabetin hızla derinleştiği, bölgemiz Ortadoğu'da emperyalizmin dayatmalarına rağmen, halkların kendi öz çıkarları temelinde "Yeni dünya düzeni" politikalarını boşa çıkardığı bir dönemde gerçekleştirdi.

Kongremizin gerçekleştirildiği süreç, düşmanını siyasal, askeri, ekonomik vd. her alanda büyük bir çözümlenmişliği ve kendi içimde gelişmeyi yaşadığı, buna karşılık Kürdistan halkının tarihinde ulusal kurtuluşta başarıya ve zafere en yakın olduğu bir süreçtir 1991 yılını siyasal ve askeri alanlarda büyük bir zafere kapatan Cephemizin öncüsü PKK, gelişiminin zirvesini yaşamakta, tüm halkımızı ve ulusal kurtuluşçu güçlerini topyekün ayaklanmaya, ulusal ordulaşma ve savaş hükümetini inşaya çağırarak ve yoğun olarak bu tarihi sürecin hazırlık çalışmaları içinde bulunmaktadır.

II Kongremiz, Cephemizin Avrupa Örgütü'nü boyılesine kader belirleyici, sonuç alıcı ve zafer yaratıcı süreç katmak,

bu sürecin yoğun çalışma temposuna ulaştırmak, görev ve sorumluluklarımızı bir kez daha netleştirerek mutlakla sürecin gereklerini yerine getirmek amacıyla toplanmış ve yoğun bir tartışma ve netleşme yaşamıştır. Kongremiz, Avrupa çalışmalarının eskkiye oranla önemli bir gelişme sağladığını, ancak mevcut durumun sürecin gereklerinin gerisinde olduğunu tespit etmiştir. Bu durumun ağırlık bu alandaki ulusal kurtuluşçu çalışmaların mücadelemizin içinde bulunduğu genel süreç paralel kalınması için, Avrupa yaşam koşullarından kaynaklanan, gelişmelerin önünü tutan, geriye çeken ve tempoyu düşüren etkilerin ortadan kaldırılması gerektiğinin vurgulandığı Kongremizde, örgütsel-pratik sorunlarımız kapsamlı bir biçimde tartışılmış, bunları gidermek için gelirece yönelik önemli perspektifler geliştirilmiş ve gerekleri yerine getirildiği takdirde Avrupa'daki çalışmalarımızı kısa sürede birkaç kat arttıracak önemli kararlar alınmıştır. Geçmiş faaliyetler, alana ilişkin Partü-Cephe taktiği temelinde değerlendirilerek geleceği güçlü yakalamak için Avrupa faaliyetleri açısından bir dönüm noktası olarak ısrak ve yoğunlukta gelişen Kongremiz, yüksek bir kararlılıkla sonuçlanmıştır.

Kongremiz, özel savaşın bir sonucu olarak çok çeşitli nedenlerle ülke topraklarından koparılarak dünyanın dörtbir yanına savrulan Kürdistanlıların Cephemiz ERNK'nin çatısı altında birleştirilmesi, örgütlenmesi ve artık ülkeye, kaynağa dönüşün güçlendirilmesi, ulusal kurtuluş mücadelemizin maddi diplomatik, savaşı vd. tüm alanlarda desteklenmesi, Avrupa'nın

öz yozlaştırıcı, yabancılaştırıcı etkilerine karşı ülke ruhunu, savaşı, direnme ve zaferi yakalamak ruhunun canlı tutulması ve egemen hale getirilmesi için çok kapsamlı kararlar almıştır. Bu kararları ve kararlılığı pratiğe geçirmemiz, Avrupa'da bulunan bir milyon civarında Kürdistanlıyı mücadeleye çekmeye ve Ulusal Kurtuluş Cephemizin çatısı altında örgütlenmek ve çalışmalarında sonuç alıcı, zaferi yakalayıcı bir tarza ulaşarak pratiğe yönelmek anlamına gelmektedir. Alınan kararların hayata geçirilmesi için tüm delegeler yüksek bir coşkuyla Cephemizin öncüsü PKK çizgisine ve Başkan APO'ya bağlılığı ifade ederek, O'nun çalışma tarzına ve temposuna ulaşmak için, güçlü çözümler temelinde yoğunlaşma ve çizgile bütünlüğünün somut koşullarını ortaya koymuşlardır.

Cephemizin Gencl Başkanı, Başkanımız APO'nun ayık yolu ve güçlü perspektifleri doğrultusunda gerçekleşen II. Kongremiz, bundan böyle Avrupa çalışmalarını açısından kitlesel bir çıkış noktası olacak ve Avrupa faaliyetlerimiz, Cephemizin II. Kongre kararları temelinde yürütülecektir.

İçinde bulunduğumuz bu tarihi süreç, Avrupa'da bulunan tüm Kürdistanlılara da büyük görev ve sorumluluklar yüklenmektedir. Cephemizin öncüsü PKK'nin kendi içinde güçlü bir netleşme ve arınma temelinde eğilimleşmeyi yaşadığı, uygulamada hırtakim ekallılık ve yetmezlikler olsa da halkımızın ulusal bağımsızlık ve özgürlük taleplerini görkemli bir savaşı gerçekleştirebilir bir umut haline, bundan da öte somut bir gerçekliğe dönüştürmede çok önemli adımlar

attığı bu dönemde, tüm halkımızın Cephemiz ERNK'nin çatısı altında birleşme, ordulaşma ve düşmanın her türlü özel savaş yöntemini boşa çıkarma görevi vardır. Öncü bu konuda üzerine düşen görevleri sonuna kadar yapacaktır.

Kürdistan'ın dörtbir yanında yükselen serhildanlar, halkımızın bağımsızlık ve özgürlüğünü kazanmadaki kararlılığı ve ıradesini ortaya koymakta, her serhildan kendi önderlerini yaratmaktadır. Bu alandaki halkımız da ERNK çatısı altında siyasal ordulaşmasını sağlamak ve kendi önderlerini, çalışanlarını yaratmak durumundadır. Yeni dönem, tarihimize çok riddi, çok önemli bir dönüm noktası olacaktır. Ulusal ordulaşma, ulusal ayaklanma ve kendi halk itidatı organlarımızı yaratarak kendi kendimizin efendisi olma, tarihimize hiçbir zaman nasip olmadığımız son derece yüksek bir düzeydir ve her Kürdistanlı bununla gurur duymalı, elinden gelen her türlü katkıyı sunmalıdır.

Avrupa'daki Cephe Örgütümüz ve halkımız, hiçbir dönemde bu kadar tarihi bir görevle karşı karşıya gelmemiştir. Bu nedenle kenetlenmesi, siyasal anlamda ordulaşması halinde nihai zaferin yaratılması ve ülke topraklarımızda hegemonya ve özgür bir yaşamın yaratılması için büyük katkılarını sahlı olabilir. Dönem bunu dayatmaktadır. Ülkede tankların üzerine yürüyen, göğsünü kurşunlara niper eden yaşlı-geç, kadın-erkek tüm insanlarımız bizden bunu beklemektedir. Sömürgeciğin halko-

mıza dayattığı sistemli ve çok yönlü özel savaş uygulamalarına ve vahşi katliamlarına karşı, burada bulunan halkımız da topyekün bir ayağa kalkışa yaşayarak savaşı ve direnen Kürdistan halkının dünyaya açılan sesi olmalı, bağımsızlık ve özgürlük taleplerimizi, kendi özgür ırademizi ortaya koymalıdır.

Bu temelde Kongremiz; Avrupa'da bulunan tüm Kürdistanlıların Cephemizin çatısı altında örgütlenmeye, yurtseverlik görevlerine sahip çıkarak desteğini ve katılımını daha çok arttırmaya çağırılmaktadır.

Kongremiz, ulusal ayaklanma, ulusal ordulaşma ve Rattan-Behdinan Savaş Hükümeti'nin inşasına doğru giderken, Avrupa'daki Kürdistanlıların devrime daha çok katılmaya ve her aileyi bir evladını ulusal ordulaşma safına armağan etmeye çağırılmaktadır.

Kongremiz, el kapılarının bize hiçbir zaman yurt olamayacağı ve en soylu, en onurlu, en insani ve özgür yaşamın kendi ülkemizde mümkün olabileceğinin bilinciyle kaynağa kitlesel dönüş için topyekün hazırlık sürecine katılmaya çağırılmaktadır.

Kongremiz, ulusal ordulaşma ve savaş ekonomisinin inşası için halkımızı seferberliğe çağırılmaktadır.

Kongremiz, Avrupa'ya savrulan Kürdistanlı tüm ulusal azınlıkları Cephemiz ERNK'nin çatısı altında birleşmeye ve ortak vatanımız Kürdistan için savaşımaya çağırılmaktadır.

- Ulusal ordulaşma, ayaklanma ve savaş hükümeti için ileri
- Yaşasın ERNK Avrupa Örgütü II. Kongresi!
- BİJLA PKK, ERNK O ARGK!
- BİJL Serok APO!

YENİ SÜRECE YÜKLENELİM KAZANACAĞIZ!

ERNK AVRUPA ÖRGÜTÜ II. KONGRESİ AVRUPA FAALİYETLERİNDE BİR DÖNÜM NOKTASI OLMALIDIR

1 9-24 Aralık 1991 tarihleri arasında gerçekleştirilen ERNK Avrupa Örgütü II. Kongresi, gerek ulusal kurtuluş mücadelemizin içerisinde bulunduğumuz tarihi süreç, gerek uluslararası koşullar, mevcut durum ve gerekse TC sömürgecilerinin yaşamakta olduğu derin bunalım ve çıkmaz açısından oldukça önem taşımaktadır. Ancak asıl önemli yanı Avrupa'daki ulusal kurtuluşçu çalışma ve faaliyetlerimizde güçlü atılımlar yapabilecek bir dönüm noktası olabileceği, olması gerektiği gerçeğidir.

PKK-ERNK-ARFK önderliğinde askeri, siyasi, diplomatik, kültürel vb. her alanda büyük gelişme kaydeden ve 1992 yılına kazandığı güçlü mevzilere dayanarak daha büyük plan ve hazırlıklarla giren bağışmanlıkçı direniş mücadelemiz, sömürgeci özel savaşın çarına ot tıkararak savaş hükümeti oluşturmaya ve devletleşmeye doğru somut adımlar atmanın ön gününde bulunmaktadır. Bu anlamda yaşanan süreç her açıdan anlamlı ve tarihidir. Böylesi tarihi süreçler, her şeyden önce kişi, örgüt ve alan olarak görevlere karşı çok daha büyük bir duyarlılığı ve daha büyük görevler üstlenerek başarıyla yerle getirme gerekliliğini zorunlu kılmaktadır. Bu yapılmadıktan sonra söz söylemenin, lafla dönemin önemini sık sık vurgulamamanın fazla anlamı olmuyor.

Bu bağlamda ele alındığında, Avrupa faaliyetlerinin genelde ulusal kurtuluş mücadelemiz açısından taşıdığı önem ve rolün günümüzde daha da belirginleştiği ve sürenin tarihi özellikleri dikkate alındığında daha da anlam kazandığı görülmektedir. Avrupa faaliyetlerimiz önünde örgütsel, siyasi, ekonomik, diplomatik propagandasal pek çok görevler olduğunu biliyoruz. Bu kapsamlı görevleri burada ayrıntılarıyla ortaya koymak mümkün olmadığı gibi fazla gerekli de değildir. Ancak şu noktayı önemle vurgulamak gerekiyor. Sömürgecilerin ülkemizi adeta boğaltarak yüzbinlerce insanımızı dünyanın çeşitli alanlarına savurmakta yarattığı aleyhte durumu tersine çevirmek, lehte bir duruma ve bir avantaj haline getirmek büyük önem taşımaktadır. Hareketli-

miz bugüne kadar birçok alanda böyle bir tarzı esas alarak büyük başarılar elde etmiştir.

İlke zemininde devletleşmenin somut adımlarının yoğun hazırlıkları yapılırken, Avrupa'da yaşayan yurtseverlerin de kendi görevlerine büyük bir sorumluluk ve coşkuyla sahip çıkmasını ve sürece bu anlamda karşılık vermelerinin zafere giden yolu daha da kısaltacağı kesindir. Böylesi bir işlevi yerine getirmekten daha onurlu ve mutluluk verici ne olabilir?

ERNK Avrupa Örgütü II. Kongresi, hangi anlamda bir dönüm ve atılım noktası olabilir? Bu soruya yanıt verilebilmek için Avrupa faaliyetlerimizin tarihine bakmak, buradan bazı sonuçlar çıkarmak gerekiyor. Her ne kadar geçmiş yıllarda küçümsemeyecek bir çalışma ve gelişimi olmuş ve ülke mücadelesine çeşitli alanlarda katkılar sunulmuş ve başka güçlerin hayal bile edemeyeceği bir inşiyi yaşamışsa da bu bizim için esas ölçü değildir. Esas ölçü buradaki çalışmalarda ülke mücadelesinin temposunun tutturulup tutturulmadığı hususudur. Öncümüz PKK'nın ve Haşkan APO'nun başarı ve zafere kazandıran çalışmaları ve yaşam tarzının; ilkel, kırıllı ve düşmanın iktidarı kılınmayacak, üzerinde oynamaya cesaret edemeyecek, bunu aklına bile getiremeyecek bir tarzın ne kadar işletildiği sorunudur.

Bu ölçüler temel alınarak bakıldığında, Avrupa çalışmalarının ülkedeki tempoya göre sürekli geri bir konumda seyrettiğini görmekteyiz. Öyle ki, bu gerilik zamanı zaman çok daha belirgin düzeylerde kendini göstermiş, dolayısıyla mücadeleye güç ve katkısının azlığından bu alan çalışmaları yer yer devrimin yürüyüşü önünde engel teşkil edecek konuma bile gelebilmiştir. Yine belirtilen gerilikten ötürü, ulusal kurtuluş mücadelemizin önemli atılımlar gerçekleştirdiği birçok dönemde bu atılımları sekteye uğratmak ve engellemek amacıyla sömürgeci ve emperyalist güçlerle bağlan-tılı provokasyonlar da en çok bu alanda kolay verilebilmiştir. Genç devrimimizle muazzam yürüyüşü karşısında bu tür çıkışlar engel teşkil edememiş ve ezilip geçilmiştir, ama önemli olan ve belirtmek istediğimiz, düşmanın bu tür çıkışlar için bu alanda zemini

kendine uygun bulmasıdır.

İşte Kongre bu tür geriliklerin tespitinden çok, bunların giderilmesinin, aşılmasının yol ve yöntemleri üzerinde durmuş, özellikle son bir yıllık çalışmalarımızın geçmiş alan pratiğinden çıkarılan derslerin de ışığında ve Haşkan APO'nun güçlü perspektifler içeren talimatları doğrultusunda incele-miş, yürüyüşümüzü ağırlaştırarak ve gelişmeyi engelleyen yanlış anlayışları belirleyerek mahkum etmiş ve bu temelde yapıda güçlü bir arınma ve netleşme sağlamıştır. Avrupa alanında ülke ruhunun egemen kılınması ve ülke direnişçiliğinin bir benzerinin de Avrupa koşulları ve yaşam tarzına karşı sergilenmesinin zorunlu-luğu kesin olarak vurgulanmış ve bu husus, yeterli bir temsil gücüyle gerçekleştirilen Kongre'nin ortak iradesi ve kararına dönüşmüştür. Sürece karşılık veremeyen ve mücadelemizin genel temposuna ayak uyduramayın geçmiş tarzın, anlayışta olduğu gibi, pratikte de kesin olarak terk edilmesi gerektiği Kongre'nin önemli bir görüşü ve kararı olarak belirlenmiştir.

Bu anlamda ERNK Avrupa Örgütü II. Kongresi, gerçekten Avrupa faaliyetlerine güçlü bir atılım yapabilecek ve bir dönüm noktası rolü oynayabilecek bir zirve niteliğindedir. Sorun, Kongre'nin karar ve tespitlerini pratikte yaşama geçirme ve uygulama sorunudur. Bunu yapabildiğimiz takdirde Avrupa alan faaliyetlerimiz Kürdistan devrimine önemli katkılar sunarak devrimin güçlü bir ivme kazandırarak ve dolayısıyla da nihai zafere yaklaşılabilecektir.

Öte yandan, Kürdistan halkı gibi örgüt olayına ve örgütlenmeye son derece yatkın ve bu konularda alabildiğine geri bir toplumun, her alanda olduğu gibi örgütsel alandaki geriliklerini de hızla aşarak büyük gelişmeler ve önemli mesafeler katettiği gerçeği, yurtdışında yaşayan diasporamızın da Kongre gibi büyük ve önemli örgütsel zirvelere ulaşmasıyla bir kez daha kanıtlanmıştır. Bu durum hiç kuşkusuz Kürdistan Devrimi'nde zafere bir başka göstergesi niteliğindedir.

Berxwedan

Açılış konuşması

Toplantımız, mücadelemiz tarihinin en önemli ve en ciddi aşamasına tekabül etmektedir. Dolayısıyla mücadelemizin tüm gereklerinin tartışılacağı bir toplantı olması nedeniyle belli bir önemi ifade etmektedir. Tarihin bu döneminde Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin en çok başarıya ve zafere yaklaştığı bir anı, bir süreci yaşarken, bu doğrultuda gerçekleştirecek olan ve gerçekleştiren bütün dönüşüm-cü çabalar, toplantılar büyük bir önem taşır. Çünkü uzun yılları kapsayan mücadelemiz, özellikle de son yılda ortaya çıkardığı sonuçlarla ve gerçeklerle birlikte artık tamamen yeni bir döneme, yeni bir sürece ayak basmış bulunmaktadır. Bu yeni süreç, bütün ulusal kurtuluşçu çabaları kesin bir biçimde sonuç alıcı kılmayı emreden bir dönemdir. Çünkü karşımızdaki düşman, mücadelemizin ortaya çıkardığı gelişmelerle birlikte günümüzde tarihinin en büyük çözümsüzlüğüne yaşıyor. Ve düşman çözümsüzlüğü yaşarken, biz de tarihimizde başarıya ve zafere en yakın olan bir anı ve süreci yaşıyoruz. İşte bu durum, bu doğrultudaki bütün çabaları belli bir anlamla kavuşturmaktadır.

Özel savaşın ilanı ardından kurulan yeni hükümet, Türk sömürgeciliğinin son bir kozu olmakta, yani bütün yeteneklerini, tecrübelerini ve gücünü en son noktada toplayarak mücadelemiz karşısında çeşitli biçimlerde sergilenen pratiğin hazırlığını yapmaktadır. Sözümona demokrasi programı, Kürt realitesini tanıma ve daha benzeri bütün çabaları, aslında mücadelemize karşı alınmış özel savaş tedbirleridir. Her ne kadar mücadelemizin bir kazanımı olarak da sayılsa, sömürgeciliğin bu geri adımları ve tedbirleri önünde mücadelemize karşı alınmış tedbirler durumundadırlar. Kesmi bir reform ve tedbir; bu konuda muhlaklık ve netleşme, çözümsüzlük, yönetim gücünde önemli oranda enerji kaybetme, yöntemsel ve muhlaklık yaşama gibi bir konum arz ediyor düşman cephesi. İşte böylesi bir konumla birlikte mücadelemizi daraltmak, gelişimini engellemek, yarattığı değerleri bağkalamaya uğratmak ve nihai olarak mücadeleyi ortadan kaldıracak imha politikasına zemin açmak için bu adımları gerçekleştirmektedir. Amacı, biraz bu konuda dış kamuoyunun desteğini almak, yani dış kamuyunda zemin yaratmak, Türkiye kitlesinde pozisyonu geliştirerek desteğini kazanmak ve Kürdistan'da reformizmi esas alan yeni atılımlara yol açmak temelinde

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine önderlik eden partimize ve cephemize imha politikasını çok daha örgütlü ve çok daha sistemli bir biçimde dayatmaktır. Son dönemdeki çaba ve girişimleri işte bu politikaların hazırlıklarıdır. İç ve dış hazırlıklarla gücünü yenileyerek ve teknik donanımını daha da artırarak bütün gücünü sistemli bir biçimde kendi açısından sonuç alabileceği bir tarzda son kez ortaya koyarak özel savaşa hazırlanmayı esas almaktadır.

Kısaca, yaldayımı, ihanet etmiş Kürdü, kişiksiz Kürdü, uydu Kürdü kabul edip, ağır ve direnen Kürdü ezmedir. Yani "Kürt sorununa evet, PKK'ya hayır" teriminin anlamı budur. Gerçek Kürdü imhaya hedefleyip, kişiksiz, uyduruk, düzenle entegreyi kolayca sağlayabilecek yeni bir Kürt kişiliğini, ılgırlıkçı bir Kürt kişiliğini yaratmanın çabalarını bu biçimde yoğunlaştırmaktadır. Kuşaca düşmanın durumu budur.

Toplantımızın gerçekleştirdiği sürecin önemi daha iyi kavramak için, açılışta kısaca bunlara değinme zorunluluğunu ve ihtiyacını hissediyoruz. Önümüzdeki günümüzde maddelerinde bunları daha geniş tartışacağız. Buna karşı, böylesine bir gerileme ile birlikte yeniden kapsamlı büyük bir saldırı için hazırlık yapan bir silsil düşmana karşı bizim durumumuz nedir? Veya biz nasıl bir çıkışla bunu cevaplayabiliriz? Buna karşı cephemizin öncüsü Partimiz PKK'nın önderliğinde gelişen ulusal kurtuluşçu çalışmalarımızın temelinde ulusal ordulasma, siyasi ve askeri sürecin yoğun bir biçimde yaygınlaştırılarak geliştirilmesi; gerillayı her yerde, her alanda esas alma ve özel savaşa karşı halk savaşının basitten karmaşığa doğru giden bütün yöntemlerinin çok yaygın ve sistemli bir biçimde kullanılmasıyla birlikte onun bir üst aşaması olan halk savaşının en gelişkin savaşım tarzı olan gerilla ulusal ayaklanmanın hazırlıklarının yapılması; yaklaşma çalışmalarının gündemleştirilerek somut pratik bir ulgu, durumuna getirilmesi, planlama dahiline alınarak yürütülmesi ve bu temelde devletleşmeye ilk adımların ciddi bir biçimde atılması durumu yer alır. Düşmanın ilan etmiş olduğu böylesine silsil ve üstü örtülü özel savaş hükümetine karşı Kürdistan'da ilan edilecek bir devrimci savaş hükümeti ile yanıt vermek birinci planda geliştireceğimiz cevaptır.

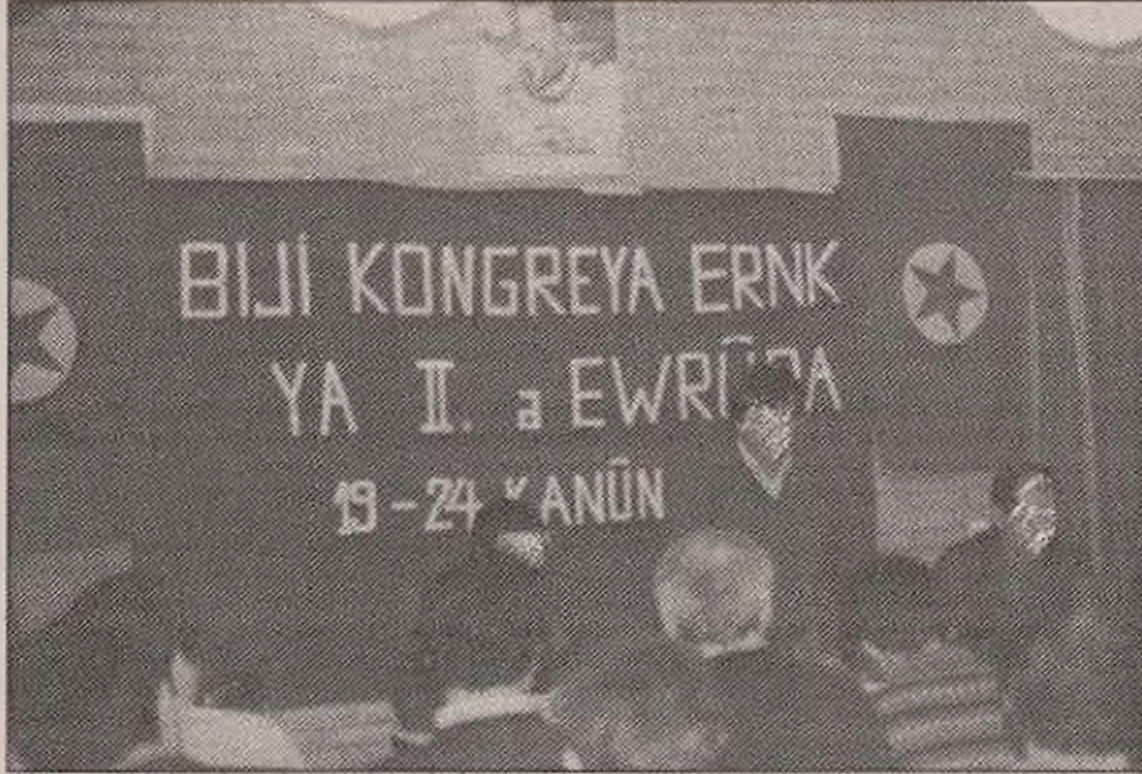
İkinci olarak siyasi ordu laşmayı, yani cephemizi yaygın bir biçimde geliştirerek, bunun

artık ulusal parlamentoyu teşkil edebilecek bir düzeye getirmektedir. Bununla beraber tek yönlü de olsa bir referanduma gitmek ve Kürdistan'da bağımsız örgütü oluşturma temelinde gerekirse bağımsızlığı ilan etmek bizim de siyasal plandaki çalışmamızın esasını teşkil edecektir. Böylece halkımızı resmi bir biçimde temsil edecek ve halkımızın yargısını, kararını resmi bir biçimde iletilecek, ifade edecek ve dünya kamuoyuna bu biçimde mesaj verecek çalışmaları gündeme almamız, plan dahiline almamız durumu söz konusudur. Bunlar geleceğe yönelik perspektifler olmaktan çok, somut planlama konusu olan görevler durumundadır.

Üçüncü planda Türkiye cephesini güçlü tutmak; burada birlik, cepheleşme faaliyetini öne almak, bunun yanı sıra artık Türkiye proletaryası adına, bilimsel sosyalizm temelinde hareket edebilecek devrimci bir partileşme çabalarının atılması, bu temelde gerçek devrimci sürecin Türkiye'de de başlaması; oluşacak partileşme ile birlikte teori ve pratiği bütünleştirerek Türkiye sahasında da şehir ve kırsal alanı biçiminde yaygın eylemliliği esas alma biçimindeki bir planlamayı geliştirmektedir. Sürece Türkiye cephesinde de böylece revap vermek, yani genelde Kürdistan'da ve Türkiye'de çeşitli biçimlerde gelişen halk savaşının bütün yönlerinin kullanılabilir hale gelmesini ve kullanılmasını sağlayacak planlamaları ve örgütlenmeleri yaşamaya geçirmek önem taşımaktadır. Bizim de bu sahaya yönelik bir olarak yaklaşıyoruz.

Tabii ki bu görevler, sıradan görevler değildir. Topyekün bir kalkıştır. Özellikle Kürdistan'da genel anlamda ayaklanma sürecine girmez, devletleşmedir. Türkiye'de devrimci süreç, siyasal ortama egemen kalmaz. Dolayısıyla bu tarihi görevlerin gerçekleştirilmesi için militanlık ve önderlik sorunu yine birinci planda yer almakta ve bu sorun daha fazla cananıcı bir görev haline gelmektedir. Açık ki, bu bizim için olağanüstü bir dönemdir. Hatta bölge halkları için de ciddi bir süreçtir. Bu olağanüstü dönemde, olağanüstü çabalar kendilerini dayatmaktadır. Bütün gücün ulusal kurtuluşçu ve militan gücün olağanüstü çabalara girmesi, genelde bu süreci gerçekten adına yararlı bu biçimde yaşayabilmesi için PKK çizgisel, PKK militanlık anlayışının mutlaka ve mutlaka pratikte yaşam bulma zorunluluğu daha keskin bir biçimde ortaya çıkmaktadır. Dolayısıyla biz, bu toplantımızda da bu konular üzerinde yoğunlaşacağız.

Çizgi devrimciliği, gerçekten Kürdistan'da mevcut sorunlarına cevap verebilecek bir militanlığı, militan çalışma tarzı, PKK çizgisinin en iyi temsil formasyonu olan Apocu tempo, Apocu çalışma tarzı, devrimci mutlaka sonuç alma tarzına ulaşabilme, bizim için bu süreci başarmamızın temel halidir. Zaten ulaşma ruhunu mutlaka ve mutlaka bütün ulusal kurtuluşçu çalışmalarda, parti-cephe çalışmalarında egemen kıldırma ile ancak biz bu sürece gerçekten adına yararlı bir tarzda karşılık verebiliriz. Dolayısıyla bizim bu toplantımızın önemli gündemlerinden birisi de bu olacaktır. Militanlık, çizgi devrimciliği, tempo ve çalışma tarzı bu oluyor.

"Görev dönemin çalışma tarzına ulaşmaktır"

Foto: Basmacı

İşte toplantımızın böylesine tarihi, önemli ve ciddi bir aşamaya gerçekleştirilmiş olması olağan olan bütün toplantılardan daha fazla önemini artırmaktadır; daha fazla bir işleve, bir role sahip olmaktadır. Temelde görev Avrupa alanında dönemin çalışma tarzına ulaşmaktır. Ülkemizde böylesine tarihi bir süreç geliyorsa, genelde ayaklanma, referandum, parlamentoya gitme, devlet olmaya doğru gidiş varsa, Avrupa örgütüne yapmalıdır. Avrupa örgütü bu tarihi sürece karşı rolünü nasıl yerine getirebilir? İşte bu toplantının çekeceği temel sorun budur. Ve bu sürece gerektiği gibi karşılık verebilmek için nasıl bir formasyona girmek? Militanlık sorunlarını nasıl çözmeli, örgüt, örgütlenme sorunlarını nasıl çözmeli? Hangi tarz, hangi mantıkla bunlar ele alınmalı gibi konular toplantımızın cananıcı noktaları olacaktır.

Kısaca dönemin gerekli kaldığı çalışma tarzına ulaşma, bunu güçlü parti çekirdeği etrafında gelişmiş güçlü bir cepheleşmeyle planlama, bunun için detaylı bir tartışmayı geliştirme toplantımızın ana temasıdır. Esas olarak toplantımız cephe toplantısıdır. Ancak böylesine önemli olan bir süreçte biz, Parti-Cephe çalışmalarını içiçe ele alıyoruz. Yani cephe kongresi olmakla beraber, aynı zamanda parti toplantısı niteliğinde olacaktır. Çünkü dönemin özellikleri, aciliyeti ve önemli zaten Parti-Cephe arasındaki çizgiyi de biraz silmiştir. Özellikle günümüzde Cephe çalışmaları da aynı tarz ve tempoya biraz sahip olmak durumundadır. Dolayısıyla neredeyse arasındaki çizgi hemen hemen kalkmış durumdadır. Ve biz burada -Avrupa'da- bu iki toplantıyı içiçe geliştirme biçiminde bir planlamayı yapmış bulunuyoruz. Dolayısıyla 2. Kongre olmakla birlikte aynı zamanda Parti'nin de genel olağan yıllık konferans toplantısıdır. Bunun için sorunlarımızı hem kadro sorunları olarak derinliğine işleyeceğiz, hem de genelde bütün cephe sorunlarını, örgütlenme sorunlarını işleyeceğiz. İçiçe bu gelişecektir. Çünkü bizim mutlaka bir atılım ve büyümeyi yaşamamız gerekmektedir. Ve bunu bir bütünün partisel ve cephesel olarak yaşamamız gerekmektedir. Ve bu toplantımızın esas görevi de budur. Amacımız Avrupa Örgütünü kalkışa kaldır-

ma, kalkışa ivme kazandırma ve mutlaka sürece denk bir çalışma tarzını, örgütlenme anlayışını ve militanlaşma hattını egemen kıldırma. Bu toplantının esas işlevi bu anlayışımız biçimde geliştirmek, bunun yanı sıra Avrupa örgütlenmesinde genelde bir büyümeyi sağlama, diğer bütün faaliyetlerini dönemin koşullarına uygun hale getirmektir. Etkin bir basın-yayın faaliyeti, savaş ekonomisinin bu alanda da desteklenmesi için etkin tedbirlerin, yardımlaşma ve dayanışmanın geliştirilmesi görevlerimiz arasındadır.

Dış kamuoyu faaliyeti açısından; Türk sömürgecilikinin dışa yönelik faaliyetleri bilinmiyor. TC'yi boş çıkaracak dış kamuoyu ve diplomatik faaliyetin daha da yetkin bir biçimde geliştirilmesi gerekir. Yine ülke mücadelesiyle her alanda bir bütünleşmeyi sağlama açısından, sadece bir büro veya örgüt düzeyinde değil, bir bütün olarak örgütlenme düzeyinde bu bütünleşmeyi sağ-

mudahale, örgütlenme ve yürütme görevini daha yetkin bir biçimde yerine getirmek, legal ve illegal çalışmaları Avrupa üzerinden daha yetkin bir biçimde geliştirmek gibi sorunların hepsini toplantımız tartışacak, netleştirecek ve planlamaya kavuşturacaktır. Toplantımızın çerçevesi bunlardır.

Tabii ki, bütün bunların sürere uygun bir biçimde geliştirilmesi için her düzeyde bir kadrolaşmanın yaşanması gerekir. Yani Parti-Cephe düzeyinde bir kadrolaşma, döneme uygun daha hızlı, daha sonuç alıcı ve daha geliştirici bir eğitim programını, eğitim anlayışını egemen kıldırma ile sağlanabilir. Bunun plan-programını geliştiren eğitimle olmaz. Genelde örgütümüz kendini nasıl eğitici kılacak, Partisel ve Cephesel kadrolaşmaya nasıl yetkin bir biçimde geliştirecektir? Bu tür sorulara yetkin karşılıklar bulmak durumundayız. Çünkü belirtilen görevlerin doğ-

geçilebilecek perspektiflere ulaşılması gerekmektedir. Böylece Parti taktik alan Avrupa'da cepheleşme, cephe çizgisel doğrultusunda Avrupa'daki bütün kitlelere ulaşma ve bunun yürütülmesi için Parti-Cephe kadrolarını, çekirdeklerini yetkin bir biçimde bütün alanlara oturtma göreviyle karşı karşıyadır. Elbette bu toplantımızla bütün bu sorunlar hemen çözülmez. Biz, bunun için netleşeceğiz, program, perspektif ulaşacağız. Bununla beraber kendi kişiliğimizde bir netleşmeyi, kimliğimizi yaşayacağız, ki gerçekten bu toplantıdaki süreç, tartışmayı ve gündeme getirilen konuları bütün alanlara yansıtmak ve bunun iyi birer temsilcisi olabilirim.

Demek ki, sorun aynı burada bitmiyor. Pratiğe geçirme süreci kendisini dayatıyor. Fakat pratiğe doğru yansıtılma sorunu ise, burada doğru algılamak, burada doğru çözümlemeye ulaşmak ve burayı bir dönüştürme noktası haline getirmekte mümkündür. Avrupa örgütümüzün içinde bulunduğu gerçekler bilinmektedir. Geri bir tempo, duyarlılık, tutuculuk, yani eskije bağlılık, militanlaşmadaki ıskallık, gerilik, etkilememe, hesapçı yaklaşım, genel sorunlara karşı ilgisizlik, kısaca Avrupa yaşam tarzının etkileri olan kişilik yetmedilikleri, dar pratikçilik, memurluk, bürokratisizm, yaratıcı olamama, basma kalıpcı davranma vb. yetersizlikler örgütümüzün bünyesinde bulunmaktadır.

İşte bunları aşma temelinde ancak biz dönemin gerekliliklerine adına yararlı bir biçimde yerine getirebiliriz. İşte toplantımızın diğer bir işlevi ve en önemli rolü de bu konularda daha somut verilere, sonuçlara ulaşabilmeyi başarmaktır. Zaten bunu başarsa rolünü oynayabilir, yani atılımı bir toplantı haline dönüştürebilir, genel hamlemler çıkış noktası olabilir. Yoksa süreç ya okluğu gibi yürütür, bunda etkili fazla olmaz, ya da daha geriler. Bunun yanı sıra bu biçimdeki çözümlemeyi burada ciddi bir biçimde gerçekleştirmedir. Bunun için bütün arkadaşlar görevlidir. Herkes bir alanın sorumlusu olarak buraya geldiğine göre toplantının bu tarzda geliştirilmesi için sorumludur. Herkes üzerine düşeni tam yapmakla mükelleftir. Ciddi, sonuçları, döneme uygun bir biçimde geliştirilmesi için herkesin bu konuda görev bilinci vardır. Kısaca toplantımızın durumu, çerçevesi böyledir.

Esas olarak normal türdük gereğince iki yılda bir yapılan cephe kongresinin iki yıllık çalışmalarını değerlendirmesi gerekir. Ancak biz, Parti'nin bütün süreçlerinin genelde değerlendirildiği 4. Kongre süreciyle birlikte, geçmiş iki yıllık süreçten bir yılını daha önce etrafından değerlendirmiş bulunmaktayız. Ve o bir yıllık süreci değerlendirirken Parti-Cephe faaliyetleri olarak değerlendirmişiz. Birbirinden ayrıtırlamaz. Çünkü cephe partinin taktikleridir. Yani partinin buradaki taktikler de aynıdır. Cepheleşmedir. Parti kendi taktiklerini izah ederken, cephenin de izah ediyor. Dolayısıyla o süreçte bir yıllık çalışmalarımız incelenmiştir. Bunun için bizim esas olarak burada inceleyeceğimiz, çözüme kavuşturacağımız ve değerlendireceğimiz süreç bir yıldır. Daha çok son bir yıllık çalışmalarımızın değerlendireceğimiz

"Nüfus, dönüşüm ve ilerleme demektir"

Foto: Basmacı

lamak ve buradaki kitle gücünü önemli oranda genelde gelişecek ayaklanma sürecine kanallı etmek, böylece tekrardan kalkışa dönüşü daha yetkin bir biçimde ve daha uygulanabilir bir biçimde gündeme almak, ülkede geliştirilecek mücadele ile beraber Avrupa üzerinde ülkenin ve metropollerin çeşitli alanlarına önemli oranda takviye,

ru ve tam olarak yerine getirilebilmesi için kadro sorununu örgütün çözmesi gerekiyor. Sadece buradaki faaliyetleri yürütecek kadro değil, aynı zamanda ülke mücadelesine de önemli oranda sürekli kadro gücünü aktıracak teşkilatlanılmayı nasıl yapacak ve nasıl yetiştirecektir? Bunun da planlanması, tartışılması, yetkin bir biçimde pratiğe

Kongre'nin Merkez, Eyalet ve Bölgelere ilişkin değerlendirmesi

Avrupa çalışmalarının bir tarihi vardır. Easa olarak şimdiki yönelimin yönünü belirlemek için tarihi ele almak ihtiyacı vardır. Burada uzun uzun anlatmaya vaktimiz elvermez ve bu süreç esas olarak daha önce değerlendirilmiş olsa da, özellikle III. Kongre sonrası dönemi iyi anlamamak gerekiyor. Geçmiş süreçten ders çıkarılması gerekiyor. '86 sürecinden bu yana

yaşanan pratikten sonuç çıkarmak çok önemlidir.

Genel olarak arkadaşlarda gelişme isteği vardır, fakat aşamadığımız özellikler de vardır. Süreç hızı ilerliyor, mücadeleimizin gelişimi çok hızlı ilerliyor. Filast mevcut özelliklerle biz buradaki çalışmalarımızı fazla ilerletemeyiz. İlerleme varsa da çok yavaştır. Niye? Çünkü bağrında hastalıklar vardır. Bunlar dile

getirildi, tekrara gerek yoktur. Bu hastalıkları aşmadan ilerlemesi zordur. halta mümkün değildir. Dünü özellikle günümüz ayaklarına süreci ile karşılaştırmak, tempunun düzeyi ile yanyana getirerek boğulur. Bu nokta çok önemli. Geçmişteki bazı kazanımları yadsınamamak gerekir. Eğer geçmişteki bazı kazanımlar olmasaydı, bizim bugünkü tartışmamız farklı olurdu. Onların çatışması daha çok yaşanır. Dikkat edilirse burada ağırlama sorununun varlığından söz ediliyor. Bu da öncü sorundur, öncü çekirdek sorundur. Buradaki Parti-Cephe çekirdeğinin temelinde çözmesi gereken ve tüm Cephe yapısında ağırlaması gereken bir sorundur. Fakat öncelik le çözmekle mükellef olan öncü güç karşımızda var. Bu öncü gücün örgüt sorunlarını çözmesi gerekir. Neden? Başta kendisini netleştirmeleri, çizgiyle uyumlu hale getirmeleri gerekir ki, öncülük rollerini oynayabilsinler. Başta koordine, sonra yürütme ve sonra merkez. Kısacası merkezin sürece, döneme uygun bir netleşmeyi yaşaması gerekiyor. İçinde bulunduğumuz dönem, netsizlik dönemi değildir. Öncü güçlerin bu dönemde netsizliği yaşaması kabul edilmiyor. Bizim bu toplantımızın çözmesi gereken, harekete geçilmesi gereken nokta budur. Bununla beraber bütün kadro yapısının durumu da buna dahildir. Merkez derken sadece ... kişilik bir merkez düşünmemek gerekir. Öncü gücün, çekirdek merkezin yanlılığı ve hesapçı yaklaşımları, ülke ruhunu doğru düşünme, taşımama vb. gibi yaklaşımları aşması şarttır.

Avrupa çalışma tarzının etkileri vardır, filil etimleri vardır, kişiyi biçimlendirmesi vardır. Bunlara karşı bir savaşımın verilmesi gerekir. Bunlara karşı bir direnme şart. Kısaca her alanın bir direnmesi var. Dağıdaki gerilimin bir direnişi vardır, zindanın direnişi vardır, Avrupa alan çalışmalarımızın bir direnişi vardır. Bütün bu geriliklere, özelliklere, Avrupa yaşam tarzına karşı devrimci kişiliğini koruma, geliştirmek, ilerleme bunun için direnmedir. Avrupa'da çıkardığımız sonuç şu: Avrupa'da kendini koruyabilen, devrimciliğini sürekli geliştiren biri, bir direniştir. Devrimciye devrimciliğini sürekli yoğunlaştıran kişi direniştir. İşte bizim yapımızın, öncü gücün bunu başarması gerekir. Ama bu gereğince olmamıştır. Herkes öncü güç pozisyonunda çok tali sorunlarla kendisini meşgul ediyor. Bugünce düzeyinde, pratik uğraş düzeyinde çok tali sorunlarla kendisini uğraştırıyor. Yöntemi, tarzı hatalıdır. Genelde bu örgüte yansıyor. Dolayısıyla örgütün sürece göre gelişimi hantallaşıyor, tempo düşüyor. Tempoun düşmesinin nedeni bu öncü gücün, onun temposudur.

Öncü güç sorunu önemlidir diyoruz. Bunun temposu, taşıdığı ruh düzeyi, seviyesi bütün yapıya yansıyor. Örneğin, döneme uygun bir çalışma tarzı sergilerse bu bütün yapıya yansır. Örneğin, bir eyalet aynı zamanda bir merkezdir, rolünü çok iyi bir biçimde oynasa, etrafındaki insanları hem eğitsin, hem herkeşi uygun görevlendirsin; denetlemeyi, kontrolü, ortak yaşamı, kolektif yönlendirmeyi doğru bir biçimde yaşama geçirse, bir de sürekli ülke ruhu verse belirttikimiz gelişmeler çok daha hızlanır. Bunun için de ülkenin

yaşanması lazım. Çeşitli etkilenneler altında bunu yapamaz. Çok açık bir biçimde sürekli güç, ruh, perspektif, sürekli destek vermesi gerekir.

Bütün bu kapsama dahil olan kişiler böylesine bir rolü oynasa, maliyede denetim artar, cephe komitelerinde çalışmalar düzenli, genelde kitleye yaklaşım düzelir. Aslında bütün örgüt sorunlarında daha bir düzelme, canlanma gösterebilir. Şimdi esas öncü güç dediğimiz kesim -ki çoğu huradaki arkadaşlardır- böyle bir rolü üstlenilirse bu örgüt gelişmeye açık bir örgüttür. Mevcut düzeyin durumu bu hastalıkları ile beraber gelişmeye açıktır. Neden? Çünkü en azından bilinçli filil engel yoktur. Yarın veya gelecekte her an çıkma ihtimali bulunsa da hilebil-dığımız kadarıyla en azından şimdi yoktur. Bir de genel gelişmelerin etkisi vardır. Bu da insanı etkiliyor. Altın taban adeta itekliyor. Bir de bu çekirdek rolünü oynasa kesinlikle bir canlanmaya yol açar. Öncünün bu anlamda sızma, çizgiye, Partiyeye, Cepheye ve Parti Önderliğine doğru bir biçimde yaklaşması gerekir. Parti-Cephe önderliğini doğru esas alması gerekir. Önderliğe bağlılık duygusal, sloganasal değildir. Çalışma tarzı nedir, tempo nedir? Hangi tarz, duyu ve yöntemle kitleye yaklaşıyor, örgüte yaklaşıyor? Bunları kendisinde temsil eden kişi öncü kişidir. Bunları uygulayan tüzük adamıdır. Canlı, akışkan, sürekli zaferi yakalamak için canlı-bağlı çalışan, sürekli kendisinde zaferi konuşturarak kişilik tüzük adamıdır. Tüzük olayını biraz böyle ele almak gerekiyor. Bu yaşamsal bir sorundur. Öncü yaşama nasıl yaklaşıyor, eyleme nasıl yaklaşıyor, örgüte nasıl yaklaşıyor, günü gününe süreci nasıl değerlendiriyor? Zaman, plan, program, kolektivism, disiplin vb. konularda Partiyi ve Cepheyi nasıl yaşıyor, Önderliği nasıl yaşıyor? Esasta bizim sorunumuz budur. Arkadaşlar bu konuda kendilerini gözden geçirirlerse ve kendilerinde bir dönüşümü sağlarsa önemli oranda sorun azalır.

Bir nokta daha vardır, çok cananıcı bir noktadır. Bir birim mi çalışmıyor, çalışmamasından rahatsız olmak lazım. Bir yerde değer mi hissa oluyor, ondan vicdan azabı duymak gerekir. Bir yerde bir görev mi yerine getirilmiyor, rahatsızlık duymak lazım. Örgütsüzlüğe ve disiplin-sizliğe karşı rahatsızlık duymak, ve de büyük bir sorumlulukla duyarlı olmak gerekir. Memurluk anlayışıyla sorunlara yaklaşmak doğru değildir. "Bu benim görevimdir, ben bunu yaparım" tutumu olmamalı. Ortak bir sorumluluğu tüm parti değerlerine ve gelişmelerine karşı duymak, ülke mücadelesini candan, ilgiyle sürekli izlemek, onunla yaşamak ve bunu çevreye, komitelere taşımak ve giderek dalga dalga kitlelere taşımak; işte Avrupa'daki görevimiz, görev anlayışımız bu oluyor.

Bu konuda şuna dikkat etmek önemli: Genellikle biraz canlı olan arkadaşlara bir süre geçtikten sonra bakıyorsun eskid canlılıklarını yitiriyorlar. Örneğin, bazı yeni arkadaşlar geldi, bu konuda gerçekten canlıdır. Partinin merkezi okulundan gelmiş ve çok canlıdır. Dikkat edilmeli. Bir kere yavaş ve kronikleşmiş, kabızlaşmış özellikler arz ediyor. Temposu oldukça dü-

şük ve gerçekten duyarlılaşan bir yapıdır. Olanakları değerlendirme, değerlere doğru yaklaşma çok ağır işliyor. Öyle ki, kimsenin kimseden haberi yok. Bunun pratik örnekleri çoktur. Basit bir örnek verelim: Parti Önderliği'nin çözümlemeleri geliyor, bir ay geçtikten sonra ancak çoğaltılıyor, yani seri değildir, şip-şak değildir. Hiçbir örgüt çalışması böyle değildir. Hemen tüm çalışma alanlarımızda bu tür olumsuzluklar vardır. Oysa PKK'nın ve ERNK'nın yöntemi şip-şaktır, hemen yapar, erteleme yoktur, sürece bırakmaz. Bir arkadaş yeni geliyor ve bu ortama giriyor. Bakıyorsun bir süre sonra o da aynulaşıyor. O da ortama uyum sağlıyor. Halınlık görev, ortamı değiştirmek. Gerek yeni gelen ve gerekse önceki den öncü güçle mükellef olan güç toplantımızda ortaya konulan çözümlemelere inanıyorsa, o zaman her şey değişilmelidir.

İşte devrim böylece. Yenilenme böyle olursa sorun çözülür. Burdan çıkıktan sonra gidip ekelal gibi yavaş ilerleyen tempoyla hareket ederek, derneklerde paçavra gibi her şeyin seriliğine yine seyrel kalırsak, bu toplantıdan bir şey anlamamızdır. Veya Başkan'ın talimatı ve çözümlemelerinden bir şey anlamamız demektir. Belirttikimiz gibi, toplantılarımızdan sonra yapımız bir iki ay canlı oluyor, Parti ortamından gelen iki-üç ay canlı oluyor ondan sonra aynulaşıyor. Neden? Çünkü kopuyor. Oysa kopmaması lazım. Örneğin ayda bir çözümlemeler için geliyor? Köşeye atılmak için gelmiyor. Onlara eğilirse, her şey orada vardır. Sürekli takip edilirse, ülke gelişmeleri takip edilse, canlı örgüt sorunlarıyla sürekli uğraşırsa ve militan kendini onun bir parçası olarak görürse o zaman duyarlılaşma olayı olmaz. Hatta giderek sorumluluğu artar. Kendisini de ona karşı sorumlu görür, canlılık devam eder. Buna dikkat edilmesi açısından belirtiyoruz.

Kısaca hikmeti öncü gücümüzün bu sorunu vardır. Şimdi gelen nokta da taktiki yakalama sorunumuz vardır, ancak taktiki geriden takip etmekteyiz. Bu, eski ağır sorunlarımızdan kalıplaşmış, mekanikleşmiş işleyişten kaynaklanabilir. İşleyiş çok ağırdır. Sosyalist ülkelerde bürokrasi yıkılıyor deniliyor, işte bizim bu durumumuz da biraz ona benziyor. Örneğin, bir bölge-mize ülkeden bir mektup geldi; bekliyoruz bir ay sonra koordineye ulaştırıyor. Altı hırime gelmiş, altı birim bölge sekreterine, bölge sekreteri eyalet sorumlusuna, o da toplantıya geldiğinde ancak veriyor. Veya postayla gönderiyor. Bu tarz, bu tempo geri bir tarzıdır. Birçok şey böyle işliyor. Dolayısıyla birçok sorun üst üste yığılıyor, çözümün geciktiriliyor, temposu çok geri ve döneme hiç uymayan bir tempuya dönüşüyor. Diğer örgüt sorunları da böyle devam ediyor. Basit bir mektup örneğini verdik. İşte bizim sorunumuz bu tarzı sertleştirmek, bu tutumları kaldırmak, her pratik içeriğinde boğulan komitelerin önlerini açmak, doğru çalışma tarzını egemen kılmak, herkese uygun görev vermek, bir yöneticiye, gücünü aşan görev vermemek, herkesin durumuna, konumuna uygun bir rol biçmek, bağında sürekli durmak, neresi iyi çalışıyor neresi iyi çalışmıyor, adeta bir orkestra ge-

Değerli Başkanımız Abdullah ÖCALAN yoldaşa!

19-24 Aralık 1991 tarihleri arasında ERNK Avrupa Örgütü II Kongresi'ni başarıyla gerçekleştirmiş bulunuyoruz. Son derece yoğun olduğunu çok iyi bildiğimiz tüm çalışmalar içerisinde zaman ayırarak sunduğunuz talimatın, sorunların önünü açıcı, yol gösterici, çözümleyici ve güç verici niteliği, Kongremizin başarıyla gerçekleşmesinde önemli bir rol oynamıştır.

Talimatınız temelinde geçmiş pratiğin değerlendirilmesi ve geleceğin daha güçlü, dönemin gerektirdiği tarzda yaratılmasına yönelik yoğun tartışmalarla geçen ve aynı zamanda Parti-Cephe Konferansı niteliği de taşıyan Kongremizin örgütsel-pratik sorunlarımızın daha çok bilince çıkarmış, şimdiki kadar ki alan faaliyetlerinin geliştirilmesinin önünü engel olan tutucu, hiyerarşik, uzlaşmacı ve anlayış ve yaklaşımları mahkum etmiş ve doğru temellerde geleceğe yürünmede gerekli kararlılık düzeyine ulaşmış bulunmaktayız.

Önümüzdeki mücadele döneminin genel anlamında ulusal ayıklanma, ulusal ordulaşma ve kendi halk iktidar arayışlarımızın yaratarak savaş hükümetine ulaşma olduğunun bilinciyle buradaki faaliyetlerimize yönelecek ve dönemin taktiklerini hayata geçirmede tüm güç ve yeteneklerimizi seferber edeceğiz. Bu konularla ulaştığımız kararlılık düzeyi, süreci başarıyla kapatmaya yetecek güçtedir.

Avrupa alanında günümüze dek tam anlamıyla uygulanamayan Parti-Cephe taktiklerini hayata geçirme ve bu alana kendi rolünü oynatma, artık hepimiz için asla ertelenmeyecek ve hiçbir gerekçeyle engellenemeyecek bir görevdir. Bunun yolu tek bilinci ve sorumluluğu içindedir.

Bu temelde önümüzdeki dönemin yaşamsal görevlerine yönelirken PKK'nın militanlık ölçütlerini esas alacağımıza, çizgi devrimciliğine ulaşacağımıza, Başkan APÖ'nün çalışması, yaşam ve önderlik tarzına uygun bir hat'a gireceğimize, partililik, devrili bağlanmamız, kahraman şehitlerimiz, her alanda direnen ve savaşan tüm yoldaşlara ve halkımıza bağlı kalacağımıza ve bu konuda önümüze çıkacak her türlü iç ve dış engellere karşı sönme kadar savaşacağımıza devrimci onurumuz üzerine söz veriyoruz.

Sonsöz saygılarımızla.

24 Aralık 1991
ERNK Avrupa Örgütü
II. Kongresi Delegeleri

gibi nereden uyumsuzluk oluyor ve ahenk bozuluyor gibisinden sürekli taldıpcısı olmaktır. Çalışma tarzını böyle serileştirirsek ve bu temelde eleştirilebiliriz. Doğru geliştiği doğru geliştirebiliriz. Doğru oturtursak bahsettiğimiz duyarlılık, liberalizm, Avrupa yaşam koşullarından kaynaklanan bürkçülük ve memurluğu aşabiliriz.

Sorumlarımızın aşılmasında öncü gücün önemi ve görevlere nasıl yaklaşılması gerektiğini belirttik. Kendisini sorunların çözümünde mükellef gören öncü güç gerektir. Burada Partiya-Cepheye sahip çıkması gereken öncü güçtür. Ve herkes bu konuda sorumludur. Yalnız merkez veya koordinatör değil, bütün kadrolar bu konuda sorumludur. Herne bazarınak emeklerimiz boşa gitmez. Herkes emek, çaba sarf ediyor. Birçok arkadaş gece-gündüz çalışıyor ama, bir devleşmeye yol açmıyor. İşte diyoruz ki, koşullar devleşmeye çok müsaittir. Ne bize, ne örgüte yarar olan bu geri özellikleri ve yaklaşımları atalım. Özellikle de bireyciliği kesip atalım. Biz emekçiyiz, böyle yaklaşalım ve birbirimizi destekleyelim. O zaman işler iyi yürümeye başlayacak. İyi değerlendirmiş oluruz. Bu da, örgüt şahsında büyüme ve büyük bir ürün yaratmaya yol açar. Emek var ama, kuyru bir yerde kalıyor. Uğraşılıyor ama, köylüvari uğraşılıyor. Ya da pratiklik egemen ya da demagogi ile halion sorunları çözülmemeye çalışılıyor. Hayır, tabana mîp bakmak lazım. Biliniyor ki, birçok eyalet sekreteri sardan insanları bile hiç görmüyor. Böyle öncülük olmaz. Başkan'ın kendisi bile bulunduğu yerde en az ayda bir gidip halkla toplantı yapar. İşte bu, Partimiz ve Cephemizin militan çalışma tarzıdır. Bir eyalet sekreteri tabandan girip üstten çıkmalı, üstten girip tabandan çıkmalı. Yöntemini böyle serileştirmesi gerekiyor.

Plan ve programlama çok önemlidir. Kısa ve öncü güç eğer kendi şahsında geri özelliklere karşı bir savaşım vererek, tarihin ve dönemin önümüze koyduğu bu tarihsel sürece karşı kendisini sorumlu hissedip görevlere yönelirse, biz, bu kronikleşmiş, kalıplaşmış, dogmatik konumdan kurtulabiliriz. Kısa, dönemin sorununu budur ve böyle çözümlenebilir.

Diğer bir sorun, öncünün etrafında kenetlenmesi gereken komiteler topluluğudur. Buraya kadar belirttiğimiz bir öncülük anlayışdır. Köklü dönüşüm ve devrim şarttır. Zaten bu gücün kendisini günlük ve anlık gözden geçirmesi gerekir. Bu kesim, eğer yetki olayını emirvari yöntemle kullanırsa, bu gerçekten militanlık hatasına karşı suç işleme olur. Yetkiyi sadece emir verme, üstten bastırma, kendini konuşturma, eski tarzını ve yöntemini her şeyin yerine koyma doğrultusunda kullanmak kabul edilemez. Peki, bu durumu kim kontrol eder? Hepimiz birbirimizi denetlemekte, kontrol etmekle mükellefiz. Sen bir yetersizliği görüyorsan, hazmedip kabul ediyorsan, sen de ortaksın. Öncü ile geniz cephe örgütlemesi farklıdır. Bunun ikisini birbirine karıştırmamak lazım. Bazı arkadaşlar konuşmalarında her ikisini de birbirine karıştırdılar. Bahsettiğimiz öncü güç, her zaman ve her koşul altında bütün emir ve talimatlara açıktır. Öncü, bütün görevlere göre kendi-

sini ayarlamak zorundadır. Öncü gücün içinde hesapçılık, ayarlama, sınırlandırma olmamalıdır. Bunun düzeyini ne kadar genişletebilirsen genişletir. Görevimiz bunu büyütmektir. Diğer bütün yapımız için, yard cephe yapısı için aynı ölçüler dayatamayız.

Arkadaşları tüzük olayından, onun işletilmesinden bahsettiler. İki tarzla ele almak gerekiyor. Tüzük zaten yaşamsaldır ve kuşkusuz uygulanmalıdır. Şimdiye kadar idarecilik olmuşsa, bundan sonra da sürekli olacak diye bir şey yoktur. Öncümüz, '82 süreci ile birlikte hem ülkede ve hem de Avrupa'da sarsılan biraz daha netleşti. Bu ne ayak uydurmayan arkadaş varsa, üzerinde durulacaktır, eğitime tabi tutulacaktır. Dönüşüm yapmazsa, dışlanacaktır. Bu, genel bir yönelimdir. Artık bu yapımız içinde hastalıklar, gerilikler, hesaplıklar vb. durumlar yaşılmayarak ve buna müsaade edilmeyecektir. Diğer yandan örgütlenmemiz olan Cephe içinde ölçüler aynı değildir. Bu farkı koymamız lazımdır. Bu farkı koymazsak örgüt çok dağınık ve '87 sürecinin pratiğine düşeriz. Biz burada cephesel esprile çalışıyoruz. Öncü gücün görevi, öncelikle burada Parti taktikini yaşama gerektirir. Cephe sorununa nasıl özgün yaklaşılması gerektiğini, yaşamsal konunun ne olması gerektiğini belirttik. Tekrardan değinmeye gerek yoktur. Ama Parti tak-

ayışını yürütecek bir kadro tipidir. Örneğin, bizim faaliyetlerimizi yürüten arkadaşların ezici çoğunluğu cephe kadrosu düzeyinde faaliyetleri yürütüyor. Bizim bu arkadaş kesiminden istemimiz nedir? Onların da Partinin çalışma taktiği olan cephesel çalışmayı doğru hayata geçirmesi gerekir diyoruz. Buna doğru yaklaşmak gerekir. Ben cepheyi deyip, vasat çalışma liberalizmi ve reformizmi her tarafa serpmek, ruhsuzluğu yaymak kabul edilmez. Cepheyi de ülke ruhuyla donatmak gerekir. Cephe demek, az iş, az görev ve sıradan insanların toplanması değil ki; devrimin siyasal otoritesidir. Disiplini, kuralları ve tüzüğü vardır. O tüzük egemen kılınmalıdır. Tabi ki, bu anlamda bu tüzük uygulanmalıdır. Şimdiye kadar uygulanmadı değil, herhalde arkadaşların istemi daha sıkı ele alınmalı biçimindedir. Yani kimseye müsamaha gösterilmemelidir. Bu doğrudur. Ama cephe esprisini doğru ele almak, Avrupa'da geniş kitlelere yaydırmak, bunun kadrosal gücünü çoğaltmak çok önemlidir. Öncümüzdeki esas görev budur. Yalnız bu görevi gerçekleştirebilmemiz için öncelikle başta belirttiğimiz durumu aşmamız gerekir. Öncü sorununu çözmemiz gerekir. Bu konuda bahsettiğimiz hastalıklar ve yetmezlikler daha ağır ve ciddi bir biçimde cephe kesiminde de yaşanıyor.

"Cepheleşme hareketini daha da güçlendirmek için ilan" Foto: Beraberden

tışının yaşama geçirilmesi gerekiyor. Öncü bununla görevlidir. Avrupa'da Parti taktiği nedir? Parti taktiği eşittir Cephe'dir, bunun örgütlenmesidir. Diğer öncü güç sadece kendisine partili formasyonla yaklaşır, her şeyin ölçütüne bunu dayatıyorsa, bu taktik dışıdır. Dikkat edin belki kekinlik adına yapıyor, ama yaşıtılan taktik dışıdır. Partinin buradaki taktiği Cephe'dir, cephesel esprile yaklaşmadır. Cephesel espri demek, cephe düzeyinde yaklaşmak isteyen insanlara öncelikle değer vermektir. Pratikte herhangi bir ayırtı hiç bir zaman koymamaktadır. Kişinin gücünü iyi değerlendirilmelidir. Bir cephe kadrosunun motifini çok uygun bir biçimde geliştirmektedir. Cephe kadroluğu nedir? Bahsettiğimiz öncü kesim gibi sıkı dokunmuş, sıkı ele alınmış bir kadro tipi değil, ama pratikte onun

Öncü, hastalıklarını Cephe ortamında da taşıyor. Adeta orada uyuyor, pasif bir militan hattı getiriyor. Yumuşak, gevşek, esnek ve hantal bir militan tip ortaya çıkıyor. Hayır! Orda ağır basan yetmezlikleri de aşmamız lazımdır. Bunu öncü güç yapar. Öncü güç kiminle yapar? Cephesel çalışmanın da öncü güçleri, kadroları vardır. Onlar da o faaliyetin öncüleridir. Çalışmada, cephe politikasını hayata geçirmede, görevlendirme de de hiçbir farkı yoktur. Doğru bir öncü güç birimde de olan, rolünü oynamalıdır. Her yerde yaşam ve çalışma tarzını, aktiviteyi göstermekle mükelleftir. İster sorumlu olsun, ister olmasın, bu böyledir. Aynı düzeyde Cephenin de öncü gücü parti gücüyle bütünleşiyor ve kaynaşıyor. Bizim bu toplantıda olduğu gibi. Bu kaynaşma ne anlama geliyor? Bütün örgütsel

sorunları çözüyor. Cephe birliklerinin hepsinin sorunlarıyla, çalışma tarzıyla görevlere yaklaşım esprisıyla sorunlara yaklaşıyor, çözüyor ve o da kadrosunu sıkı dokuyor. Onların da görevi, örgütlenme, gerçek bir cephe kadrosunu yaratma, profesyonel faaliyet yürütebilecek (bunu derken mutlaka her şeyini bırakıp katrısın demiyorum) uzmanlaşmış, on saat çalışıyorsa, on saatini profesyonelce çalışan insanları düzeyine getirme; onlar arasındaki bölgecilik, mezhepcilik, çöküşçüçü ve ailecilik aşırına, genel alyasal ve ulusal politikayı her yönde çözen kılma ve bu temelde geliştirilmiş aktif çalışan kadrolar yapını örgütlenme görevi vardır. Bunu kim yapacak? Bu Kongredeki bileşimi yapacak. İşte, burada doğru yaklaşım önemlidir. Belirttiğimiz geri özellikler vardır. Cephesel kadro düzeyinde olan arkadaşlarda memurluk anlayışı vardır. Cephe çalışmalarında gerilikler daha fazladır. Bütün bunların aşılması gerekmektedir. Bunun için de öncü güç her yerde eğitimi esas almalıdır. Bölgeler ve eyaletlerde eğitimi sürükleyip, merkezi düzeyde resmi bir eğitim kurumuna ulaşma ve böylece eğitimi bilinglendirmek, biling yoğunlaşmasını geliştirmek temel görevidir. Eğitimde demagogi, laf ebeliğini yapan değil, iş yapabilen, gerçekten kolektif çalışabilen, sorunları çözebilen Cephenin ve Partinin genel ilkelerine ve değerlerine -çünkü Cephe, Parti değerleri temelde örgütlenmektedir- saygı gösteren Cephenin Genel Başkanlığı'nın hattına büyük bir çoğunluk katılım yapan militanlar yetiştirilmelidir.

Cephe faaliyetinde dernekler bir eğitim kurumuna haline getirilmelidir. Ama eğitim adı altında dernekleri de insanları kaçırıcı bir yer haline getirmemeliyiz. Şimdi derneklerimiz adeta boğtur. Günde ancak on kişi geliyor. Oysa derneği doğru ele almak lazım. Derneklerin temelde işlevi nedir? Kitle için örgütlenme, çekim aracıdır, buhuşma yeridir, propaganda ve eğitim yeridir. Propaganda ve eğitimi ilgi çekici hale getirerek, doğru değerlendirerek yapmak lazımdır. Derneklerde güçlü bazı arkadaşlar sürükli olmalıdır, gelenlerle ilgilenmelidir. Zaman zaman videodan film gösterilip ülke haberlerini aktarma, güncel gelişmeler ve olaylar üzerinde durma; ve tüm bunları bir program dahilinde yapma olmalıdır. Herkesin ilgilenmek için geldiği, burada Kürdistan duyularını ortaklaşa ifade etmenin bir zemini olarak ele alabileceği bir düzene sokmak gerekir. Onun için de sosyal faaliyetler çeşitli etkinlikler olabilir. Sali siyasal eğitim ve konuşmalar yetmez. Bu gerekir, ama Avrupa kitlelerinin ruh halini, politik düzeyini, yapısını iyi bilmek lazım. Bizi de kitleyi örgütleyecekken, öncelikle onun ruh halini, psikolojik durumunu bileceksin. Bilmezsen hiç örgütleyemezsin. Kitleyi çekmek ve örgütlemek için prattli yol ve yöntemler bulmak, kalıplaşmış yaklaşımları aşmalıyız. Bunun için herkesi duyarlılığa ve sorumluluğa davet etmek gerekiyor. Yetki olayı nedir? Daha fazla hizmettir. Bunu başka bir biçimde yorumlayın, bizim değerlendirmelerimize karşı saygısızlık yapan kişi anlamına gelir. Büyük bir hizmet en geniş bir hizmettir. Bütün Parti faaliyet-

lerimizde, Cephe çalışmalarımızda bu görülmüştür.

Eğitimden yeni çıkmış bir kadro canlıdır. Her bölgeye atılıyor, sorumlumuz. İd ay gidip görmüyor. Bunun bizim tarzımızla alakası yoktur. İlgilenme, eğitime, insanlara değer verme hareketiyiz. Kendimize değer verme ölçütü de, birbirimize değer vermedir. En sıradan insanımıza ilgi göstermedir. İnsanlarımızla ilgilenmemek, ağılık, jandarmalık tarzıdır. Biz böyle davranamayız. Biz oldukça halkçıyız ve açılmalıyız. Cephe politikasını iyi anlamak, kavramak ve taktiğe geçirmek bir sanattır. Örgüt olayı, Partileşme, Cepheleşme de tamamen bir sanattır. Bunu öğrenmek, kavramak için kendini yormak ve eğitime vermektir.

Örneğin, bir kültürel faaliyet alanımız vardır. Bazı elemanları var ki, yaklaşık üç yıldır bu kurumun üyesidir, daha Cepheyi ve PKK'yı tanımıyor. İnsan hayret ediyor. O zaman bu arkadaşlar birbirleriyle ne konuşuyor? Oysa sen gün beraberler. Demek ki, eğitim ve ilgilenme yoktur. Bu olmadı mı, insanlardan görev beklenemez. Bazıları İd ay bir yerde kalıyor, sonra bırakıp gidiyor. Ondan sonra sen. "Neden gitti?" diyor-sun. Oysa sen ruh vermiyorsun, inanç ve biling vermiyorsun, bu nedenle gidiyor. Bunu başka nedenlere bağlamamak gerekir. Objektif engeller bizde geçeri değildir. Bir arkadaşımız objektif engellerden bahsetti, onların hiç biri geçerli değildir. Öncümüz PKK ilk çıktığında hiç kimse Kürdistan gerçekliğini kabul etmiyordu. Buna rağmen büyük bir inançla, azınlık bugünkü dözeği yaratan harekettir. Dolayısıyla objektif nedenleri ne burada tartışacağız ve ne de gerçek konusu yapacağız. Objektif engellerin en az olduğu yer yine Avrupa'dır. Bütün imkan ve olanakları vardır. Bunun tek engeli nedir? Avrupa'nın yarattığı ilgisizlik, kitlelerdeki duyarsızlıktır. Yani yaşamdaki konumudur. Ne asker, ne özel tim, ne çete, ne de yoğun aşiretçilik var. Biz istediğimiz yere gidebiliriz. Hemen bizi yakalayacak asker ve korucu var mı, polis var mı? Saydıklarımızın tümü ülkede engeldir, ama yine orada gerçekçe yapılmıyor. Biz burada kendini Avrupa yaşamına kapturan durumları engel olarak görmeyiz. Bizim görevimiz bunu zaten aşmaktır. Biz için militanlık, biz için burada görevliyiz? Engelleri aşmak, örgüt yaratmak ve hayata geçirmek için görevliyiz? Kısacası, diğer bir sorumuz cepheleşme hareketini yaratmaktır.

Bunun için cephe politikasını doğru kavramak, tüzük olayını doğru kavramak, birlik ve alanlara yönelik esnek bir politikayı hayata geçirmek, cepheyi merkezi haline getirmek göreviyle yükümlüyüz. Burayı bir moral ve güç kaynağı, ulusal bilinglenme alanı haline getirirsek; dernek, kurum ve kuruluşlarıyla bu biçimde bir örgütlenmeyi yaratmak taktiği doğru yaklaşım oluruz. O zaman büyüme olur. Büyüme nedir? Bu konuya biraz açıklık getirmek gerekiyor. Bizim elimizdeki olanaklar başka herhangi bir ulusal kurtuluş hareketinin eline geçmemiş imkandır. Mevcut ayrıkçı durumumuzu görmek gerekiyor. Bu konumuz bizim basında da fazla ilgilenmemiştir. Fakat çok büyük bir gerçek vardır. Onu biraz izah

Kongre'nin bazı çalışma alanlarına ilişkin değerlendirmesi

Her şeyden önce tartışmalarımızdan da çok iyi sonuç çıktı gibi, bizim temel sorunumuz örgütlenme sorunudur. Örgütlenme, ilgilene ve doğru katılımı gerçekleştirme temelinde çağış devrimciliğine ulaşma sorunudur. Bu konuda yeni olduğumuz, dönemi henüz yakalayamadığımız tartışmalarımızla birlikte ortaya çıkmıştır. Yapılan işler vardır, kimse yan yatmamıştır. Tüm birimler, Konferansın beklentileri temelinde belli bir faaliyetlilik sergilemiştir. Genelde bir çalışma vardır. Bazı birimlerin çabası belli sonuçlara gitmiştir, bazı birimlerin çabası istenilen sonucu tam olarak çıkarmamıştır.

Genelde örgüt bu süreçte yerinde saymamıştır, ilerleme kaydetmiştir. Ancak dönemi yakalamama, süreci yakalamama, sürecin gerekli kültür formasyonuna ulaşma konusunda gerilik yaşanmıştır. Özellikle yapıyı tehdit eden ve Avrupa yaşam tarzından kaynaklanan anlayışlar, gelişmenin temposunu düşüren temel olgulardır. Bürokratlaşma, bürocrilik, yaratıcı olamama, hazırlama, hantallık, duyarlılık tempoyu düşüren temel yaklaşımlardır. Tempomuz bilinmektedir. PKK önderlik gerçeğinin temposu iyi bilinmektedir ve bir de PKK'lığın temposu, sorunlara çözümleyici yaklaşımı tarzı, sonuç alıcılığı da bilinmektedir. Bizde iyi işletilmeyen, her yerde yaşama tam geçirilemeyen temel olgu budur. Bunlar olduğu için rahatlıkla günü belirtirebiliriz; sorun PKK gerçekliğine doğru ve yetkin yaklaşmamızdır. Çünkü biz PKK gerçekliğini, PKK gerçekliğinin çözümleyiciliğini, sonuç alıcılığını, devrimciliğini biliyoruz.

Başta da bahsettik, çaba vardır, ilerleme vardır ama, bu gerçekliğe, bu tarza, bu üsluba ve bu ruha, PKK ruhuna tam ulaşma ya da onu yakalamama olsaydı, aslında IV. Kongre'nin ve V. Avrupa Konferansı'nın kıymetli gerçeğinde biz daha güçlü sonuçlar ortaya çıkarabilirdik. Ama bu konudaki yetmezliğimiz, bu konuda taşuğumuz gerilik bizi bundan alıkoymuştur. Çabalar olmuştur, ama bunu örgüt gerçeğine malietme ve örgüte dönüştürme sonucunu ortaya çıkarmamıştır. Çabalar daha çok bireysel olmuştur. Dar pratikçilik tarzında olmuştur. Yani bu sonuçları vermiştir. Güçlü, sonuç yaratan bir ekip çalışmasına, bir örgütlenişin çalışmasına güçlü bir tarzda dönüştürülmemiştir. Ya bu, tüm birimler için geçerli olan bir gerçektir. Eğer bu burada PKK gerçekliğini, militan gerçekliğini konuştursaydık, bu olanakları çok iyi değerlendirebilirdik ve varolan, şimdi de eleştiri konusu yaptığımız yetersizlikleri aşılabildik.

Kadro sorununa ilişkin olarak da aynı şeyi söylemek gerekir. Örgüt içi çalışma tarzı ve ilişki tarzının geriliği konusunda eleştirilere de aynı şeyi belirtmek mümkündür. Yarı, eğer o üslup, o tarz olsaydı, aslında bunları mevcut olanaklarla aşmak zor olmayacaktı. Biz burada biraz da hazır istiyoruz. Yani, "her şey

hazır olsun, biz de iş yapalım" diyoruz. Bu ne anlama gelir? Bu memurluk anlamına gelir. Bir devlet memuru, "benim şu şu işleri yapmam için şu kadar eyaaya ihtiyacım var, bunlar gerekir" der. PKK'nın böyle olma-dığını az olanakla çok iş yürüt-tüğünü ve az olanaklardan yarar-lanarak yaratıcılığı geliştirdiğini biliyoruz. Bunları izah etmeye gerek yok. Dolayısıyla bizim içi-ne düşüştüğümüz bu tarz, bir me-murluk tarzıdır. Yani insandan çok varolanı yürütme durumu, olağan dönemlerin yönetim tarzıdır. Biz ise olağan bir dönemde değiliz, bir insayı yaşayan bir devrim hareketiyiz. Ama birçok yaklaşımın dayattığı olağan bir durumu yürütme, bunu yürüt-mek için de sürekli destek iste-me, imkanı isteme, maddi olanak isteme, kadro isteme gibi du-rumlar bizim tarzımız değildir. Halbuki bunları bizim yaratma-mız, bizim geliştirmemiz gere-kiyordu, tabii örgüt bünyesinde yapmak gerekir. Bir bütün ola-rak belirtiyoruz, Avrupa Örgü-tü, birimler kurumlar herkes kendi içinde hunu yaratıcılığını geliştirmeliydi. Bu tarza ula-gamadığımız için, biz daha çok olağan bir dönemin yönetimi an-layışı çerçevesinde olaylara yak-lanıyoruz. Diyoruz ki, "şu şu dü-zey yaratılmalı, ondan sonra iş yaparız". Şimdi burada bu yak-laşımın doğru olduğunu söyleyemeyiz. Eğer bu doğru bir an-layıştır dersek sorun çözülmez. Soruna doğru yaklaşım gösteril-miş sayılmaz. Niye? Çünkü PKK'nın yaklaşımı öyle değildir. Cep-hemizin öncesinde PKK bunu kabul etmez, PKK'nın merkezi, PKK Önderliği kabul etmez. Herkese öyle hazır olanakları sunmak, ondan sonra "haydi gel yap!" demek bizim tarzımız değildir.

Bir birim Kürdistan'daki her-hangi bir bölgeye veya eyalete gönderildiğinde etindeki silah dı-şında hiçbir ilişkinin, hiçbir mad-di olanaktan verilmeyişi çok iyi biliyoruz. Gü yaratı deniliyor. İşte PKK tarzı budur. Şimdi biz bu tarzın yerine başka bir tarzı koyarsak, kabul görmez. Yani biz hunu burada kabul etmek bile, örgüt kabul etmez. Çünkü örgütün tarzını yaşama geçi-rmemiz gerekir. Ona göre istemde bulunmalıyız ki, çizgiye uygun bir istem olsun, doğru bir yak-laşım olsun. Çoğunu kendimizin yaratması gerekirdi. Elbette ola-nakları çerçevesinde destek de istenir ama, birçoğunu kendi o-lanaklarımızla yaratmamız ge-rekirdi. Niye yaratmıyoruz? Biz-de yaratıcılık yok, zenginlik yok-tur. Kendi dalında uzmanlaşma, devrimci faaliyetlerde ileri bir düzeydedir. Bu iyi bir durumdur, ama kalıplaşma çok kötüdür. Tek yönlü faaliyet çok kötüdür. Biz de bu var. Biz uzmanlaşmak için birliktir. kurumlara ayrıl-mıştır. Ama tek yönlülük geli-giyor. Oysa PKK militanlığı bütün sorunlara cevap verebilen bir militanlık formasyonudur. Örneğin, basma, yazı kuruluşa fi-fi arkadaş koyuyoruz, diğer birçok arkadaş da eyaletlerde kalıyor. Her şeyi yazı kurulu yazıyor, geli-gtirsin, diyoruz. Hayır, eyalette

bulunan her arkadaşın yazı yaz-ma görevi vardır, değerlendirme yapma görevi vardır. Onu yap-mıyoruz hepsini onlar yapsın diyoruz. Zenginleşme yok... PKK militanlığı çok zengin bir mil-litanlıktır, kapasitelidir. Bunu ya-ratmıyoruz, kendimizi bir geyle sınırlandırıyoruz. Örneğin, eğer di-giye faaliyetleri yürütüyorsak, biz dağ ilişkideyiz diyoruz, biz sade-ce yahancılarla nasıl konuşula-cağını biliriz, başka da kitle ilişkisini, propagandayı vb. bil-memize gerek yok. Yani yürün-mek istenmiyor. Bu yanlış ve PKK gerçekliğiyle çelişiyor. Yine kültür faaliyetleri içerisinde yer alıyorsak hiç gelişmeleri bile ta-kip etmiyoruz. Diyoruz ki, "Bu bizim işimiz değil bizim işimiz köldür." Çok yanlış. PKK örne-leşmedir. Roci sosyalizm niçin yıkıldı? İşte bu anlayışlar yü-ründen yıkıldı. Kalıplaşma var. Ama bizde militanlık olayı baş-kadır. Bu gerçeği buradaki arka-daşların çoğu biliyor. Buna doğ-ru yaklaşmamız temel görevdir. İlişki kimse kendisini tek yönlü geliştiremez. Biliyoruz ki, tek yönlü faaliyetlerin en zoru aske-ri sanattır, yalnız biraz daha risklidir. Ama PKK bunu nasıl görüyor? Başkan'ın çözümleme-lerinde vardır. Başkan, "Ben sa-dece askerim diyen kişi aramız-dan çekip gitsin" diyor. Burada bazı arkadaşlar da, "Ben sadece buyum" diyor. Hayır, bu yan-lıştır, kabul edilmez. Çünkü, e-ğer biz burada gerek Parti gerek Cephe (bu noktada formasyon aynıdır) militanlığına soyun-u-yorsak, zengin bir ilpe, modern çağdaş bir militan ilpe ula-gmamız gerekir. Öyle kalıplaşmış, tek yönde biraz uzmanlığı olan bir tip değiliz. Genellikle Avru-palılar böyledir. Avrupa'da bir doktor, lambanın sökülüp takıl-masını bilmiyor, lamba kırıldığı zaman gidip bir tamirci geli-riyor. Devrimciler böyle değildir, çok yönlüdür, her şeyi yapar. PKK militanlık özellikleri sırala-nırken propagandacıdır, aynı za-manda büyük bir askerdir, bü-yük bir örgütleyicidir, değerlerin birleştiricisidir, aynı zamanda bir romancıdır, yazar-çizerdir deniliyor. Yani bunların hepsi sergileniyor. Öncümüz PKK'nın militanlık gerçeği üzerine kitap-lar yazılmıştır. Niye biz buna uymuyoruz?

Özellikle bu kurumlar biçiminde görev bölümünde kalı-plaşmayı, tek yönlüleşmeyi bira-kalım. Herhangi bir faaliyet içe-risinde yer alan bir arkadaş diğer faaliyetleri de destekleme-lidir. Dediklerimiz gibi, yazı yazma bir örnektir. Herkes yazmalıdır, Berxwedan; daha da güçlen-dirilmelidir. Herkes bir şeyler ya-zabilir izlenimlerini deneyimle-rini aktarabilir. Örneğin, bir e-yaletin durumu üzerine yazılabilir. Her gün ülkeleri geliyorlar, in-san onlara baktığında çok şey çıkarabilir, Kürdistan gerçekliği ortaya çıkıyor. Her gün yüzlerce gelen, yüzlerce giden var. Biz burada karar almışız, genel ola-rak ölmüş gerçeğin yürüttüğü gö-çe kaçıyız diyoruz. Göç ettirilen insanların buradaki hayatları bir romandır, gelişleri ve buradaki hayatları bir romandır. Bugüne kadar herhangi bir arkadaş tek bir yazı yazmış mıdır? Birçoğu onlarla ilişkiindedir, güya onları örgütlemek için her gün ilişki-de-dir ve derlerini dinliyor. On-lardan birinin iki ay Avrupa ül-kelerinde dolaşarak sürünmesi iyi bir yazı konusudur. Ama hiç

kimse yapmıyor, tek yönlüdür var. Kısaca diğer bir temel ye-tersizliğimiz budur. Bunu da aş-mamız gerekiyor. Anlayış dü-zeyinde aşmamız gerekiyor. Uzmanlık iyidir, ama uzmanlık adı altında tek yönlüleşme tehlikeli-dir ve PKK-ERNK gerçeğiyle hiç bağdaşmaz. Bu, önemli bir nok-tadır.

Diğer bir nokta, devrimci ya-şam ve ilişki biçimidir. Bu konu-larda temel yetersizlikler, özellikle bu kurumlarda var. Devrimci yaşam denilince, sadece payı-mezru ilişkilerin dışındaki ya-şam kısıtlanmıyor. Devrimci ya-şam ve ilişkilerin temelinde e-ğitim vardır; güçlü bir geli-ştiricilik vardır. Gerçek bir dev-rimci, içinde yer aldığı birleşim veya komiteyi devrimleştirme-kidir. Öyle ki, komite eğer 3-4 kişiye, bir kişi dışından gelip onları yanında bir hafta bile kaldığında o eğitimi görmüş ol-malı. Çünkü bütün tartışmaları eğiticiydi, bütün ilişkileri eğiti-cidir, açıdır; yaşamaları özün-dür, yaratıcıdır, zamanı kaybet-mez, öyle on saat yatmaz, plan-lıdır. Bizde bu yok. Yeni gelen bir kişi orada daha fazla geriliyor. Kurumların durumu budur, ge-rilemeyi yaşıyor. Bu konuda ö-nemli bir yetmezlik vardır. Za-ten bunun için yaratıcılık geli-gmiyor. Burada da görüldüğü gibi herkes çok daha başka şey-leri sohbet konusu yapıyor. Bu-rada canalcı konular tartışıl-ıyor, dışarda başka başka ko-nuların sohbetini yapıyorlar. Ya-ni devrimci yaşam ve ilişki ko-nusunda gerilik var. Diğer özellik-lerin yanı sıra Avrupa yaşam tarzının etkileri var. Ama bizi en çok kemiren biçim bu bahset-tiğimiz biçimdir ve örgütü kem-i-riyor. Açık belirtmek lazım, eğer tedbiri alınmazsa, üzerine gedil-mezse -ki şimdiye kadar belli zamanlarda gedilmişti. Onun iç-in çok vahim durumlara düş-memiştir- çok tehlikeli konu-clar ortaya çıkarır. Bu tarz, bu biçim hakalaşma uğratır, PKK'i-lilikten, ERNK'likten çıkarır.

PKK örgün anlayıştır, örgün çizgidir, örgün bir hattır; örgün bir insanı yaratma savaşıdır. Şimdi kendimizi buna göre ayar-lamamız, yaklaşımımız buna gö-re sürekli gündemde tutmamız gerekiyor. Örneğin şu durumu çok iyi görmek mümkündür: Bir arkadaş herhangi bir kuruma gidiyor, altı ay sonra bakıyorsun

değişmiş. İlk geldiğinde ya bir eğitilmiş, ya Akademiden gel-miştir, bakıyorsun birkaç ay son-ra o da gidip bir anlayışa dal-mıştır, tek yönlüleşe dalmıştır, pek de PKK'lılıkla, devrimci mil-litanlıkla, direnişçilikle bir ala-kası olmayan, uyum halinde de olmayan başka bir yaşam tarzı-na bürünmüş. İşte bu yanlıştır.

Yani biz bu kurumlarımızın yönünü PKK'leşmeye doğru tut-mazsak, böyle biraz ayrıksı ya-parsak, orada her zaman sorun çıkar. Esas olarak bu kurumlar-mızın bu konudaki anlayış, yak-laşım, yaşam biçimleri çalış-maya yaklaşımı ve genel olarak üretkenlik konumunu doğru ro-taya koymamız gerekiyor. Bu ko-nuda yanlışları olan arkadaşlar bize kendi durumlarını gözden geçirebilirler. Çünkü PKK ile yürüyorlar. PKK'nin önderlik et-tiği bir Cepheyle yürüyorlar. Hem onun içinde olmak ve hem de böyle ayrıksı bir ilişki ve yaşam tarzına esas almak doğru değildir. Hem kişinin kendisini, hem de örgütü zor duruma bira-kırır. Ne kendisine yarar olur, ne de örgüte yarar olur; dolay-sıyla aşması gerekir. Eğer bağ-lıdır sürdürmek istiyorsa aş-ması gerekir. Bu konuda hiç kbu-seden fazla bir şey istenmiyor. Sadece herkes gerçeği defalarca ispatlanmış bir yaşam tarzına davet ediliyor. Doğruluğu ispat-lanmış, gerçekliği ispatlanmış, örnek ilişki, yaşam, çalışma tar-zına ve kişilik gücüne davet edi-liyor. Kimse buna teoride karşı değildir. O zaman pratikte de doğru yaklaşmalıdır. Zaten ol-mayan pratiktir.

Dikkat edelim, toplantımızın başından bu yana birçok konuya değinilmiş, kararlar alınmış ve iyice konuşulmuştur. Şimdi dev-rimci literatürde kararların alın-p, konuşulup, pratiğini ya-gamamak olayına ne denilir? Opor-tünizm denilir! O anlamda, bi-zim yaşadığımız durum budur. İyi kararlar alıyoruz, sorunları çok güzel ortaya koyuyoruz, a-ma pratiğine yaklaşıyoruz. O zaman bunu daha başka nasıl izah edeceğiz? Dolayısıyla bu ko-nularda her arkadaşın mücadele-mizin geldiği bugünkü düzeyi de gözönünde bulundurarak yine Partimizin, Cephemizin ve Başkanımızın yaptığı bu çağrıyı tarihi bir çağrı olarak kabul edip ona doğru yaklaşmayı esas al-malıdır.

Kongre'nin özeleştirilerden sonra Merkez'in durumuna ilişkin değerlendirmesi

Özeleştirilerden de ortaya çık-tığı gibi, merkez bünyesinde yet-mez anlayışlar vardır. Ve bu merkez, bu yetmez anlayışlarını aşmaza önümüzdeki süreç boşa çıkar. Kendi temposunu, kendi anlayışını ve yöntemini örgüte dayatırsa, örgütü tüketir, geli-girmekten alıkoymaz. Onun için platformumuz zaman darlığını da dikkate aldığından ve genel olarak toplantımızın Cephe Kong-reli olması itibarıyla toleranslı davranıldığından ötürü eleştiri-lerimize belki o denli sert olmadı. Fakat bir kendimiz, bu kurumun yani merkezün üyeleri bilmesi ki bu platformun hepimize yönelik ciddi bir uyarıdır. Bu anla-

yaşlar aşılmazsa, kimse başımıza merkezlik etmesin. Cephe'de de PKK'de de merkezi kişi demek, kendisini yenebilen insan de-mektir. Kendi kendisine karşı savaşabilen, kendisini aşabilen insan demektir. Sopa gibi bazı özellikleriyle kendisini sürekli dayatan veya kendi kendini kontrol edemeyen, bazı geri özelliklerini atamayan bir arka-daş, hem de örgütün hakkında bulunan bir arkadaş bütün o özelliklerini örgüte taşıdığı ve örgütün temposunu düşürdüğü için suçlu konuma düşer. Bu görevin bir cildiyeti vardır, bu nedenle suçlu konuma düşer.

Bu süreçte herkesin düzeyi

aynı değildir, ama suçluluklar da vardır. Genel olarak çok ciddi eleştirilmesi gereken bir tutum ve anlayış vardır. Hatta suçlu konuma bile düşen arkadaşlar vardır. Biz, kendimizi Partinin eleştiri-özeleştirilme ölçüsüne vurarak, çoğunuzun durumu pek de iyi değildir. Aynı anlayışları sürekli tekrar etmek, bir anlamda örgüt ile alay etmek demektir. Dolayısıyla bu arkadaşlar önümüzdeki süreçte ister seçilsin, isterse seçilmesin konumları gereği bazı yetkili görevler yürüteceklerdir. Yani ister seçilsinler, ister seçilmesinler, en azından herkes mevcut durumuyla bir Parti-Cephe çalışanıdır. Dolayısıyla bu çalışmalarımızda çeşitli düzeylerde görevler alacaklardır. Gerek bu arkadaşların ve gerekse hemen bunun ardından gelen diğer arkadaş grubunun bu süreçten sonra en çok dikkat etmesi gereken nokta, kendi yetmezlikleri ile savaşa ve bu yetmezliklerini örgüte taşırmamasıdır. Gerçekten kendi yetmezliklerini örgüte taşırmaya suçtur. Niye suç oluyor?

Şimdi burada dikkat edelim. Diyorum ki Avrupa'da 60 bin insanımız vardır, yani kitlemizin düzeyi 60 bindir. Belki geçen seneye göre şimdi biraz bunu aşmışız. Muhtemelen şimdi yüzbin dolayındadır. Yüzbin kişilik kitlemizin ve yine bir milyon kitlenin yönetilmesi, ülkenin havasının burada estirilmesi ve buni belki de iki binı aşan cephe çalışanının yönlendirilmesi ve yine kadar profesyonel kadronun (Parti-Cephe düzeyinde) faaliyetinin yönlendirilmesi, bir bütünün Avrupa örgütünün başında olup da kendi bireysel, alıedenden, ağıretinden veya okuduğu okuldan aldığı özellikleri getirip ortaya taşımak doğru bir tutum mudur? Bu kadar insanın faaliyetinin önüne o anlayışlarla geçmek doğru mudur? Açık ki, hiç doğru değildir. İşte, merkezi düzeydeki hemen her arkadaşın ve hemen bunun gerisinden gelenlerin benzer bir konumları vardır, rolleri vardır.

Biliyorsunuz, daha başka arkadaşlar da vardır. Bölge temsilcileri, basın-yayın, kültür, dış ilişkiler faaliyetlerini yürütenler vardır. Yani bunların hepsi önemlidir, merkez düzeyinde görevlerdir aslında. Fakat söz konusu olan merkezin, bu işi resmi yürüten gücün kurum olarak bu özellikleri atmaması, tekrar tekrar devam ettirip böylece örgüte dayatması ve örgütün buradaki temposunu düşürmesi gerçekten affedilmez bir durum olamaz. Bu anlamda, gündüye kadar yapılan eleştirilerin düzeyi etmek tutulmuştur. Ki buradaki arkadaşlar çok iyi tanıyoruz, bazılarını çok eskiden, bazılarını da en azından Avrupa çalışmaları içinde tanıyoruz. Bazı arkadaşları daha ciddi eleştirilere tabi tutup, kendi gerçeklerini önlerine koyma olanağımız var. Yapımızın bilgisi, platformumuzun da yeterli bilgisi ile kendileri hakkında daha köklü sonuçları ortaya çıkarıcı bir sonuca gidilebilir. Fakat genelde hem zaman ve hatta de buradaki faaliyetlerimizin daha çok cephesel esprî ile ele alınması nedeniyle örgütlenmeye yansıyan yetmezlikler, birerçilik, örgütü yürütme, sekterizm, dayatma, darlık vb. gibi konular eleştirildi. Birçoğunun katılma olayında gerilikleri vardı, kararsızlık ve tereddüt mün-kündü. Ya da çok yüzeysel bir katılım vardır. Yoksa bu işi yal-

lardır hep aynı özelliklerle yürütmek haykır nasıl izah edilebilir? Her arkadaşın bunun nederini çok iyi araştırması gerektir.

Dolayısıyla yapılan eleştirilerin ciddiyeti ortadadır. Her arkadaş dikkate alınmalıdır. Aynı arkadaşlar önümüzdeki süreçte önemli katkılarını olmaları gereken arkadaşlar olduğuna göre, bu toplantımızı kendileri için bir dönüm noktası, köklü bir değişim, dönüşüm halkası olarak ele almalı büyük bir zorunluluktur. Şimdi biz, bu faaliyete bir ırmak katkısını istiyoruz. Bunun için her arkadaşın kendisini yeni yöntemleri geliştirebilen, daha geniş kitlelere ve kadro kitlelerine hükmedebilen bir kapasiteye getirmesi gerekiyor. Bunun için en başta kolektif yaklaşım, kendi özelliklerini dayatma yerine Parti-Cephe ölçülerini ve kitle politikasını esas almak şarttır. Kendi içinde çok güçlü bir bileşim, bir yürütme, bir yönlendirme tertibatı, ağı geliştirmesi şarttır. İster bu arkadaşlar seçilsin, ister seçilmesin, seçilecek yeni merkezin artık kesinlikle böyle hareket etmesi büyük bir zorunluluktur. Dolayısıyla eleştiriler bu anlamda ele alınır sonuç verilebilir, pratiğe yansımaları olabilir. Durum yine yüzeysel ele alınır gerçekten çok büyük bir yanlış olur; yanlışdan öte suç bu lağa olur.

Bundan sonra geliştirilecek eleştirilere tabi olan arkadaşların en az merkez kadar yürüttükleri görev gereğince önemleri vardır. Özellikle bazı anlayışlar var; merkezi genişleten, merkezin merkezleşmesini engelleyen, merkezin, örgütün genel gelişmesiyle birlikte sürüklenen veya normal gelişmeleri yürüten değil de, örgütün başına geçip işle böyle çeken bir merkez olmasını engelleyen tutumlar vardır. Bunlara dikkat etmek gerekir.

Birinci anlayış, bahsettiğimiz tutucu anlayıştır. Merkezin tümünü bir kere tutuculukla eleştirmek doğrudur. Ama herkes için aynı düzeyde değildir. Tutuculuk nedir? Eski alışkanlıklarla, eski yöntemlerle, eski tarzla yürütme işte kaç senedir Avrupa'da yürütülen tarzlarda biraz da diretme tutumu oluyor. Veya onu sürdürme, onu sürdürdüğü için ve biraz da yoğunlaşmış tecrübesi olduğu için, yerli yaklaşımları fazla önemsemeyen dolayısıyla örgütün büyümesini engelleyen ve zafiri yaratacak bir tarzı hedeflemeyen bu tutum oluyor. Eski tarzın ağır etkisini yaşayan tutum oluyor.

Bu tutum sahibi arkadaşlar, helirliliğimiz gibi, belli bir yetenek sahibi olduklarından, veya Avrupa çalışmalarında uzun süre yer almalarından ötürü, katacakları şeyler var ama, onların bu tutumu örgütün daha hızlı gelişen, daha hızlı çalışan, daha seri işleyen mekanizmasının temposunu düşürüyor. Muhtemelen yeni gelecek arkadaşların hızını da düşürebilir. O arkadaşlar acemi iş onların da hızını biraz etkileyebilir. Çünkü diğeri 'bu böyledir, ancak bu kadar olabilir' diyor ve kendine göre bir gelişme sınırı koyuyor. (Yıxa bizim gelişmemizin çok sınırsız olmasından dolayı). Yani çok ileri düzeyde bir gelişmeyi yaşayabilecek bir örgütlülüğü sürekli esas almamız lazım. Sürekli gelişmelerin içerisinde, ortasında veya arkasından sürüklenme değil, örgütün başına geçip daha ileri gelişmeler yaratmak için

yapılan sürüklenme rolünü oynaması gerekir. İşte bu gruptaki arkadaşların tarzı böyle olmalı ki bir tarz, Avrupa yönetim ve yönlendirme tarzı, bürokratik ve mekanik tarzı kaçan bir tarz oluyor. Eski klasik bir yönetim tarzı oluyor. Bu tarzdan ötürü rolünü gereğince oynayamama durumu vardır. Bu arkadaşlar bu tarzı aşarlarsa, rollerini daha iyi oynayabilirler. Bu arkadaşların daha çok eski arkadaşlar olduğu biliniyor.

Başka bir yaklaşım ve anlayış daha vardır. Bu arkadaş grubunun tarzı da yönetim, yönlendirmede Parti-Cephe ölçülerini değil, kendi özgün yöntemlerini geliştirme, ya da sert, bastırmacı, kalıpcı ve dayatmacı bir tarz oluyor. Diğer öyle değil. Biraz yavaşlatıcı özellik taşıyor. Bu ise, biraz gelişme yaratmak istiyorsa da, bunu sert, dayatmacı bir tarzda geliştirmeye çalışıyor. Bu da yine yönetim anlayışımızda gelişen, gelişmeyi engelleyen, devleşmeyi-büyümeyi engelleyen çeşitli biçimlerde cephe politikasına hiç uymayan bazı özellikleri esas alıp dayatma, kendi özelliklerini konuşturma oluyor ki, bir grup arkadaşın durumu da böyledir. Bu da örgütün büyümesi önünde bir engeldir. Niye? Çünkü, darlık oluyor, yani örgüt çerçevesi dar oluyor, insanlar geri çekiliyor, moralizleiyor, istahsız bir çalışmaya katılmıyor. Onun için de tempo hızlanmıyor, tempo düşüyor. İkinci anlayış da böyledir. Örgütü büyütme, genişletme, örgüt işleyişini daha iyi biçimlendirip, geliştirme, bu anlamıyla yapıyla kaynaşma, yapıyı güçlendirme zayıftır. Hatta yazı kurulumunda da görüldüğü gibi, daha ileri götürülmüş, benzerine örgütü tıkama derecesine götüren bir sonucu da ortaya çıkartmıştır. Aynı durumda olan farklı arkadaşlar da vardır. Bu arkadaşlar o duruma gelmemişse de böyle bir yöntemle örgütüne yaklaşması vardır ki, bu örgütü geliştiremez, aksatır tıkatır.

Diğer bir yaklaşım sahibi arkadaşlar vardır. Biraz liberal, genellemeci bir tarzla yaklaşan bir grup arkadaş vardır. Çizgiyi oturtmada, çizgiyi netliğiyle hirlükte oturtmadan çok, güya cephesel esprîyle bu durum ortaya çıkıyor, ama orada sınıf bakış açısı yoktur. Sınıf bakış açısını, proletarya anlayışını, ciddi bir biçimde Parti çizgisini iyi dokuyup işletme yoktur. Genel bir yaklaşım var. İddiamız gibi, bu da örgütü gerçek tutuyor. Örgütlenmemizi, militanlık, militan yapıyı, parti militanlığını gevşek tutuyor. Hatta bu anlayış biraz daha öteye götürülse saçılık olur, daha fazla ilerletilirse o konuya gider. Üçüncü anlayış da böyledir.

Dördüncü bir anlayış, darlık ve kendini geliştirmemektir. Özü bir katımdır, ama darlık söz konusudur. Kendisini veriyor, ancak yöntem-yolu iyi tutturamama ve kendisini eğitme, gelişen süreçte, yani genelde Partinin örgütleniş sürecinde ötede beri yer almalarına razı men, iyi ders, tecrübe almamaları durumu vardır. Bir grup arkadaşın durumu da böyledir. Bunlar darlıklarını aşarsa, yöntemleri ve ölçüleri örgütü zorlayacak tarzda olumsuz değildir, daha iyi bir gelişmeyi yapabilirler, ama darlıkları olduğu için onlar da rollerini iyi oynayamıyorlar. Merkezimizin durumu temelde bu dört anlayışta topla-

nabilir.

Önümüzdeki dönem bu tutum ve anlayışlara karşı savaşım, başarı için temel halkadır. Bunları ayıklamada oranda başarıya gideriz. Neden daha fazla ilerleyemediğimiz şimdi daha iyi anlaşılıyor. Bu yetmezlikler olduğu için örgüt daha fazla ilerleyemedi. Eğer bizim bu yöntemlerimiz olmasa, daha profesyonel, daha geliştirici, daha eğitici, daha ön açıcı yöntemlerimiz ön planda olsaydı Avrupa V. Konferansı ve IV. Kongrenin yaptığı çözümler temelinde Avrupa örgütü çok daha iyi mesafe katedebilirdi. Tabii ki, tek nokta hırası değildir, ama bu belirleyicidir. Bu örgüt belirleyicidir. Biliyorsunuz çeşitli örgütlerimiz vardır, merkez örgütü bu konuda önemli bir rol üstleniyor. Çünkü rolü bellidir, husu çeken güçtür. Tempoyu tutturacak temel güçtür. Tempoyu iyi tutturacak, sürekli canlı tutacak, denetimi iyi yapabilecek, çeşitli duyarlılıklara karşı keskin savaşımı verebilecek temel güçtür. Şimdi burada belki aşırı yönetsizlikler ve duyarlılıklar yoktur. Dikkat edin, parti karşıtı anlayışlar vardır, ya da ileride bise tehlike yaratabilecek anlayışlar vardır demiyoruz. Bunu demiyoruz ve zaten bizim kazanımız da budur. Kazanımız nedir? Örgüt için çok ciddi tehlike arz eden yapı ve anlayışlar ne merkezde ne de altta vardır. İşte Avrupa örgütünün biraz netleşmesi, biraz başarıya varsa kendini böyle biraz salflandırmış olmasıdır. Ama gerilgi arz eden üzerine gidilmezse ileriki süreçlerde engelleyici ve hatta şiddetli tehlikeli de olabilecek anlayışlar da vardır. Biliyorsunuz, bu anlayışlar örgüt içi çerçevede eğitimle çözülecek anlayışlardır. Bunu merkeze böyledik, her arkadaş da buna göre kendi payını çıkarsın. Bu anlayışımız anlayışlar çerçevesinde herkesin yeri vardır. Açık belirtelim, olmasaydı o zaman faaliyetlerimiz dört dörtlük olurdu, o zaman daha çok iş yapardık. Merkezin dışındaki arkadaşlarda da bu anlayışlar olmasaydı belli olurdu, aşırı merkezi. Gelişmeye aday, epey hızlı gelişen adaylar var. Ama herkeste de hala geri toplumsal etkiler, geri ilikli tarzları, anlayışlar vardır ve geneldeki anlayışlar bu dört ana noktada toplanabilir.

Bunların tümünün etkisinde olduğu bir tarz vardır ki, bu da Avrupa yaşam tarzıdır. Avrupa'daki toplumsal, ekonomik, siyasal yaşam koşullarıdır. Bunun için bu tarzın getirdiği bir kalıplılık ve burası da liberalizm vardır. Bunun için diyebiliriz ki, Avrupa'da hepimizin biraz liberalizm, biraz da later istemeyiz demagojiye kaçan dogmatikliğe biraz yakın olan -hepimiz tam dogmatik değiliz ama, biraz ona açık olan- bir tarzımız, bir üslubumuz vardır. Onun için biz Akademiye gittiğimizde genellikle bu özelliklerimizde eleştiriliriz. Yapımızın içinde Avrupa yaşam koşullarının etkisi var. Bunu aşmamışız. Bunun getirdiği özellikler vardır. İşte hantallık, rahat düşkünlük gibi etkiler var. Bunun etkileri her arkadaşta farklıdır ama, genel örgüt açısından diyoruz, bunlar vardır. Eğer biz bu özellikleri aşarsak, hem merkez bünyesindeki anlayışlar ve hem de son belirttiğimiz Avrupa yaşam tarzından kaynaklanan etkileri aşarsak, süreci güçlü bir tempoyla yaka-

layabiliriz. Bu önemlidir, çünkü Avrupa'daki militan tipi biraz liberal bir tiptir. Kuykusuş ihtilali arkadaşlar var. Ama düzey itibarıyla, genel itibarıyla böyle diyebiliriz. Çıkışlar oluyor, çok sekte çıkışlar oluyor. İhtilalleri de çok sokudur. Solculuğu nasıl? Biraz sekteyizdir. Alabiliriz diye solcu oluyor, ama sekteyizme kaçıyor. Genel durum çok vassat, biraz liberalizme kaçabilecek bir tip oluyor.

Bu demek değildir ki; insan her zaman böyle olacak. Hayır, Akademi eğitiminde, Parti ortamında bunlar hep değişikliğe uğruyor. Birçok arkadaşın mükemmelleşerek ortaya çıkıyor. Bir Mervan arkadaş da buradan gitti. Daha başka birçok arkadaş var. Gelişim süreci, çeşitli düzeylerde faaliyet yürütenler de vardır. Sürekli bu anlayışı taşıyarak diye bir şey yok. Bizde değişme esastır. Ve gelişmeye yönelik olarak bütün arkadaşlar parti ortamında değişikliğe uğratılır. Ama buradaki mevcut durum için diyoruz ki, bu yetmezliklerimiz var. İşte, bizi bunu aşarsak, bunlara karşı iyi savaşım verirek, bizim örgütümüzün yapısı her zaman canlı olur. Bu savaşımı vermek demek, çizgi devrimciliğine yakınlaşmak demektir. Bunu Parti-Cephe politikasına, çizgisine, önderlik hatına uyarlamak, çizgi devrimciliğini yakalamak demektir. Çizgi devrimciliğini hurda yakaladık mı, hem gelişme mümkün olur, hem de içten ve dıştan gelebilecek muhtelif provokatif saldırılara karşı en büyük tehliresi almış oluruz. Bunun için kendi içimizde, yapımızda bizi kimeren, hizi gerileten, bizi geriye çeken, önümüzde engel olan bu anlayışlara karşı savaşımımız sürekli ve daimi olmalıdır. Ve bu herkesin görevi haline gelmelidir. Bizim gündüye kadar yaptığımız özeleştirilerden bu sonucu çıkarılabilir. Herkesin görevi bu biçimde netleşiyor. Hem kendi somutunda, hem de genel örgüt somutunda netleşme olur.

Hepimizin arzusu örgütü canlı tutmak, genişletmek, büyütme, daha fazla ilerletmektir. O zaman bu işe atılırken, el atacağımız birinci sorun, bu bahsettiğimiz sorundur. Hemen görülen her şeyi eleştirmek de doğru değildir. Uzun, örgüt içerisinde hiç bir uzlaşmacılığa girmeden soruna yaklaşmak önem taşıyor. Uzlaşmacılık çok önemlidir. Çünkü biz dedik ki, ortanca bir militan tipi, liberal militan tipi aynı zamanda uzlaşmacılığa da kaçıyor. Uzlaşmacılığa düşmeden anlayışlara karşı tavır almak -kişilere karşı değil- ve böylece birbirimizi güçlendirmeyi esas almakla biz güçlü bir örgütleniş yaratabiliriz. Bu konuda birbirimizi eleştirmekten çekinmemeliyiz. Birisi bizi eleştirdiğinde de eleştiriden çekinmemeliyiz. Bizim için eleştiri nasıl görülmeli? Eleştiri geliştirmek içindir. Niye bunu heliriyoruz, bakıyoruz üst düzeydeki arkadaşlarda bile eleştirilerden bu kadar ürken, korkma ve hirsiz eleştiri yapıldığında ters ters hakma oluyor. Bu olamaz! Bu, tarzımız değildir, büyük bir geriliktir. Cephemiz içinde olup da, böyle davranmak en büyük geriliklerden birisidir. Halktan birçoğu günü demirlerdir. "İşte biz falan arkadaş eleştirdik, ama bize sert tepki gösterdi". İhtiyarını böyleyelim; onlara cevabımız böyledir: "Onun sert tepki göstermesi kendi geri-

Bu anlamda isabetli bir merkez seçimine dikkat etmeliyiz.

Yapımız toplantı halinde genellikle normaldir. toplantıdan iki-üç ay sonra da normaldir, ondan sonra eski tarza düşüyor. Mesela şimdi herkes bahsettiğimiz anlayışlara düşmüştür. Fakat savaşı sürekli kılmak gerekiyor. Örgüte tükatan, gerileten, apolitik hale getiren, çizgi konusundan saplantıya sokan anlayışlara savaşım sürekli olmalıdır. Bizim Parti-Cephe anlayışıyla, bu Avrupa'nın yaşam anlayışı savaşım halindedir. Mesela şimdi biz bu toplantıyla birlikte duruma egemeniz, üç ay bizim Parti-Cephe anlayışımız Avrupa genelinde çalışmalarında

egemen olur; üç ay sonra Avrupa anlayışı tekrar uç vererek egemen olmaya çalışır. Yavaş yavaş denge kurulur, bakarsın toplantı arası daha uzarsa, o da egemen olmaya çalışır. Onun için hemen sonra bir atılım daha yapmak lazım. Her hâle oluyor. Böyle olmaması için daha kalıcı, daha sürekli bir militanlık, bir ruhu egemen kılmak için yenilenmek gerekir. Her arkadaş bir bölgeye gidiyor, sürekli yenilenme olmalı ve bu konuda Partinin yayınları, çözümlemeleri temel malzemedir, gerekli gıdayı ve ruhu verebilir. Bunda duyarsızlık yapmayalım, sürekli üzerinde duralım, o zaman başlarız.

Kapanış konuşması

Kongre süreçlerine yeniden doğuş denilir. Kongre yeniden doğuş sürecidir. O anlamda, yapmış olduğumuz bu Kongre de, Avrupa örgütlenmesi için yeniden bir doğuş süreci olabilir. Dolayısıyla önemli bir dönüm noktası olması mümkündür. Bunun olabilmesi için önümüzdeki pratik sürece burada eleştirilen anlayışları aktarmamak, pratikte neleri mahkum etmek, esas Parti-Cephe çizgisi ve önderlik hattının yaşama geçirilmesine yol vermek kesin gereklidir. Yani bu noktadan gerçekten bir çıkış noktası olması için bu şarttır.

Herkes buradaki anlayışı ve ruhu pratiğe taşıma, ERNK Avrupa Örgütü II Kongresi'nin, 4. Parti Kongresi'nden esinlenen ruhunu pratiğe taşıma görevi ile karşı karşıyadır. Ve yine burada tespit edilen bütün olumlu değerlerin korunması, yaşatılması karşısında herkes sorumludur, sorumlulukla karşı karşıyadır. Önemli bir dönüm noktası olması, ancak bu sorumlulukların iyi bir biçimde bilince çıkarılıp, pratiğe geçirilmesiyle mümkündür. Yoksa vasaat bir toplantı olarak da geçmeye mahkum olabilir. Bu toplantının başarısı bundan sonraki pratiğe yönelimdir. Buna katılan kadroların bundan sonraki sürece yaklaşımından ortaya çıkar.

Şimdiden biz, bu toplantı için çok başarılıdır ya da çok başarısızdır gibi bir kesin yargıya varamayız. Ancak normal kurallar içinde geçtiğini, bazı sorunları çözümlendiğini, süreci tutturduğumuzu için bazı tespitleri yaptığımızı belirtebiliriz. Bu anlamıyla öyle fazla geri, ilkel ya da çizgi dışı bir konuma düşmemiştir. Bu yönüyle bir başarıdır.

Avrupa faaliyetlerimizin değerlendirildi. Bunu değerlendiren, geleceğe iyi yön verebilmek için yapılması gerekenin nasıl yapılacağını bilerek değerlendirilmeye çalıştık. Avrupa çalışmalarının geldiği nokta çok geri bir nokta değildir. Ama döneme uygunluk arzeden bir nokta olmadığını da belirttik. Fakat şu kesin ki, bütün Avrupa faaliyetlerinin tarihinde en yüksek zirvedir. Birçok yönde çalışmalarıyla bu böyledir. Kitlesel gücüyle, kadınsal gücüyle, bağlanılarıyla, ülkeye yönelik yaklaşımlarıyla ve yine ülkeye katıldığı değerleriyle bu böyledir. Fakat bunu süreçle karşılaştırdığımızda küçülüyor, eüleceliyor. Ama Avrupa örgütünde ele alırsanız, bu en yüksek bir düzeydir. Bunun değerini bilmek, bunu bu noktadan alıp daha ileri nokta-

lara çekmek için burada çözümlemeler yapıldı. Daha ileri noktalara çekmek göreviyse de herkes karşı karşıyadır.

Bu sonuç konuşmamızda, biz, Parti Önderliğinin de talimatıyla bazı özgün konular üzerinde de durmak istiyorduk. Fakat zaman darlığından dolayı bu mümkün olmuyor. Pratikte edinilen tecrübeler, bundan sonra dikkat edilmesi gereken hususlar nelerdi, bu konuları biraz daha derinleştirerek ortaya koyma gibi bir hazırlığımız vardı. Ancak zaman darlığı var, yine de diyebiliriz ki bu konu toplantı süreci boyunca zaman zaman zamanı yansıttı, zaman zaman çeşitli biçimlerde ortaya konuldu. Bu açıdan yeterlidir diyebiliriz. Önemli olan bu altı gün boyunca gelişen böylece bir süreci toplu bir sonuçla, toptanın bir yaklaşımıyla pratiğe geçirilme yeteneğini, becerisini ve

dürüstlüğüne gösterilebilir. Bu konuda herkesin belli bir tecrübesi de vardır. Bundan sonrakı mücadele süreci, çok hareketli bir süreç olacaktır. Ve zaten bu toplantının önemli de oradan geliyor. Bu hareketli süreci hayata geçiren bir toplantı olmasından ileri geliyor. Dolayısıyla bu toplantıya katılmak bile kendi başına hem bir şans, hem de bir sorumluluk taşıyor. Toplantıya katılan her arkadaşın bundan böyle bütün Avrupa çalışmalarını karşısında kendini sorumlu görmesi ve toplantı kararlarının bütün süreç boyunca yaşama geçirilmesi için kendisini bir koruyan, bir uygulayan durumunda görmesi şarttır. Böyle yaklaşırsa, çizgiye uygunluk, doğrultuya uygun bir yönlendirme, yönetme, uygulama ve yürütmede bahsedilebilir. Bütün sorunlarımız ortaya konuldu ve her arkadaş biliyor. Artık kimse bizim sorunlarımız hakkında bilinçsiz değildir. Herkes sorunları biliyorsa o zaman bunu her şart altında, her yerde uygulamak için temel bir öge olabilir. Böyle olursa Avrupa faaliyetleri kesinlikle bir ivme kazanır. Çünkü bütün koşulları ivme kazanmaya, gelişme yapmaya, bunu yaşama müsaittir. Zemin buna uygundur. Gerçeği yapmak pratiklere, yönlendirenlere kalmıştır. Yönlendirici bir merkez seçilmez. İster merkeze seçilsin ister seçilmesin her arkadaş bu görevlerden sorumludur ve herkes belli düzeylerde görev almaktadır.

Sorumluluk, herkes için eğitici. Kışının, bunun güçlü uygulayıcı kadrosu olarak kesinlikle görmesi için yarıdır. Başarının elde edilmesini önemi bir parçasıdır. Dolayısıyla bütün arkadaş yapısı böylece bir yaklaşımı

karşı karşıya ve hunda görevlidir. Böylece bir yaklaşıma girmemek beraberinde bir suçluluğu da getirir. Bunun için tarihin bu önemli döneminde tarihe karşı gerçek mün oynanması için Parti Cephe çizgisi ve doğrultusunda yürümek ve mutlaka zafere yakalayanları yaşama geçirmek önem taşımaktadır.

Mücadelemiz çok önemli tarihten geçiyor. Bu toplantı bizim gerçekleştirdiği bu günlerde gelişen olaylar bile, mücadelemizin hunda böylece nasıl hareketli geçeceğini bir çok iyi gösterdi. Bugün ülkenin her yanı müthiş bir gerginlik yaşıyor. Düşman güçlerle devrimci güçler her alanda hem kitleler bazında, hem gerilla bazında bir çekimci yaşıyor. Ve bu, muhtemelen daha da devam edecek, şiddetli tutulacaktır. Böylece bir süreçte bizim partisel hazırlıklar da, cephesel hazırlıklarımız da biliniyor. Bizim Avrupa'dan buna güçlü bir katkısıyla bu süreç daha da hareketlendirilmemiz, güçlendirmemiz gerçek, özgür demokratik bir ülkenin yaratılması yolunun artık yakalanması, bu yolun artık kesin bir biçimde sonuna götürülecek bir yaklaşımla kısıtlanması anlamına gelir. Bunun için de toplantımız devrimin zafere daha hızlı adımlarla yürütmesi, bu adımları ivme kazandırması, bu adımları daha da kesinleştirici zafere adımlarına dönüştürmesi bakımından önemli bir işleve sahiptir. Bunu az çok adına layık bir biçimde gerçekleştirmeye çalıştık. Yetersizliklerimiz olabilir. Fakat gücümüz budur, bu kadar yapabildik ama biliyoruz ki, bu güç az değildir. Bu güçle biz çok şey de yapabiliriz. Yani bu toplantıyı yapabildiysek, bundan sonrasını da iyi ilerletebiliriz.

Özellikle bütün yoldaşların birbirlerine bu anlamda güven duyması, yeni arkadaş yapısının önünün açılması, sürekli eskilere takılıp kalmaması büyük bir önem taşıyor. Önemli bir yanlış da eskilere takılıp kalma, daha sonra eski kötü çıkarıcı hayal kuruluğuna uğramadır. Bunu aşan bir yaklaşıma, tamamen gücünü yenileyen, yenileyebilen, bu anlamda cesareti, teşebbüsçülüğü kenilinde geliştirebilen bir yapılanmaya ulaşmak Avrupa çalışmalarını için çok önemli ve can alıcı bir noktadır. Eskielerin kendisini değiştirmesi, yenilerin bu güçle ve cesaretle pratiğe yönelmesi ve böylece yenilenmenin sağlanması, Avrupa örgütlenmesinin kendi rolünü gereğince oynamasını da beraberinde getirir. Rolün oynanması ise, bağmsız ve özgür bir Kürdistan'a ulaşmanın daha da erkenleşmesidir. Bu kutsal ve tarihi adımlara güçlü katkılarının sağlanması anlamına gelir ki, bu hem Avrupa örgütü açısından ve hem de bu örgüte emeği geçen her arkadaş açısından çok tarihtir, kutsal ve gereflisi bir görevdir. Tarihin bu döneminde bu gereflisi görevi sahip olan bütün arkadaşlar bu bilinç ve sorumlulukla önümüzdeki süreçte yaklaşımları başarmayacakları hiçbir görev yoktur. Çünkü bunun için gerekli olan zeminleri Partimizin genel hattı, genel mücadelesi, doğrultusu ve önderlik çizgisi yaratmıştır. Gerekli gücü, gerekli imkanı ve olanakları sunmuştur. Geriye gerçekten bu gereflisi görevi doğru-dürüst sahip olmayı becermek kalıyor.

Kısaca toplantıyı sonuçlandırırken, son olarak belirtelimiz nokta budur. Herkesi, zafere yolunda ilerleyen bir hareketin içinde daha aktif olmaya ve büyük fedakarlık yapmaya çağırıyoruz. Toplantıdan ayrıldıktan sonra birbirlirimizi görmeyebiliriz. Kuşkusuz birbirimize bağlılık olacaktır. Birbirlimize bağlılık Cephenin çeşitli alanları içinde direnişi yükselterek göstermek durumunda olacaktır. Ve yine birbirimizi selamlamamız da bu biçimde, ancak hulumduğumuz alanlarda direnişi yükselterek olabilir. Tarihin bu döneminde tarihin bize yüklediği görevler vardır. Ve herkes kendi alanında kendi görevlerine doğru sahip çıkarsa, bağmsız ve özgür bir Kürdistan'ı yakalamamız tarihin bu anında her zamankinden daha çok olasıdır. Bunun için zafere yakalamak arzusuyla, istemiyle, ruhuyla düşmanın üzerüne yürüyoruz. Dolayısıyla herkesin bu ruhu buradan bütün alanlara taşıması, gerek Avrupa'da gerek Avrupa'nın dışında bu ruhun bir taşıyıcısı, bir temsilcisi olması görevi, zafere ve başarıya yakalayacak olan temel halkadır.

Evet burada resmi toplantıyı sonuçlandırıyoruz. Herkes burada geçen süreci ve anı iyi değerlendirecek, belleğinde yaşatacağıdır. Dolayısıyla değerini bilmek gerekiyor. Bu kadar yoldaşın, bu kadar zorlukların olduğu bir ortamda bir araya gelip, anlamlı bir tartışmayı sürdürmesi, ülke ve halk adına bir temsil gücü olarak resmi bir bağlamda bulunmanın epay anlamlı, duygulu ve heyecanlıdır. Gittiğimiz her yerde bu heyecanı, bu ruhu yaşatacağız.

Bu doğrultuda, bağmsız ve özgür Kürdistan'a yürüdüğüte bütün arkadaşlara şimdiden üstün başarılar diliyoruz.

Halk Ordumuz ARGK'nin değerli komutan ve savaşçılara!

Cephe çalışmalarımızın önemli bir alanını teşkil eden Avrupa sahasında, 19-24 Aralık 1991 tarihleri arasında gerçekleştirilen ERNK Avrupa Örgütü II Kongresi, yetkin bir katılım ve temsil düzeyiyle başarıyla sonuçlandı.

Ülke zemininde yürütülen ulusal kurtuluş savaşımızın bugün geldiği ulusal ayaklanma ve savaş hükümeti inşasını gerçekleştirmeye sürecinin yüklediği görev ve sorumlulukların bilinciyle gerçekleştirilen Kongremizde geçmiş pratik, bir eleştiri süzgecinden geçirilerek zengin tartışmalarla, sağlıklı kararlara ulaşıldı.

Cephemizin öncüsü PKK'nın gerçekleştirdiği ve mücadele koşulları dikkate alınarak gerçekleştirilen Kongremiz, daha çok bir Parti-Cephe Konferansı niteliğinde ele alındı ve cephe çalışmalarının başına parti önderliğünün oturtulması hedeflendi.

İçtimle bulunduğumuz süreç, ülke ve parti tarihimizde yaşamal bir döneme sahiptir. Artık ulusal ayaklanma, ulusal ordulaşma ve kendi halk iktidar organlarımızı yaratarak hükümet olmaya giden süreçte bulunuyoruz. Bu süreç ulusal kurtuluş mücadelemizin tüm alanlarına çok büyük sorumluluk ve görevler dayatmaktadır. Bu nedenle şimdiye kadar layıkıyla yerine getire-

mediğiniz görevleri, böylesine hayati bir dönemde ne pahasına olursa olsun başarmak bizim için asla vazgeçilemeyecek bir görevdir. Bir zorunluluktur.

Bu sürecin gelişmesinde ülkede verilen gerilla mücadelemiz belirleyici bir rol oynamaktadır. Şimdilik kadar olduğu gibi, bundan sonra da geliştirilmeye ve yürütülmeye olduğu silahlı savaşımız için gelişmelerin anısı olmaya devam edecektir. Hiç kuşkusuz halimizin toptanın ayağı kalktığı, ordulaşma ayaklandığı, gerillalarımızın ülkenin tüm alanlarında düşmana darbe üstüne darbe vurduğu ve hükümeti almaya gittiğimiz bir dönemde Avrupa çalışmalarının da sürece katacağı belirli roller olacaktır.

Cephemizin Avrupa Örgütü'nün II. Kongresi'nde bu görev ve oynanması gereken rolün üstesinden gelebilmek için geçmiş sürecin çalışmaları, Parti-Cephe taktiklerimizin doğrultusunda gözden geçirilip eleştiriye tabi tutulmuş ve mücadelemizin içine girdiği döneme denk düşen bir perspektif ve kararlar dizisine ulaşılmıştır. Bu alandaki çalışmalarınız son dönemde belli bir gelişmeyi yaşamışsa da, hala taktikler geriden takip eden ve bağında önemli yetmezlikler taşıyan bir durumda olduğu tespit edilmiştir.

Fakat yetmezliklerimizin üzerine yürümeye, bunları aşarak

ilerletmeye Parti Önderliği'nin perspektifleri ve genelde savaşımızın verildiği ruh, gerçek kavganın ve direnen PKK ruhunun bize gerekli gücü vereceğini biliyoruz. Ancak ve ancak partiye doğru bir katılımla, çizgi devrimciliğine ulaşmayla kazanacağımıza inanıyor ve mutlaka buna layık olma kararlılığımızı dile getirmiyoruz.

Avrupa'daki çalışmalarımız, genel faaliyetlerimizin bir parçasıdır. Dolayısıyla bizde yaşanan yetmezlikler genelde de yaşamaktadır. Ama kahraman ordumuzun siz değerli komutan ve savaşçıların da geçmiş pratikten çıkarılan dersler temelinde önümüzdeki dönemin tarihlerinin bilinci ve sorumluluğu içinde sürece yönelmeyeceğine ve gereken karşılığı mutlaka vereceğine inanıyoruz, bunu bekliyoruz.

Biz de ERNK Avrupa Örgütü II. Kongresi delegeleri olarak, güçlü bir kararlılık düzeyi ile sürecin bizden beklediği görev ve sorumlulukların yüksek bilinciyle görevlerimizi mutlaka başarmaya hazırız, yüksek başarı dileklerimizle devrimci sevgi, saygı ve selamlarımızı sunuyoruz.

24 Aralık 1991
ERNK Avrupa Örgütü
II. Kongresi Delegeleri

Hizbullahçılar adıyla hareket eden sahtekarlar kimdir?

Kürdistan'ın sömürölüş tarzı, Kürdistan'da karşı-devrimin uyguladığı savaş yöntemleri, dünya insanlığının görebileceği en son yöntem ve vahşetlerden olacaktır. Kürdistan'da Türk sömürgeciliğinin uyguladığı özel savaş yöntemleri, karşı-devrimlerin ulusal kurtuluş mücadelelerine karşı uyguladıkları yöntemlerin en yoğun bileşekelerindendir. Kürdistan tarihine bakıldığında aşiretçi-feodal yapının sürekli yaşatılarak ve buna

koyu bir din sömürüsü de eklenerek, böl-yönet yöntemiyle Kürdistan sömürge statüsünde tutulmuştur. Tüm bu nedenlerle Kürdistan'da bitmez tükenmez savaşlar sürüklenmiştir. Feodal toplumsal yapının eğitici özellikleri halkımız içinde sürekli bir iç savaş gündemde tutarak dış saldırılara zemin oluşturmuş ve dış güçlerin katliam ve talan politikalarıyla da Kürdistan'ı içinden çıkılmaz bir girdap haline getirmiştir. Sö-

mürgeçler bu girdapı sürekli beslemiş ve bunu Allahın Kürtlere lütfu diye, Kürt insanına benimsetmeye çalışmıştır. Bugün bilimsel temellere dayanmayan hiçbir ideoloji yaşamı bulamazken, Türk sömürgeciliği aslı-astarı olmayan, bilimsel dayanaklardan yoksun, çağın kabul edemeyeceği Kürdistan politikasını devam ettirmekte hala ısrar etmektedir. Bu politikalara maruz kalan Kürt halkı, daha 15-20 yıl önce bun-

tüm özelliklerini en vahşice imhaya tabi tutmuştur. Bu aşkın sömürgeçlerin tarihlerinde rastladığımız, ancak dünya tarihinin hiçbir aşrecinde rastlayamadığımız, "dini zorla alma" gibi utandırıcı durumlar da vardır. Yavuz Sultan Selim, halifeliği almak için Mısır'a sefer düzenleyerek halifeye kılıç zoruyla "Den Yavuz Sultan Selim'e kemal rızainla halifeliği verdim" diye bir forman imzalatan ve halifeyi boğdurdudan sonra kendini halife ilan eden biridir. Bu Osmanlı padişahı, Türk egemen sınıfının ne kadar "dindar" olduğunu anatomikdir. Türk egemen sınıfı, dünya insanlığına hiçbir şey bırakmamıştır demek, elbetteki bir haksızlık olacaktır. Türk sömürgeciliğinin vahşet tarihi, insanın ne denli vahşileşebileceğinin en uç noktasını ortaya koyar cinastendir.

Yine Dersim ve Şêx Seîd ayaklanmalarında, mezhepsel çelişkileri bu tarzda kullanarak halikomun birbirine kışkırtmıştır. İstisnasız her şeyinde insanlarımızın dini duygularını en alçakça bir şekilde kullanarak sonuç almaya çalışmıştır. Türk sömürgeçlerinin tarihlerinde böylesi örnekler oldukça çoktur. Daha dün gibi hatırladığımız Gürtugum (Marag) katliamı da böylesi bir senaryonun ürünüdür. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin hızla geliştiği bir dönemde böylesi bir katliam tesadüf olamaz. Tamamen planlı, programlı bir hazırlık evreleriyle başlatılan katliam, tarihin 1970'lerde bir kez daha tekrârından başka bir şey değildir. Hızla gelişen ulusal kurtuluş mücadelesine gazağı vermek ve ileriye dönük olarak bu çelişkiyi derinleştirmek için bu katliam, gelişen mücadele önünde bir set durumuna getirmek istedikler. Gürtugum'un en uygun yer olarak seçilmesi de oynanan oyunun ne denli kapsamlı ve alçakça olduğunu göstermektedir. TC sıkıştığı her dönemde dini maskayla istisnasız katliamlara girişmiştir. Faşistler eliyle kapsamlı bir katliam yapılarak devrim cephesine bir iniş mesajı verilmiş istenmiştir.

TC'nin islam anlayışı

İslamı, halkların haklarını gasp etmek için kabullenen Türk sömürgeciliği, islam dinini kabul ederken bir saniye dahi düşünme gereği duymamış, "İslamı yayıyorum" adı altında halkları katliamlara tabi tutarak islam dinini tamamen özünden boşaltmıştır. Oysa islam dini insanlığa hizmet temelinde doğmuş, islam ideolojisi halkların ulusal ve toplumsal devrimlerine çeyitli katalorlar sunmuştur. Bu dinin amaç ve ilkeleri de bilinmektedir. Türk sömürgeciliği Kürdistan'da "İslamı uyguluyorum" adı altında, dinsizliği geliştirmiş, kendisine tanrısal bir misyon yükleyerek Kürt halkını kul-köle durumuna getirmiştir. "Benim talaruma ve katliamlarıma başkaldıran kafirdir, dinsizdir" diyerek faşist rejimlinin evrensel bir kudret gücüne sahip olarak lanse etmiş ve bu mekân zamanın sağlık yürümeyi için de geyh, hoca, şeyt, pir gibi dini simaları da kendine dua ettiren bir konuma getirmiştir. Bunları, baskı altında tutarak katliamlarına ve talanlarına dinsel maskeler uyduran birer kukla haline getirmiştir. Bu yüzden bir kaç yıl öncesine kadar cemaatin önündeki hoca Kur'an sayfalarındaki ayetleri okumaya başlamadan önce, "Allah Türk devletine zaval vermesin" diyerek devletin yüce ve kutsalılık korkusunu cemaata bir kez daha hatırlatması anlaşıldır. Bu amaçla, "Devletin keşitli parmak arıamaz" sözü en yaygın kullanılandır. Bu söz, devlet güçleri Kürt halkının namusunu, malını, canını kendi canları lateği zaman kullanma hakkına sahiptir ve devletin tüm bu vahşetleri yüce tanrının buyruğudur temasını içermektedir. TC, islam dininde büyük değer verilen ana, baba, yurt, toprak, tarih gibi sözcükleri dahi en katı bir şekilde gaspetmiştir. Kürdistan'da dinsel-mezhepsel çelişkiler yaratarak babayı oğula, kardeşi kardeşe kışkırtmıştır. Yıllar yılı Kürdistan'ı bir kan gölüne çevirirken, halkların dinsel farklılıklarını da en alçakça bir temelde kullanarak, Kürdistan'ı sürekli iç savaş ortamında tutmuştur. Ermeni katliamında "Bunlar kafirdir, namusları, vicdanları yoktur" safsatalarıyla Kürt halkını yaptığı katliama ortak etmek istemiştir.

MHP, devletin devrim güçleri arasında bir tampon görevi üstlenen kontr-gerilla elemanlarının çatışma kışdır.

Hizbullah sol örgüt MHI'nin bu rolünü yeterince görememiş ve aynı bir statüde değerlendirerek, yolları aynı hedefin yerine Don Kışit'un yoldaşlarıyla karşı karşıya benzerini sol hareketleri yaptı. Bu gerçek ancak bugün görülmüştür. Gürtugum-Çorum, Sivas ve bugün Kürdistan'ın çeyitli yerlerinde yapılanlar aynı senaryonun devamıdır. Taktığın, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine boğa çarılmasıyla, TC tam bir çözüm-sözölük girdabına girdi.

Tam da bu süreçte yeni bir kurtarıcı rolle 12 Eylül faşist cuntası yönetime el koydu. 12 Eylülcülerin ellerinde abdestsiz olarak en çok tuttukları yine "Kur'an-ı Kerim" kitabı oldu. "Herşey 12 Eylül faşizmi için" sloganı ile din adına dinsizlik, namus adına namussuzluğu alabildiğine geliştirdiler. Kürt halkı için yıllarca Ermeni, Rum, Dağ Türk nitelendirmeleri kullanarak, onları bu isimler altında Kürdistan'da savagırdılar. Milyonlarca hildirdi, bmgör, pul vb. helikopterlerle havadan atarak Kürdistan'da propagandaya girmişler.

"Dinsizdirler, kafirdirler" diyerek Kur'an ayetleri dışında aslı-astarı olmayan ayetler yazdırarak halkımızın dinsel duygularını kendi barbarlıklarına alet etme kampanyası başlattılar. Türk-İslam sentezi adı altında İslam İlkeleri Konferansı, İslam İlkeleriyle dayanışma toplantıları yapılarak katliamcı ruhunu meşullaştırma yöntemlerini arayıp durdular. Ulusal sorunumuzu dinstelikle itham ederek halkları cihada çağırıyorlar. Amaç: emperyalist babaların can güvenliğini tehdit eden Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini Ortadoğu'da tecrit etmektir. Halkları bu yolla esaret altında tutma planları yapılmaktadır. Dersim, Gürtugum, Çorum ve birçok yerde oynanan oyunun de-

Halkımıza ve kamuoyuna

Türk devletinin denetimindeki cinayet şebekeleri halkımızın kanını akıtmaya devam ediyor.

Türk devletinin Özel Harp Dairesi'ne bağlı çeyitli cinayet şebekelerinin halkımıza karşı sürdüğü örgütlü, planlı ve sinsi katliamlardan birine daha tanık olundu. Partimiz PKK'nın sempatisini dürüst-yurtsever insanımız Mihail Bayro (31.12.1991 tarihinde bu cinayet şebekeleri tarafından Hezex (Idil) şehir merkezinde alçakça katledildi.

Yurtsever-dürüst insanımız Mihail Bayro'nun katliamı Özel Harp Dairesi'nin kontr-gerilla teröristlerinin uzun bir süredir, halkımıza karşı yürüttüğü sinsi, planlı ve örgütlü cinayet faaliyetinin en son örneğidir. Bundan önce de kontr-gerilla ve buna bağlı kendini çeyitli maskelerle kamufla etmeye çalışan şebekeler, Amed, Elili, Nisabîn, Kosar, Midyad vb. alanlarda böylesi vahşi katliamları suçsuz ve dürüst insanlar üzerinde gerçekleştirmişlerdir. Bu cinayet şebekeleri kendi asıl kimliklerini gizleyebilmek ve bu tür eylemler ile halkımızı ne tür çatışmaların içine çekmek isterlerse istesinler, halkımız bu ve benzeri cinayetlerde Türk devletini, bunun Özel Harp Dairesi'ni ve bu devrimin harekete geçirdiği karanlık cinayet şebekelerini sorumlu tutmaktadır.

Yurtseverler, demokratlar!

PKK önderliğinde gelişen silahlı mücadeleimiz halkımızla niuazam gelişmelere yol açmıştır. Halkımız bilinçlenmiş, öncüsü etrafında kensellenmiş ve bütün maddi-manevi imkanlarıyla hareketi geymiştir. Bugün kitesellenen PKK, dev boyutlarda bir halk savaşının öncüsü durumuna gelmiştir. İşte partimizin silahlı mücadelesinin böylesine dev boyutlu kitesel bir göce ulaşması ve bunun düşmanı her alanda büyük bunalmalara sokması söz konusudur. En son partimizin uyguladığı seçim taktiğinin başarısı ve ardından gelişen olaylar bunun örneklerinden sadece küçük birini teşkil eder. İşte Türk devleti PKK'nın böylesine kitesellenmesi, kitlelerin PKK'nın şarları altında harekete geçmesi karşısında büyük ürküntüye girmiş, bu onu kitlelerden intikam almaya sürüklemiştir. Göya halkımız korkutmak, yurtseverleri caydırmak amacıyla tek tek katletme taktiğini gündeme sokmuş ve uygulamaktadır. Kısacası bu tür cinayetlerle amaçlanan halkımızın gördünü korkutmak onu haklı savaşından caydırmaktır. Ancak bu ve benzeri cinayetler dün olduğu gibi, bugün de halkımızın daha sıkı ve etkin örgülenmesine, daha yoğun intifadalarına hizmet etmekten başka bir sonuç yaratmamıştır ve yaratamayacaktır.

Kamuoyuna

En son Hezex'de değerli yurtsever insanımız Mihail Bayro'nun katledilmesi olayında da görüldüğü gibi cinayet şebekeleri savunmasız insanlar üzerindeki katliamlarına devam etmektedir. Her cinayetinde değişik yöntem ve taktik kullanan kontr-gerilla bu olayda "İsham" masket takınamayı daha uygun bulmuştur. Ancak bu maske, bu ve benzeri cinayet şebekelerinin MIT'in denetim ve kontrolündeki cinayet ve provokasyon şebekeleri olduklarını gözleyenmiştir. Başta Hezex halkı olmak üzere Kürdistan halkı bu dürüst insanımıza sahip çıkmakla bu sahte müslümanların maskesini düşürmüşlerdir. Bu "İslam", masket takıranlar birçok yerde yurtsever insanlarımızı katlederek, aslında İslamla-dinin hiç bir ilğlerinin olmadığını, MIT'in paralı mağaları olduklarını ortaya koymuşlardır. Kısacası kontr-gerillanın bu maskesi de düşürülmüş ve cinayet şebekesi anında teşhir ve tecrit olmuştur.

Gerilla hareketimizden büyük darbeler yiyen, etkin eylemlerimiz karşısında bütün güçleri büyük korku ve paniği yaşayan TC, bu ve benzeri cinayetlerle göya halkımızın intikamını almaya çalışmaktadır. Ancak PKK'nın bu taktiği boşa çıkaracağı gibi, bu cinayetlerinde hesabı sorulacak ve halkımıza karşı işlenen hiçbir suç asla affedilmeyecektir.

- Yaşanın Kürdistan bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi!
- Yaşanın PKK-ERNE ve ARGK!
- Kürdistan devrim peşitlerinin anısı ölmüştür!
- Kahrolsun Türk sömürgeciliği ve her türlü ajan-provokatör güçleri!

ARGK Mârdin Eyalet Komutanlığı

Süryani halkına mensup yurtsever Mihail Bayro 3 Aralık 1991 günü kendine "Hizbullahçılar" adını veren kontr-gerilla elemanları tarafından Hezex'teki dükkanında vahşice katledildi. Sömürgeci Türk devleti bu katletme olayıyla dini çelişkiler yaratmayı amaçladı.

ların Allahın bir lütfu olduğuna inandırılmıştır. Bu gerçek hala da tüm yalıcılığıyla feodal-aşiretçi ve reformist kesimlerin taşıdığı bir inanç geyli olmaktadır. Türk sömürgeciliğinin eğine rastlanılamayan bir politikası da kul ve Allah aramına girmek olmuştur. "Allah'ı memnun etmek isteyen önce beni memnun etmelidir" diyerek halkımızı yüzyıllar boyu kendine kul-köle etmiştir. Türkçe-de, çaresiz kalındığında yalvarma anlamında kullanılan "Kulun kölen olayım" övmesi bu politikanın anlamlı bir ifadesi olmaktadır. Bu politika kılıçla kelle uçurma yönteminin de kaynağının kendisidir. İyi incelenirse Türk egemen sınıflarının tarihleri boyunca hiçbir dinin gereklerini yerine getirmedikleri görüldü. Zaman ve mekân uyumları içinde bir din politikası gütmüşlerdir. Türk sömürgeçlerinin gelenek ve görenekleri iyi incelendiğinde bu durum oldukça çarpıcı bir şekilde görülecektir. Sabit bir dini inanca sahip olmadıklarından da, yüzyıllarca egemen oldukları altın da bulundukları halkları hiçbir zaman dini ve kültürel olarak etkileyememişlerdir. Çünkü dini, sürekli hakta halkları imha etme ve esaret altında tutmanın bir aracı olarak kullanmışlar ve insanların inançlarını bağlarına adeta bir ilemekleştirmek yapmışlardır. Türk sömürgeciliği kendini kul ve Allah arasında bir tampon olarak görmüş, insanın "insanım" demesi için gerekli

gıfre olmasıyla, yeni yöntemler içine giren TC, kontr-gerilla katliamlarını yoğunlaştırıyor. Bu kez, aynı oyunu değişik bir isim altında oynamaktadır.

Kontr-gerillanın yeni ismi "Hizbullahçılar"

Ulusal kurtuluş mücadelemiz hızlandıkça, TC tam bir çözümsüzlük gırdabına sürüklenmekte ve giderek daha fazla batmaktadır. "Kendimi birkaç gün daha yaşatayım" çırpınışlarıyla, vahşetin içine daha da batıyor. Çırpındıkça can çektiği daha da hızlanmaktadır. Çözümü askeri şiddete dayalı bir temelde araması sonucu TC devleti, tarihin hiçbir döneminde görmediği bir devrimci şiddetle karşı karşıyadır. Devrimci şiddet karşısında içine girmiş olduğu tarifi edilemez durumu, günü kurtarma politikası uğruna çağımızda insanlığın tanıklık edebileceği tüm vahşet uygulamalarını halkımıza karşı deniyor. Halkımız ve ordumuz ARGK'nin muazzam eylemliliği karşısında son dönemlerde kontr-gerilla terörünü tırmandıran TC, Güney'de oynadığı oyunu yeniden oynuyor. MİT'in büroları gibi çalışan TC'nin bir puntolarla "PKK-Hizbullah çatışması" adıyla verdiği haberlerle, kontr-gerillayı aklamaya çalışıyor. Kontr-gerilla katliamlarıyla halkımızı sindirmeyi hedefleyen TC, halkımızın ulusal birlik ruhunu zedeleme planları yapmaktadır.

Tarihten günümüze kadar Arap, Ermeni ve bremeri halklardan insanları da katleden TC, bugün de halklar arasında gelişmeler yaratmak için çeşitli provokasyonlar düzenlemektedir. En son olarak Hezex'te dini gelişmeleri derinleştirmek amacıyla bölgede büyük saygınlığı olan yurtsever Mihail Bayro'yu katletti. Kontr-gerillanın bu cinai katliamı oldukça dikkat çekici bir olaydır.

Gerçek Hizbullahçılar kimdir?

Hizbullah partisi (Allahın partisi) hepimizin az çok tanıdığı bir parti. Özellikle Lübnan iç savaşında anti-empyralist eylemlerle Ortadoğu'da anılan, İslam ideolojisini savunduğunu iddia eden bir partidir. TC devletinin dini böyle ulcağa kullanmasına ve AHD ile olan sıkı bağlarından dolayı TC'ye tepki duyan bir parti. Durum böyle olunca Hizbullahçıların Kürt halkına karşı eylemleri gollüşirmesi düşünülemez.

Lübnan'da ABD empyralizmine karşı yoğun eylemler geliştiren Hizbullahçıların Nisabın, Farqin(Silvan), Hezex(Idil) ve Elilh(Hatman)'de yurtseverleri "vurması" ve TC polislerinin denetiminde dini kolunu sallayarak olay yerinden ayrılmasını ilginçtir. Bir ideolojik hareketin merkan farkı da olsa bu denli kondisyle gelişmesi mümkün değildir. Durum böyle olunca Kürdistan'da halkımıza karşı katliamlara giren Özel Harp Dairesi'nin ekmamları kontr-gerillaların, kendilerine bu isim takarak katliamlar yapıyor ve halkımızı birbirleriyle uğratarak zaman kazanmak istiyorlar sonucuna

varabilmek. Kontr-gerillanın İslamcılığı, Ecevit'in solculuğu gibidir açık ki.

Özellikle son dönemlerde Hezex, Nisabın, Farqin ve Elilh'te değişik görüşlerde olan esnafın dükkanlarının bombalanması, halkımızı birbirine kurtırmanın hesaplarıdır. Bugün halkımız dinin gereklerini onuslura yerine getirmektedir. Yani dine bağlı insanların bu vahşetleri yapmayacağı da ortadadır. Sonuç olarak kendilerine Hizbullahçılar ismini takanlar kontr-gerillanın ta kendisidir.

Ne yapılmalıdır?

Bu konuya açıklık kazandırmak için Başkan APD'nun bir değerlendirilmesi olduğu gibi aktarıyoruz.

"Devrimci tutum ve görevler ne olmalıdır?"

O halde görevimiz, özellikle tehlikeli bir hal almış bulunan ve en çok ideolojik olarak tehlikeli ve teorit etmemiz gereken bu tarikatlardan maskelerini düşürmek, bunların klanile ilgilerinin olmadığını, İslamı sömürücü amaçlar için alet olarak kullandıklarını, tamamen bir ajan faaliyeti olduklarını, ulusal kurtuluş mücadelesine dayatıldıklarını kapsamlı olarak göstermek ve bunları etkisizleştirmektir. Çünkü çığ gibi gelişen bu tarikatlardan ülkemizde ajan çeteleri durumuna gelmişlerdir. Bir yerde eli silahlı korucu çeteleri, bir yerde bu tarikat çeteleri vardır ve gerçekte her ikisi de çeteler. Birini maddi-silahlı çete, diğeri de manevi, yani elinde sahte kitapları olan çetelerdir. Fakat ulusal kurtuluş mücadelemize karşı görevleri aynıdır: Bastırmak, kitle temeli daraltmak ve yenilgiye uğratmak. Bizim de görevimiz, bunların maskelerini düşürerek dine ve İslamla alakalarının olmadığını ortaya koymak ve şimdiye kadar yürüttükleri tahribatların hesabını böylece sormaktır.

Bu bağlamda, dinin anti-empyralist, anti-sömürgeci bir temelde ve halkın tarihi geleneklerine uygun bir mücadele aracı olarak kullanılmasına önayak olmak gerekir. Bir İran deneyiminde olduğu gibi, anti-empyralist, radikal çıkış örneklerinden yararlanarak, bunların olumsuz yönlerini kendi koşullarımızda değerlendirerek ve daha olumlu bir karşılık vererek sonuç alabiliriz. Bu sonuç: din ilahını faşizm ve empyralizme karşı kullanabileceğimizi gösterir. Kullandıkları bu silahı onlara karşı doğrultmak ve böylece onlara hakkettikleri cevabı vermek en doğru devrimci tutum oluyor. Bu konudaki görevlerimiz her zamanından daha iyi görüldü, şimdiye kadar yerine getirmediğimiz görevleri yerine getirmek için, halkın dini duygularına saygılı olmalı, değer vermek, dinin gerçek ilenci-devrimci yönünü değerlendirerek bu silahla bu gerici ajanları ve empyralizmin uşaklarını yerle bir etmeliyiz.

Biz her dine saygılıyız. Ülkemizde Süryanizme de, Hristiyanlığa da, Ermenisliğe de saygılıyız. Yezidilik dinine bağlı olanlar vardır, dinlerini korumak istiyorlar, saygılıyız ve özgürlük tanıyoruz. Hatta müslümanların da çeşitli mezhepleri vardır, ö-

zellikle alevi mezhepini çıkışlara değer biçiyoruz. Daha yakın ilgilili kuruyor, düzene karşı gerçek muhalif konuma getiriyoruz. Yine bir sünni mezhep vardır, özellikle güneyde, yoksul halk kesimleri arasında yaygındır. Onları devrime çekerek halkı sünni gericiğinin, şeyhlerin etkisinden kurtardık. Herkesin de rahatlıkla farkettiği gibi, günümüzde özellikle güneyde bu tarikatlardan etkisini kurmamız demokrasiye en büyük faydayı sağlamıştır.

Solun geleneksel bir hatası vardır, din algısını çok çarpık ele almak veya dini inkar etmek... Bu hataya düşmemeye dikkat ettik ve dinin anlamını doğru ortaya koyduk. Dinin, son tahlilde bir devrim ideolojisi olduğunu, en azından doğusunda bu anlama sahip olduğunu ve İslamın çıkışının da devrimci bir çıkış olduğunu söyledik. O zamanlar bütün ideolojilerin dinsel nitelikler taşıdığını, dinsel yani ağır basan ideolojiler olduğunu ve İslamda da bunun böyle olduğunu belirttik. Gerçekten İslam siyasal bir devrimdir ve büyük bir uygarlığın oluşumuna yol açmıştır. Günümüzde de etkileri vardır, inkar edilemez. Kaldı ki, ortaya çıkardığı bütün değerler kütü değildir. İslamın içinde, daha doğusunda savaş halinde olan kanatları vardır. Ali ve Muaviye'de bu somutlaşır. Her birinin bazı farklı değerleri esas alan durumları vardır ve günümüze kadar da -İran-İrak karşıtlığında görüldüğü gibi- devam ediyor. Bütün bunları değerlendirdik ve tavrımızın, İslam içinde sol diye tabir edilebileceğimizi, egemen feodal sultanlara, beylere, meliklere karşı çıkan geleneksel temelli olduğunu vurguladık. Bu biraz da, İran'da güllük, Anadolu'da alevilik biçiminde karşımıza çıkan, tarihte ezilen ulusların, Emevi-Abbasi-Osmanlı sünni geleneksel gerici sultanlarına başkaldıran halkların esas aldıkları yolu takip etmek anlamına geliyor. Günümüzde bunu sosyalizmle bütünleştiriyor, kendi yurtseverliğimizde gereken anlama kavuşturuyor ve mücadelemizde somutlaştırıyoruz.

Görülüyor ki, dini gerçeğe yaklaşımımız oldukça gerçekçi ve sonuç alıcıdır. Karşımıza çıkan sahte, gerici temelli dini yaklaşımlar, tarikatsal yaklaşımlar devletin kanallarıdır. MİT'in teşkilatlanmalarıdır. Bu temelde teğih ve teorit etme, devrimi bir de bu yolla güçlendirme, PKK'nin kitleleşmesini temellerinden bir tanesidir. Bu konuda solun geleneksel inkarı tutumuna düşmemekle önemli gelişme yolu sağlanacak.

Daha da açmak gerekirse, dini gerçeklik içinde karşıya alınması gereken ne, özümsemesi gereken nedir? Buna doğru karşılık verilirse, şüphesiz sosyalizm daha doğru uygulanacaktır. Yurtseverlik daha doğru ve güçlü bir kitle temeline kavuşmuş olarak gelişim gösterecektir. Dolayısıyla bu zminde hala yerine getirilmesi gereken oldukça görevler vardır. Halk yığınlarını kesinlikle bunların bu sahtekarca yaklaşımlarından kurtarmak, hem de din adına kurtarmak gerekiyor. Gerçek ülke içinde gerekse ülke dışında bu tür faaliyetler gelişmelidir.

Unutmamak gerekir ki, İslam ülkelerinde yeni bir İslami çıkış yaşanıyor, İslam ideolojisi görünümü altında, halklar anti-empyralist tutumlara giriyorlar.

İran, bunun en açık uç noktası oluyor. Bu durum daha da gelişme gösterir. İslam halklarının, İslam görüntüsünün bu anti-empyralist tutumları karşısında, Suudi gibi ABD'nin himayesine bu kadar açıkça giren, hatta Mekke ve Medine'yi bile Amerikan postallarına çığnatan işbirlikçi rejimlerin çok zor durumlara düşecekleri açıktır. İslam yöneticileri adı altında İslamın en kutsal değerlerini böyle sine çığnatan tutumlara karşı tavır geliştirmek ve İslamı bu temelde gerçekten bir anti-empyralist öze kavuşturmak önemlidir.

Halkların mücadelesi, İslam görünümü de olsa bundan korkmamak, biçiminden çekinmemek gerekir. Alahiddesine Batı empyralizmine karşı çıkarmak önemlidir. Çünkü Batıların bölge üzerinde büyük emelleri vardır. Kendi aralarındaki demokrasiyi, kesinlikle Ortadoğu halklarına, İslam halklarına uygulamak istemiyorlar. Ortadoğu halklarına uygun gördükleri, en anti-demokratik, en monarşik ve en despot rejimlerdir. Batı, bu konuda tam bir iktidardır. Her türlü ulusal-demokratik kuruluşun karşısında gerici destekliyor. Bu açıdan, onların Ortadoğu üzerindeki emellerine karşı çıkmak, aynı zamanda, çokça sözünü ettikleri insan haklarını korumak anlamına gelir. Bu konuda İslamiyet eğer iyi bir rol oynayacaksa, ona da bu rolü vererek Batı'ya karşı kullanmak, değerlendirilmek, kendini tutukça dayatan bir görev oluyor.

Bölgedeki son Körfez krizi dolayısıyla yepyeni durumlar gelişiyor. Kürdistan bu noktada en çok etkilenen ve rol oynamaya aday bir konuma geliyor. Bu nedenle, TC'nin bir kanadının İslamı adı altında sahtekarca önmüzdü keeme çabalarını, İslam halkları arasında geliştirdiği İslam enternasyonalizmini kurallı çabalarına karşı sergilenen bu oyunları boşa çıkarmak: halkların bütün ulusal-toplumsal gerçekliğine eşit ve özgür gelişme hakkı tanımak, bunun mücadelesi içinde olmak; yüzyıllardan beri yasaklanan, özellikle İste en üstün kavim budur, budur adı altında İslamı bile zorlayan, aslında bir avuç aristokrat-feodalın çıkarına hizmet eden hakim mezhep kalıntılarını günümüzde de meşru görmemek, onların İslamın özünde de bağdaşmadığını ortaya koymak büyük önem taşıyor. Emevi-Abbasi-Osmanlı geleneksel gerçek İslamı temsil etmiyor. Gerçek İslam, ta bağından beri, Ali'den başlayan, günümüzde de en anti-empyralist tutumlara dek gelişmektedir. Kim en çok direniyorsa, kim bu yüzyıllardan gericiliğine ve günümüzde de empyralizme direniyorsa, bizim İslamımız o İslamdır diyeceğiz. Ve bu da antibahçe değil, halklar arasında geniş bir hoşgörüye dayanır. Halkların yaşamaları ve hoşgörüyle geliştirmeye dayanan alevilik de biraz budur. Eğer doğru kavranılmak isteniyorsa, milli gerçeğe biraz daha saygılı olmalıdır. Yine bu temelde doğru kavranırsa, Türkiye'de de alevicilik, daha çok Kürt yanı ağır basan bir konumda olmalıdır. Ama Kemalizm burayı da çok kötü kullandığı, çarpıttığı için, en büyük Alevi-Kürt katliamını yaptığı halde, Dersim'de görüldüğü gibi, bugün bu kesimin de dostu geçinebilmektedir. Bu sah tekarlığı da yıkmak gerekiyor.

Kemalizmin ne dinle, ne de Alevilikle bir alakası vardır. Hele Kürt alevicilikle hiç mi hiç alakası yoktur, bunun doğmasıdır.

Alevilik, gerçekte Kürt direnççiliğinin tarihte gelişen bir biçimidir. Bunu böyle değerlendirmek gerekiyor. Yine nakşicilik de bir Osmanlı tarikatçılığıdır. Egemen aristokratların tarikatıdır. Ve günümüzde de devletin resmen örgütlemek istediği bir tarikatıdır. Tekrar vurgulamakta yarar var. Bunun ülkemize açılan kolları, İdris-i Bîlbili'den beri ajanlık biçiminde faaliyet göstermişlerdir. Bugün en büyük nakçı şeyhi geçiren Kamran İnan aileni, hükümetin ülkemizdeki temsilcisidir. Dolayısıyla bu tarikatın tam bir ajan kurumunda olduğu açıktır. Gayrimillî niteliği ortadadır.

İşte son gelişmeler dolayısıyla, biraz daha çarpıtılmak istenen nakşicilik, alevicilik üzerine, yine Refah Partisi ve son günlerdeki laiklik tartışmaları, cılayetleri üzerine de söyleyebileceğimiz bunlardır. Bu temelde, tarihi doğru kavramak, güncel siyasal gelişmeleri doğru değerlendirmek, sahip çıkılması gerekene doğru sahip çıkmak, karşımıza almamız gerekene de doğru bir şekilde karşı çıkmak büyük önem taşıyor.

Geleneksel Türk sol yaklaşımları çok hatalı yaklaşımlardır ve kemalist yaklaşımdan öteye geçmemektedir. Burayı da düzeltiyoruz. Kemalist yaklaşımı değil, devrimi, halkların çıkarlarını ve tarihsel temelli olan yaklaşımı esas alıyoruz. Özellikle oynamak istenen bu alanda her türlü çarpıtmayı bu temelde karşılamak artık mümkündür. Doğru karşılık vermek, doğru tutumlar almamak önemlidir ve ihmal edilmemelidir. Bunun için gerekli örgütlemeleri yapmalıyız, tarikatlara ve mezheplere de ulaşmalıyız. Doğrusu nedir, ortaya koymalıyız. Çünkü hep karşıyız demekle bu işi içinden çıkılması olanaksızdır. Neye karşıyız, neye karşı değiliz? Neyi nasıl düzeltir, neyi nasıl dönüştürürüz? Neyi nereye kanallize etmeliyiz? Öngörü kadar, uygun oran ve örgütlenmelerle de üzerine gitmeli, görevlerimizi yerine getirmeliyiz. Bu konuda daha fazla gerçekleri görmek, daha fazla yaratıcılık, yurtseverliğe yaklaşıyor, demokrasiye yaklaşıyor. Daha güçlü kitle temeline kavuşturur.

Devletlerin yüzyıllarca çarpıttığı ve bağları çıkardığı halk yığınlarını, gerçekten sapıklık derecesine varan birçok olumsuzluklardan kurtararak doğru bir yola getirirken, kendi özünü yabancı konumuna da son vermiş oluruz. Özünü dönüştürür. Bu temelde bir yurtseverlik ve demokratik mücadeleyle kendilerine gelebilecekleri gösteririz. Halklar daha şimdiden bu doğrultuya girmiştir. Bugün hiç de İslamcılıkla ilgili olmayan AHD, Pakistan deneyiminden Bangladış ve Fas'a kadar gelişmeleri İslamcılık adına, ilim İslamcılık adına saptarmak istiyor. İşte buna dünya çapında verebileceğimiz yanıt ve yaklaşım da böyledir. Her zaman egemenlerin kullanmak isteyebilecekleri çeşitli ideolojik-siyasal birlikimleri, devrimciyi doğru ele alır, eleştirir ve doğru yapar ve yerine neyin konulması gerektiğini uygun araçlarla belirtirler. Ve bu doğru ve sonuç alıcı bir tutumdur.

Ekim 1990"

Cizîra Botanlı Rojîn'den İzmirli Tûrkan'a

Rojîn sîzî konuşçûk

Foto: Berxwedan

Sevgili kardeşim Tûrkan,

Ben, Şirnak'ın Cizre ilçesinde yaşıyorum. Geçenlerde televizyonda yapılan ortaokullar arası hîlgî yarışmasını seyrediyordum. Senin içinde bulunduğun grup çok güzel yarışıyordu. Ablam diğer grubu, ben de sizin grubu destekliyordum. Sizin kazanmanızı istiyordum doğal olarak. Bu nedenle ben ve ahlâm da sizinle birlikte yarışıyorduk.

Siz ve diğer grup sunulara iyi cevap veriyordunuz. Sıra coğrafya sorusuna gelmişti. Önce "Torbali hangi ile bağlıdır?" sorusunu diğer gruba sordular. Onlar da "İzmir" diye cevap verdi. Siz de "Cizre hangi ile bağlıdır?" diye sordular. Ama siz cevap veremediniz ve yarışmayı kaybettiniz. Onun için ben çok üzülüdüm. Bunun üzerine ben sana mektup yazmaya karar verdim. Eğer sen de bana yazarsan sevinirim.

Arkadaşım: mektubuma önce kendimi biraz tanıtarak başlamak istiyorum.

Ben 12 yaşımdayım. Ortaokul 1. sınıfa gidiyorum. Boyum 1 metre 30 santim, kilom 15, saçlarım siyah ve o kadar güzel ki, babam keşmekeşi istemediği için belime kadar geliyor. Gözlerim ise kömür karası.

Biz üç kardeşiz. Ablam Berivan liseye gidiyor. Kardeşim Welat ise henüz üç yaşında. Annem ev kadını, babam ise memurdur.

Biraz da bulunduğumuz şehirden, Cizre'den bahsedeyim. Cizre Şirnak iline bağlıdır. Nüfusu 35 bin kişidir, yani çok küçük bir kazadır. Ama çok şirin bir yer ve Cizre'yi çok seviyorum. Hele önceleri daha çok güzeldi. Annem bunu aklıla anlata bitiremiyor. Çok güzel geleneklerimiz varmış. Ama şimdi devlet yasaklamış. Niye yasakladıklarını bilmiyorum. Fakat yasaklanmasına çok üzülüyorum. Çünkü annemi anlattığı oyunları oynamıyoruz.

Son birkaç yıldır askılar daha da artarak yoğunlaştı. Huzurumuz kalmadı. İstediğimiz zaman yaylalara bile gidemiyoruz, hayvanlarımızı otlatamıyoruz, arkadaşlarımızla kirlere gidip oynamamıza bile çoğu zaman yasak koyuyorlar. Burada kasabamızın nüfusu kadar asker polis var.

Hirçok okulumuzda askerler yerleşmiş. Oralarda insanlara çok kötü işkenceler yapıyorlar. Geçenlerde bir amcamı o kadar çok dövdüler ki, sonradan ölü. O amcamın beş çocuğu vardı. Onlar şimdi öksüz kaldılar. İnşallah bundan sonra kimseyi öldürmezler.

Bir de geceleri sokağa çıkmıyoruz. "Yasak" diyorlar. "Niye yasaktır" da diyemiyoruz. Çıktığımızda bizi dövüyorlar. Sizin oralarda da sokağa çıkma yasak mı?

Geceleri aradan gelip evimizi arıyorlar. Hôylese anlarda çok korkuyorum. Bazen de babamı evimizin içinde dövüyorlar. Bu daha çok zoruma gidiyor. Eşyalarımızı dağıtıyor, yırtıyor ve kırıyorlar. Benim ve Welat'ın oyuncaklarını kırıyorlar. Geçenlerde hobeğimin elbiselerinin renkleri Kesk û Sor û Zer (Sarı-Kırmızı-Yeşil) diye yırtıldı. Niye yırtıldıklarını sordum, "Yasaktır" dediler. Ilıç renkler yasak olur mu? Senin bebeğinin elbiselerini de yırtıyorlar mı?

Buradan her gün çok uçak geçiyor. Hepsi de rüzgar gibi hızlı uçuyorlar. Babam bu uçakların niye çok uçtuklarını sordum. Babam bu uçakların Cizre'nin yakınında, "Cizî Dağı'na bomba atıyorlar" dedi. Orada bulunan gerillaları öldürmek istiyorlarmış. Gerillalar da onlara karşı direniyorlarmış. Gerillalarla askerler arasında giddetli çatışmalar hala devam ediyor. Bizim burada herkes gerillaları seviyor, onlar herşeyi bizim için yapıyorlar. Geçen gün bir uçak yine gitti. Biraz sonra patlama oldu. O kadar büyük oldu ki, okulumuzun ramaları neredeyse hepisi kırılıyordu. Eve gelince hemen babama sordum. Uçaktan bir bomba düşmüş. Babamın dediğine göre, iyi ki kasabaya düşmemiş. Yoksa hepimiz ölecektik. Ne korkunç değil mi?

Arkadaşım, işte böylece kasa da olsa hem beni hem kasabamızı Cizre'yi tanımış oldun. Eğer sen de bana lamir'i yazarsan sevinirim.

Mektubuma son verirken sana, allene ve tüm arkadaşlarına selam ve sevgilerimi yolluyorum, gözlerinden öpüyorum.

Arkadaşın Rojîn / Cizre

Kürdistan ananın hikayesi

Bir varmış bir yokmuş, bir toprak ana varmış. Bu toprak ana çok eziyetler çekmiş. Toprak ananın üzerinde üç çeşit insanlar yaşarlarmış. Bu insanları şöyle sıralayabiliriz: Birincisi; toprak anaya bağlı ve şerefli olanlarmış. İkincisi; toprak ananın öz çocukları, ancak sütü bozuk olanlarmış. Üçüncüsü ise; şerefsiz insanlarmış.

Toprak ananın çocukları toprak anaya çok bağlıymışlar. Bir gün şerefsiz insanlar gelmiş toprak ananın üzerine. Ve toprak ananın çocuklarını öldürmeye başlamışlar. Bu çocukların içinden sütü bozuk olanlar da çıkmış. İşte o kötü ruhlu insanlar toprak anayı parçalamak istemişler.

Toprak ana çocuklarının böyle öldürülmesine izin ver-

memiş ve ölmesinler diye çocuklarına kollarını açmış. Toprak ana böyle eziyetlere uğramış ki, anlatması zor.

Bu toprak ananın ismi Kürdistan ana olmuş. Kürdistan ananın üzerindeki insanlar kendilerini korumak için dağlara çekilmişler ve dağlarda kendilerini yetiştirmişler... Ama kötü ruhlu insanlar onları yine serbest bırakmamışlar. Onları bombalayıp öldürmeye çalışıyorlarmış.

Yıllar geçti. Kürdistan ananın çektiği acılar bitmedi. Çocukları onu unuttular.

Fakat bir gün Kürdistan anayı yeniden hatırlayanlar oldu. Ve onun için savaşılmaya başladılar. Düşmanlarını vurdular, kendileri vuruldu ama pes etmediler, boyun eğmediler. Zaten bu savaşlarda hep haklılar

kazanırdı ve yine öyle olacaktı.

Bu savaşta haklı olanlar giderek çoğaldılar ve düşmana daha çok darbeler vurdular. Bu haklı olanların içinden öyle insanlar çıktı ki, çok çok kahramanlardı. Bazıları kendilerini yaktılar, bazıları aylarca yemeyip içmeyip ölüm orucuna yattılar. Bunların hepsi Kürdistan ana için yapıldı.

Savaşlar. Yine savaşlar. Öldüler ama güzelli Kürdistan analarından vazgeçemediler. Beş devlet hep beraber saldırıyorlardı. Buradan vuruyorlardı, oradan vuruyorlardı Kürdistan anaya.

Kürdistan ananın gerçek evlatları onu yalnız bırakmadılar. Onun için hep savaştilar ve bu savaş hala devam ediyor.

Özgür (13 yaşında)

Kürdistan çocuklarından

Kürdistan'da gelişen devrimci mücadeleye paralel olarak metropollerde de yavaş yavaş serhildanlar gelişmeye başlıyor. Bu gelişmeler, sömürgecilerin Kürdistan'da uyguladığı insansızlaştırma politikalarının artık geri teptiğinin bir göstergesidir. Başta İstanbul olmak üzere Ankara, İzmir, Adana, Bursa vb. birçok şehir-

de serhildanlar gelişmiştir.

Kürdistan'da gelişen bağımsızlık mücadelesinde en çok hakkıyı biz çocuklar gördük. Söğünleri ana babalarla birlikte biler de çekmekteyiz. Öyleyse arkadaşlar bu mücadeleye biz de gücümüz oranında katılalım, çünkü bugünün çocukları, yarının büyükleriyiz. Bugün gerillanın kanıyla, canıyla

la yaratmaya çalıştığı bu değer bizlere emanet edilecektir. Bu değerın yaratılmasında Filistin'de olduğu gibi biz de destek verelim.

- Yaşasın bağımsızlık ve özgürlük!
- Yaşasın YZWK!

Yekûtiya Zarokên
Welatparêzên Kurdistan

Gerillanın emanetini devralmaya hazırlanıyor çocuklarımız

Foto: Berxwedan

Çîroka roviyê kal

Roviyekî kal hat gundekî, ku dîkek û çar mirîşk li ser serguhê wî bûn. Çawa çavên dik li rovi ket xwe gî kir û gûte mirîşkan:

- Zû bazdîrî male. Vaye roviyek tê.

Rovî kal bû û êdî nema tiştek ji dîhat. Lewma di destê wî de tene fel û daf mabûn. Rovî bi dengê ku hawerîya dîk pe were bang kir dîk û got:

- Bîrayê dîk, welle min tobe

kirîye. Êdî ez wan tiştên nebaş nakim. Were em destê bîrayetiyê bidîn hev.

Dîk got:

- Gelek baş e. De were paş serguh em li wir rûnin.

Li paş serguhi du-sê kûçikan bi xezib hebûn. Dîk dixwest rovi bibe cem wan, ji bo ku rovi tişteki bike, hema kûçik werin gazîya wî.

Le rovi ji dixwest bîrîtîle pişt serguh û dîk bigire. Gava

rovi û dîk fitîlîn pişt serguh, rovi diranên xwe qîç kirin û hat dîk. Dîk li kûçikan nêrî û bi awîrên çawan gazî kir wan.

Kûçikan erîş kir rovi. Bû qarîna rovi û haza heta ku westiya. Piştê bi xwe fîdî û got:

- Ez tobe dikim, ku ez cardin ji biçim gundan. Min diqot em rovi xapînkâr in. Le dîbe ku ji me xapînkartir ji hebîn. De were li hâlê me we gawe.

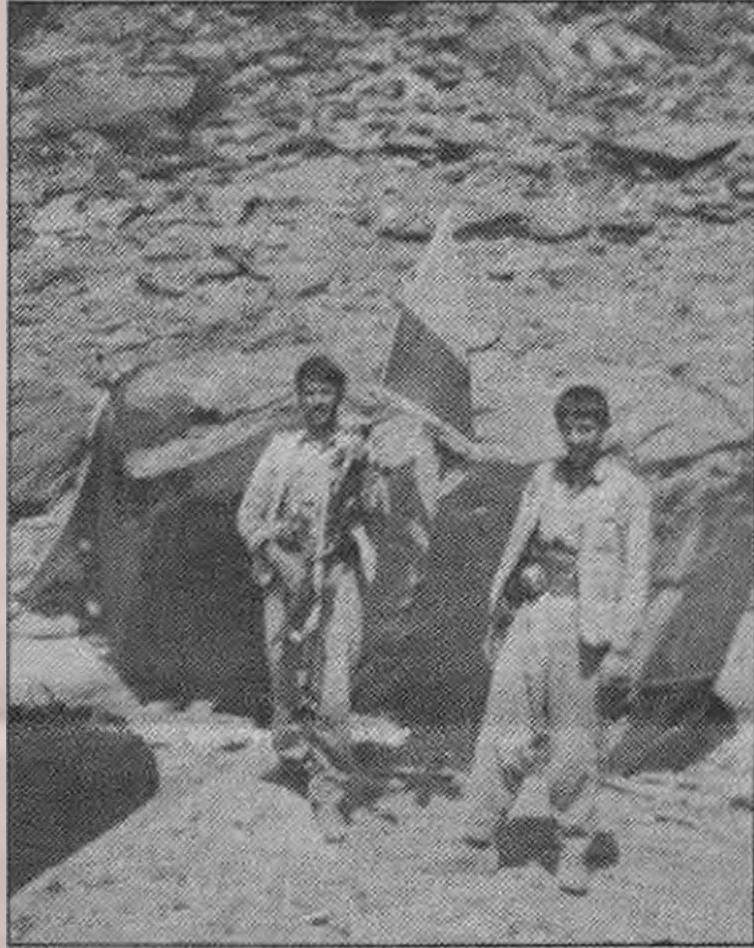
Ji Libya Xelîl

Bir çarpışmanın ardından

Birecik'in Ayran kasabası kırsalında Temmuz ayında 3 kişilik ARGK grubu bir ağacın gölgesinde konaklar. Kalazan köyünden bir kız çocuk ile erkek çocuk tarlasında çalığmaya giderlerken, silahlı ve kuşanmış ARGK savaşçıları görürler. Çocuklar korku ve panik içinde kaçarak köylerine giderek gördüklerini köyde anlatırlar. Bu fırsatı bilen satılık bir hain, emin olmak için keşfe çıkar. ARGK gerillalarının yerini tespit eder ve muhtarın evine koşar. Muhtar durumu karakola telefonla bildirir. Karakol komutanı işbirlikçi haini karakola çağırır ve ihbarı yazılı olarak yapmasını ister.

malarına rağmen, bir tepki gösterilememiş, hiç kimse birşey yapmaya girişmemiştir.

TC, Kürdistan'ı Kürtlerden arındırmanın hesapları içindedir. Kürdistan'ı adeta yeniden işgal ve istila seferleri düzenlemektedir. Bir yandan kontr gerilla görevi gören öğretmen, imam, maliyeci, PTT memuru ve ziraatçı kişilikli memurlar yerleştirilirken, diğer yandan yapılan askeri yığınak karakol binalarına sığınarak belediye binası ve benzerine yerleştirilmektedir. Ayrıca halka gözdağı vermek için belediye binasının üst katına ağır otomatik silahlar yerleştirilmiştir. Ve bu silahlarla gecenin geç

hiçbir suçu bevaapsiz bırakmayacaklar

Foto: Berxwedan

Kısa bir süre sonra 70-80 kişilik TC ordu birliği gerillaları çembere alarak kuşatır. Diğer karakollardan da gelen takviye askerlerle sayı 600'ü bulur. Ve çatışma başlar. Düşman çatışmada büyük kayıp verirken, ARGK gerillalarından Tuncer ÇOBAN ve İbrahim Halil BAYSÖZ şehitler kervanına katılırlar. Diğer savaşçı da emir düşer.

Barbar Türk subayı şehit gerillaları traktörün arkasına bağlayarak köyün içine kadar sürükler. Köy halkını da köy meydanına toplayıp vahşetini izletir. Barbarlıklarını daha da ilerleten düşman, şehit gerillaların uyguladığı vahşetin video kamerasıyla çekimini yapar. Diğer yandan camî hoparlöründen halka yönelik konuşmalar yapar.

12 Eylül faşist darbesinden sonra Kürdistan'ı hoşaltma ve insansızlaştırma hareketi başlatılmıştır. Bu göç ettirme politikası alan üzerinde oldukça tahrikar bir rol oynamıştır. Egemen kılınmak isteyen ruhi şekillenme, "bireysel yaşamı kurtarmanın yolu yurtdışına göçtür, varını-yoğunu sat ve değerlerine yahanılacak" biçiminde olmuştur. Bunun sonucudur ki, Avrupa'nın birçok ülkesine mülteci olarak göçmüştür. Neredeyse her köylerde erkek ve gençlik kalmamıştır, kadınlar dışında. Kalanları üzerinde ise pasiflikasyon egemen kılınmıştır. Bundan dolayıdır ki, önce vahşet uygulama-

saatlerine kadar rastgele atıp açılmaktadır. Böylesine gövde gösterisi yapan sömürgeci askerler, operasyonlara çıktıklarında korkularını da gizleyememektedirler. Devriyeye çıkan askerler en az 20-30 m. mesafeyle ve elleri tetikte dolaşabilmektedirler. Sömürgeci komutanlar ise atlıkları en küçük bir adımda bile korumasız dolaşamadıkları gibi, sıkı koruma tedbirlerini de ihmal etmemektedirler. Başka bir ülkeyi işgal etmenin bedeliniz kalmayacağını bilen sömürgeciler, bu bedeli nasıl ödeyeceklerinin de telaşını yaşamaktadırlar. Bundan dolayı da tayinlerinin ne zaman Türkiye'nin kentlerinden birine çıkacağını sabırsızlığı içindedirler.

Sömürgecilerin tüm çabalarına rağmen, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin etkileri bu alan halkımızı da sarmış durumdadır. Kurtuluşa olan ilga artmıştır. Şehit düşen 2 gerillanın kahrmanına direnişi büyük bir saygı uyandırmıştır. İçten içe sevgiyi, sempatiyi geliştirmiştir. Bu çatışma ardından Ayran köylüleri de kendileriyle bir hesaplaşma içine girmişlerdir. Neden bir şey yapmadıklarının hesabını kendilerine sormaktalar. Neden sömürgecilerle darbe vurulamadı? Neden sömürgeci askerlere pusu kurulamadı? Bu tür sorularla acılarını hafifletmeye çalışmaktalar.

Berlin'den bir yurtsever

PKK, halka karşı işlenen her suçun karşılığını mutlaka verir

Mardin bölgesinin bazı köy ve kasabalarında Süryani hristiyanlarla Kürt müslümanlar birlikte, bazı köy ve kasabalarında ise sadece Süryaniler yaşamaktadırlar. Bu bölgede yaşayan Süryaniler yüzyıllar boyunca katmerli baskılara maruz kalmışlardır. Günümüzde ise son kalıntıları da yerinden yurdundan kopmakla karşı karşıyadır. Süryani halkı bütün mal varlığını yerinde bırakarak Avrupa'ya göç etmek zorunda kalmıştır. Geride kalan tek-tük aileler de daha fazla barınma şansı bulamamış, çaresizlik içinde kalmışlardır. Bu, tam da TC'nin işini yaramıştır. TC, Ömanlılar'dan kalma mirasla bölge üzerine yüklenmiştir. Kürdistan'da yaşayan halklar ve azınlıkları önce birbirlerine kırdırarak, daha sonra da güçsüz kalanları kendi bünyesinde eritmiştir. (...)

Mardin alanındaki Süryanilerden buğaltılan bazı köy ve kasabaların isimlerini vermek istiyorum. Arbo, Keferbê, Helex, Binkelbe, Gire Rıyan, Gundike Hene, Bira Guran, Hêşûrek, Hespiat, Temerze, Sarê, Xirbê Tavê, Batê. Çiftlik ve Kûlt Maran köyleri ile Kerboran, Stewr, Mehsert ve Gerrewa ilçeleri.

1988'den bu yana Süryani göçünün daha da arttığını görmektediriz. Hiç kimse kendi malvarlığını ve ülkesini kendi rızasıyla terk etmek istemez. Ancak çaresiz kalan insanların çareyi ülkesini terk etmekte bulmuştur.

TC'nin bu alanındaki uygulamalarının yanısıra, para için kendisini satan, halkına ihanet eden hain Kürtler de az değildir. Böylesi Kürtler ne zaman uyanacak? 20 yüzyılın son çeyreğini yaşarken, egemen güçlerin halklar

arasında ektiği kin ve rıfak tohumları henüz ortadan kalkmamıştır. Kürdistan'da bunun tohumlarını eken ve bu politikaya alet olan işbirlikçi hainleri temizlemenin zamanı gelmiştir.

Enhil köyünde meydana gelen bir olayı anlatmak istiyorum. Olay şu: Bir grup silahlı, Enhil köyünde yaşayan Süryani bir ailenin kapısına dayanır. Silahlı kişiler kapıyı çalarak, PKK'li olduklarını belirtirler. "Biz dışarıdan geliyoruz, bize ekmeğin verin. Eğer ekmeğin vermezseniz evle birlikte kepinizi havaya uçururuz" derler. Korku ve panik içinde aynı zamanda çaresiz kalan köylü S. Bulut ekmeğin vermek için kapıyı açar. Kapı açılır açılmaz, silahlı 4 kişi içeriyi zorla girer. "Biz ekmeğin için değil, sizi öldürmek için geldik" deyip ellerindeki otomatik silahlarla rastgele taramaya başlarlar. Aile reis Bulut olay yerinde can verir, diğer aile fertleri kan içinde ölümle başbaşa hırakılır. Olaydan çok sonra TC askerleri gelir ve yaralıları Midyat Devlet Hastanesi'ne kaldırır. Yaralıları, orada hiçbir müdahalede bulunulmadan Mardin Devlet Hastanesi'ne havale edilirler. Orası da Diyarbakır'a havale eder. Ağır yaralı insanlar üç gün boyunca dolatılır. Üçüncü gün Sami Bulut da kurtarılamayarak ölür. Geriye kalan aile fertleri ise sakat kalarak ölümün eşliğinden dönerler.

Acaba bu barbarlığı yapanlar kimlerdir sorusuna gelince, olayı yaratanlar aynı köyden olduklarından Bulut ailesi onları hemen tanımıştır. Olayın failleri isimleriyle birlikte belirtilmektedir. Bunlardan ikisi aynı köy-
lüdür. Üçüncüsü Epa'de ka-

lan ve despotluğuyla nam salmış bir işbirlikçidir. Diğerleri ise, Kerboranlı olup imamlık maskeyle cinayetlere karışan bir köyün imamıdır. Bulut ailesi bunlar hakkında davacı olmuştur. Fakat bir hafta sonra hepsi serbest bırakılmışlardır.

TC basını olayı şöyle yansıttı: 1.5.1990 tarihinde PKK teröristleri Enhil'de Bulut ailesine baskın düzenlediler ve bütün aile fertlerini taradılar.

TC basını olayı nasıl yansıtsa yansıtsın, olayı görgü tanıkları çok iyi biliyorlar. Bu tür yalan haberlerle hiç kimseyi inandıramayacaklar. Hiçbir Süryani ferdî bu habere inanmamaktadır. TC'nin yürüttüğü kirlî savaşın ürünü olduğu herkes tarafından bilinmektedir.

Yukarıda ismi geçen unsurların faaliyetleri bununla da sınırlı kalmıyor. Kerboranlı namılı işbirlikçi cellad imam geçmişte olduğu gibi şimdi de TC'nin talimatlarıyla, din ve mezhep çelişkileriyle halkı birbirine kırdırma aracı yapıyor. Örneğin köydeki müslümanları camide toplayarak direkt MİT'in talimatı olan vaazlar veriyor. "Süryaninin malı haramdır, onu öldürmekse yapılacak bir saptır" benzeri tahrik edici sözlerle müslüman köylüleri Süryanilere karşı kışkırtıyor.

PKK, Kürdistan'da işlenen hiç bir suçu karşılıksız bırakmamış, intikamını mutlaka almıştır. İnsanlığa karşı işlenen bu suçun da mutlaka hesabını soracağına dair olan inancımızı hiçbir zaman yitirmedik.

Süryani yurtsever A. İ.

Çağrım Avrupa'daki tüm anne ve babalaradır

Biz Kürdistanlılar ülkemizin dışında mülteci olarak yaşamak zorunda bırakılmışız. Anne ve babalar olarak bu alanda üzerimize düşeni yerine getirmekle mükellefiz. Fakat bir bunun ne kadarını yapıyoruz? İşte biz bu soruyu kendimize sorduklarımızda, bunun neresindeyiz, ne kadarını yapıyoruz?

Halk olarak bölgemizde, parçalanmışlık yetmişyirmiş gibi, bir de Avrupa kültürünün etkilerini taşıyarak buna özneniz. Bazılarınızın alevî inanışınızda, bunun neresindeyiz, ne kadarını yapıyoruz?

Ülkemiz Kürdistan'a dönmenin zamanı gelmiştir. Oraları dönelim ki, vatanımız rahat etsin. O zaman önderlerimize ne kadar bağlı olduğumuz, ne kadar bağlı olduğumuz anlaşılabilir. O kutsal topraklara vahşi, canavar düşmanın çıkmak üzere olduğu inisi inisi inisi. Biz bu gerçekleri görelim ki, düşmanı ülkemizden söküp atmasını öğrenebiliriz. Eğer bunu yapmazsak, kahrmanın şehitlere en büyük kötülüğü yapmış oluruz. Diğer küçük hesaplar içinde olacağımızda, büyük dava, bağışımız ve değer Kürdistan hesapları içinde olacaktır. Hesaplarımızı doğru yapalım. Uğruna cefa çektiğimiz çocuklarımızın hayatını kurtaralım.

Yalım. Kendimizde bir hakalım, insanlığın neresindeyiz, bunun ne kadarını görüyoruz. Gençlerimiz daha gelecek yaşında, henüz insanlığın tanınmadan evlendirmeye kalkışıyoruz. Bu kimin fevkesidir? Elbette düşman. İşte buna dur demenin zamanı geldiğinde, dur diyemiyoruz. İşte o zaman düşmana hizmet etmiş oluruz. Yok, eğer dur demesini bilsek, düşmanı bize hiçbir şey yapmaz.

İçinde yaşadığımız durumu gördüğümüz kadarıyla elimizden de olsa aktarmaya çalışalım. Bir yurtsever olarak böyle bir görev yerine getirmenin sorumluluğunu duyarak gazetemiz Berxwedan'a gönderiyorum.

Başınız, birleşik ve demokratik bir Kürdistan'da görüşmek dileklerinde devrimci sebatlarını ilettilerine. Çalışmalarınızla başınız diliyorum.

Nurhak Değlî'nin başını çok özledim. Ayranı, ağıni vermeyi hiçbir şeye. Dönelim güzel vatana ay haberi. Vatan perşansa oğar bunda kalmak olmaz bize.

Basel'den bir yurtsever

Küba'dan Kürdistan'a mesaj

"Er veya geç kazanacak olan biziz"

Selim Ferat, Sami Emir

Kürt aydınının mantığı, ahlakı, politik ve sınırsal yapısı ile ilgili tartışmalar yoğunlaşmaktadır. Kürt aydınının kimliği sorunu konusunun özünü oluşturmaktadır. Türk-Kürt karışımı aydınların var oldukları bilinmektedir. Kürt olduğunu iddia eden, bir türü "Türk karışıklığı"ndan kurtulmayan aydınlanma çabalarının olduğu ise yakın dönemimize rastlanmaktadır. Türk aydını var mıdır? Bu soruya cevap vermekte zorluk çeken "Türk aydınları" taktik edildiklerinde, "Kürt aydını" olduğunu iddia eden bir Kürt okumalarının, olmayan bir orijinalin kopyesi olduğu ortaya çıkmaktadır. Sayın İsmail Beşikçi'yi düşünce tutarsak, Türkiye'de ulus aydını ile karşılaşırız. Bu aydın tipi karizmatiktir. Rasyonel aydındır. Ortanca düşüncüyü dile getirdiği için, her tabakadan insanın düşüncelerini bir anlamda kabul ettiği aydın tipi, rasyonel aydın budur.

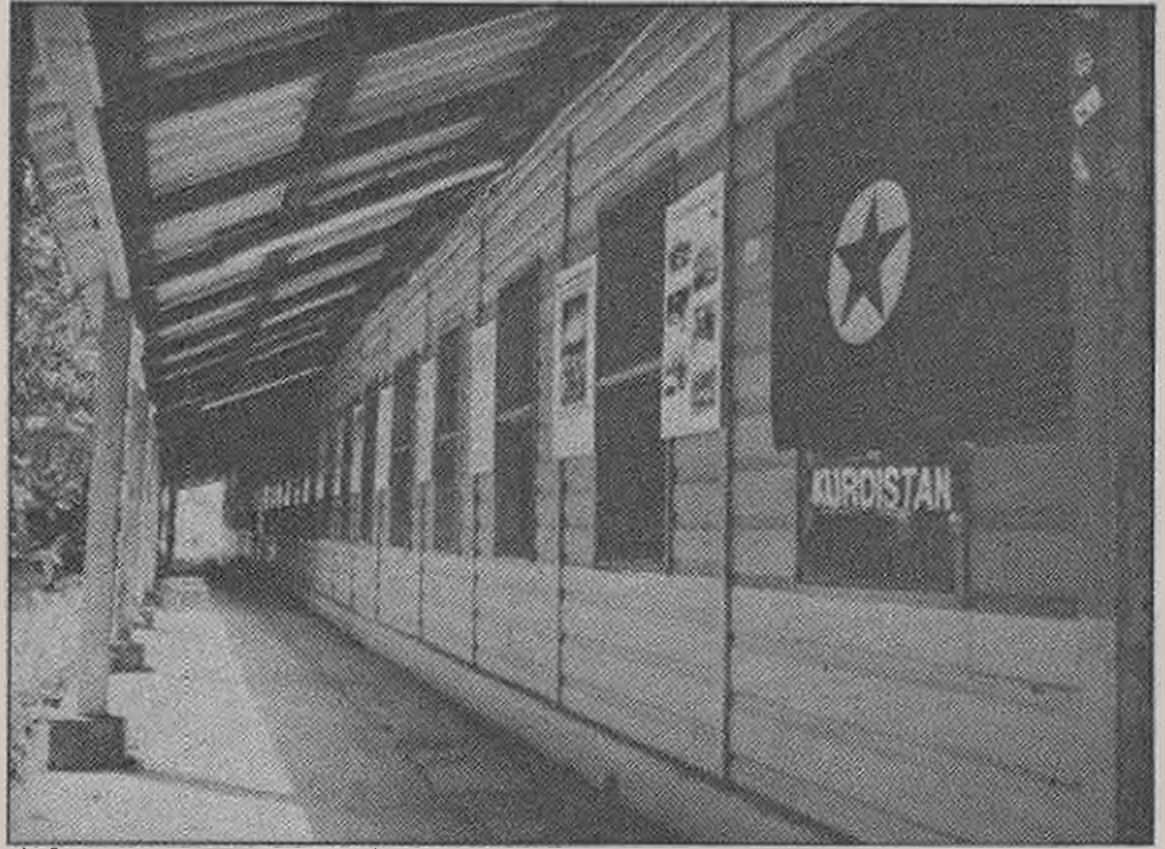
Kürdistan'da ise ulus aydını yoktur. Bağımsız bir Kürdistan olmadığı için, Kürt ulusu özgür değildir. Bu anlamda da, ulusun aydını oluşmamıştır.

Ancak Kürt aydınının oluşum devresi başlamıştır. Bu devre, illegalite, Kürdistan'ı bağımsızlaştırma mücadelesinin başlangıcına tekabül eder. Çünkü, zeminli olmayan hiçbir varlık olmaz. Şimdiye kadar Türk politik ve sosyal yapısının dışına çıkamayan bir kesimi, çabaları ne olursa olsun "Kürt aydını" olarak adlandıramayız. Kürdistan zeminini ya-

dın ekonomisi" ile ilgilidir. Üzerine basacağı toprağı olmayan kişi aydın olamaz. Bu toprak, ya bir ülkedir, ya devrim, ya da insanların toplumsal hedefleri için yürüyüşlerinin zemindir. Önemli engel aşmak yeteneğine sahip olmayan insan aydın değildir. Bu anlamda da, Türk sömürgeciliğini pratikte aşamayan insan "Kürt aydını" olamaz. Eğer konuyu böyle koyarsak, o zaman, Kürdistan'da "Kürt aydını"nın 1984'te başlayan gerilla mücadelesi ile biçimlendiğini resimleyebiliriz. ARGK gerillası ve ona bağlı olan, veya onu yönlendiren her güç bu anlamda, TC engelleri ve sınırları dışında hareket etmektedir. O'nun içindir ki, yazdığımız gibi bu devreyi "Kürt aydını"nın oluşum devresi olarak belirledik. Ancak bugüne kişilik veren bu aydın, gelecekte, bağımsızlaştırdığı ölçüde, Kürdistan'da "Kürt aydını"ni üretecektir.

Yukarıdaki tartışmamızın, koyduğumuz başlık ile büyük ilgili olduğunu, bu yılın Eylül ayında Küba'ya yaptığımız yolculuğun başlangıcında gördük.

Küba'ya bizden önce Kürtlerin gittiklerini, Havana'daki duvar yazılarından biliyoruz. "Hemingway Kahvesi" olarak bilinen "Rodeguita del Medio"nın duvarlarında, binanın karşısında bulunan duvarda büyük harfler ile yazılan "Kürdistan"ı gördük. Biz ise, enternasyonalist dayanışma amacı ile Küba'ya her yıl gitmekte olan, "Jose Martí Çalışma Ekibi" ile birlikte Küba'ya gidecektik. Neden ve hangi temelde Küba'da olduğumuzu açıklamak durumunda idik. Kürt olmanın bir kimlik olduğu doğrudur. Ancak "Kürt"

16 Eylül 1991, Küba Kürdistan sergisinden bir görüntü

nergisli" hazırladık. Bu serginin tanıtım yazıları Almanca, İngilizce ve İspanyolca olarak hazırlandı. Serginin ilk panosunun öncesi asılmak üzere ERNK bayrağını birlikte götürdük.

Küba'da bulunduğumuz dört hafta zarfında, birçok Kübalı yoldaş ile tartışma imkanlarımız oluştu. Sovyetlerin tarih sahnesinden çekilmesi, Küba'yı yordand dünyayı keşfetmeye uğraşan bir güç olarak tanıdık. Bir dönem öncesine kadar sadece Sovyetler ve birçok Arap devleti ve özellikle Irak kanalı ile Kürdistan'ı tanıma imkanını bulan Küba, Kürdistan'ı adeta yeniden tanıma gayretini gösteriyor. Resmi Küba politikacıları ile yaptığımız ilk görüşmeden sonra, gelişimizin haberinin çok kısa bir zamanda Küba Komünist Partisi Merkez Komitesi'nde yapıldığını, MK üyesi birçok yoldaşın birbirinin akabinde bizi ziyaret ederek tartışmalarının Kürdistan konusunda ne kadar duyarlı olduklarını açıklamaya yeter.

Bizim Küba'da iken açıklık getirmek istediğimiz konuların başında ise, Körfez savaşı sırasında Küba'nın BM'nin 688 Sayılı Kararnamesine karşı kullandığı "hayır" oyunun ortaya çıktığı problem oldu. 688 Nolu Kararname'ye göre "Kürtleri korumak için bir bölge oluşturulmak amacıyla, Irak'ın kuzeyine çeşitli ülkelere gönderilen silahlar askeri güç gönderilmesi" öngörüyordu. Zimbabve ve Yemen'in yanı sıra Küba'da bu kararnameye karşı hayır oyu vermişlerdi. Bunun üzerine 12-14 dolaylarında bir Kürt grubu 6 Nisan 1991 günü Almanya'nın başkenti Berlin'deki Küba Büyükelçiliği'ni protesto amacı ile işgal etmek istemişlerdi. İşgal eylemi sırasında büyükelçilik binasında bulunan yetkili ise havaya ateş ederek bu işgali engellemeye çalışmıştı. 24 Nisan 1991'de yayınlanan Küba Dağılımlı Halkağı'nın BM Kararnamesi ile ilgili tavrını gerektiren açıklamada: Kararnamenin "Irak'ın hükûmetinin Amerikan, İngiliz ve Fran-

ız birliklerinin yapacakları müdahale ile ayaklar altına alınacağı", Küba'nın ise hiçbir zaman "Kürtlerin ve diğer Irak uluslarının" haklarının çöğnenmesine müsaade etmeyeceği yazılmaktadır. Ayrıca Kürtlerin ulusal haklarının Irak rejimi tarafından kabul edilmesi ve özgürlüklerinin garanti altına alınması konusunda mecbur olduğu vurgulanmaktadır. ERNK ise 16 Mayıs 1991 günü yaptığı açıklamada, 688 Sayılı Kararname'nin redd edilmesi gerektiğini, bu kararnamenin "bölgede emperyalistlerin çıkarlarını koruyacağı ve böylece de Kürt halkının çıkarları ile bağdaşmadığı"nın anlaşılması gerektiğini yazmaktadır. Kürt grubunun Küba Büyükelçiliği'ni işgal etmek üzere yaptıkları eylemin eleştirildiği açıklamada, büyükelçilikten havaya ateş edilmesi de bir yanlış olarak değerlendirilmektedir. Ayrıca Küba'nın Kürdistan'ın ulusal kurtuluş mücadelesini tanıması ve Kürdistan'ı başka ülkelerin hükûmeti sâhası içerisinde görmemesini, Doğu-Batı çelişmesinde yapılanan eski "baraj" içerisinde birarada yaşama politikası gölgesinde çizilen politik çemanın değiştirilmesi gerektiği, Küba ve Kürdistan'ın kaderinin birbirine bağlı olduğu, Küba'nın ve Kürdistan'daki ulusal kurtuluş savaşının anti-emperyalist oldukları yazılmaktadır. Küba'nın 688 Nolu Kararname'yi reddetmesine neden olarak, bu kararnamenin anti-emperyalist-sömürgeci karakterini açığa çıkarması ve bunun ile ilgili olarak Kürt halkının kendi kaderini tayin hakkını tahdit koymadan istemesi halinde doğru bir temelde olacağı, aynı açıklamada hatırlatılmakta, ancak tüm bunlara rağmen ERNK'nin Küba'dan taraf olduğu vurgulanmaktadır.

"Her zaman güneş yeniden doğmaktadır"

Küba'da ilk görüşmemizi yaptığımız ICAP (Küba Halkları

Dayanışma Komitesi) Pınal Del Rio Bölgesel Temsilcisi Francisco Pando Perez Kürdistan ile ilgili sordumuz bir soruyu cevaplıyor:

"Küba'nın pozisyonu 1958'den bu yana değişmedi. Her halk kendi kaderini tayin etme hakkına sahiptir. Bu durumda olan her halk bizim dayanışmamızı kazanacaktır. Ancak hız dikkat etmek durumundayız, kapitalist örgütler bizim için yanlış ve negatif şeyler yazacaklardır. Onlar her zaman insanın zayıf bir yanına temas etmek için fırsat kollayacaklardır." Küba'nın Kürdistan'daki Gerilla hareketine yapacağı dayanışmanın ne olacağı konusunda sordumuz soruya verdiği cevap ise şöyle: "Her halk kendi mücadelesini angör-düğü biçimde verme hakkına sahiptir. Bir devrim ne iltirac ne de iltihal edilir. İnsanlar kendi mücadelelerinin yolunu bulup, devrimlerini başarıya ulaştırmanın imkanlarını bulacaklardır. Ancak tüm bunlara rağmen biz gerilla hareketlerini destekleyeceğiz, onlar ile dayanışmada bulunacağız, bunu onların başarılı olmaları için yapacağız, haklı bir dava için savaşçıları için her halükarda destekleyeceğiz. Biz kendimiz kolonileşmeyi yaşamadık. Biz emperyalizmin ve sömürünün ne olduğunu biliyoruz, bunu kendi benliğimizde yaşadık. Biz savaşacağız, halkımızın barış ve rahatlık içinde yaşamaları için yapacağız bunu. Siz kendiniz buradaki gerçeği görüyorsunuz. Bunun içindir ki her zaman tekrarlayacağız. Bu ülke bizim mülkiyetimizdir. Bu mülkiyeti koruyacağız. Hiçbir kimse ne bizim dostluğumuzu, ne de bizim prensiplerimizi satın alamaz. Bütün haklı savaşları selamlıyoruz. Ben tabiata inanıyorum. Yağmur, irtına, bulut ve kar, ancak her zaman güneş yeniden doğmaktadır. Çiçek açan güller her zaman benim için örnek olmuştur. Mütadeleyi bırakmayınız. Er veya geç kazanacak olan hızız. Bizim Kürt arkadaşlarımızla mesajımız budur."

DEVAM EDECEK

Sergiye önlleyen Küba'da yoldaşlar

kalayamayan kimse, kendisini "Kürt aydını" olarak ortaya koyacak bir kimliğe sahip değildir. Her manevrasında "Türk" engelleriyle karşılaşacaktır. Bu aydın kesiminin her tavizi vermesi zorlanması, çoğu kez de bunu yaptığı bilinmektedir. Nihayet son dönemlerde, "Ben hem Türk, hem de Kürdüm" diyen 'aydın'lar var olmuşlardır.

Burada tartışılan sorunun "Ay-

olmak beherliği gibi birçok kimliği de tarif etmektedir. Biz ise, Kürdün özgür bir insan durumuna getirecek gücün; bağımsız Kürdistan'ın biçimlenmesinin başlangıcını dayatan gücün anlatılmasını, iletmesini önümüzde görev olarak koyduk. Bunun için de Almanya'dan giden ekip (58 kişi) ile birlikte olan dört Alman yoldaşımızın büyük katkıları ile, ilk iş olarak bir çalışma programı ve 16 panoluk "Kürdistan

Dünya basınında Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi

Kürtlerin Ankara'ya "saldırısı"

Eleferya Tla Ynomla
19.12.1991, Kıbrıs

Kürt tabanlı Halkın Emek Partisi-HEP'in I. Olağanüstü Kurultayı Ankara'da başarı ile gerçekleşirken, büyük kargaşaya yol açtı ve Türk basını manşetlerinde önemli bir yer aldı.

Kongrede kendisine özel önem verilen PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN'ın annesi Ema Öcalan'ın fotoğrafları gazetele-
rin ilk sayfalarında yansıldı.

Yaşlı hayran Öcalan protokol sırasınca oturtuldu ve "anaların anası" olarak takdim edildi. 80-tün Kürt millet vekilleri önünden geçerek onu selamladılar ve elleri öptüler. Bu arada salonda Türk bayrağına yer verilmezken, yerini sarı, yeşil ve kırmızı renkli Kürdistan bayrağı aldı. Türkiye'deki açık ve resmi törenlerde olduğu gibi Türk millî marşı da okutulmadı. Katledilen HEP Diyarbakır İl Başkanı Vedat AY-DİN'in anısına yapılmış bir Kürtçe türkü söylendi. Kongrede; katılan 560 delege Kürtçe olarak "Yaşasın Kürdistan", "Yaşasın PKK", "Yaşasın Başkan APO" gibi sloganlar atıldılar.

Konuşmacılar, Kürt halkına karşı yapılan katliamları dile getirirken, özellikle M. Kemal Atatürk'ü Kürtlere karşı yapılan sistemli katliamların planlayıcısı olarak kınadılar.

HEP'in Genel Başkanlığı'na Feridun Yazar seçilirken yaşanan

hakta bir gelişme de, Devlet Bakanı Erman Şahin'in, "Türkiye'de 15 milyon Kürt var" şeklindeki açıklaması oldu.

Bazılarının PKK'nin yasal kanadı sayılan HEP'in kurultayı, Türk muhalefet partilerinin büyük tepkisine yol açtı. Liderler, "Her şey Demirel'in kararsız ve yumruğak politikasından kaynaklanıyor" şeklinde tepki gösterdiler ve Demirel'i, özellikle Diyarbakır'da yaptığı, "Kürt milletiyle tanıyoruz" şeklin-

deki açıklamasından dolayı yoğunca eleştirildiler.

Siyasi gözlemciler, HEP'in kurultayını "beklenmeyen bir gelişme" olarak nitelerken, bunun özellikle kemalist devletin başkentinde yapılmış olmasının "dü-
şünülmesi bile zor bir gelişme" olarak değerlendirilebileceğini vurguladılar.

Son günlerde Türk basınında yer alan başka bir konu da din sorunudur. Türklerin çoğunluğu müminlerdir. Kürtlerin ise önemli kısmı alevî dedikleri şii müslümanlardan oluşuyor. Türk devleti bugüne kadar Kürtlük ve Kürt ulusal kimliğine karşı "al-
vi" kavramını ulusal bir kavram olarak kullanmıştır. Şimdi de bizzat Türk Diyanet İşleri Dairesi, alevîlere bazı "haklar" tanıyacaklarını, böylece alevîlerle alevîlerin birliğini sağlayacaklarını açıkladı. Tabii yine Kürt ulusal kimliğine karşı kullanılması amacıyla.

Kürdistan sıcak bir kışta

Ki Şaria
11.11.1991, Lübnan

Türkiye'deki parlamento seçimleri, Irak Kürdistan'ındaki sorunların derinleşmesi ve patlama noktasına ulaşması, PKK'nin rolünün giderek artması; Kürt sorununun -ki Filistin sorunundan sonra gelmektedir ve Madrid Konferansı'ndan sonra bu sayfanın da dönüleceği şüpheleri yoğunluk kazanmakta. Ortadoğu'daki en temel sorunun olacağını göstermektedir.

Türkiye'de 20 Ekim'de yapılan seçimler birçok gözlemciyi hayrete düşürdü. Bunun nedeni ANAP'ın seçimden yenilgiyle çıkması değil, PKK'nin çok büyük bir başarı elde etmesidir. PKK, 1984 yılından beri Türk devletine karşı Kürdistan'ın hakim-sizliği için çok sıcak bir mücadele yürütüyor. PKK, kendi güç ve imkanlarıyla, verdiği mücadelesini destekleyen 23 milletvekili ni Türk meclisine sokmayı başardı. (...)

Türk devletinin yeni politikası konusunda PKK'ye yakın bir kaynak, Demirel başkanlığındaki yeni hükümetin Kürt sorununa karşı askeri çözümün dayatılacağına ağırlıklı olarak şiddet olduğunu söylüyor. Fakat askeri çözüm PKK'ye karşı hiçbir zaman Türk devletine bir yarar sağlayamaz. Bu zemin bir zamandır kanıtlanmıştır. Yine Türk ordusunun Irak-Türkiye sınırındaki saldırıları sırasında da, askeri saldırılarla PKK'yi ortadan kaldıramayacakları ortaya çıktı.

mandıraraklar" dedi.

Irak'taki 3 milyon Kürtü korumak amacıyla Türkiye'nin güneydoğusunda konuşlandırılan ABD askerleri, PKK'nin Türk askerlerine yönelik saldırılarına karşı herhangi bir önlem alamadılar.

ÖCALAN, bu konuda ABD komutanının kendilerine, "Siz bize karışmayın, bizler de sizin faaliyet bölgenize karışmayız" şek-

linde bir mesaj ilettiğini söyledi. Buna rağmen Ankara'nın görüşme masasına gelmesini teşvik edici ortamın mevcut olduğunu ileri süren ÖCALAN, "Avrupa'nın Türkiye'yi değişik şekillerde desteklemesi şiddete davetiye'dir" dedi.

PKK'nin bir eğitim kampında kendisiyle yaptığını 3 saatlik görüşme boyunca ÖCALAN, çok sıcak, kendisini iyi ve net ifade

PKK bu arada Kuzey Irak sınırını boyunca geniş bir bölgede (30 kilometrekareslik), Türkiye sınırına paralel olarak kamplarını inşa etmeyi başardı. Bu başarı Kürdistan Özgürlük Partisi-PAK ile yapılan birlikle -ki bu parti de Abdullah ÖCALAN'ı kendisine başkan olarak görüyor- önemli bir aşamaya ulaştı.

Diğer taraftan PKK'nin otoritesi Türkiye Kürdistan'ındaki geniş bir bölgede öyle bir aşamaya ulaştı ki, o bölgede sadece PKK'nin kararları geçerli. Sade-

ce Kürdistan'ta da sınırlı değil; PKK bir karar çıkararak Kürdistan'a gelecek herkesin PKK'nin Avrupa'daki bürolarından vize alması gerektiğini şart kıldı. Bazı Alman turistlerin yakalanmasından sonra PKK bürolarından vize alanların sayısı 600'e ulaşmış.

PKK'nin otoritesindeki bölge bazı PKK kaynaklarına göre 33 bin kilometrekare civarındadır ve Kürdistan'ın kalbi durumundaki Botan bölgesidir. 1992'nin 15 Ağustosunda bu bölgenin kurtarılmış bölge ilan edilmesi fazla uzak olmasa gerek. (...)

Diğer bir yan da C. Talabani'nin Türkiye ile PKK'yi uzlaştırma rolünün tamamen başarısızlığa uğramasıdır. C. Talabani PKK'den silahlı mücadeleyi bırakarak sorunu siyasi yollarla çözmesini istemişti. Abdullah ÖCALAN, bunu kabul etmedi ve PKK'nin silahlı mücadeleyi bırakması için, Türk devletinin öncelikle askerlerini Kürdistan'dan çekmesi, Kürdistan'da yürütüldü özel savaş durdurması ve Kürdistan halkına kendi kadrolarını kendisinin tayin etmesi imkânını vermesi gerektiğini açıkladı.

Bu arada PKK, C. Talabani'ye kendisini bir Kürt lider değil, Türk devletinin bir konsolosu olarak gördüğünü bildirdi. Evet, Türk devleti de Güney Kürdistan'daki boşluktan PKK dışında hiç kimenin bir yarar sağlayamayacağını çok iyi anlamış bulunuyor. PKK'nin gücü ve ağırlığı bu gerçeği gözler önüne seriyor.

A. A.

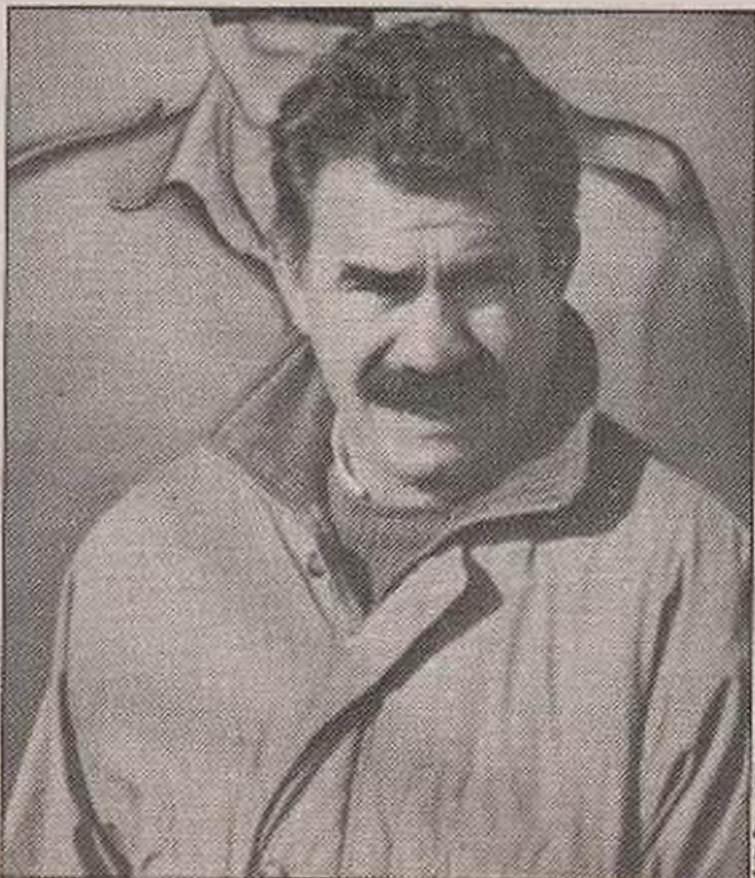
Kürtler Türkiye'ye, "şimdi konuş" diyor

The Observer
1.12.1991, İngiltere

NATO'nun güney kanadında Türk ordusunu savunma durumuna düşüren, geçmişte kısa süre hayret ettirici derecede başarılı Murus-Lendist Kürdistan İşçi Partisi, 8 senelik mücadelesinde 3.300 kişinin hayatına mal olan soruna barışçı bir çözüm bulunması için girişimlerde bulunuyor. The Observer'in kendisiyle yaptığı bir röportajda PKK lideri Abdullah ÖCALAN; Ankara'nın, Ekim ayında yapılan seçimle meclise giren 22 Kürt milletvekili aracılığıyla

görüşme yollarını açmasını istedi. ÖCALAN, "Biz silaha tapmıyoruz. Ben Türk hükümetine sesleniyorum. Onlara meclis yoluyla çözümün mümkün olduğunu söylüyorum" dedi.

ÖCALAN, tek taraflı ateşkesin intihar olduğunu, ancak iki taraflı ateşkesin mümkün olabileceğini söyledi. Ağustos ayından beri bölgede 100 kişiden fazla öldüğünü ve bölgede 100 bin asker ve jandarmayı meşgul ettüklerini, ancak buna rağmen gerillaların hiçbir eylem yapmadığı ihtiarında bulundu. Ve, "Rögar Ankara imkânı siyasetine devam edecek olursa PKK de eylemlerini dur-

eden, karşındakileri de dikte olarak düşünen bir kişi özellikleriyle dikkati çekiyordu. Devrimci şiddetin her zaman politikanın emrinde olduğunu ısrarla vurgulayan 42 yaşındaki bu lider, kadrolarının çoğu şii beldi.

Abdullah ÖCALAN hedeflerinin askerleri öldürmek değil, son zamanlara kadar dilleri bile yasak olan Kürtler için insanlığı yeniden sağlamak olduğunu söyledi.

ÖCALAN tüm Kürtler için hedefledikleri bağımsızlık isteklerini tekrarlatırken, önlerindeki acil politik hedeflerinin Türkiye'deki 12 milyon Kürt için bir çeşit federasyon olduğunu açıkça ifade etti.

Yardımcıları güneydoğuda 13 bin mülkarelik (1 mil 1,6 kilometreden biraz fazladır-bn.) kurtarılmış bir bölgeleri olduğunu ileri sürerken, ÖCALAN ihtiyatlı ve bu tür övünmelerin tehlikeli ve provokasyonla yüklü olduğunu söyledi.

Süleyman Demirel'in yeni hükümetinin bütün bunlara karşı namil bir tavır takınacağı henüz belli değil. Demirel Kürt sorununu gündeminin baş maddesi yaparken PKK'ye karşı da savaş açtı. Fakat ÖCALAN, ordunun yeniden toplanmaya başladığını ve kendilerini askerleriyle koruyamadıklarını, tüm çevreyi mayın tarlasına çevirdiklerini, bunun ise gerillalar, sivil halk ve hayvan sürüleri için tehlike teşkil ettiğini iddia etti.

Julie Flint

Hilgavtina zivistanê dibe bingeha serkevtinê nuh

Silav li sala 1992

Piyê têkçûna sistema cerdevaniyê dewleta Tirk kete nava lêgerinekê. Li gor karakterê xwe dest avêt teroristiyê û terora dewlete li her bajarekî Kurdistanê dakur kir ji yana rojê. Roj nîne ku welatparêzek, gumihyekî Kurdistanê, bajarîyekî di kar û hale xwe de bi destê hezên dewletê yê gîrdayî kargeriya şerê taybetî nayê kuştin. Helbet ji bo dewleta Tirk ev gaweke pêşgimîne. Gava duwemîn qirkirina gel e, komqirkirinê.

Piyê gehîdketine Wedat AYDIN, li Êrdîma Mêrdînê ji gelek welatparêz bi bûbextî di malên wan de, an jî di bin îşkence û lêdanan de hatin kuştin. Welatparêz Hayrettin ÇETIN jî bû xelekek ji zincîra kuştîyan bi destê terorîstên dewleta Tirk.

Weke ku di xwepêşdana jî bo Wedat AYDIN çebû de jî xuya dikir dewleta Tirk xwe jî bo qirkirinê girseyî amade dike. Provokasyonên wê amadekariyên komqirkirinê.

Gerillayên serxwebûn û azadiyê bi lêdanên xwe dewleta Tirk bêçare hiştin. Her roj bi dehan kes tevî refên gerilla dibin. Bi gavan ku di sala '91'ê de hatin avêtin têkoşîna me yekser derbasî merheleyê pêşketî. Qonaxêke berz û bilind bû. Serhildanê di Êrdîm û navçeyêke piçûk de pêk nahên, bi her serhildanekê re sed hezar radibin her bi serhildana netewî ve gavan davêjin. Erîş û livlaziya gerilla jî her demekê behtir bi isabet û xurttir in.

Tevî sar û serma, zori û zehmetiyên zivistanê Kurdistanê gerillayên ARGK di van 16 rojan derbasbûyî de gelek livbazi pekanin. Her weha gelemê jî, mezintirîn serhildanek di van panzdeh rojan de pekaul û careke din hez û hîma gel çî ye raberî dewleta Tirk, wê dewleta ku xwe bi zorê (şiddet) li ser pêya dihele û bi zorê jî tîgtekî famnake kir. Ger om tenê li van panzdeh rojan dawiyê binêrin bi hesanê tet dîtin ku di dîroka gelê Kurdistanê de domanekê nuh destpêkîrîye. Her weha di tekoşîna me ya hemdemî ya jî bo serxwebûn û azadiyê de jî pevajojyek nuh destpêkîrî.

Me bi gelê xwe re, di bin pêşengiya Partiya Karkerên Kurdistan-PPK û di bin serûkatiya seroke netewî Abdullah ÜÇALAN de saleke serkevtî li pêy xwe hişt û em derbasî saleke nuh, saleke tîjî berxwedan û serhildanê netewî dibin. Sala 1991'ê saleke serkevtî hatîye pejirandin jî hele Partiya me ve. Em jî niha ve silav li sala '92'ê bi serhildan û serkevtinê nuh dikin.

Destpêk di rûpela dawiyê de derketin û li navenda bajar bi ser kesên sivîl de gule barandin. Bi guleyên hevên dewletê Zübeyir YANDIR gehîd ket, Huseyin HANANOGLU, Mehmet KIZILK, Hasan BILIR, Aynur GEMAL, Mehmet GUL û Aslan GULOGU birindar bûn.

Hanê: Li Hanê jî kontr-gerillayên seroke şaxê Partiya Keda Gel ê Hene Sîddîk HULHUL birindar kirin, kontr-gerillayan erêha (trîmbela) Sîddîk HULHUL bi rîya gunde Odunlar de rawestandin û bi ser wî de gule barandin.

Kontr-gerilla leystîkek din jî, dixwaze li Zargîya li Amedê (Dicle Üniversitesi) bi leyfze. Hinê ajanên dewletê di bin navê alî (dî) de diwazîna provokasyon û leystîkan pêkbutin. Li gor ku em hatine agahdarkirin ev kes bi çek in û serraast bi tekiliya polîsan di nava xwendevanan de digerin.

Roja 16'ê Kanûnê gerillayên ARGK avêtin ser gunde Heklanê (Görecan) û malên 3 cerdevanên ku çek bernevidan gawilandin. Her sê mal bi qasî ku neyan bîkaranî gawitîne û her sê cerdevan jî birindar bûne.

ÊRDIMA MÊRDÎNÊ

Li hember sîtembariyê bêdeng mayin bêrûmetî ye

Şeniyê Nîsebinê bi hez û destgîrîya ku jî pozberiya Zendgo-kê girt roja 19'ê Kanûnê jî bo vegartina cinazê Hayrettin ÇETIN, ku bi destê kontr-gerilla

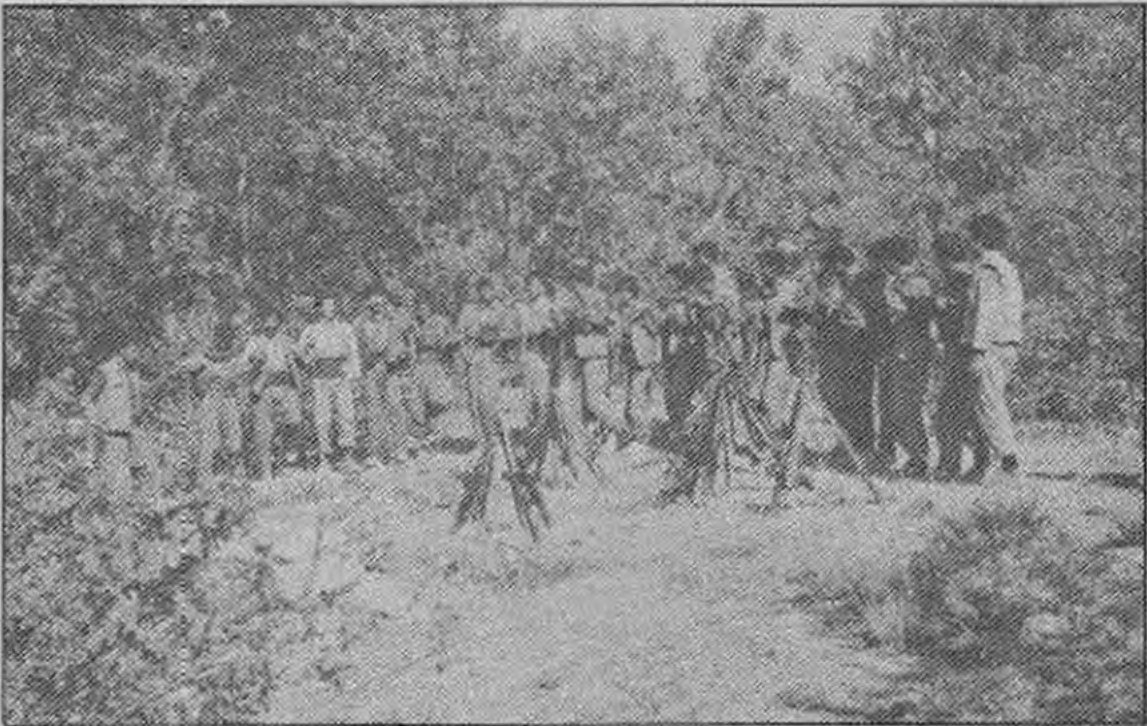
Aslan di bin panzerê de ma û birindar ket. Vî şerê di navbera hezên dewletê û şeniyê Nîsebinê de, nêzîkî 3 saetan berdewam kir û piştî şerî 40 kesên welatparêz hatin girtin. Şeniyê bajar girtîyan xwe bi tenê di nav lepên dijîmîni de nehiştin û çarmedorên avahiya qeymeqamî girtin bin çembere. Piştî nîvrojê keç û jinên girti hatin berdan.

Roja 23'ê Kanûnê jî li navenda Nîsebinê cerdevanekî gunde Nîbîlê bi nava Ahmet Aktay hat kuştin.

Kosar(Kiziltepe): Êvara 18'ê Kanûnê yekrîniyêke gerillayên ARGK a bajêr 2 bombe di gazi-noya sîbayan ya li navenda Kosarê de teqandin.

Bombeya yekemîn saet di 14:30'ê Êvarê de teqiya. Bombe-

Hanê Botîyan de, tevî çêkan xwe derketin çiyê ku tevî ARGK dibin. Di qereqola bi wî gundî de 7 serleşker û 70 leşker (serman) dimînin. Ji van 30 leşkerî gortin, komandane qereqolê bi me sîtembariyê dike û roja 14'ê Kanûnê gihîştin hev jî qereqolê reviyên, cûn Çiyayê Gebarê. Ji her ku zêde sar bû, nikaribûn bi aliyekî de biçin û wê qevê di

Gerillayên ARGK, li Bistanê serhildanê gela di olonê pîroz dikin

Li welatê me êdî alên me pêl didin

Hezex(Edî): Kuştîyên kontr-gerilla vê dema dawiyê li her alî zêde dibin. Li Hezexê jî roja 16'ê Kanûnê jî bo Agit Akîbe û Ibrahim Demir, ku bi destê kontr-gerilla hatibûn kuştin û cinazeyên wan di gîkevtekê de hatibûn dîtin, mehek hat çekirin. Heta ku cinaze jî gundê Bereklî gihîşt navenda bajêr hejmarê hezdarê meşê gihîşt 10 hezar kesî.

Navenda Hezexê bi alên ERNK hatibû xemilandin, 10.000'an bi hev re digotin. "Bijî Serok APO", "Bijî Kurdistan", "Bijî bîranyetiya gele Kurd û gele Tirk". Li cîhê mîtingê bangê serfermandariya ARGK a Êrdîmê, ku bi, "Gele Kurdistanê yê welatparêz" dest pêdikir, hat xwendin.

Piyê banga ARGK newenger Selim Sadak derket pêş gihîşt gel û got: "Em pêşîya wê pîroz bernadin, ya bi sîc em ê mehaqeq derxîna holê". Di turme de Selim Sadak, Ali Yigit û newêngerê Enqerê Salman Kaya jî beqdar bûn.

Li Hezexê şer

Êvara 20'ê Kanûnê gerillayên ARGK girtin ser navenda Hezexê. Gerilla saet di 5.00'ê Êvarê de ketin nava bajar.

Gerillayan çarmedorên bajêr girtin bin kontrola xwe, elektrîka bajêr burîn û jî qeş alîyan ve ketin nava bajar. Her grûpeke gerilla bere xwe da avahiyeke sazîyên dewletê yan fermî. Di domana nîçeyê de avahiya sermandariya parastîni malên polîsan, serfermandariya cendirmeyan, avahiya tabûra cendirmeyan, qonaxa hikûmetê û avahiya qeymeqamiyê bi roket û çekên giran hatin gulebaranandin. Van avahiyan gelek nyan dîtin. Di dema erîşa gerilla de leşkerên dijîmîni xwe jî tirsan vegartibûn.

ya duwemîn jî saet di 23.00'an de teqiya û bi teqandina her du bombeyan hemû camên gazînoyê gihîştin. Li gor nûçeyên ku gihîştine me, hinek subay jî birindar bûne.

Kuştîyên me bêxwedî nînin

Gînge Amo(Silopl): Ji bo protestokirina kuştîna mîxtar Agit Akîbe û Ibrahim Demir bi destê kontr-gerilla, dikandarên Gîngê Amo roja 17'ê Kanûnê dikana xwe venekirin, qoforan erbeyên xwe nesixulandin û xwendevan neçûn dibistanên xwe.

Gercewa(Gercug): Dikandarên Gercesê jî roja 9'ê Kanûnê dest bi protestokirina kuştîyên kontr-gerilla kiribûn û 3 rojan berdewam kiribû. Li gor nûçeyên ku gihîştine me, piştî ve protestoyê 7 kes hatine girtin û di dermala 18 dikandarandê jî dawê hatîye veldin. 4 avokatan parastîna van kesên girtîyan ser xwe Şeniyê Gercesê dibêje, "Dewletê li ser me terora dimaştine, ger hûyerên mezinîr çebûn derpîrsîyar ne em in, dewlet e."

BÊDUS, ÊLH/ŞIRNEX

Cezayê xîyanetê mirin e

Roja 18'ê Kanûnê saet di 17.30 de, xwespar Mehmet İke jî hele gerillayan ve bi mirinê hat cezakirin.

Mehmet İke di zindanê de xwesparî kiribû û navên gelek kesên goreşger û welatparêzan dahûn dijîmîni. Ji ber vê yekê gerilla careke din nîganda ku çî kesê ku ziyan gihandibe gele Kurdistanê be ceza namîne.

Leşkerên artêşa Tirk xwe disperin gerilla

30 leşkerê di qereqola li gundê

şikevteke de man. Lewma jî qereqolê jî nikaribûn zêde bi dûrkevin. Roja din komandoyên dijîmîni bi 3 helikoptaran derketin operasyonan û ew girtin.

MELEDÎ/GÖRGÜM

Li Görgümê ajanek hat cezakirin

Bazarcix(Pazarçik): Roja 26'ê Kanûnê li navenda qonaniya Narlı ku gîrdayî Bazarcixê ye, ajan Hasan Ser bi mirinê hat cezakirin. Ev lihaşî yekrîniyêke ARGK ya bajarê pîkanî.

Meledî: Xwehîrçîgîlîna di zindana Meledîyê de, ku 29 rojan berdewam kir, roja 11'ê Kanûnê hew bû.

METROPOL

İstanbul:

Roja 21'ê Kanûnê jî bo protestokirina hûhakirina liştîyên xwarinê û li rawestoka trenê ya Pendikê mirina Sati Yigit, 4.000 kesî rîya trenê jî trafîke re girtin.

Li qasî 3 saetan sloganên "Hikûmeta bêbext", "Ka demokrasîya we", "Hew jî bo îşkence sîtemê" û hwd hatin bangkirin.

İzmir:

Di van mehan dawiyê de gelek xort û ciwan ref bi ref tevî hezên ARGK dibin. Di van 4 mehan dawiyê de jî İzmirê, ku di livbaziyan girseyî de serî dikişîne behtirî 140 ciwanî tevî ARGK bûne.

Manisa:

Roja 12'ê Kanûnê tîmekî ARGK, ajarekî bi nava Ibrahim Turgut İdam idr.

Ev ajan, demeke dirêj li derdora Mêrdînê, ajanî û nokerî kiribû û piştî reviyabû, çûbû li Manîsa'yê bi cih bibû. Lê li wî jî ji ber guleyên ARGK nekaribû bîfîlte.

Gelê me bi serfiraziye mezin dest bi saleke nuh dike

Destpek di rûpela dawiyê de Ji gerilla heta komikên gel, Yekitiyên Enryê, niwênerên di parlementoyê de her kes ket nava xebateke mezin û li dawiyê gaweke nuh di gerê me yê gelê de hat avêtin, rûpelekê bi serkevtin li eniya dirnka gelê me hat nivîsandin.

Dewleta Tirk bi hemû derfetên xwe hewl dida, ku xwe dewleteke demokratîkî nûşan bide. Lewma wezîrîya nişanên mirovan sazîkir û ji bo awirê gelemperî gelek dolap digrandin, çira wek hewiyê dikir. Bi vê serhildana dawiyê ev rastîyan ji ronîk bûn û paktîya hikûmeta koalîsyonê derxete ser avê. Me di Berxwedanê de gelek caran nîvîsiye ku dewleta Tirk, dewleteke şayest e û hikûmetên sîvil rûkarin tu rolî hilayîzin. Ev rastî, wafî û wezîrîyên dewletê bi xwe dihanîn zîman di domana serhildanê de.

Kî wê gotin berhemên vê serhildanê dibin bîngeha hilgavîna biharê û bê şîrê ev, qezencek piçûk nîne. Lewma di vî her demekê behtir li dora Eniya xwe, Eniya Rizgarîya Netewa Kurdistanê hîcivî, milên xwe bîkî milên hev û xwe ji bu rakirina baren hîcivî girantir amade bîkî. Ev serhildan banga gele Kurdistanê ye ji bo hemû kesên Kurdistanê, ku di rîya rûmetiyê de bimegin.

Piştî van çend gotinan em vedigerin rojên berîyê serhildanê û bûyeran çendî kêr me ji di nava hevokan de dihin.

Gerilla xwîna gel li erdê nabe

Gerillayên ARGK roja 18'ê Kanûnê ji bo ku hembê hemû zîm û zora ku le ser gele Kurdistanê pekuniye ji dewleta Tirk bipirsin li nêzikî gundê Zengîkê, ku girdayî Mûşê ye, li hembê hêzên artîşî Tirk destên xwe diavetî çeken xwe. Şerê di navbera gerillayên serxwebûn û azadiyê û hêzên dewleta mîngîger merê beyanê dest pêkir û heta êvarê berdewam kir.

Gerillayên ARGK tevî ku qada şer bi berfê spî bû û hêza dewleta Tirk bi hejmar bûnd û ji hîla teknîkê ve pêkve bû ji derbeyek mezin li hêzên artîşî dagirker xistin. Gerilla bi hîr û bawerîya xwe ya xurt, bi minevere û taktîkên xwe yên serkevtî, careke din rabe dagirkeran kirin gerî gel çî ye û çawa tê meşandin.

Ji ber çalakiya gerillayên ARGK, artîşî dijîmîni dît ku zîyana mezin dişîye we bi bîsîmê (bêdî, tola) ji hêzên xwe yên hawayî gazî xwar. Gerilla ji vî plana dijîmîni haydar bûn, kozîkên xwe zaxmî kirin û xwe ji şerê diwarî re amade kirin. 2 balafir û 4 helikopterên şer, ku hatibûn gazîya hêzên dewleta terurîst bombeyan bi ser gerillayên de barandin. Gerilla ji bi çekên di destên xwe de nehiştin balafir û helikopterên dijîmîni nîzîm bîstin û bombeyên ku ji bînd de dihatin avêtin ji hedefa xwe nediditin. Bi vî rengî teknîka dijîmîni ji bîr xistin dihat hiştin.

Ber bi êvarê ve hejmara kuştîyên dijîmîni gihîşt 17'ê û gerilla nîşan dan ku xwîna gel a ku haliye rijandin li erdê namîne. Gerillayên ARGK bi minevereyê serkevtî çembere dîmîni qelîşandin û jê derketin. Di vî pozberîyê de, ku rojê berdewam kir tu zîyan negihîşt servanên ARGK. Lê hêza leşkerên artîşî dagirker ji aliyê moral ve bi tewawî hat yikandin. Dijîmîni dagirker bi ledana ku di şer de xwar har bibû. Ji aliyekî ve bîrîndar û kuştîyên xwe dihatin û ji aliyê din ve ji çiyayên wêlatê me bombe dikirin.

Ev şer bû nimûne ji bo peykerîna gerillayên ARGK ji hêla taktîkî ve û yekkirina şerê gerilla û serhildanên li bajarên.

Bi her şehîdbûnekê em ji nuh ve ji dayîka xwe dibin

Dema ku terora dewletê li Nîsebinê dihat meşandin û ji bo qirînkê bîngeh dihat amadekirin li çiyayê Serê Sîpî ji endamên hêzên taybetî di nava amadekarî ya qirînkê berfiroş de bûn.

Çiyayê Serê Sîpî di sekoşa di navbera Mûş-Çewlîk û Pasûrê de ye. Çiyayê ji serî heta dorhêlê bi berfê xemilandi ye. Bi hemû xerî û xerî xwe hembêza xwe ji gerillayên, tekogereyên serxwebûnê, lehen gela me re vekiriye. Gerillayên ARGK di sînga çiyê de, di nava pêşîrên çiyayê bi rûmet de xwe ji bo sala 1992'ê amade dikirin. Ji bo afirandina serhildanên mezin, artêşî kirina gel û amadekirina bîngeha meclîsê (parlementoyê) netewî xwe ji aliyê konevani (siyasî) û leşkerî ve perwerde dikirin.

Surra beyanê hîcivî ranebibû. Bayekî sar li hev digertiya û dihat di nav tiliyan destên gerillayên natirvan re derbas dibû, nayolîn ku gerillayê çend saetan di bin de çavên xwe germ kiribûn dikir xûş-xûş. Grûpeke gerilla nuh ji nabadariyê hatibû. Li aliyekî li ber agirê Apociyan destên xwe di hev didan û li aliyê din ji xwîrîniya xwe dikirin. Agirê şivanan -an ji agirê Apociyan- berfê li dora xwe diheland û bi hemû hêza xwe li hemêr ava berfê li ber xwe dida. Ewêrên reş weke rîle qulîngê ketibûn navbera zîmanên şîr û berfê spî. Di vî kîliye de çend balafiran xwe ji nava ewran ber bi jêr ve berdan û jê weke teyrokê bombe wegiyan. Gerillayên hema destên xwe dirêj çêken xwe kirin û berê lûleyên tîfîngên xwe dan balafiran. Bombeyan kirinê bî dawî berdewam dikir. Her der bibû agir.

Gerillayên di demekê gelek kurt de cihên xwe girtin. Bêhna barî û xwîna hembêza çiyê di girtibû. Gerillayên çekên xwe di destên xwe dişîndandin û bi Efrîdî lingên tîfîngên xwe dişîndandin. Gerillayekî ku bi xwe ji di vî pozberîyê de bû, di telefonê de weha digot: "Em sîlavên xwe yên germ ji gelê xwe ya li wêlatê û

derveji wêlatê re di şîrin û em dîrvarên ten bîzînbîz ku di ber wan de em hemû amade ne çûn xwe bidin. Dijîmîni li çiyayê Serê Sîpî bi bîbezîlî êrîş anî ser me. Lê me ji ew bî bersîr nehişt. Hevalê Asîlan û Ahmîd ji nabadî nuh zivîrî bûn. Bi roşanî di helikopterên de şehîd ketin. Piştî ku hevalan cihên xwe girtin diwê bombeyên ku ji balafiran dihatin avêtin tesîr nekiribûn. Lê wêlî ku bombe li dorhêla wan diketin ji heval şehîd di bûn. Di bombeyên rankirîna be-

re de, bombe hema li ber kozîkê me diketin le hi ma tîstek nedikirin. Vê carê bombeyên bi jûr bîzî. Lewma me hema cihên xwe guherîna û pozberî domand. Hevalan di wê domana de 2 helikopterên dijîmîni hatin xwar. Bi îhtîmaleke mezin yê de 2'ê tev mirin... Di domana pozberîyê de hevalan 5 leşker û 2 ozal tîm (endamên hêzên taybetî) ji kuştin.

Ji me 10 heval şehîd hûn. 4 hevalan jî, ji jûra bombeyên kimyawî tesîr dît bûn. Me ev 4 heval bîrin li gundekî hiştin.

Endamê Komita Navendî ya PKK Rêheval Mervan bi komployekê hat şehîdkirin

Rêheval Aydın ADSAY (Mervan) piştî Kongreya PKK ya Çarêmîna Netewî bi goreya vekirina Êrdîna Xerzan ji bo tekoşîna me û avêtina bîngeheke xurt ji bo gerilla berpirsiyariya vî êrdmê girtibû ser xwe. Rêheval Mervan di demê kurt de gelek pêşketînan bi nûrx afirandî, lêdan û derbeyên giran li dijîmîni xistin û di warê rêxistinîkirina gel de gavên mezin avêtin.

Roja 20'ê Kanûnê ji hevalê Mervan ji bo organize û rêxistinîkirina diçe gundê Eynbaran (Koçpinar)ê, ku girdayî Civanîkan (Gökçebag) e. Li mala mixtarê gund Huseyîn Demir dibe mihvan. Lê dijîmîni ji hatina hevalê Mervan agahdar dibe û dora gund ji hêla hêzên artîşî û endamên hêzên taybetî ve tê girtin. Hêzên dijîmîni xortên gundî yê natirvan bedeng dikin, ten mala ku hevalê Mervan li dimîne û wî şehîd dikin.

Endamên hêzên taybetî, ku roja 20'ê Kanûnê ev komplo pêk-anîn rûyên xwe vegartibûn. Piştî ku hevalê Mervan şehîd bû, mala mixtarê gundê Eynbaranê ji hêla leşkerên dijîmîni ve weke qereqolê hat bikaranîn û bi gundiyan îşkence hat kirin. Armanca dijîmîni çavtîrandina gundiyan bû. Ji gundê Eynbaranê Omer Keklik (14), Beşîr Keklik (16), Husemettin Demir (28) û Ekrem Demir (45) geveke heta sere beyane di mala mixtarê de, di bin îşkenceyê de man.

Ujûnîne dagirker û hov roja 21'ê Kanûnê keçên gund en berzewac li qada gund rivandin û rabeî kesên rûyên wan bi mask vegartî kirin. Lê ji ber keça ku ew li digeriyan nebû, hêzên dijîmîni bi hovî çêr gotin keçên û xwestin bi namûsa wan bîfîzin, bi îşkence, ledan û hovîyê çavên gundiyan bi tîrînin. Gundiyan ku ev wêna dîtin wî nêma dikarî bûn bêdeng bîmînin û serr xwe biçîmînin.

Berxwedanê careke din pêgi li bîrûmetiya dijîmîni digirt. Gundiyan milên xwe dan milên hev û cinazê gerillayê şehîd xwestin. Hemû gundî, kal, pîr, jûn, zarok, keç û xort li pêşîya panzerên dijîmîni rûniştin û gotin, "Ya hûn de me ji bîkujîn, an jî cinazê şehîdê me bidin me!" Li ser vî yekê dijîmîni dît ku nikare hemû gundiyan bîkujê, neçar ma ku cinazê şehîd bide gundiyan.

Ji her ku hezên dijîmîni ji gund neqûn û gund ji xwe re kirin bergehî (biryargeh), gundî ji belav nebûn. Ji gundên derdore jî kesên ku bûyer bîhîstin ref bi ref hatin gazîya gundiyan di berxwedanê de. Hejmarek mezin kes li gundê Eynbaranê civiya ser hev. Girsên gel di xwestin kesên ku pe îşkence hatine kirin ji werin berdan. Piştî ku newêger ketin navbera û dijîmîni dît ku gundî bi huyara xwe qewîn in dev ji gund berda û derket. Paşê gundiyan bi meyrê gîrîyê cinazê heval Mervan xistin nava pêşîrên axa pîroz, axa ku şehîd di ber de xwe gori kiribû.

Le em agahdar bûn ku leşkerên dijîmîni faşîst girtina ser wî gundî û hevalan me bi îşkence û lêdanê kuştine."

Em sondxwariyê hildana tolê ne

Piştî şehîdbûna 14 servanên ARGK bi bombeyên kimyawî bi rojê yekeniya ARGK a li Hêzê amadekariyên xwe dîlêzîne û bi ser dijîmîni de diçe.

Roja 20'ê Kanûnê saet di 17.00'an de gerilla ji 6 alîyan ve ketin nava Hêzê. Gerillayên piştî ku elektrîka bajer bîrin û bajer bi tevayî girtin bin kontrola xwe berê xwe dan avahiyan sazîyên dewletê yê sermî û her sa xwe ya xerxarîn, bi guleyên tolehdana goregerî rijandin.

Piştî ku gerilla bi zîyan ji bajer vekirîyan leşker û polîsên dewleta dagirker, ku di domana nijdeyê de xwe ji tîrsa canê xwe ye qirî û gema vegartibûn. Ji qulîkên ku xwe te de parkiribûn derketin û bi çavên dikana welatparêzêkî şewitandin, bi şerîyê bajer îşkence kirin û malên gelek welatparezan gulebaran kirin. Bi vî rengî dixwestin gel binin provokasyonê û qirîkirineke mezin pêkînin. Lê şerîyê bajer bi hêz û morala ku ji êrîşa gerilla standibû nehat leyistîke u hovîtiya dijîmîni ji wî re hişt.

Her şehîdbûnek serhildanek e

Li aliyê din hêzên artîşî dagirker peşîya gundê en ku cinazên şehîdên çiyayê Serê Sîpî dihanîn girtin û asteng derxistin. Li ser vî yekê di sekoşa di navbera Çewlîk-Amed-Mûşê de li peyhev bûyer çêbûn.

Hêzên dijîmîni girtibûn ser gundê ku 4 servanên ARGK an bi bombeyên kimyawî bîrîndar lê hatibûn hiştin û ev servan bi îşkence û ledanê kuştibûn. Piştî re gerillayên cinazên servanên din en ku di pozberîyê de şehîd bîhînin ji anîn gundan gundiyan.

Gundiyan malbatên şehîdan tespî kirin û bi kerwanan cinazên şehîdan bîrin ji malbatên wan re. Şerîyê Pasûr (Kulp)ê û gundiyan derdore çawa agahdar bûn ku cinazeyên şehîdan hani-ne, gihîştin hev, bi grûpeke ji 10 hezar kesî çûn pêşîya kerwen. Her weha ji Lice ji kerwanek bi rêket, 2 şehîd ji Lice bûn.

Leşkerên dijîmîni yê di qereqola Zeyrekê de, li nêzikî qereqolê çûn pêşîya girsên gel û xwestin paş ve bi zivîrin. Lê girsên gel ji navgînan peya bûn, gundê heta ku em cinazên şehîdên xwe nebin em paş ve venagerin û xwestin artîşî dijîmîni xwe ji pêşîya wan bide alî, çeper û harîkatên ku danîne rakin. Artîşî dijîmîni gelan ve di xwaza girsên gel nepejîrand. Li ser vî yekê beşdarên kerwen merya "Ey raqîp" gotin û li çepîkan xistin. Welatparêzêkî di telefonê de ew keli weha dihanî zîman: "10 hezar kesî bi derveki merya Kurdî dixwend. Kevîr û zînar dihejiyan. Wê gavê min xwe di Kurdistanê serbîxwe de hîs dikir."

Di vî navberê de serleşkerên

dijmîni ferman dan leşkerên xwe ku girsên gel belav bûn û di navbera girsên gel û leşkerên dijimîni de gotûbej û leşer destpêkir. Girsên gel famkirin ku dijimîni amadekariyên xwe berê kirine, dixwaze gel bibe provokasyonê û qirkirineke mezin pêk bibe. Lewma girsên gel bi îtiyazî xwe vegeriyan navenda bajar. Bi vî rengî pêşî li qirkirineke hatgirtin.

Li navenda Lice girsên gel meşyan her qonaxa qeymeqam û daxwaza xwe ji qeymeqam Beyazî Tunç re gotin. Qeymeqam destur da, ku 3 navgîn tene biçin. Girsên gel kerwanekî ji 3 navgînan amadekirin û ji bo anîna cinazeyan şandin. Lê gava ku kerwan hat nezaqî qereqola Zeyrek, ji hêla hezên artêşê Tirk ve hat rawestandin. Sûbayê artêşê dagirker ji wê qeymeqam re gîr kirin û destûr da leşkerên xwe ku erşî bikin girsên gel. Kesên ku çûbûn cinazeyan bînin dîtin ku armanca artêşê Tirk qirkirina gel e, carên li navgînan xwe swar bûn paqve hatin navenda Lice û rewş ji gîniyê Lice re kat kirin.

Şehîdên me rûmeta me ne

Şeniyê Lice çawa di derbarê rewşê de agahdar bûn hema 12 hezar kes gihîştin hev û bi biryara "çi dihe hîla bibe, divê cinazeyên şehîdan di destên dijimîni de neyên hiştin" ber bi Pasûrê ve dest bi meşê kirin. Kêdamên hezên taybetî û leşkerî pêşî li beşdarên meşê girtin û gotin em destur nadin ku hun ewqas kes bimeşin.

Beşdarên meşê livbaziya xwe dewlemendtir kirin. Beşdar tev bi hev re rûniştin. Di vî domanê de endamê hezên taybetî xwest xortekî 20 salî, ku li pêşya girsên gel bu, bigre bin çavan. Bi vî leşkerên dijimîni dixwestin heza gîr porçe bikin û serhildane lêk bibin. Lê girsên gel destur nedan û hema xortê 20 salî girtin nav xwe û di nav xwe de vegartin. Di vî warê de şeniyê Lice xwediyê gelek tecrûbeyan e. Lewma biryara hemû beşdarên meşê yek bû.

Leşker û ozal timên dijimîni ev yekîtiya gel hemû nekirin û bi guleyan berfivandin. Girsên gel hêla hezen ve hatin çemberkînin û bi çekên otomatîkî yê di destên xwe de guleyan barandin bi ser gel de. Girsên gel, ku bîçek bûn bi sloganên "Em gel in, bi hûşînan naqedin!" û "Guleyên dijimîni bi me nikarin!" heraya guleyên leşkerên dijimîni dan.

Bi guleyên leşker û ozal timên dijimîni (Yekî AKSAKAL 24 salî), şehîd ket. Fahri Bektaş, Mehmet Aksoy, Barış Şahin, Hikmet Hocaoglu, Kamal Menteşe û Veyal Ahtaş birîndar bûn. Yek birîndar hema rakirin nexwezhana 8 Amedê. Bi re de Veyal AKTAŞ (13 salî) û Fahri BEKTAŞ (30 salî) ji şehîd bûn. Fahri BEKTAŞ havê 6 zarokan bû. Bi vî rengî şerê taybetî ye dewleta dagirker ji kesên sivîl, ku daxwaza wan tenê li şehîdî xwe xwedî derketin hû, 3 kes kuştin û 4 kes ji birîndar kirin.

Em rumeta xwe nadin perçiqandin

Şeniyê Lice got, "dijimîni me hemûyan bixûje ji em ji biryara xwe nayên xwar" û ji nuh ve dest bi meşê kir. Beşdarên meşê her weha pêşî li navgînan sazîyên dewlete wek PTT, DSİ û Karayollarî (niya reş) girtin û

gotin hezen artêşê dijimîni, "Ger hun rê sedîlê kerwane me, em jî rê venakim. Hun pê li laşên me hemûyan ji bîkin em ji biryara xwe nayên xwar."

Beşdarên serhildanê 2 asetanê venekirin û bi qasî 20 trîmbêlen sazîyên dewletê rawestandin. Endamên hezen taybetî hinekan ji navgînan beşdar serhildanê talîp kirin. Girsên gel ji navgîneke dewletê berûvajok kirin û gewitandin.

Di vî hewşîyê de karkerên HEPA (Partiya Keda Gel) çûn bal qeymeqam û gotin bila hezên şerê taybetî dev ji qirkirine berdin, cinazeyên lawên gel hildin xwediyên wan. Qeymeqamê Lice Beyazî Tunç bersiva wan da de û weha dibêje, "Ez jî ji ber bûyera gelekî zewgînim. Tu têkiliya me bi agirê ku bi ser gel de hatiye vekirin nîne. Tu otomatîkî kurevanî (stiyasî) nasnakim." Qeymeqam bi vî gîkî rewşa otomatîkî kurevanî ji ronîk dike.

Roja 22'ê Kanûnê girsên gel ên ku ji Farqîn û Mîsricê hatibûn cinazeyên 3 gerillayên şehîd rakirin. Cinazê bi beşdarîya bi hezar kesan anî ji hîndan şeniyê Pasûrê û li wir bi meşê geşîyî vegartin.

Roja 23'ê Kanûnê ji bo rakirina cinazeyên gerillayên şehîd ên din bi hezaran kes gihîştin hev. Bi kesên ku ji Amedê, Hênê, Lice, Pasûrê, Farqînê, Elîhe, Hezo, Dara Hênê, Çewlîkê, Mûşê û Hezroyê û gundan van bajaran hatibûn hejmarek mezin kes ji bo rakirina cinazeyên şehîdan ber bi Pasûrê ve meşyan.

Kerwanê girsên gel di navbera Pasûrê û Mîşê de ji hêla gerillayên ARGK ve hat rawestand. Girsên gel ji navgînan (erebe, trîmbêl) xwe peyabûn û bi kêşewegîyeke mezin gerilla hembazkirin. Dîgel nepejirandina gerilla dîna ji girsên gel xwarina ku bi xwe ro anîbûn dan gerillayên ARGK.

Gerillayan gel li hev civandin û divê çawa tev were gerîn ji wan re gotin. Gerilla di axaftina xwe de li ser rewşê gîrîngîyê deme rawestiyên u weha gotin: "Divê em neyên protokolasyonê dijimîni. Li hember plan û leşkerîyên dijimîni tîştê ku dîrê em bîkin bilindkirina têkoşîna me."

"Êrdîm bi tevayî di bin kontrola me de ye. Hun dikarin bi hêsanî biçin. Dijimîni di bargahê qereqolên xwe de hatiye hepişkirin. Li dewarên din nikare bi we tîştêkî bike."

Girsên gel bê ku bixwazin ji gerillayan, Icheng û pêşengên xwe girtin û bi reketin. Lê bele gava ku hatin nêzîk Pasûrê (10 km. nêzîk Pasûrê) li ser plîsê li nêzîk qereqola Zeyrekê pêşya girsên gel ji hêla ozal tim û leşkerên artêşê Tirk ve bi bend û barîkatan hat birin.

Di vî domanê de şeniyê Pasûrê agahdar bû ku li ser pîrê pêşî li girsên gel hatiye girtin, hema qasî 3 hezar kes gihîşt hev û ber bi bargahê komandoyên dijimîni ve meşyan û li ber bargahê leşkerî bi sloganên "Bijî PKK!", "Bijî Serok APO!" alên ARGK û ERNK vekirin.

Girsên gel ên ku li ser pîrê hatibûn rawestandin ji alên ERNK bi pêşya navgînan xwe de daligandin. Pîştî ku rewş weha tevîhev bû, Waliyê Diyarbekirê Muzafer Erçîy bi helîkopterê hat Pasûrê. Grûpek ji nîwînerên gel, ku gel ew ji nava xwe hilbijarti bûn bi wê li ser leşkerîsmet Ayyıldız re hevîtin çekirin û rewş bi wan dan nasîkirin.

Li ser ve yekê Waliyê Diyarbekirê ji gel re axifti û weha got: "Em a cinazeyan hildin we. Ez a bi xwe ji bi we re serin. Hevce nake hun aciz bibin." Gava ku wali diaxifti ala ERNK ku bi darekî drîy ve daligandî bû, bi ser serê wali re pel dîda.

Tevî ku leşkeran gelek caran ji girsên gel xwestibûn ku alên hînedin ji, lê gel bi gotina wan nekir û heya ku kari bûn alên xwe bilind hildabûn. Wali, piştî axaftina xwe bi leşkerê artêşê dijimîni a herêmê re axaftinek çekir. Şerleşker weha gotê wali, "Ez na karê we ye. Ev bûyer ne we a ne ji wêstê we têkili (olaqeder) dike. Ji zimanê raş (Kurda) tenê em fêm dikin. Ez fermanan na ji te; ji yê di ser xwe re digirtim." Ên ku ev axaftin bîhistine dîkêjin wali gelekê hêrs bû bû û matmayî paş ve zivîr.

Girsên gel, ên ku li ber barîkat û bendan sekîn bûn, wê geve cinazeyên şehîdan girtin û li gundan dorê helav bûn.

Teror û qirkirin nikarin nehêlin em li şehîdên xwe xwedî derkevin

Girsên gel ên ku li gundan belav bû bûn, beyana 24'ê Kanûnê, li hev civiyan, kerwanê xwe amade kirin û berê xwe dan Pasûrê. Barîkat û bendên li nêzîk qereqola Zeyrekê hatibûn rakirin. Vê carê leşkerî dijimîni bi regelekî din bu, sergirtî bû. 2 km mahûn ku kerwanê girsên gel bi panzer û tankên dijimîni hat girtin. Bi hezaran polîs, cendîrme û endamên hezên taybetî li dorê tank û panzeran sekîn bûn.

Girsên gel ji trîmbêlên xwe peya bûn û xwestin hendên ji pêşya wan werin rakirin. Li vî domanê de, neşengê Mahmud Uyanîk ji çû bi serleşkerêkî berpirsiyar re axifti, ji bo ku wan bendan hînin. Pîştî ku neşengê zivîr ji gel re got, ku serleşker desûra derbasbûna kerwanê gel nadin.

Girsên gel ku ji 8 hezar kes kum hû bûn, ji ser biryara xwe nehatin xwar, heta saet 16.00 li ser berê berxwedana xwe domandin û bendewarê rakirina cinazeyên xwe man. Leşkerên dijimîni dîtin ku girsên gel li her du kinarên çemê ku li nêzîk di xugîya rawestiyane û naxwazin belav bibin û ji biryara xwe venagerin erîş kirin girsên gel û gule bir ser de weke tryokê barandin.

Av. Huseyin Turhalî, ku di dema ku leşkerên dijimîni bi ser de gule barandin li wir bû weha digot:

"Min ji wê li serleşkerê berpirsiyar re got, ger destûr bidin ku girsên gel bikerin nava bajar get tîştêk nabe. Wali derket ser panzerê û got 'Ez destûr nadin ku qirkirin çê he. Em bi hev re diçin cinazeyan di hîştin.' Lê serleşkerê berpirsiyar bi milê wali girt û ew bi xwe re bir. Ne hîşt ku wali nava xwe bine çû. Pîştî ku wali li helîkopterê hat stûrkirin û çû, serleşkerê berpirsiyar destûr da leşkerên xwe ku bi ser girsên gel de guleyan biberin. Girsên gel xwe famkirin û xwe paş ve kişandin. Pîştî bi hevdana neşengê Mahmud Uyanîk destûr hat standin ku girsên gel bikerin nava bajar. Lê

belê dema ku em çûn agahiyê bigihînin girsên gel, me dît ku serleşker ferman daye leşkerên xwe ku girsên gel berûgulebaran bikin. Rewş weha hat famkirin ku cara pêşîye ji ber ku ez a Mahmud Uyanîk di nava gel de bûn gulebaran nekirin. Vê carê jî em bi ketiyêkî rîşgar bûn û ne bûn hedefa guleyan. Lê gule bi ser gel de çûn."

Di vî navberê de şeniyê Pasûrê ji qirkirina li ser pîrê heşer li nêzîkî bajar hatibû rawestandin. Komîteya niwoner gava bi hîst ku leşkeran destûr daye ku cinazê werin rakirin, çûn agahiyê bigihînin şeniyê bajar. Lê gava ku Komîteya niwoner gihîşt cem girsên gel dît ku li wir ji gel hatiye berûgulebarankirin. Av. Huseyin Turhalî li wir ji di nava gel de bû. Em rewşa li wir ji di gotinê Turhalî ler bibin: "Girsên gule bi ser me de hatin barandana, me hemûyan hema xwe a vêt erdê. Mîlyek mabû em tenê xwîna kuştin. Ozel tîman bi ser gel de mîna baranê gule dibarandîn. Ger weha dom bikira bi dehan kes wê bîhatan kuştin. Dîna di we ketiyê de ji ser girtî (teptik, çiyayê piçîk) hînek kesan gule bi ozal tîman vedan. Ozel tîman hema li xwe girtiyan ku xwe biparêzin. Di vî rengî kesên ku ji ser giran bi ozal tîman vedan girsên gel ji mirinê rîşgar kirin."

Di qirkirina li nêzîkî Pasûrê û ser pîrê de. Neytullah TEKİN, Adîl MINTAZ, Hayrettin DEMİRAY, Felema BULUT, Omer OZTURK, Nesim ALTUN, Şahin TEKİN, Mehmet OZBAY û 4 kesên din ku me navên wan bîdest nexistîye bi guleyan faşîst dewletê şehîd ketin û bîhistin 160 kes ji birîndar bûn.

Berxwedana gele me ye ku li şehîdan xwe xwedî derket, ji bo ku bikerin nava Pasûrê roja 25'ê Kanûnê ji domkir. Kerwanekî ji 60 trîmbêlan, ku ji Hezro û Hîmîlê dihatê Pasûrê li nêzîk Lice hat rawestandin. Ozel tîman di bin navê kontrol kirina nasnameyan de, kerwan dabûn sekinand. Hîn gel ji trîmbêlên xwe peya nebiwî bi ser wan de gule reşandin. Bi erîş leşkerên dijimîni a hov Tevîkî EKİNCİ şehîd ket, Gıyaseddin Doruk, Erdal Demiray, Abdulhaluk Gider, Cengiz Gündükdin û Paşa Oğul birîndar bûn. Welatparêzekî bûyer weha dihanî zimên, "Em weke kerwanê di vî de ber bi Pasûrê ve diçin. Li nêzîk Lice em hatin sekinand. Nasname kontrol dikirin. Her tîşt normal dixuya. Çarekê min dît ku ji panzeran bi ser me de gule hatin reşandin. Yê ku gule bi me re didan ozal tîm bûn. Me xwe bi zorê ji trîmbêlên xwe avêt der û em li erdê razan. Agir nedihat hîştin. Tîm qirkirinek bû."

Reaksiyon belav dibe

Li gelek bajarên Kurdistanê bakur, ji bo protestokirina qirkirina ku di sêkoşa di navbera Lice-Pasûrê û Hênê de hatin pekanîn, dikandaran deriyên dîkanên xwe girtin, goforan trîmbêlên xwe neşixulandin, karkeran kare xwe sekinandin, xwendevanan dibistan hîkot kirin û negûn dibistanan Reaksiyonek (berpeyî) netewî li plîs bajarên Kurdistanê belav dibû, şiklên protestokirina li livbaziyan dewlemendtir dibûn. Gele me careke din ji nîgan dîda ku dem ne weke sala 1925'a ye. Belê dema dîsa

zivistana e, dever ji ew dîhe ku serhildana di bin serokatîya Şêx Seîdê Fir de lê çêbû, ye. Lê tenê cudayîyek heye. Ew ji ev e: Îro gelê Kurdistanê ne weke ve deme perçebûyî ye. Gel yekîtiya xwe avakirye. Şervanê îro ji beraxistinkirina û organîzekirina gel dest bi ger nekirine an ji bi geyekî amator ger na domînin. Bajarên ku tevî protestokirina bûne ev in:

Amed, Bismil, Kop, Bazîd, Elîh, Gihadîn, Hênê, Hezro, Hezo, Kosar, Mîsric, Kerboran, Mîsyad, Nêşîn, Mûş, Nîşêbin, Dêgîlan, Pasûr, Lice, Erxanî, Dêrika Çiyayê Mazi, Xorasan, Çinar, Îdir, Hêdîs, Mezger, Gumgum, Şîrnex, Fîran, Gercewa, Kanîrç, Şemrex, Qilaban, Têx.

ARGK:

Pasûr, Lice, Hênê ne bîxwedî ye

Gerillayên ARGK, ji bûyerên ku di sêkoşa navbera Amed-Çewlîk-Mûşê de pêkdihatin agahdar bûn. Lewma amadekariyên xwe dîezandin ku heya şehîdan hîştin. Amadekarî tewaw dibûn. Û roja 25'ê Kanûnê gerillayên ARGK bi çekên otomatîkî, roket û topên hawan avêtin ser tabûra dijimîni ya li Avîyan (Derrler) ku li navçeya Bestan e.

Gerillayan rîjde di saet 18.30'ê roja 25'ê Kanûnê de pêkani Gerillayên ARGK bi grûpeke mezin berê bi topên hawan qereqola dijimîni talîp kirin. Pîştî bi rûkê û çekên otomatîkî nezaqî qereqolê bûn û bi temamî tulwexandin û ketin hundur.

Li encama nîjdeyê de gerillayan ji hezên dijimîni 3 serleşker û 30 eşqman kuştin û gelek ji birîndar kirin. Gerillayan her weha gelek çek û leşkerên dî ji bi xwe re birin.

Kurdistanî yê ku li bajarê Tirkîye ye mezin Istanbulê dijn li hember qirkirina ku di sêkoşa Amed-Çewlîk-Mûşê de hat pêkanîn bîheng neman û ligel gelê Kurdistanê ya berxwedanvan çîhe xwe girtin.

Ciwanên welatparêz ên li Istanbulê roja 26'ê Kanûnê meşek protestokirine çekirin. Meş li Balırkoy hat çekirin û di domanê meşê de, di navbera ciwanên Kurdistanî û polîsan de ket û ger ji derket Ciwanan bi sloganên "Kurdistan wê ji faşîzme re bibe goristanî", "Lêxe gerilla lêxe, Kurdistanê avakel", "Bijî PKK!" û "Bijî Serok APO!" dengê xwe bilind dikirin. Ciwanan bi molotof Kokteylan dîkanan biraye waliyê herêma taybetî (ji Kurdistanê bakur wê dîbêjin) Necatî Çetinkaya û gelek bankên dewletê gewitandin. Di dikana biraye Necatî Çetinkaya de bîhemî li kesan jiyanê xwe hinda kirne.

Gelê me ye li Ewropa bi giyana welêt rabû

Ji bo protestokirina teror û qirkirina dewleta Tirk a di sêkoşa Amed-Çewlîk-Mûşê de, Kurdistanî yê welatparêz ên ku ji welêt bi dîrketinê û li Ewropa dijn ji li ber halyozxanên dewleta Tirk bi meş, mîting û avêtina kevîran nîgan dan ku gele Kurdistanê ne bî xwedî ye û heta ku dîlopek xwîna me mabe û yek Kurdek li derêkê hebe wê tîkîgîn were domandin.

Endamê Cîgir ê Komîteya Navendî ya PKK, rêheval Dr. KENDAL li ser eniya dîrokê stêreke geş e

"Dîlê dîlên hemû dayikên Kurdistanê mîna dîlê min bin. Weka awa deryayê hê ser û bin bin, bikaribin her tiştî hûgîrin. Ji gemaşan bigir û heya bi kurtîk û masiyên girs û kûr. Dîlê hikarîbîn kezeba xwe lê xîst destên xwe û deynin ber le-pên dayikê dayikên. Kurdistanê û hinavên xwe bîkîr xelat ji bo serxwebûna wê. Eger hemû dayik weha bin, wê wê sitara serê me vegere, emê bikarîbîn mîna dayikên cîhanê pes-na xwe bidin û serê xwe di nava milletan de hilînd hil-din..."

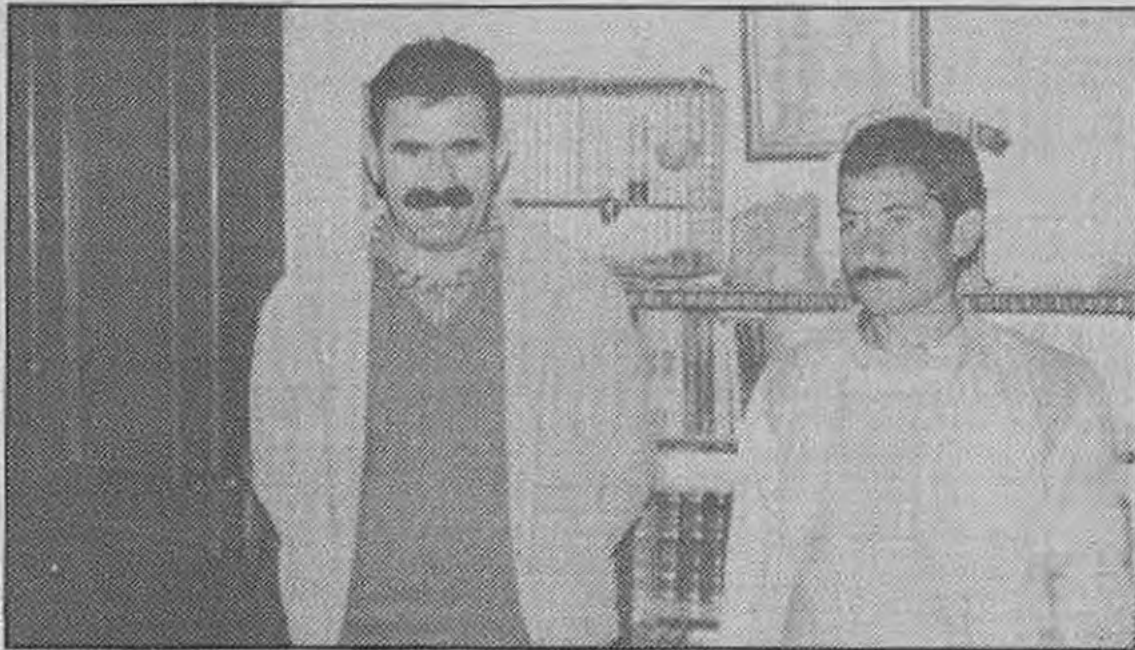
Kelêha berxwedanê. Derfika Hemko weha dest bi nameya xwe kir, nameya ku ji dayik û bajarên Kurdistanê re şand. Hîsa vegeriya û got:

"Cara yekê dîlê min hate sotin, min diwîjîbû ku ez biqîrîm, ezmanan biqîrînim, çîyan biheftînim, awa derya xula dikim û bîstîqîqînim, gava ku zehem şehîddîsa Xellî. Dîj-war û Xeyrî ji min re hat, lê dîsa ez li xwe vegeriyan û min navê di xwe da: Gelê, ma ez ji domama xwe, ji Amade çûm! We ji gotê caran çavreş dan... min bi dîlê xwe karibû, ez negirîyan û min got: Bila fedayên gelê xwe bin. Çavê dîj-mîn bîrîje, cara duwemîn zehem Ravê Xemo ji min re hat, dîsa min neda gîrî, min darikê xwe di erdê de lêxist û bi ser xwe de mijîl bûm. Ne yek û ne dudu û ne sisê, zehemê gelek eqîdan ji min re hat. Bag lê bîra min dema ku xumînê bi Ava Tîr ket û gumîlê ketê çîyayê Odlî, gelle ji erdê û azmanan barîyan, wê ji xumna Ehmêd, Mihê û Zinar, e ku hîna li ser tiliya wê gîlîna zula-ka desipîrtîyê mîna nîyanekê madû. Rîjîya nava Ava Marîz. Cîger, lîmer, Xîman, Hawar... ax! Şehîd gelek in, bîdîrînin ez nikarin natê hemûyan binim ziman, pîr û pîr in, lê dîsa ji min got rondîk ji çavên xwe nebarandin, êdî ez bag nasayî û karî bîm, nema tu tiştî dikare zûra min bibe. Bila destên xuyîn û xuyîrojan bigîrîn, ez tu varî bîka dest bi hîsa Soz-dara (desipîrtîya Şehîd Zînar û xûşka Dr. Kendal) di bi xem ji bîr nakim. Min digot wê heya xort û zivoyên hîlîna, lê xuyî-rojan nehiştin, bila agir bi mala wan keve, nehiştin bi mîr-rêdê xwe ku bibe."

Na! Êz li ser tu kûrî nagîrîm. Rast e lîmail agir bi hî-na-va û cîgera min xist, lê dîsa min bi xos dikaribû, ma ne germ e ku mirov li ser van xortan çavreş bide gîrî, hêsa ne laşqê hejra wan a hedewê. Mîrov li ser mîrîyan digîrî, lê er qehreman ne mîrî ne, her gav û saet li ber çavan in, di bîr û hûs mîrov de ne..."

Belê, ji cîger û hinavên Dêrfika Hemko, ji kezeba Cîrê Sor, ji nav wan herxê û gulpebayan, roja 25'ê Nîsanê sala 1980'an, dengê-kê nûh hate guhên mîrovahîyê, lehengê mezin Dr. KENDAL (Nûreddîn HACIMHAMED) li başûrê rojavayê Kurdistanê hate dinyayê.

Dr. Kendal di nava malbate-ke welatparêz de mezin bû. Mal-hata wê bi kîşîkûkale dîharîya

jiyana xwe dikir. Mîrov bixwaze nexwaze hikariya tevgerên re-formîst û feodalîst li malbata rêheval Dr. Kendal ji hûbû. Ne-maze ji dîvara ku Dr. Kendal lê mezin bûyî gelekî heşûs û stra-tejîk bû. Bi guman keşîbû bin tesîra tevgerên hajûrê Kurdistanê. Le çendî ku tesîra feodalîz-me li ser malbatê gelek bûyî, dîsa heya radeyeke bilind giyane we-latparêziyê di nava endamên mal-bate de xurt bû. Anku evîna we-lat ji zarokiyê de bi Dr. Kendal re hebû.

Em dibêjin Partiya Karkerên Kurdistan-PPK di dîmîta xelê Kurd de rûpeleke nûh e. Tu ca-ran ev rastî nayê vegartin. Vê tovgêra hemdemî ya gîrogerî rê li pêşîya feodalîst, otowîst û xweşirojan gîrî. Belê, di nava vî kerwanê tolhildanê de Karker, rawşenbîr, gavan, şivan, zarok, jin... çîhê xwe digîrî û digel hevûdin doza welatê xwe dikin. Yek ji wan rawşenbîrên gîroger Dr. Kendal bû.

Malbata rêheval Nûreddîn nîmûneyeke berçav e, ji van fe-dekan û gîrogerînê bî dawî. Bi alîkariya rê heval bi xwe û xûşka wî Şehîd Sozdar, ev mal bû maleke gîroger. Bi gotin û kar-keşî bîna bare gîrogera serxwebûn û azadiyê, ta ku du lehengan ciwan kirin qurban ji bo serxwe-bûnê. Di nava rawşenbîrê weha de, rêheval Dr. Kendal, bi ramana gîroger hate strandin û mezin bû.

Li salên 70-71'ê de Dr. Kendal dest bi çûyîna dibistana destpê-kê dike. Ji wê deme ve mîrovekî dîlwan, dîlyar, jîr, jêhatî û serfî-raz bû. Hez weha di xwendinê de gelekî serkevtî bû, her dem di pêşîya zarokan de bû. Şagirt û mamosteyan bî tîxûb jê hez dikî-rin. Hîmîta tevan jêre hebû.

Bi vî jîr û jêhatîbûna xwe bi serkevtî û serbîlîndî derbasî xwen-dîna bilind bû. Xwendîna xwe ya dîktoriyê li zanîngeha Helebê heya sala dawiyê derbas kir.

Dr. Kendal ji dema dibistana navîn de li ser pîrvîyên siyâsî, civakî û problemên li pêşîya serxwebûnê dibîn kelem bi dor-îrehtî dîlîkî. Her weha li ser Marxîzm û Lenînzîzm mîna ke-sêkî pişpor radiwestî û bag tegî-hîst ku ji hîfî Marxîzm û Lenînzî-mê tu îdeolojî û bîrlozî nikarin civaka Kurdistanê ji nexweşîya ku tede dijî xelas bike. Ji lew re heya dawiyê bîr û bawerîya xwe pî anî. Li rîhê êrîgê xwe dîlîr ser reformîst û otowîstîyan.

Her weha di dema xwendîna bilind de, roj bi roj ramanên wî kûltûr dibûn, nêrînen wî firehtir dibûn, êdî dikaribû bi zanîstî cu-dabûnê bixe navbera rêveçûnan. Xwe gîhand hêzeke xurt ku here ser şagîyan û bi zanîstî rastîyan bi dorîrehtî belav bike û persan çareser bike. Dikarî bû xwe bigî-hîne paya gîrogerêkî tegîhîstî.

Dr. Kendal di nava hevalên xwe yê xwendevan de sembolê rawşenbîrîyê welatparêz û gîro-ger bû. Xwedan kesbûneke zana û gîroger bû. Bi rastî her kûrî hevî dikir ku mîna wî paye bilind be. Gavan baveyê û dîlê xwe heya dawiyê bi gîroger ve gîre bide. Di vî deme de rêheval digelêje bîr-yareke dîroktî, bi bawerîyeke heya dawiyê bi bîryar, piştî ku xwendîna dîktoriyê diqedîne, bi profesyonali tevî xebata Par-tîyê û çalakîyên wê dibe. Di nava xwendevan û gîrogeran gel de role-ke mezin dîlîze. Bi can û bîr di nava xebatê de bû. Nedîzarî westabûn û rawestandî çî ye. Bi wê kesbûna xwe gelek kes tevî gîrogerê kirin.

Belê, daxwaza Dr. Kendal a peşîyê ew bû ku li ser xaka welatê û di nava gerê germ de bîrîndar û nexweşan derman bike. Di destê de tîlînga jiyayê û di destê dîr de çînteyê dok-toriyê hebe. Ev jêre bûbû he-vîyeke herî mezin.

Li ser vî hingê, her demê dîxwîst xwe bigîhîne qada qeh-remanîyê û di nava gîroger de çîh bigîre.

Li ser daxwaza wî ya her dem ji Partîyê, di sala 1988'an de derbasî Akademîya Mahsûm KORKMAZ bû.

Bi rastî Dr. Kendal di perwer-dekirina de, dikarîbû kesbûneke weha fedekar, serok û gîroger qezenc bike û rola xwe ya dîroktî di nava refên gîrîla da bilîze. Dikarî bû bi dîktîrî û gîyanê xwe yê gîrogerî û bi hêz hîmî-ta hemû hevalên li Akademîyê qezenc bike. Li alîkariya heva-lan nasayî gelek kemasiyên xwe yê kenanî bû. Ji bo ku ew kîma-sî li pêşîya mîlîtîrî wî nebin kelem, bi hemû hîza xwe êrîy bîr ser wan kemasiyan.

Bi gabûneke mezin, bi dîlîkî gîroger derbasî nava planamîya çûyîna welat bû. Êdî li gîro wê yekê xwe amade kir. Dr. Kendal hemû derfetan xwe danî hîle bi lof heza xwe da, ta ku heya dawiyê amade be ji bo pêkanîna bunya gîrogerê. Hîrastî ji amade

bû ji bo pêkanîna ve bangê. Ji bo ku derbasî piştî tîlan bibe. Xatîr ji xaka Akademîyê xwest û bî re-ke. Piştî ku çend mehen bi bîra-nin û qelîremanî borandin, berî ku piştî xwe bide Akademîyê weha xosa xwe da û got: "Di serî de ez soz didim Seroketîya Par-tîyê, partîyê, şehîdên gîrogerê, berxwedanîyan serê çîyan û zîndanên, gele Kurdistanê û hevalên hazîr, ku ez e heya da-wîyê hîlîkîyê û gîrodayê par-tîyê û seroketîya wê bîm, heya ku dîlîya dawiyê ji xûna min hebe..."

Bi vî gîyanê piştî xwe da qada qehremaniyê (A. M. KORK-MAZ). Bi moralekî bilind bû rê-wîyê serxwebûna Kurdistanê, xwesteka salan di wê rojê de pek hat.

Her bi qada germ ve, digel rêber û serleşkeran çû. Sala 1988'an, mîna bombeyê ku bi dîlê dîjîmî de biteqe, ji bo gîroher-tîyê ji koke ve û pêkanîna talî-matê Seroketîya PKK, ev hêz derbas bû welatê. Ji lew re Serok APO di dermawê wan de weha got: "Ew bi xwe, partîyê bi serê xwe ne." Dîrobasbûna vî leka bi hez û hîmî ji bo bîlîndbûna are (agîrê) gîrogerê û pêşîyê hîlîkîyê zîlîkîyê netewî. Ji bo hîmî bîhîrî se-roketîya taktîkî rola xwe bilîze û li ser xeta partîyê bi re ve here û bi rengêkî hîm gîrodayîr be.

Piştî rêveçûnê dîrêj ku çend rojan dewam kir, hevûdin li gel hevalên gîrîlîyan di çîyan de çêbû, êdî leka nûh li dever û navçeyan belav bû. Dr. Kendal di navçeyên duwemîn de (Tîhta Reş, Bîsta, Marîro) bi çîh bû û dest bi gîrogerê kir. Li demê-ke kin de, dikarî bû nasayî taktî-ken gîrogerê gel bibe û gîroderaneke xurt di navbera konevanî û loş-kerîyê de çêbîke. Li şehîwendî û emekdarîya xwe, dikarî bû xwe bigîhîne kesbûna rîberêkî tegî-hîstî. Roj bi roj gav di karê xwe de pêş ve diavetîn. Berpîrîya-riya navçeyê ku lê xebat dîda meşandin kir (li ser hîryara Kongreyê PKK ya Çarman).

Derîye gelek gundan ji gîroger û gîrogerîyan re vekur, bi awayê xwe yê gîrogerî, gîrîdî dîlîvan-dîr, gîrîdan û nasîkirina wan ji partîyê re xurtîr û kûrtîr dikir. Li alîyê dîr ji bîrîndar û nexweş derman dikirin, alîkariya hemû kesên welatparêz dikir. Rêheval Dr. Kendal roleke mezin û gew-re di pêkanîna zagonên legîrî de list, bi dehan keş û xort kî-

şandin nava refên gîrîlîyan ARGK û perwerdekirina wan bi rengêkî zanîstî dikir. Ji lew re jî, her demê hîmî û hezîkirina wî di dîlê gîroger û gîrîdîyan de hebû.

Bi bîryara Komîteya Amade-ker a Kongreyê PKK ya Çarman, rêheval Kendal dîlîrî çîhê li dar-xistîna Komîvîne. Piştî ku li ser rapora polîtîkî û çareserîkîyên seroketîya partîyê, ku ji bo komîvîne hatîbûn pêşîyê kirin, hate rawestandî, bi rengêkî bî tof hate gotûbejîrîn. Di rûnî-qî-nîyên komîvîne de, rêheval Dr. Kendal, li gîrî xeta gîrogerê tevî bu, gîrogerê û dan û standî, zengîr dîlîr, kare salên çîyî di ber çavan re derbas dikir, kîma-sî rexne dikirin. Bi zanîstî kar û bîrîyê pîşîyê danî ber çavan. Anku tu çarman xwe neda paş, bi giyane PKK nêzîkî pîr û bersî-van bû. Ji ku bîkarîyê kar û bîrîyê li pêşîyê gîrî ronahîya Komîvîne bîde bîreberîrîn. Di dî-wîya Komîvîne de, Dr. Kendal çîhê xwe di karîyê navçeyê Bîlîs, Hîzan û Wanê de gîrî û bî xweyîyê rûmeta Endamê Cî-gîrê û Komîteya Navendî ya PKK.

Êdî di bîna berpîrîyariya Ye-kenîyeke gîrogerî de, çarke dîr zîvîrî Hîzan û Bîlîsê. Bi tof û li gîrî ronahî û xeta Komîvîne Çarman, derbasî kar bû, bîryarîyê ku haubûn standî, bi kar dîha-nî û bi gel dîda fîmîkîrîn. Ji hela dîne ve ji lîdîyan mezin li dîjîu-ne metînger xîst. Aşî hîzîrîyê û hîmîta heval û gîrogerê jî re bîhîrî bû, bî sembolê morale bî-lînd, gîroderana bi partîyê û se-roketîya we ve, bi şehîdîyê serxwe-bûn û azadiyê ve. Li ser ronahîya Komîvîne Çarman, dikarîbû kes-bûna xwe hîmî bîhîrîyê pêşîyê bibe, bîryarîyê Komîvîne pek bîne.

Tu çarman şînga xwe ji ber gîlîyan ne digîherî, her demê di pêşîyê de çîh digîrî. Bi vî giyane nêzîkî her tiştî dîbû, weha ta ku meha serfîlîdan û tolhîlda-ne hat, meha qelîremanî û berxwe-dane, meha fedekarî û eqîdan, meha Tebaxa bî tîr hat, ev meha ku berxwedan û tekoşîna nete-wî tî de bîlîndîr dibe. Rêheval Dr. Kendal wateya rastî a vî meha bi rûmet dayê, xebat bî-lînd kir, are gîrogerê gîrîrî kir. Li ve mehê xwîna rêhevalê leheng, Dr. Kendal bû awa dîrîyê rawe-lîn û azadiyê, ew dara ku Egîdê egîdan çandîbû û bi xwîna xwe av dabû, ta vî rojê berdewam dike, hîmî gîrîbûn û avdana we bi xwîna lehengan te kirin.

Vê salê ji bo ku hîmî bîhîrîyê ev dar şaxên xwe berdin, Dr. Ken-dal ji yê pîşîyê bû ku xwîna xwe kirin awa jîna dara gel.

Li xwîna xwe nîvîrand û got: Her tiştî ji bo dewamîkirina berxwedana heya Tebaxê. Her tiştî ji bo Kurdistanê serbîx-me û azad. Her tiştî ji bo gelê Kurdistanê...

Xwîna we bî tolhîldan naçe, hevalê re. Sonda me ya her dem ev o, ku heya yek ji me sax be wê rêça we bîgîpîne, çeka we hîlîrî re û beyfa we hîlînc. Em dibêjin, wekî ku me ji serokê xwe nasîrîye. Ji xwe gîrîkirina ji bo gelê buhatîr tîstîk mîne.

Dêrfika Hemko ji soz dide ku we heya dawiyê gîrî be, doktor û reberan bîrîyê dînyayê û nade gîrî.

Hevalên Çekê

Çand * Pîşe * Wêje

Hozanvanê rapervan Cigerxwîn û kovara "Hawar"ê

Destpêkê di hejmara derbasbûyî de

Bi gihartina hîr û bawerîya şair, qonaxa duwemîn di jiyana hunerî û sîyasî de dest pê dike, em karin bi vî goweyî binavînin (bi nav bikin): Qonaxa Hawarê, Salên 1932-1945.

Gava Hawar derdikeve (15 Gulanê, sala 1932) bi şabûneke mezin hozanvan derketina wê pîroz dike, hozanan jêra dîvîsî ne û bi coş dikeve nav nivîskarên kovarê. Em di hejmara 4'an da gûfeka wî dihinin "Gotina welat" a hatîye nivîsandin li 11 Hîziranê sala 1932. Her weha di hancerwa "Marşa keyanî" da tarîxa 16. 11. 1942 hatîye tarîxkirin û paşê tu tarîxan û bin helbestan wî nabinin. Pêwîst e hîn he gotin ku şairê me berhemên xwe bi bernavê Cigerxwînê Kurdî çap dikirin, heya hejmara 14 (31 Çûbeya paşîn 1932) û paşê te naskirin wek Cigerxwîn Ji 57 hejmarên Hawarê Cigerxwîn di 28'an da beşdar e. Di hejmara 39'an da (15 Sibatê 1942) hozana "Serxwebûna mûriyan" diweşîne û paşê hegt mehan û hevde rojan ji kovarî dîr dikeve, em nîşanin hoy çu ye.

Behtirî 15 hozanvanên Kurdistanê afrandinên xwe di Hawarê de çap kiribûn. Bi hejmara hozanan ên Cigerxwîn ji hemûyan behtir e. Be guman ji bilî berhemên klasîkan (Cîdîrî û Ehmedê Xanî) yek cihê xwe di nav rûpelên kovarê da. Encama behtirîya Cigerxwîn 37 berhem hûn. Di Hawarê da. 31 ji wana hozan bun, çirokek folklorî, hendek, bendek li ser sengadê gûr, şirovekirina çend gotinan, namegînek û xatîrek.

Cigerxwîn destvala nehatibû nav hozanvaniya Kurdî, wî di wana Melayê Cîdîrî û berhemên Ehmedê Xanî baş zanibûn, ji gencîna folklorî netewî û ham werdigirt. Kaniyeke zîmanî ya dewlemend bû, haya xwe ji berhemên hozanvanên Kurdistanê yê hevde jî hebû. Bi zîmanên Erebî, Farsî û Tirkî dixwend. Diyar e zîman û nasîna kelepora netewî û cîhanî ne bes e, eger mirov ne xwedîye dozeke be, ne xwedîye bîr û hawerekê be.

Cigerxwîn rîyeke dijwar vebijart, rîya xebatê bo Kurdî rizgar bûn û bi perwa kêferatê kir, li ser wê rîye tengasî, hejartî, şê û azar, zîndan û lêdan dît û heta roja dawiyê li penaberîyê amanca (armanê) xwe parast. Bîlmet di destpêkê da zanî çî dixwaze, xwe berpirsiyar dît beramber sîtemkariya li gele Kurl dibe, bi hunerî xwe tevî têkoşînê dibe, tîliya xwe her azadiya wêlî dike. Ew mijadî dihe serkî di wê demê da û heca roja dawiyê. Em vegerin ser hozanê hatîne weşandin di Hawarê da. Mijada welat ne nû ye di edêha Kurdî da, rêherê heata netewî, şairê mezin Ehmedê Xanî (1860-1927) yekemîn pîyrew bû di wê bahêrê da (10) û di pe wî ra û heya rojên îro cûrê berhem tene nûvîsandin. Ew mijadî di edêha û nîjnamevani-

ya Kurdî da serkî ne. Hozanvanên Kurdî gîrîngîyeke mezin dane û didin gotina welat. Welat bi dîtinê Cigerxwîn bûka cîhanî ye:

Welatê min (nûyî bûka cîhanî
Herû bax û bîrêş û mîş û kurdî
Kerû elmas e, kurdî Mîş û Wanê
Du lîvên te kîrêba Hacı Qadîr
Zîmanê te jî benda Şêxê Xanî

Rabin li we îro xebat
Em ji digel we bo welat
Çêb'în dîblatan û cîvat
Zarok hîcwinî rojê şev (11)

Ew yekîtiyê dixwaze bona rîzgarîyê "Dîvê em bîhin yek" (12). Di vî hozanî da tu programan danîne bo we amance, le bi hunerî derd û kulên me aşkere dike.

"Pîrê û şairê Kurdan
Bi bîskênê şê mîlî mabûn".

Li wê gonaxê da şairê rapervan xwe bi tenê dibîne. Kesekî li hawîrdor nabîne. Bi helbestan we deme tarîx dike, ku serok eşîr, axa, beg, şêx û meclî ne di hele xebatê da ne û gel nezan e. Nexwendîye, di bin zordestiya civakî da ye. Nemaze zîlm û çûsandinê axan û began. Cigerxwîn digihîne wê dabîne di jiyana rîyalî da (waqî) ku, feodalên Kurdan ji di rêzî dijmin da ne, ewna bi hev ra xwîna gel dimîjî û şairê qorregger xwe dike ber gercê mezin. "Ji xwe ra dijminên xort û diyar peyda dikirin. Carna cih le teng dibû. Lê seyda bê perwa (îrs) şûrê xwe di ser serê wan ra vedewegand û aşkere digule wan, ez dikim bi vî şûrê serê xwe jê-kim" (13).

Cigerxwîn bi kûrî dere ber vê pîrê, wê fîreh dike, bi hûrî û ji her alî da rastîyê nîşan dike:

Axa û began
dewê sîtem danîne ser wan
Talankê û dîa
û keley û bê ser û pane
Begler û axa,
egît in, dijminê Kurd in ji dî (14)

Gava ew hozane hatîye weşandin di Hawarê da, şîy Cigerxwîn si û hegt (38) sal bûye, di wî temenî da kolên xwîngermîyê û gencîyê vedemîrin, mirov hêlir dîkemele, şair damezrandî lê naskirin di warî ramazî da, di van çend rezan jorin da rewşa Kurdistanê ya civakî û sîyasî tê aşkerakirin, di wê demê da kê mî bûn weha rewşênêr, ku karibin pergala civatê bi gawekî zanîstî binasînin û her ji ber wê yekê em dibînin ku Cigerxwîn tovrên hozanvaniya qorreggerî çandîne û mîjûya lîteratûra Kurdî hevde da û di gonaxa edebî sewmîn da gesticîr dibîn û bîhîr berhem didin.

Malikên ne li jor nûyan dabûn bi sîrnîvîsa "Derdên Cigerxwîn" hatîye nasîn. Hozanêka nemir e û berhemên wê nemir pîr in, her ji ber wê bedewkarîyê Cigerxwîn

tim bi gelê Kurdî ra ye di rojên dijwar da û da rojên şahîyan da. Cigerxwîn ne tene dîlînê di civakê da rast gotine, ew bohredarekî zanîstê derûnî mezin e, bi hunerekî bilînd pîskolojîya me Kurdan dinasîne di hozana "Serxwebûna mûriyan" da bi hunerekî bilînd derûna Kurdan xopêrist dinasîne, ku her yek ji wana dibêje:

Ez im paşa, ez im mîr
Ez im şake, cîhangîr
Tevan go paşa û mîr
Kesî neqo ez wezîr (15)

Ew hozana heya roja îro ji xwerazîyên me Kurdan diyar dike ku her kes di cihê xwe da dibêje: "Ez û ne tu kes, ji bilî mîn kes lûne ye" bi raya me ew berhem yek e ji navdarîtin helbest di lîteratûra (edêha) Kurdî da. Cigerxwîn her li ser wê nefesê ji "Serxwebûna mûriyan" dîvîsîyê ne û lîteretekê pîşan Kurdan dike ku ta ew nebin yek ti çarê ji derd û eşîr xwe ra nabînin û di ve hozanê da mîrî (merûle) dipeyvin.

Mîrî rabûn weke mîr
Ketîn por û guhên şêr
Şêrê sorê qorbelek
Nava rojê hû helek (16)

Ji bo mijadî serkî nîşan hîn zanahîrî dadîkeve nav keş û xortên Kurdan. Bi dîtinê Cigerxwîn ewna hêvîyên pîşeroj in û "Barê giran li ser mîlê xortan e". Ew Hawarê li xortan dike ku bi hev ra bixebîtin ji bo serxwebûna welat (17).

Cigerxwîn xwe mîstîyê eşqê dijme û fetwa wî evî e. Di wê bahêrê da çend hozanên nazik em di kovara "Hawarê" da dibînin: "Xanîmeka cîwan, Hawar, Hej 52, R. 11", "Ez û yar, Hawar, Hej 57 R. 6", "Ya reb, Hawar, Hej 57, R. 4". Li ser rûpelên kovarê Cigerxwîn ji li gel şairê Kurd hozanan peykerî hev dîkin, derd û kulên xweyê û gelemperî hunerî ji hev ra xêber dîdin. helbesta "Berdêk" (18) bi kurmançiya jêrin peşkerî "Şêhazê Ewê Ben" şairê nîrur Ebdulxalîq Eslîrî kirîye (19) û mezin (koman) Serîrî dike ber çavên xwendevanan di hozana "Peyamga Cigerxwîn" (20).

Cigerxwîn di Hawarê da wek şair xwe bi xwendevanan da nasîn. Lê wi qorreggerî berê qelamê xwe ber çîrokan ji dajot. Em di kovarê da çîroka "Behramê gor" dîhinin (21) Bi hunerekî li herhadî nivîsêvan zordestiya şahî îranê ra berî me dike, çawa ew xwîna gel dimîje û hajuran kavîl dike û ta rewşê has bînasîne we mîstîra folklorî bi kar tîne. "Behramê gor" bi nagehanên xwe va li neçîrê vedigerin di nav bajarekî kavîlkîrî ra dehrin. Li wir di kurdî bi dengêkî zê û bilînd li ser xiraban dixwînin. Diyar e aşêha cîvîkan ji nabe eger jînhênan nebe û ve hevpeyve dibînin.

Didome

Ber bi jiyanêke nuh ve

Bi rastî gundiyan Kurdistanê di vî warî de gelekî fedakar û amade ne. Hîn min nedîtiye ku ji gowî xwe re dereng mane: tim bariya mirov amade dibin. Di zîmîna şoreşê de weha zîrek, weha bi dîl û can in.

Hevalên ku cîh seh kiribûn, dan peşîyê û yekîtiya (yekenî) me bere xwe da hela rastê, wek marekî di nava pûş û pelaxê de bê deng bi rê ket. Di devê geli de, li bin zînarekî bilînd û sor em sekinîn. Me her heleke xwe da zîrevan derxistin û heval tev bi rûniştin dan. Piştî em sê heval çûn cem dostan xwe yek gundî. Me sîlav li wana kir, ji cihê xwe rabûn û pergi me hatin. Me dest da hev û bi kefxweşî em çûn rîye hev. Vaya li Kurdistanê di navbera gerilla û gel de buye torek (edet), em sed caran li hevdu rast bîn, an ji hevdu veqetûn wek ku me sed salan hevdu nedîtûbe bi hezkirin û hurmet salavê li hev dîkin û diçûn rîyê hev.

Pîştî bi xêrtatîyê, em çûn binê larekî ku nînin, me dît ku vaye du hevalên qîz en gundî li we dore ne. Hinek fîrx di destan wana da hûn. Dema em nêzîkî wana bun, fîrxan xwe danin eedê û hatin xerhatin li me dan. Me destên wana ji hejandin û em derbasbûn. rûniştin. Ê gundî, qutîya xwe ya tîlûne derxist, dest bi pîşanê kir û axîf "Ji bo derbasbûna we me her tîş hazîr kirîye. Bîranî Mamo kelek û kendîr bi xwe re bir ber avê, li hêlîya we ve. Bila, heral xwarîna xwe bîxan û hebekî zû bîçin. Hûn çîqwasî zû derbas bîbin, ji we re ewgaxî bas e. Li gor ku me seh kirîye, îro dijmin hatîye dora Gethîyê Kuzre."

Pîşana çîxara xwe xelas kir û direjî min kir pê de, dest bi pîşana yek e dîn kir û axaftina xwe dewam kir: "Ji xwe bi ya min ba hûn van rojan ne diçûn. Îsal dijmin gelekî digere. Destpêka 90'î li me ne hat. Heval gelekî şehîd dîkînin. Hemû ji ji ber tîşên weke ku nîha hîn dîkin."

Pîşana çîxara dîn ji xelas kir û direjî hevalê li kêleka min kir. Lê heta wê deme, hevalê li kêleka min ji xwe re dest bi pîşanê kiribû. Ji ber vî yekê xist nava lîvên xwe û awîren xwe zivîrandin ser min. Ji awîrên wî ez tîgîştîm û min hesteye xwe derxist. Kefîyek di renge axê de ya Sêrî li dora hîstûyê min hebû. Min avet ser serê xwe û di bîni de çîxara xwe pîxist. Ji tîrsa ye gundî re min weha bi şîyarî pîxist ku, qet rewşa agir neda der. Ê gundî pê kêfê xwe anî: "Aha her dem weha bin. Ez hinek hevalan dibînim tew çîxara xwe eskere pîdîxin. Êh, dijmin, ji hezar kîlometrî agîrê wana dibîne û tî ser sere wana Pîştî heval şehîd dîkînin, kezêba me dişewite."

Çîxara xwe pîxist pê de dîsa rîya axaftîyê ji ber min girt: "Wellah ez qomîtanê we bûma, min ne dîhîjî hûn îşev bîçin. Nîzûm, ma agîr di bin lîngên we de heye? Du-se rojan xwe bîgîrin, heta dijmin ji çîyê vedigere. Ma qey qîyametî ranabe?!"

Hebekî bi ken, min axaftîna wî birrî û got: "Hevalê Zînar, (Ji bo neyê naskirin, me navê şehîdekî lê kiribû) ka em îşev te bîkin qomîtanê xwe."

Wek ku dîpişk pê vade, xwe da heleke û got: "Ma ez weke we dîm in, ez xwe havêftim nava agîrê we. Ku ez bîhim qomîtanê we û we ji vî wêgerînim pîştîrê kûnê li ser min çîvîne çebîkin, û min rakînin oztîrîye."

Em heval tev kemîyan, hevalê li kêleka min got: "Hevalê Zînar, ne ozeleşîrîye, çî fêrê dike. Hey li dawîya we tîrî heye. Û bi rastî xwarîna tîrîye we gelekî zehmet e, le pîr xweş e."

Pîştî ji nîşkeve hale bîra wî ku qîzên wî hîn li wir sekinîne. Bi dengêkî bilînd bi ser wana de rabû, lê em hatin bîra wî û dengê xwe derim kir, got: "Hûn li vî çî sekinîne qîzên min, zû xwarîna hevalan li wana belan bikin ku bîxan û herin."

Her du qîzan fîrxan xwe ji erdê rakîrin û kirin ku bîmesîn, min ji wana re got: "We zaniba ku deh heralên qîz bi me re ne, hûnê nîha bîfîrîyana." Êdî min ew nedîtin: bi kêlî û lez ji cem me dîr ketin, berê xwe dan nava koma hevalan.

Didome

Enîşka Rêzimanî

1. Nihok

Xeleka -X-

Veguhastina (kêşana) karan

Em ji guhastina kar re li gor kesê pê radibe û dema tê de pêk tê dibêjin veguhastin (kêşan). Di veguhastinê de, em makdera kar bi tekilî dikin. Parçeyê ku ji makdarê bi tekilî dibe rayê deman e.

Veguhastina karan di dema niha de
- Nihok

1- Karên hîmî yên derhîngêv:

Emê karê "bîrîn" mîna nîmûneyekê ji karên hîmî yên derhîngêv bîbin.

Rayê dema berê (R.D.B): "Bîr" e, û rayê dema niha (R.D.N): "B" ye.

Ez dibîm - di (R.D.N) im Em dibîn - di (R.D.N) in

Tu dibî - di (R.D.N) î Hûn dibîn - di (R.D.N) in

Ew dibê - di (R.D.N) e Ew dibên - di (R.D.N) in

- Nihokê dirêj:

Ezî dibîm - di (R.D.N) im Emî dibîn - î di (R.D.N) in

Tuyî dibî - î di (R.D.N) î Hûnî dibîn - î di (R.D.N) in

Ewî dibê - î di (R.D.N) e Ewî dibên - î di (R.D.N) in

- Nihokê pêşro (mercî):

Ez bibîm - bi (R.D.N) im Em bibîn - bi (R.D.N) in

Tu bibî - bi (R.D.N) î Hûn bibîn - bi (R.D.N) in

Ew bibê - bi (R.D.N) e Ew bibên - bi (R.D.N) in

2- Karên hîmî yên saltgîr:

Karê "çûn" R.D.B "çû" ye, û R.D.N "ç" ye.

Nihokê xweber Nihokê dirêj Nihokê pêşro (mercî)

Ez diçim, Em diçin, Ezî diçim, Emî diçin, Ez biçim, Em biçin

Tu diçî, Hûn diçin, Tu yî diçî, Hûnî diçin, Tu biçî, Hûn biçin

Ew diçe, Ew diçin, Ewî diçe, Ewî diçin, Ew biçe, Ew biçin

3- Karên afirandî yên derhîngêv:

Karê "firandin", R.D.B "Fîrand" e, û R.D.N "fîrîn" e.

Nihokê xweber:

Ez difirînim - di (R.D.N) im Em difirînin - di (R.D.N) in

Tu difirînî - di (R.D.N) î Hûn difirînin - di (R.D.N) in

Ew difirîne - di (R.D.N) e Ew difirînin - di (R.D.N) in

Nihokê dirêj

Nihokê pêşro (mercî)

Ezî difirînim, Emî difirînin Ez bifirînim, Em bifirînin

Tuyî difirînî, Hûnî difirînin Tu bifirînî, Hûnî bifirînin

Ewî difirîne, Ewî difirînin Ew bifirîne, Ew bifirînin

4- Karên afirandî yên saltgîr:

Karê "Nalîn" R.D.B "Nalî" ye, û R.D.N "Nal" e

Nihokê xweber Nihokê dirêj Nihokê pêşro (mercî)

Ez dînalim, Em dînalîn, Ezî dînalim, Emî dînalîn, Ez bînalim, Em bî nalîn

Tu dînalî, Hûn dînalîn, Tuyî dînalî, Hûnî dînalîn, Tu bînalî, Hûn bînalîn

Ew dînale, Ew dînalîn, Ewî dînale, Ewî dînalîn, Ew bînale, Em bî nalîn

5- Karên cemkirî yên derhîngêv:

Karê "vegirtin", ku ji pêşdanka "ve" û karê alîkar "girtin" saz dibe. (Derhîngêvîya karen cemkirî ji karê alîkar tê naskirin) (R.D.B) ji vegirtin "vegirtî" e, û R.D.N "vegir" e.

- Nihokê xweber:

Ez vedigirîm - di (R.D.N) im -Em vedigirin

Tu vedigirî - di (R.D.N) î -Hûn vedigirin

Ew vedigire - di (R.D.N) e -Ew vedigirin

- Nihokê dirêj:

Ezî vedigirîm, Emî vedigirin

Tuyî vedigirî, Hûnî vedigirin

Ewî vedigire, Ewî vedigirin

- Nihokê pêşro (mercî):

Ez vebigirîm, Em vebigirin

Tu vebigirî, Hûn vebigirin

Ew vebigire, Em vebigirin

Dûmahîk di hejmarê bê de

Di bin slogana

"Ji bo avakirina meclîsa netewî ya Kurdistanî her dem pêş de!"

Kongreya ERNK-Rêkxistina Ewropa ya II. hate bestandin

Destpêk di rûpela dawiyê de

dibe heviya serfirazî û rizgariye. Ev jî aliyekî ve, jî aliye din ve ji Rojhilata Navîn xwedan cihêkî stratejîk e pêwîstîrîn e, çî jî hêla erdnigari (cografî) ve dibe û çî jî hêla konevani ve.

Weke ku dihe zanîn rejîma Tirk a faşîst ku di Rojhilata Navîn de navenda terorîzmê ye, jî bo parastina berjewendên imperyalîzmê mîna polisekî rola parêzkariyê dilîze. Ji ber ve imperyalîzmê pêwîstîyeke mezin dide karbidestên Tirk û bi hemû heza xwe ya leşkerî û konevanî li pişt wan radiweste. Bi vê pişgêvaniyê DYA dixwaze agire şoreşa serxwebûn û azadiyê, ku gur bûye, vemirîne. Bes ji ber ku edî rejîma Tirk di nakokî û astengiyên aborî û konevanî de nikare xwe bi livîne û li hemberê dubendiyên hundirî û erîşên derveyî be-çare maye. Her weha gola hirevebirîna yere taybetî jî edî bi mîç-qandîne ve diçe û nema dikare li hemberê pêşveçûnên şoreşa me ya mafdar bihe çeperek. Weke ku dihe zanîn rejîma Tirk, hilbijartina gelemperî ya 20'ê jî bo çareserkirina pîrs û pîrgîrekan hantî bû rojeve û hevîyeke mezin pe ve girêda bû. Partiya me, bi taktîken xwe yê şoreşgerî, ew hilbijartin jî weke referandûmekê bi karam û ji bo gele Kurdistanê kir platforma bilindkirina denge xwe. Di encama hilbijartinê de gele me bi niwênerên xwe denge xwe bir meclîsa Tirkan, pîrgîrek û dubendiyên di nava rejîma Tirk de kûrtir bûn. Lewma jî ji her hele ve dest avetiye kontr-gerilla, çereki bi dîzî û eşkere li hemberê sivil û bêçekan dide meşandin.

Gele me li hemberê keftûleştên imperyalîzmê û terora dewleta Tirk be bersiv nema. Bi nîfrîneke mezin kete şore xwe yê gelî. Bi çek û kevir, dar û ber, dil û can jî bo serxwebûn û azadiya xwe dakete hola cenga hebûnê. Her weha jî hêla konevanî ve jî diyar dibe ku gele me edî dikare kargêriya xwe bike û polîtîka dijmin di nava awira gelemperî de rûreç derxîne. Kî were gotin serkeftina me ya konevanî û xurtbûna livbaziyan gerilla mizgina serxwebûn û azadiya Kurdistanê diyarî gele Kurdistanê û mirovahiya pêşverû dikin.

Enîya Rizgariya Netewî Kurdistan-ERNK, ku hûn 7 salen we ber-pîrsiyariya meşa gele Kurdistanê dike, edî gihîştîye qonaxêke weha ku amadekariya avakirina meclîsa netewî ya Kurdistanî bike. Bi mîlyonan girsên gele me dibin ala we de şere xwe yê gerîn û saz didin meşandin. Anku ERNK çêkeke bîngehin e ji çekên şerê me yê netewî.

Hovîti û polîtîkaya dijmin a dagîrkerîye, gelek caran dihele ku girsên gele me ji welatê dîrkevin û êşa biyanîye bikişînin. Lê tu caran Partiya me PKK û Enîya me ERNK kesên xwe li biyanîye bi tenê nabele. Heta dawiyê lê xwedî derdikeve, diparêze û bere kerwane wî dide welat. Li Ewropa û li welatên biyanî yê ditir ERNK bi vê go-reva rêxirawî ya niştîmanperwerî radibe.

Di nava van pêşveçûnan de Enîya Rizgariya Netewî Kurdistan (ERNK)-Rêkxistina Ewropa, Kongreya xwe ya Duwemîn di rojên 19-24'ê Kanûnê de bi serkeftineke diyar bestand.

Hemû Yekiti û saziyan gîredayî ERNK, bi berpîrsiyar û niwênerên xwe ve beşdarî Komcivînê bûn û raporen karûbarên xwe pêşkêşî Kongreyê kirin. Her weha raporên pêşkêşbûyî bi dorfirîchi hatin gotûbej û munaqesekirin.

Kongreye, di van pênc rojên xwe yê dagîrtî de xebata rexistîni di ber çavan re derbas kir. Kêmasî û qasîyên ku di karvanîyê de derketine hatin mehkûmkirin û li dawiyê biryaren dirokî hatin standin. Komcivîn bi girani li ser pîrsa afirandina kesaniyêke serkeftî rawestîya û dani hole ku divê hemû gele me di dema pêş de bigihîje şexsiyeteke, ku dikare pêsketinan bi afirîne û gavan xurt pêş de bide avêtin. Ji ber dema ku şoreşa me te de derbas dibe, demeke gelek girîng e, beşdarên vê meşê jî divê bikaribin di karvanîyê de hînek bar hildin ser milên xwe û di bin wî barî de bimeşin.

Lidarxistina Kongreya ERNK-Rêkxistina Ewropa ya Duwemîn, kulmeke xurt e, li hemberê polîtîka dijmin a asimilekirine, ku dixwaze bi koçberkirina gele me, Kurdistanê bi wan bide jîbîrkirin û wan ji şoreşa serxwebûnê biqetîne.

Gele Kurdistanê yê welatparêz!

Sala 1992'an jî bo me sala serkeftinê ye. Sala avakirina Hikumeta Şer û lidarxistina Meclîsa Netewî ya Kurdistanî ye. Sala danîna bîngeha serxwebûn û azadiya Kurdistanê ye. Edî ne dijmin, ne imperyalîzm û ne jî hevxebarîkên wan en reformîst û otonomîxwaz, tu caran nikarin bi çarenivîsa gele Kurdistanê bilizin.

Şoreşa me di demek dirokî de ye. Hemû kesên Kurdistanî divê xwedî berpîrsiyar bin û xwe jî fedakariya bi rengî re amade bikin. Ger welê be, serxwebûn û azadiya me nêzîktir, meşa gele me xurtir dibe. Lewma, bi hemû derfetên xwe di nava Enîya xwe de cihen xwe bigirin û xwe jî bo vegera welat amade bikin. Bila polîtîka dijmin jî bîngehê ve tekbiçe, bila mirin û mayna me li ser xaka welatê me be.

-Bijî Kongreya ERNK-Rêkxistina Ewropa ya Duwemîn!

-Bijî Enîya Rizgariya Netewî Kurdistan-ERNK!

-Bijî Serokê ERNK Serok APO!

Gelê me bi serfiraziyan mezin dest bi saleke nuh dike

- Li çiyayê Serê Sîpî 14 şervanên ARGK, bi şehîdîna xwe serhildan afirandin
- Gelê me di sêkaya Amed-Çewîk-Muşê de 16 şehîd dan/Hikûmeta koalîsyonê qir-kirî anî/Terora dewleta Tirk bê bersiv nema
- Endamê Komîta Navendî ya PKK rêheval Mervan bi komployekê hat şehîdkirin

Berxwedan

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

Sal 9
Hejmar 148
31 Kanûn 1991
Wêha 2.500 DM
Rojnameya 15 rojîn

Hilgavtina zivistanê dibe bingeha serkevtinê nuh

Nûçevanê Berxwedanê radîgihînin

ERDIMA AMEDÊ

Li Farqînê terora dewletê

Dewleta faşîst li Kurdistanê bakur terora kontr-gerilla weke metodê tîmalkirina gelê Kurdistanê ye herxwedanvan û welatparêz dibîne û li her alî dike perçeyek ji jiyana rojê. Li beramberî terora dewleta gelemperî

ji bédeng namîne û buq dizane ger ne bi berxwedanê be, pêşî li hovîtiya dijmin nikare were girtin. Lewma bi gelek pêweyên berxwedan û protestokirinê dengê xwe bilind dike.

Yek ji livbaziyên girseyî ji bo protestokirina kuştinê kontr-gerilla ji roja 17'ê Kanûnê li Farqînê pekhat. Hemû dikandaran deriyên dikanan xwe girtin. Çend dikandaran ku biryara gerdîşê bajêr negirtin berçav û xwestin livbaziye xahote bikin kin û nifreteke mezin xistin dile sêrî. Her weha hûn sodema ku dijmin bi hişkayî bi ser dikandaran ku dikanên xwe girtin de biçe.

Eynî êvarê gerillayên ARGK girtin ser navenda bajêr û nehlîştin dijmin bigihîje armanca xwe. Gerillayên qereqola cendîrme-yan û avahiyên sazîyên dewleta yê fermî berîngulebaran kirin, dikanên Mustafa Sezzin û Sadîk Yalçîn jî, ji her ku deriyên dikanên xwe negirtin bûn şewitandin. Gerilla bi sloganên ji navenda bajêr vekirîyan.

Leşkerên dijmin di domana êrişê gerillayan de newêra hûn derkevin holê û şer hîkon. Lê piştî ku gerilla ji bajêr bi dûr ketin leşkerên dijmin jî, ji qulên ku xwe têde veqatibûn dîmahîk di rûpela 30'ê de

Di navbera rojên 18-27'ê Kanûnê de serhildanê mezintirîn ji serhildanên di dîroka gele me pêk hat. Serhildan li heftin biat bajaran Kurdistanê bakûr belav bû. Li deh hezaran keşan li hem-ber hovîtiya dewleta Tirk kulmên xwe şidandin, derketin qada rûmetiyê û gotin, "Ez der Kurdistanê, li vîr dagîrkirî edî nîka re zagonên xwe bide meqandî û jiyan dibe. Heta ku leşker û azadîmîr dewletê, bi leşkerên xwe yê qirêj û gemar li ser xwe ma bin, em alî li ber xwe bidin. An wê xûfîn mîna lehiyan bîherike an jî wê dijmin ji welatê me here. An serkevtin an nêman."

Bi vî serhildanê di dîroka tîklogîna me ya herdemî de rûpelên nuh ve bûn û bingeha gavên him xurtir hat avêtin. Serhildanê weke agirê gur, agirê ku qet

derket nîve were tevdanîn petên xwe hildan ber bi armanan ve.

Yek ji taktîkên tîklogîna ku di bin serokatiya PKK de teta meqandî, rakirina gîrêşê gel ji bo serhildana netewî ye. Di vî serhildana dawiyê rûya bû ku dema destpêkirina serhildana netewî demek ne gelekî dirêj e.

Di serhildanan de hînek tîgî-tîgî ku di hîlîn serhildan biser kevin; di aliyê, çî rûbe bîla bîla paşve gav neavêtin, bi biryar bûn û tevgera kolektîvî (bi hev re) û guhdarî li pêşengên serhildanê kirin. Ev çend gertên girîng, di vî serhildana dawiyê de, bi xurtî pekhatin. Gel, gehîdên nuh li ser şehîdên xwe dan. Lê paşve gav ne avêt û heta dawiyê çalakî, lehangî û yekîtiya xwe ra herî dîmîne dagîrker kir.

Dîmahîk di rûpela 31'ê de

Serokê ERNK Abdullah Ocalan dibêje:

Ji bo çî sosyalîzm? -III-

Belê, em bê dudilî dibêjin: PKK xwedî li sosyalîzmê derketiye. Lê ne li sosyalîzmê reel, xwedî li sosyalîzmê zanîst derketiye. Her weha bi awahêkî rast jî di karvaniyê de tirêva biriya û dihe jî.

Partiya me, ji destpêka rabûna xwe ve û heya vî rojê xwe bi tu dewletan ve girênedarî, hêza tu dewletan jî xwe re nekirîye bingeha rêveçûnê. Em bi hêza xwe rabûn, bi xwe meşîyan, bi xwe hîni şerê gel, stratejî û taktîkan bûn. Anku hêza me ya bingehîn em bi xwe bûn. Bi vî şeweyî (îstîb) PKK dest bi meşa xwe kir û heya niha jî li ser bingeha wê hêzê pêşve diçe. Ne jî niha ve, lê belê em ji berê ve li dijî wan partiyên komonîst ên klasîk bûn, ku hebûna xwe bi derve ve (dewletên sosyalîst) girêdabûn. Bi biryar û fermanên van dewletên ku tenê navê wan sosyalîst bûn xwe dilivandin û diravgerîyan. Ji ber politîka wan a çewî û şaş Kurdistanê û gelê Kurdistanê zîyanên mezin dîtin. Ji ber vî yekê bila tu kes PKK û Partiyên Komonîst ên klasîk bi hev re napêve. Em komonîzm û sosyalîzmê di rîya çend dewletan re nas nakin, me ew mîna îdeolojîyekê nas kirine û jî xebata xwe re kirine bingeh.

Rast e, em sosyalîst in, eşkerê jî dibêjin. Lê em rastîyêke din jî derdixin holê, çî ye? Dîroka Yekîtiya Sovyetê ku xwe derê 70 salên derbas bûyî dike, her demê li dijî Kurdan bû, anku Yekîtiya Sovyetê tu caran alîkariya Kurdan nekir. Ev rastî tu caran nayê veqartin. Ma bê tîrs ev rastî anî ziman û ew politîkaya rexne kir. Bi zanêbûn dibe, bê zanêbûn dibe, ya pêwîst ew a ku politîkaya Sovyetê ya 70 salên derbas bûyî li dijî Kurdan bû. Ji ber ku em xwedî li sosyalîzmê derdikavin, divê em vî rastîyê binî ziman û xuya bikin ku sosyalîzm li piştê gelên bindest e û heya dawiyê dijiya dagîrkariyê dike, piratîka Sovyetê berrawî vî rastîyê bû.

Xwedîderketina PKK li sosyalîzmê, rast bû. Çima? PKK pala xwe da ser gelê Kurdistanê û bi vî bawerîya bi xwe, tu eliyên din jî xwe re nekir hêza pêşveçûnê. U heya dawiyê bi serbixweyî îdeolojîya sosyalîzmê zanîst jî xwe re kir bingeha xebatê. Anku bi meşiyê xwe fikirî, bi lingên xwe rabû ser piyan û bi hêza xwe, çandî ku hindik û jêr bû jî meşîya, ew jî yek ji taybetiyên PKK yê bingehîn e. Belê, berî her tişti jî me taybetiyên civaka gelê Kurdistanê, dîroka wî, rastîya wî û derfetên di dest de anîn ber çavên xwe, em bi dorfirehî li ser sekinîn, me naxand û hingê em meşîyan.

Didome

NAVEROK

Gelê me bi serfiraziyan mezin dest bi saleke nuh dike

Hilgavtina zivistanê dibe bingeha serkevtinê nuh

Hozanvanê rapêvan Cigerxwîn û kowara "Howar"ê

Ber bi jiyaneke nuh ve

Endamê Cîgirê Komîteya Navendî ya PKK, rêheval Dr. KENDAL li ser eniya dîroke stêrêke geş e

Di hin slogana "Ji bo avakirina meclisa netewî ya Kurdistanî ber dem pêş de!" Kongreya ERNK-Rêxistina Ewropa ya II. hate bestandin

Cîhan ji her demê behtir di pêşveçûn û guhertinê rojê de di. Li aliyê tîklogîna sosyalîzmê reel, jîhevketina Yekîtiya Sovyetê, û li aliyê dîroka keşîdloftên împeryalizma cîhanî ya di bin serokatiya DYA (Dewletên Yekbûyî Yen Amerikayê) de, ku dixwaze armanca xwe yê dagîrkariyê di bin navê Sistema Cîhanê ya Nuh de pekbîne.

Bê guman van guhertîyan hîkarî û tesîroke mezin li hawîrdora xwe kirine û dikin. Her weha erdima yekemîn a ku dikeve bin bandora van guhertîyan Rojhilata Navîn e. Ji ber gelek egeran: Pêşveçûna şoreşa Kurdistanê, ku bargehên împeryalizmê yê di herêmê de ber bi tunebûnê ve dike, dibe kelemek li hemberê pekanîna Sistema Cîhanê ya Nuh di herêmê de. Berî her tişti jî şoreşa Kurdistanê ya di bin serokatiya PKK de, ji milyonan kes re

Dîmahîk di rûpela 38'an de